

**NOVELS OF NEITHAL THINAI IN TAMIL AND
MALAYALAM - A COMPARATIVE STUDY**

*Thesis Submitted to the University of Kerala for the award of the
Degree of Doctor of Philosophy in Tamil.*

PRABAHARAN .K

DEPARTMENT OF TAMIL

(RESEARCH CENTRE)

UNIVERSITY OF KERALA, KARIAVATTOM CAMPUS

THIRUVANANTHAPURAM- 695 581

MARCH- 2022

PRABAHARAN K.
Research Scholar,
Department of Tamil,
University of Kerala,
Kariavattom Campus – 695 581,
Thiruvananthapuram.

DECLARATION

I hereby declare that the thesis entitled “**NOVELS OF NEITHAL THINAI IN TAMIL AND MALAYALAM - A COMPARATIVE STUDY**” being submitted to the University of Kerala for the award of the Degree of Doctor of Philosophy in Tamil is a record of bonafide research work done by me. No part of thesis has previously been submitted for the award of any Degree or Diploma of any University.

Place : Kariavattom

Date :

PRABAHARAN .K

Dr. HEPSY ROSE MARY A. M.A., Ph.D.,

Assistant Professor,
Department of Tamil,
University of Kerala,
Kariavattom- 695 581,
Thiruvananthapuram.

CERTIFICATE

This is to certify that the thesis entitled “**NOVELS OF NEITHAL THINAI IN TAMIL AND MALAYALAM - A COMPARATIVE STUDY**” here with submitted by Mr. PRABAHARAN.K for his Ph.D. Degree is an authentic record of research carried out by under my supervision and guidance in the Department of Tamil, University of Kerala, Kariavattom, Thiruvananthapuram and the thesis has not previously formed the basic for the award of any Degree, Diploma, Associate ship, fellowship or other similar title. The thesis represents entirely an independent work on the part of the candidate but for the general guidance offered by me.

Place : Kariavattom

Dr. Hepsy Rose Mary .A

Date :

(Supervising Teacher

நன்றியுரை

“தமிழ் - மலையாள நெய்தல்திணை நாவல்கள் ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு” என்னும் தலைப்பில் இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள எனக்கு அனுமதி அளித்த கேரளப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும், தமிழ்த்துறைக்கும் முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வு மாணவனாக என்னை ஏற்று இந்த ஆய்வு சிறப்புற அனைத்து அறிவுரைகளையும் வழங்கி நெறிப்படுத்திய எனது நெறியாளர் பேராசிரியர். முனைவர் ஹெப்ஸி ரோஸ்மேரி அ. அம்மா அவர்களுக்கு எனது இதயம் கனிந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

தகுந்த அறிவுரைகளை வழங்கிய தமிழ்த்துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர். ஜெயகிருஷ்ணன் ஐயா அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஆய்வின் போது மலையாள நாவல்களில் எனக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வழி நடத்திச் சென்ற மலையாளத்துறை இணைப்பேராசிரியர் முனைவர். எம்.ஏ. சித்திக் அவர்களுக்கு என்றும் நன்றியுடையேன்.

தமிழ்த்துறை பேராசிரியர்களான முனைவர் த.விஜயலட்சுமி அவர்களுக்கும், முனைவர். பிரசில்லா அவர்களுக்கும், லீமாமெற்றிநில்டா அவர்களுக்கும், சிறப்பு விரிவுரையாளர் முத்துலட்சுமி அவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வின்போது ஏற்பட்ட சந்தேகங்களைத் தீர்த்துத் தக்க ஆலோசனைகளை வழங்கிய வி.ற்றி என்.எஸ்.எஸ் கல்லூரி தனுவச்சபுரம் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் ஒ.அஜிதகுமாரி அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆய்வின்போது ஆலோசனைகளை வழங்கிப் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்து உறுதுணையாக நின்ற நண்பர் பா.பவன்ராஜ் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வுக்குத் தேவையான நூற்களைத் தந்து உதவிய தமிழ்த்துறை நூலகர் எல்தோ ஜாய் அவர்களுக்கும் நண்பர்கள்

க.ஈஸ்வரன், க.விஜயகுமார் மற்றும் மலையாளத்துறை ஆய்வாளர் ஸ்டாலின் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

ஆய்வு மேற்கொண்ட போது எனக்கு பக்கபலமாக இருந்து உதவிகளை செய்த தமிழ் மற்றும் மலையாளத் துறையைச் சார்ந்த ஆய்வு நண்பர்கள், விடுதி நண்பர்கள், தோழர்கள் அனைவருக்கும் உளமார்ந்த, நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இவ்வாய்வைத் தடையின்றி முடிக்க உறுதுணையாக இருந்த பிரியா-ரமேஷ் (தங்கையும்-கணவரும்), அம்மா, வாழ்க்கைத்துணைவி சஜிதா, மற்றும் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் உளமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

மேலும் இவ்வாய்வேட்டைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த எ.ஜலஜா (சாப்ட்டெக் கம்பியூட்டர்ஸ், ஊரம்பு, பாறசாலை) அவர்களுக்கும் அதற்கு உறுதுணையாகச் செயல்பட்ட பெனிலா அக்கா அவர்களுக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

நற்.	-	நற்றிணை
குறு.	-	குறுந்தொகை
ஐங்	-	ஐங்குறுநூறு
ப.ப.	-	பதிற்றுப்பத்து
பரி.	-	பரிபாடல்
கலி.	-	கலித்தொகை
அகம்.	-	அகநானூறு
புறம்.	-	புறநானூறு
இ.சொ.	-	இடைச்சொல்
எ.டு	-	எடுத்துக்காட்டு
திரு.	-	திருமுருகாற்றுப்படை
பொரு.	-	பொருநராற்றுப்படை
பெரும்.	-	பெரும்பாணாற்றுப்படை
சிறு.	-	சிறுபாணாற்றுப்படை
மலை.	-	மலைபடுகடாம்
குறிஞ்சி.	-	குறிஞ்சிப்பாட்டு
மு.ப.	-	முல்லைப்பாட்டு
ப.பா.	-	பட்டினப்பாலை

நெடு.	-	நெடுநல்வாடை
ம.கா.	-	மதுரைக்காஞ்சி
தொல்.	-	தொல்காப்பியம்
அ.பொரு.வி	-	அகப்பொருள்விளக்கம்
சிலம்.	-	சிலப்பதிகாரம்
கொற்	-	கொற்கை
ஆ.சூ.உ	-	ஆழிகுழ் உலகு
உ.வ.	-	உப்புவயல்
ம.கா.தெ.	-	மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள்
ம.ஜீ.	-	மணல்ஜீவிகள்
புற.க.	-	புறங்கடல்

உள்ளடக்கம்

வரிசை எண்	தலைப்பு	பக்க எண்கள்
	முன்னுரை	1-11
இயல் - 1	தமிழ் மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்	12-55
இயல் - 2	சமூகவியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்	56-108
இயல் - 3	கோட்பாட்டியல் நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்	109-179
இயல் - 4	ஒப்பீட்டு நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்	180-244
	முடிவுரை	245-250
	மேலாய்வுக்களன்கள்	251
	துணைநூற்பட்டியல்	252-265
	பின்னிணைப்பு	
	1. தமிழ் - மலையாள கலைச்சொற்கள் அகராதி	266-268
	2. ஜோடிகுருஸ் உடனான நேர்காணல்	269-272
	3. பெர்க்மான் தோமஸ் உடனான நேர்காணல்	273-274
	4. புகைப்படங்கள்	275-283

முன்னுரை

இயல் - 1

தமிழ் மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள்
ஓர் அறிமுகம்

இயல் - 2

சமூகவியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை
நாவல்கள்

இயல் - 3

கோட்பாட்டியல் நோக்கில் நெய்தல்திணை
நாவல்கள்

இயல் - 4

ஒப்பீட்டு நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்

துணைநூற்பட்டியல்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

கருத்தரங்கச் சான்றிதழ்கள்

புகைப்படங்கள்

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Synopsis)

திராவிட மொழிகளில் தமிழும், மலையாளமும் சகோதர மொழிகளாகக் கருதப்படுகிறது. மொழி அமைப்பிலும் இவ்விரு மொழிகளிடையே மிகுந்த ஒற்றுமையைக் காணலாம். கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியிலிருந்து மலையாளம் பிரிந்து சென்றது. எனினும் இம்மொழியின் இலக்கண, இலக்கிய அமைப்புகள் தமிழ் மொழியை ஒத்ததாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்விரு மொழி நாவல்கள் கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாட்டை எடுத்துரைக்கின்றன. எனவே, ‘தமிழ்-மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள் ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு’ என்னும் தலைப்பில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

“தமிழ்-மலையாள நெய்தல் திணைநாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்” என்னும் முதல் இயல் தமிழ்-மலையாள நாவல்களின் வரலாறு, தொல்காப்பியம் முதல் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை நெய்தல் கருத்தாக்கம் பயின்று வருகின்ற விதம், மலையாள இலக்கியங்களில் நெய்தல் கருத்தாக்கம் எடுத்தாளப்படும் முறை போன்றவற்றை எடுத்துரைத்து நெய்தல் நாவல்களின் கதைச்சுருக்கத்தை விளக்கும் முறையில் அமைந்துள்ளது.

“சமூகவியல் நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்” என்னும் இரண்டாம் இயல், நெய்தல் சமூகத்தின் வாழ்க்கை வரலாறு, இருமாநிலங்களிலும் வாழும் மீனவ இனக்குழுக்களைப் பற்றிய செய்திகள், கலாச்சாரம், பண்பாடு, தொழில், அரசியல், கல்விநிலை பொருளாதாரம் போன்றவற்றை விளக்குகிறது.

“கோட்பாட்டியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்” என்னும் மூன்றாம் இயல் நெய்தல் நாவல்களில் பயின்றுவந்துள்ள இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இருமாநில மீனவர்களின் வாழ்வியலை விளக்குகிறது.

“ஒப்பீட்டு நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்” என்னும் இறுதி இயலில் இருமொழி நெய்தல் நாவல்களில் காணப்படும் பண்பாடு சார்ந்த நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து ஒப்பீட்டுக் காட்டுகிறது. அதன் மூலம் இருமொழிச்சூழலில் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவர்களின் பழக்க-வழக்கங்களில் காணப்படும் வேற்றுமைகளையும், ஒற்றுமைகளையும் இவ்வியல் விளக்குகிறது. இறுதியாக, முடிவுரையில் ஆய்வுமுடிவுகள் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொடர்ந்து துணைநாற்பட்டியல் மற்றும் பின்னிணைப்பு இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆய்வு முன்னுரை

உலக மொழிகளில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த மொழி தமிழ் மொழியாகும். 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழர்களின் நாகரீகம் தோன்றியிருக்கக் கூடும் என்பதைக் கீழடி அகழ்வாராய்ச்சியின் முடிவுகள் எடுத்துரைக்கின்றன. தமிழர் பண்பாடு பொதுவாகத் திராவிடப் பண்பாடு என்று அறியப்படுகிறது. ஏனெனில் வடக்கே வேங்கட மலைப்பகுதியில் அமைந்துள்ள கர்நாடக மாநிலம் முதல் தெற்கே குமரிமுனை வரை காணப்படுகின்ற நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்களிடையே ஒரே மாதிரியான பண்பாட்டுக்கூறுகள் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களான, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, அகநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி, முல்லைப்பாட்டு போன்ற நூற்களில் இடம்பெறும் செய்திகளின் வாயிலாகச் சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் மொழி செந்தமிழ் மொழியாக இருந்தது தெரியவருகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட சங்க இலக்கியங்கள் சேரநாட்டின் செல்வச் செழிப்பு, பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், போர் பற்றிய செய்திகள் போன்றவற்றை விளக்கியுள்ளன. இதன் மூலம் தென்னகத்தில் வாழும் மக்களின் தாய்மொழி தமிழ்மொழி என்றும் இங்கு நிலவியிருந்த கலாச்சாரம் தமிழ்ப் பண்பாட்டைச் சார்ந்ததென்றும் அறியலாம். இவற்றில் தமிழக - கேரள மக்களிடையே மிகுதியான பண்பாட்டு ஒற்றுமைகள் நிலவி வருவதைச் சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்கள் விளக்குகின்றனர்.

தென்னகம் என்று அறியப்படும் தமிழகம், கேரளம், ஆந்திரா, கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களுள், தமிழகக் கேரள மக்களிடையே நிலவுகின்ற, பழக்க-வழக்கம், மொழி, பண்பாடு, இலக்கியம் போன்றவற்றில் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றன. செந்தமிழ் வழக்காறுகள் மலையாள மொழியில் மிகுதியாகப் பயின்று வருவதை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம். தொல்காப்பியரின் ஐந்நிலப்பாகுபாடு தென்னக நிலப்பரப்பிற்கே உரியது என்பதை மலையாள மொழி அறிஞர்களும், வரலாற்று ஆசிரியர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் இலக்கியங்களை மதிப்பீடு செய்துவருகின்றனர்.

தொல்காப்பியரின் அகத்திணை மரபு மலையாள நிலப்பரப்பிற்கும் பொருந்தும் என்பதை அய்யப்பப்பணிக்கர், இளங்குளம் குஞ்ஞண்ணி, ஸ்ரீதரமேனான், அச்சுதன் போன்றோர் உறுதியாக எடுத்துரைக்கின்றனர். இதன் அடிப்படையில் தமிழ் நெய்தல்திணை கருத்தாக்கத்திற்கும் மலையாள “தீரதேசம்” என்னும் கருத்தாக்கத்திற்குமிடையே மிகுதியான தொடர்புண்டு என்பது புலனாகிறது. மலையாள மொழியில் காணப்படும் தீரதேசம் என்னும் சொல் “கடலோர நாடு” அல்லது கடலோரப்பகுதி என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. எனவே இதன் அடிப்படையில் தீரதேச இலக்கியங்களை நெய்தல் இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதன் மூலம் வெவ்வேறு பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழ்கின்ற நெய்தல் நில மக்களிடையே காணப்படும் ஒற்றுமைகளையும், வேற்றுமைகளையும் பகுத்தறிய முடியும்.

ஆய்வுத்தலைப்பு

தமிழ் - மலையாள நெய்தல்திணை நாவல்கள் ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு என்பதே ஆய்வின் தலைப்பாக அமைகிறது.

கருதுகோள்

தமிழ் - மலையாள நாவல்கள் கடலோர மக்களின் தொழில் பிரச்சினைகளை முன் வைக்கின்றன, மேலும் தமிழ்-மலையாள நாவல்கள் எடுத்துரைக்கும் மீனவர்களின் பண்பாடு நெய்தல் கருத்தாக்கத்தை ஒத்தன என்னும் இரு கருது கோள்களைக் கொண்டு இவ்வாய்வு அமைகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

- * நெய்தல்திணை நாவல்கள் முன்வைக்கும் கடலோர மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைத்தல்
- * பண்பாட்டு மரபு, மொழியியல் சூழல், இலக்கியச் சூழல் போன்றவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்குதல்
- * நெய்தல் கருத்தாக்கத்தின் கீழ் தமிழ் - மலையாள மீனவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நாவல் இலக்கியங்கள் வாயிலாக எடுத்துரைத்தல்.

* கேரளக் கடற்கரையில் வாழும் மீனவரின் பண்பாடும் நெய்தல் பண்பாட்டுடன் ஒத்ததே என்பதையும் வெளிக்கொணர்வதாகவும் இவ்வாய்வின் நோக்கம் அமையும்.

ஆய்வு எல்லை

கொற்கை, ஆழிசூழ் உலகு, உப்பு வயல் ஆகிய மூன்று தமிழ் நாவல்களும், புறங்கடல், மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள், மணல் ஜீவிகள் ஆகிய மூன்று மலையாள நாவல்களும் இவ்வாய்வின் எல்லையாக அமைகின்றன.

ஆதாரங்கள்

ஆதாரங்களை ஆய்வின் அடிப்படையில் முதன்மை ஆதாரங்கள், துணைமை ஆதாரங்கள் எனப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

முதன்மை ஆதாரங்கள்

தமிழ் நாவல்கள்

- ஆழிசூழ் உலகு - ஜோடி குருஸ்
- கொற்கை - ஜோடி குருஸ்
- உப்பு வயல் - ஸ்ரீதரகணேசன்

மலையாள நாவல்கள்

- மணல் ஜீவிகள் - ஜி.ஆர்.இந்துகோபன்
- மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள் - அம்பிகாசுதன்மங்ஙாடு
- புறங்கடல் - பெர்க்மான் தோமஸ்

மேற்குறிப்பிட்ட ஆறு நாவல்களும் இவ்வாய்வின் முதன்மைச்சான்றுகளாகும்.

துணைமை ஆதாரங்கள்

நெய்தல் திணைத் தொடர்புடைய இருமொழி நூற்கள் ஆய்வேடுகள் இதழ்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் என்பன துணைமை ஆதாரங்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆய்வுப் பயன்

இவ்வாய்வு நாவல்களை முன்வைத்து அமைவதால் சமூகவியல் இனவரைவியல் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகளுக்கு இவ்வாய்வு பயன்படும்.

* இருமொழி சார்ந்த நாவல்களாக இருப்பினும் இந்நாவல்கள் மீனவர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதால் இருமாநில மீனவர்களின் நிலைமையை அறிந்து கொள்வதற்கு இவ்வாய்வு உதவும்.

* மீனவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சான்றுகளுடன் விளக்கிச் சமூகத்திற்கும் - இலக்கியத்திற்குமிடையே உள்ள தொடர்பினை எடுத்துரைப்பதற்கு இவ்வாய்வு உறுதுணையாக அமையும்.

* இனக்குழு கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாடுச் சார்ந்த ஆய்வுக்களன்களுக்கு இவ்வாய்வு பயனுள்ளதாக அமையும்.

* தமிழ்-மலையாள மீனவர்களைப் பற்றிய இலக்கிய ஆய்விற்கு இவ்வாய்வு பயன்படும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இருமொழி நாவல்களை ஒப்பிட்டு மீனவர்களின் வாழ்வியலை ஆராயமுற்படுவதால் ஒப்பியல் அணுகுமுறையும், கருப்பொருள் குறித்த செய்திகளைத் திரட்டிக் கருத்துரைப்பதால் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும், நாவல்களில் இடம்பெற்றுள்ள நிகழ்வுகளின் வாயிலாக மீனவர் வாழ்வியலை விளக்க முயல்வதால் சில இடங்களில் விளக்கமுறை அணுகுமுறையும், ஆய்வு அணுகுமுறைகளாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வு முன்னோடிகள் ஆய்வேடுகள்

- ஸ்டீபன் சாம் - கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல் ஓர் அறிமுகம். தமிழ்த்துறை கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம்.
- சிவமணி - தமிழ்-மலையாள நாவல்களில் சங்க அகத்திணை மரபு, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை.
- கா.ஐரின் - ஜோடிகுருஸ் புதினங்களில் பரதவர் வாழ்வியல் பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை.
- சுதீஷ் - கடல் : சின்னம் ஆக்யானம் அனுபவம் சம்ஸ்காரபடனம், கோழிக்கோடு பல்கலைக்கழகம், கேரளா.

நூல் ஆய்வு முன்னோடிகள்

- ஜவஹர் முனைவர் - திணைக்கோட்பாடும் தமிழ்க்கவிதையும், காவ்ய பதிப்பகம், சென்னை.
- சமஸ் - நீர், நிலம், வனம், கடல் தமிழ், இந்து பதிப்பகம், சென்னை -2.
- ஆ.மாதையன் - அகத்திணை மரபும் சங்கக்கவிதை மரபும், பாவை பப்ளிகேஷன், சென்னை-4.

- ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் - இனவரைவியலும் - தமிழ் நாவலும்,
நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை- 50.

முன்னாய்வுச் சுருக்கம்

- “கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல் என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வேட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட பரதவர்கள், நுளையர், முக்குவர் போன்ற மீனவர் சமூகத்தினரது, கலாச்சாரம், பண்பாடு, மதமாற்றம், தொழில், மீனவர்களிடையே காணப்படும் நாட்டுப்புற பாடல்கள், கதைகள் போன்றவற்றை விளக்கி எடுத்துரைப்பதை காணமுடிகிறது.
- தமிழ் -மலையாள நாவல்களில் சங்க அகத்திணை என்னும் இவ்வாய்வேட்டில் இருமொழிச் சூழலில் படைக்கப்பட்ட செம்மீன், கடலோர கிராமத்தின் கதை போன்ற நாவல்களில் கடலோர மக்களின் வாழ்வியல், தொழில், சமூகப் பின்புலம் போன்றவற்றில் சங்க அகத்திணை மரபு எவ்வாறு பயின்று வந்துள்ளது என்பதை நாவல் வழியினின்று விளக்குவதாக அமைகிறது.
- ஜோடிகுருஸ் புதினங்களில் பரதவர் வாழ்வியல் என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வேட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் உவரியைச் சார்ந்த தொல் பழங்குடி மீனவர்களான பரதவர்களின் பழக்க- வழக்கம், தொழில், தொல்வரலாறு, தற்கால நிலை, பரதவர்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மதமாற்றம் அதனால் ஏற்பட்ட பண்பாட்டுக் கலப்பு, அரசாட்சி காலம், ஆங்கிலேய ஆட்சி காலம், தற்காலம் போன்ற முக்காலங்களிலும் பரதவ மீனவரின் வாழ்வியலை விளக்கி கூறுகிறது
- “கடல் சின்னம், ஆக்யானம், அனுபவம், சம்ஸ்காரபடனம், என்னும் தலைப்பிலான இவ்வாய்வேடு நெய்தல் என்னும் கருத்தாக்கம் உலக மொழிகளிலும், இந்தியமொழிகளிலும், திராவிட மொழிகளிலும் எவ்வாறு பயின்று வருகின்றது என்பதை

எடுத்துரைத்து கடல் எவ்வாறு காலந்தோறும் ஒரு பண்பாட்டு அடையாளமாக மாறி இலக்கியங்களில் வருகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

- “திணைக்கோட்பாடும் தமிழ்க் கவிதையியலும்” காலந்தோறும் எவ்வாறு இலக்கியங்களில் பயின்று வருகின்றது என்பதைச் சிலப்பதிகாரம், காடு நாவல், கலிங்கத்துப்பரணி போன்ற நூற்களில் இடம்பெற்றுள்ள செய்திகளின் வாயிலாக விளக்கி நவீன இலக்கியத்தைத் திணைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் விளக்க முடியும் என்பதைச் சான்றுகளுடன் விளக்குகிறது.
- “நீர், நிலம், வனம், கடல்” என்றும் நூல் சென்னை கடலோரம் முதல் கோவளக் கடலோரம் வரை காணப்படுகின்ற மீனவச் சமூகத்தினரின் வாழ்வியலைக் கள ஆய்வின்போது கிடைத்த தகவல் அடிப்படையில் விளக்குகிறது.
- அகத்திணை மரபும் - சங்கக் கவிதை மரபும் என்னும் நூல் சங்க காலத்தில் எழுதப்பட்ட பாடல்களில் அகத்திணை மரபு எவ்வாறு பயின்று வருகின்றது என்பதை ஐந்திணைப் பாடல்களைத் தொகுத்துப் பொருள்கூட்டி விளக்குகிறது.
- இனவரைவியலும் - தமிழ் நாவலும் என்னும் நூல் தமிழ் நாவல்களில் இனவரைவியல் செய்திகள் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை விளக்குவதோடு தமிழ் நாவல்களில் மீனவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்து விளக்கியுள்ளது.
- முன்னாய்வுகள், தமிழ்மொழி படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்து, செய்திகளை விளக்கியுள்ளது. இவ்வாய்வு முன்னாய்வு களிலிருந்து வேறுபட்டு இரு மொழி நாவல்களுக்கும் சமமாக முக்கியத்துவமளித்து இருமொழிப்புலனில் ஒரே தொழிலை செய்யும் மீனவர்களின் தொழில் முறை சமூகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும் பண்பாட்டுக் காரணிகளையும் கள ஆய்வின் போது கிடைத்த சான்றுகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு விளக்க முயல்கிறது.

ஆய்வின் இயலமைப்பு

முன்னுரை, முடிவுரை எனும் நான்கு இயல்களைக் கொண்டுள்ளது

1. தமிழ் - மலையாள நெய்தல்திணை நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்
2. சமூகவியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்
3. கோட்பாட்டியல் நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்
4. ஒப்பீட்டியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்

ஆய்வேட்டின் இயல் விளக்கம்

ஆய்வு முன்னுரையில் ஆய்வுத்தலைப்பு, ஆய்வின் நோக்கம், ஆய்வின் கருதுகோள், ஆய்வின் எல்லை, ஆய்வின் அணுகுமுறை, ஆய்வின் பயன், ஆய்வின் சான்றாதாரங்கள், ஆய்வு முன்னோடிகள், ஆய்வேட்டின் அமைப்பு ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

1. முதல் இயல்

“தமிழ்-மலையாள நெய்தல்திணை நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்” என்பது முதல் இயலாகும். இவ்வியல் நெய்தல் திணை என்றால் என்ன? நெய்தல் கருத்தாக்கம் தமிழ் இலக்கண நூல்களான தொல்காப்பியம், இறையனார் களவியல்உரை, நம்பியகப்பொருள் போன்ற நூற்களில் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது என்பதைச் சுட்டி அதன்பின் எழுந்த சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் குறிப்பாக நற்றிணைப் பாடல்களில் எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளது. என்பதைச் சான்றுடன் விளக்கியுள்ளது. இருமொழியிலும் நெய்தல் திணை நாவல்கள் எவ்வாறு தோன்றி வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குகிறது. நெய்தல் நாவல்களின் கதைச்சுருக்கத்தை எடுத்துரைத்து இறுதியாக இருமொழி நாவல்களின் பொதுத்தன்மையை விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

2. இரண்டாவது இயல்

சமூகவியல் நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள் என்பது இரண்டாவது இயலாகும். இரு மாநிலங்களிலும் வாழ்கின்ற நெய்தல் சமூகத்தினர் எவ்வாறு பல்வேறு இனக்குழுக்களாகத் திரிந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதைச் சமூகவியல் கருத்தாக்கங்கள் வழிநின்று இவ்வியல் விளக்குகிறது. தமிழகத் தொல்குடி மீனவர்களான பரதவர், நுளையர் போன்றோர் தற்காலத்தில் கேரளக் கடற்கரைப்பகுதியான திருவனந்தபுரம் பகுதியில் பரவி வாழ்ந்து வருவதையும் பரதவர், நுளையர், அரையர், முக்குவர், வேளர், மரைக்காயர், தீவராஸ் போன்ற வெவ்வேறு இனக்குழுக்களின் பழக்க-வழக்கம் கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகம், மதமாற்றம், தொழில், தொழில் நிகழிடம், மக்கள் தொகையில் மீனவர்களின் எண்ணிக்கை, நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் மீனவர்களின் பங்கு, கல்வி நிலை போன்றவற்றை இவ்வியல் விளக்குகிறது. மட்டுமின்றிப் பரதவர், முக்குவர் போன்ற இரு மாநில தொல்குடி மீனவர்களின் இனவரைவியல் குறித்த செய்திகளை நாவல்கள் வழிநின்றும்,கள ஆய்வின் போது கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையிலும் இவ்வியல் வகைமை செய்துள்ளது.

3. மூன்றாவது இயல்

“கோட்பாட்டியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்” என்பது மூன்றாவது இயலாகும். இலக்கியக் கோட்பாடுகள் உருவாகுவதற்குப் பின்புலமாக அமைகின்ற நிலம், காலம், சூழல் போன்ற காரணிகளின் இன்றியமையாமையை இவ்வியலின் முதல் பகுதி எடுத்துரைத்துத் திராவிட நிலப்பாகுபாடான ஐந்திலப்பாகுபாடு எவ்வாறு திணைக் கோட்பாடாகச் சங்க இலக்கியங்கள் முதல் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை பயின்றுவருகிறது என்பதைத் தொல்திராவிடம், சூழலியல், இருத்தலியல் போன்ற கோட்பாடுகளுடன் திணைக்கோட்பாட்டை ஒப்பிட்டு, நெய்தல் திணைக் கோட்பாட்டின் சிறப்பை விளக்கி நவீன இலக்கியங்களைக் குறிப்பாக நாவல் இலக்கியத்தை எவ்வாறு கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அணுகலாம் என்பதை இவ்வியல் எடுத்தியம்புகிறது. நெய்தல் நாவல்களில் பயின்று

வந்துள்ள கருத்துக்களைத் தொகுத்து அதற்கு மார்க்சியம், பெண்ணியம், காலனியம், பின்காலனியம் போன்ற நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் முறையிலான விளக்கத்தைத் தந்து இவ்வியல் விளக்குகிறது. மார்க்சிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மீனவர்களின் தொழிலின் நிலை, தொழில் முரண்பாடு, ஊதியம், மீனவர்களின் மீதான ஆதிக்க வர்க்கத்தின் சுரண்டல், சமூக முரண்பாடும்- ஒத்திசைவும், சமதர்ம சமூகம் உருவாகுவதற்கான வழிமுறை போன்றவற்றையும், எடுத்துரைக்கிறது. பெண்ணியக்கோட்பாடு அடிப்படையில் மீனவப் பெண்களின் நிலை, கல்வி, சுதந்திரம், உரிமை, தொழில் போன்றவற்றையும், எடுத்துரைக்கிறது. பின்காலனியக் கோட்பாடு அடையாள அழிப்பு, அடையாள மீட்டுருவாக்கம், கத்தோலிக்கத்தின் ஆதிக்கம் தொன்மை அடையாளத்தின் இன்றியமையாமை, தனிமனித சுதந்திரத்தின் முக்கியத்துவம், விளிம்புநிலை மக்களின் சமூக முன்னேற்றம் போன்ற காரணிகளின் அடிப்படையில் இவ்வியல் அமைந்துள்ளது.

4. நான்காவது இயல்

“ஒப்பீட்டு நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்” என்பது நான்காவது இயலாகும். ஆய்வேட்டின் இறுதியிலான இவ்வியல் ஒப்பீட்டுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நெய்தல் நாவல்களில் இடம் பெற்றுள்ள செய்திகளை வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளது. நெய்தல் நில மக்களின் கடல் நம்பிக்கை, கடல் விபத்துக்களைப் பற்றிய அறிவு, கடல் தொடர்பு இரு மாநில நெய்தல் மக்களிடையே ஏற்பட்டிருந்த கடல் வியாபாரத் தொடர்பு கொற்கை - கோழிக்கோடு - கொல்லம் - மும்பை வரைக் காணப்பட்ட கடல் வியாபாரம் போன்றவற்றை இவ்வியல் எடுத்துரைக்கிறது. நெய்தல் நாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள தொழில் முறை உப்பு, கருவாடு போன்ற பொருட்கள் பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்டதும் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், மீனவர்களின் தெய்வ நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள், வீரம், கடல் நுட்பம், இலங்கையுடன் தமிழக மீனவர்களின் வியாபாரத் தொடர்பு

அதன்மூலம் ஏற்பட்ட கலாச்சாரமாற்றம், போன்றவற்றைப்
படைப்பு வழித்திறனாய்வு முறையில் ஒப்பிட்டு எடுத்துரைப்பதோடு,
நாவல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பிறகலைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள்
நாட்டுப்புறப்பாடல்கள். சிறார்பாடல்கள், கிறிஸ்துவப் பாடல்கள்,
தொழிற்பாடல்கள், சங்கப் பாடல்வரிகள், தொன்மைக் கதைகள்,
உவமைகள் என வகைப்படுத்தி இவ்வியல் விரிவான விளக்கத்தை
அளிக்கிறது.

இயல் - 1

தமிழ் மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்

கடலோர மக்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுப்பப்படுவது கடல் சார்ந்த இலக்கியங்களாகும். சங்ககாலத்தில் இவை நெய்தல் நிலப்பாடல்களாக வெளிவந்தன. உரைநடையின் வளர்ச்சிக்குப் பிறகு கடலோரமக்களைக் குறித்த நாவல்கள் எழுந்தன. ஆங்கிலத்தில் எனர்ஸ்ட் ஹம்மிங்வே எழுதிய “Old man on the sea” என்ற நாவல் உலகின் தலைசிறந்த நெய்தல் நாவலாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நாவல் தமிழ், மலையாளம் போன்ற திராவிட மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மலையாள மொழியில் வெளிவந்த “செம்மீன்” என்னும் நாவல் தென்னிந்தியாவின் முதல் நெய்தல் நாவலாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நாவல் 1956 -ல் வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இருமொழிகளிலும் ஏராளமான நெய்தல் நாவல்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. நீர்க்காகங்கள்(1975), கடல்புறத்தில் (1977), அலைவாய்க்கரையில்(1978), அலைகள் ஓய்வதில்லை(1990), தேடல்(1985), கடலின்மக்கள், ஆழிசூழ் உலகு(2004) கொற்கை(2010) போன்றவை தமிழகக் கடலோரப் பகுதி மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கின்றன. கடற்காற்று, வாடைகாற்று, போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர், நெய்தல்நிலத்தின் கதை போன்ற நாவல்கள் இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மீனவர்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்கின்றன.

மலையாள மொழியில் ஓராபுரோனோவிஸ்(1981) என்னும் நாவல் கொச்சின் கடற்கரைப் பகுதியில் வாழ்கின்ற முக்குவர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் அரபிக்கடலோரம்(1989), தீரம் மகாசாகரம் (1992). ஒரே தேசக்காராய் ஞங்கள் (1991) கடல்கரையிலே வீடு (1998), கடல் காக்ககள்(1998), புறங்கடல் (2012) மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள், மணல் ஜீவிகள் போன்ற நாவல்கள் கேரள

கடலோரப்பகுதியில் வாழ்ந்துவரும் மீனவர்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்கின்றன. தமிழ், மலையாளம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் நாவல் இலக்கியங்கள் மீனவர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதைக் காணமுடிகிறது.

1.1 நெய்தல் திணை அறிமுகம்

மூன்றுபக்கங்கள் கடலாலும் ஒரு பகுதி நிலத்தாலும் சூழப்பட்டதுதான் இவ்வுலகு. இரண்டாயிரம் வருடத்திற்கு முன்பே, புவியியல் அடிப்படையில் நிலத்தை அளந்து அதன் பாகுபாடுகளை வகைப்படுத்தியவர் தொல்காப்பியர் ஆவார். தொல்காப்பியம் அகத் திணையியலில் நில அமைப்பைப் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப”

(தொல். பொ.அ 947)

அவற்றுள்,

“நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழியப்

படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே”

(தொல். பொ.அ 948)

இவ்வாறு குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், மருதம், பாலை என ஐந்து நிலங்களையும், அவற்றிற்கான முதல், கரு, உரிப் பொருட்களையும் அவற்றின் நிமித்தங்களையும் தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கிறது. பிற்காலத்தில் இலக்கணக்கோட்பாட்டை அமைத்தவர்கள் அனைவரும் தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொல்காப்பியரின் இந்நிலப்பாகுபாடு தென்னிந்திய நிலப்பரப்பிற் குரியது என மலையாள இலக்கணப் பேரறிஞர் அய்யப்பப் பணிக்கர் குறிப்பிடுகிறார். அவரது இந்திய “இலக்கியக் கொள்கைகள் முக்கியத்துவமும் வாய்ப்புகளும்”(Bharathiya sahithya sidhathangal prasakthiyum, Sadyathayum) என்ற நூலில் இச்செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. குடநாடு, இடநாடு, மலநாடு, தீர்பிரதேசம் என்னும் அமைப்பு

மலையாள இலக்கிய நூற்களில் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இவற்றில் மலையாள தீர்பிரதேசத்தைத் தமிழ்நெய்தல் நிலம் என்ற கருத்துடன் ஒப்பிட்டு ஆராயலாம். ஆகவே, இங்குள்ள மக்களின் வாழ்வு, கலாச்சாரம் தொழில் போன்றவை நெய்தல் நிலத்துடன் மிகவும் தொடர்புடையதாகும். எனவே, இந்நிலத்தின் அமைப்பை, நெய்தலாகக் கருதுதல் ஏற்புடையதாகும். அரபிக்கடல், இந்துமகா சமுத்திரம் வங்காளவிரிகுடா போன்ற சமுத்திரங்கள் இந்தியாவின் தென்முனையான கன்னியாகுமரியும், மேற்கே அரபிக்கடலில் கடல் பிரதேசங்களான கொல்லம், திருவனந்தபுரம், காசர்கோடு, போன்ற மாவட்டங்களும், ஆய்வுக்காக எடுக்கப்பட்டுள்ள நாவல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ்-மலையாள கடற்கரை மக்களின் தற்கால நிலைமையையும் வரலாற்றுப் பின்புலங்களையும், கலாச்சாரங்களையும், அடையாளப்படுத்துவதாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கடல்சார் நாவல்கள் அமைகின்றன.

1.2 தொல்காப்பியத்தில் நெய்தல் கருத்தாக்கம்

**“நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே”**

(தொல். பொ.அ 948)

எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

அதாவது பாலைத்திணை நீங்கலாக ஏனைய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய திணைகள், கடலால் சூழப்பட்டது எனக் கூறுகிறார். மேலும், இந்நான்கு திணைக்கும் பொதுவான திணை பாலைத்திணையாகும் என்று கூறிவிட்டு நெய்தல் திணையை,

“வருணன் மேய பெருமணல் உலகும்”

(தொல். பொ.அ.951)

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அதாவது நெய்தல் திணைக்குரிய தெய்வம் வருணன் எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஏற்பாடு எனப்படும் மாலைநேரத்தைச் சிறுபொழுதாகக் கொண்ட திணை நெய்தலாகும். இத்திணைக்குப் பெரும்பொழுதுகள் இல்லை எனவும் தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் (954)-வது நூற்பாவில் குறிப்பிடுகிறார். இரங்கலும், இரங்கல் நிமித்தமும்

இத்திணைக்குரிய உரிப்பொருட்களாகும் (தொல்.பொருள்.அகம்.960).
தும்பை, நெய்தல் நிலத்திற்குரிய (தொல்.பொருள்.புறம்.1015) மலராகும்
என்பதையும் தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கிறது

1.3 இறையனார் அகப்பொருளும், நெய்தல் கருத்தாக்கமும்

இறையனார் தனது களவியல் உரையிலும் தொல்காப்பியரைப்
பின்பற்றியவாறே உள்ளத்துணர்ச்சிகள் அவ்வத்திணைக்குரியது எனக்
கூறுகிறார். மேலும், காதல்கிளவி, காமப்பரத்தை எனக் காதல்
உணர்வுகளோடு “இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் நெய்தலுக்குரிய
உரிப்பொருட்கள்” எனவும் விளக்குகிறார்.

1.4 நம்பி அகப்பொருளும், நெய்தல் கருத்தாக்கமும்

பிற்காலத்தில் எழுந்த நம்பி அகப்பொருளும், தொல்காப்பியரின்
கருத்திற்கேற்ப “ஐந்திணை, உடையது அன்புடை காமம்” (அக.பொ.வி.4)
என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறது. “வருணன் மேய பெருமணல்
உலகமும்” (அகம்.5) என்ற நூற்பாவில் நெய்தலின் கருப்பொருளை
உணர்த்துகிறது.

“வரையே சுரமே புறவே பழனம்

திரையே அவைஅவை சேர்தரும் இடனே

எனநர் ஐவகைத்து அனையியல் நிலமே”

(அகத். நூ.9)

கடலைத் “திரை” என்றும், அத்திரை சார்ந்த இடம் “நெய்தல்” என்றும்
கருத்தாக்கம் செய்வதை மேற்கூறிய நூற்பா உணர்த்துகிறது. மேலும்

“வெய்யோன் பாடு நெய்தற்கு உரித்தே”

(அகத். நூ.17)

என்ற நூற்பா கதிரவன் மறைகின்ற எற்பாடு நெய்தல் திணைக்குரிய
சிறுபொழுதாகும் என்று குறிப்பிடுகிறது.

நெய்தல் திணைக்குரிய கருப்பொருட்களை நாற்கவிராசநம்பி
பின்வரும் நூற்பாவில் மிக விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

வருணன் சேர்ப்பன் விரிதிரைப் புலம்பன்
 பரும அல்குல் பரத்தி நுளைச்சி
 நுளையர், நுளைச்சியர்பரதர், பரத்தியர்
 அளவர், அளத்தியர் அலைகடல் காக்கை
 சுறவம், பாக்கம் பெறலரும் பட்டினம்
 உவர்நீர்க் கேணி கவர்நீர், நெய்தல்
 கண்டகக் கைதை முண்டகம் அடம்பு
 கண்டல் புன்னை வண்டிமிர் ஞாழல்
 புலவு மீன்உப்பு விலைகளில் பெற்றன
 நளிமீன் கோட்பறை நாவாய் பம்பை
 விளரியாழ் செவ்வழி மீன்உப்புப் படுத்தல்
 உணங்கவை விறற்றல்மீன் உணக்கல்புள் ஒப்பல்
 நெடுங்கடல் ஆடல் நெய்தற்கருப்பொருளே
 (ந.அ.பொ.நா 24)

1.5 நெய்தல் கருப்பொருட்கள் அட்டவணை

வ.எண்		
1	தெய்வம்	வருணன்
2	உயர்ந்தோர்	சேர்ப்பன்
3	அல்லோர்	நுளையர், நுளைச்சியர், பரதர், பரத்தியர்
4	பறவை	கடற்காகம்
5	விலங்கு	சுறாமீன்
6	ஊர்	பாக்கம், பட்டினம்
7	நீர்	உவர் நீர்க்கேணி
8	பூ	நெய்தல், தாழை
9	மரம்	புன்னை, ஞாழல்
10	உணவு	மீன், உப்பும் விறறுப் பெற்ற உணவுப்பொருள்
11	பறை	மீன் கோட்பறை, நாவாய் பம்பை
12	யாழ்	விளரியாழ்

13	பண்	செவ்வழிப்பண்
14	தொழில்	1. மீன் பிடித்தல் 2. உப்பு உண்டாக்கல் 3. மீன் உணக்கல்

இந்நூற்பாவில் நெய்தல் நிலமக்கள் யார்? அவர்களை எப்படி அடையாளம் காண முடியும்? என்ற கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பதைக் காணலாம்.

வருணனைத் தெய்வமாகவும், சேர்ப்பன், புலம்பன், பரத்தி, நுளைச்சி போன்றோர்கள் உயர்ந்தோர்களாகவும், நுளையர், நுளைச்சியர், பரதர், பரத்தியர், அளவர், அளத்தியர், போன்றோர் அல்லோர்களாகவும், கடற்காகம் பறவையாகவும். சுறாமீன் விலங்காகவும், பாக்கம், பட்டினம் ஊர்களாகவும், உவர்நீர் கேணி, கவர்நீர் என்பவை நீர்நிலைகளாகவும், நெய்தற்பூ, தாழம்பூ, முண்டகழு போன்றவை மலர்களாகவும், புன்னை, ஞாழல் போன்றவை மரங்களாகவும், உப்பு, மீன் போன்றவை விற்கும் பொருள்களாகவும், மண் கேட்பறை, நாவாய்ப் பம்பை போன்றவை நெய்தற்பறைகளாகவும், விளரியாழ், செவ்வழிப்பண் போன்றவை இசைப்பண் கருவிகளாகவும், மீன் பிடித்தல், உப்பு உண்டாக்கல், உப்பு விற்பல், மீன் உணக்கல், அவற்றை தின்ன வரும் பறவைகளை ஓட்டுதல் தொழிலாகவும், கொண்டு இயங்குவது தான் நெய்தல் நிலம் என்ற செய்தியை இந்நூற்பாவின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

அகத்திணையியல் குறிப்பிட்ட நெய்தல் நில கருத்தாக்கமும், பின்பு வந்த அகப்பொருள் விளக்க கோட்பாட்டில் நெய்தல் கருத்தாக்கமும் கடலோர மக்களின் வாழ்வியல் காரணிகளைத் தெளிவாக விளக்குவதன் பொருட்டு கடற்கரை மக்கள் “நெய்தல் நிலத்தார்” என வழங்கப்படுகின்றனர்.

1.6 சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் கருத்தாக்கம்

பின்பு எழுந்த சங்க இலக்கியப் பாடல்களிலும் நெய்தல் திணைச் செய்திகள் ஏராளமாக அமைந்துள்ளன. அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு,

குறுந்தொகை போன்ற எட்டுத்தொகை நூற்களில் நெய்தல் நிலத்தைப் பற்றிய செய்திகள் ஏராளம் இடம்பெற்றுள்ளன.

நெய்தல் திணையில் காதல் வாழ்க்கை, கடற்கரைப், பகுதி, கடற்கரை மக்களின் மீன்பிடித்தல், பொருள் ஈட்டுதல், கடல்வணிகம், போன்ற செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அகநானூற்றில் யவனர்களுடனும், ரோமானியர்களுடனும், தமிழர்கள் கொண்டிருந்த கடல் வணிகத் தொடர்பு பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. “திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு” என்ற கருத்திற்கு இசைப்ப கடல் வழியாகச் சங்ககாலம் முதல் இன்று வரை தமிழர்கள் பொருளீட்டுவதற்காகப் பிறநாடுகளுக்குச் செல்கின்றனர் என ஆசிரியர் நாகராஜன் தனது “அலைகடலுக்கு அப்பால் தமிழ் நாகரிகம்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். சான்றாகப் பின்வரும் பாடலைச் சுட்டலாம்.

“கானல் அம்சிறுகுடிக் கடல் மேம்பரதவர்
நீல்நிறப் புன்னை கொழுநிழல்அசைஇ
தன்பெரும் பரப்பின் ஒண்பதம் நோக்கி
அம்கண் அரில்வலை உணக்கும் துறைவனோடு
அலரே அன்னை அறியின் இவண் உறைவாழ்க்கை
ஆரிய ஆகும் நமக்கு, எனக்கூறின்
கொண்டும் செல்வர் கொல் - தோழி!-உமணர்”

(நற்.4)

இப்பாடல் கடல் மேற்செல்லும், பரதவர் என்ற தொடரால் பரதவர்கள் பொருளீட்டும் நோக்கோடு கடலில் சென்று மீன்வேட்டையாடிய செய்தியையும், உமணர்கள் கரையில் பண்டமாற்று முறையில் உப்பு விற்பனை செய்தியினையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. மட்டுமின்றி நெய்தல் நிலத்தில் புன்னை மரத்தடியில் பொருள் ஈட்டிச் சென்ற தலைவனின் வருகைக்காகக் காத்திருந்து தலைவி இரங்கும் செய்தியினையும் எடுத்துரைக்கிறது.

இவ்வாறு சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பாக அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை போன்ற எட்டுத்தொகை நூற்களில் நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்வியல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அகத்திணைக்

கோட்பாடும். அகக்கவிதை மரபும் என்ற நூலில் பேராசிரியர் பெ. மாதையன் ஏராளமான பாடல்களைக் கரு, உரிப்பொருள்களுக்குச் சான்று காட்டி விளக்கியுள்ளார். பிற்காலத்தில் கடல் தொழில் செய்பவர்கள் “மீனவர்கள்” என்னும் பொதுப் பெயரில் அழைக்கப்பட்டனர். ‘சமஸ்’ என்ற பத்திரிக்கையாளர் கள ஆய்வு மேற்கொண்டு தமிழக வட-தென் கடலோர மக்களின் வாழ்வியலை ஆராய முற்பட்டபோது காசிமேடு என்னும் கடற்கரைப்பகுதியிலிருந்து ஒரு மீனவரைச் சந்தித்துப் பேசினார். அவர் கடல் சரித்திரம் குறித்துக் கூறியபோது கடலில் தொழில் செய்பவர்கள் மீனவர்கள் மட்டுமல்ல பதிமூன்று இனக்குழுக்கள் கடல் தொழிலைச் செய்கின்றனர். அவர்களுள் பரதவர், முக்குவர், பட்டினவர், வலையர், கரையர், கடையர் முதலியவர்களும் உட்படுவார். எனவே இவர்களைக் “கடலோடிகள்” என்று அழைப்பதே முறையாகும் என்ற கூற்றை முன் வைக்கிறார். (நீர், நிலம், வனம், கடல் -121)

பின்னர் நெய்தல் மக்களைக் குறித்து ஆராய்ச்சி மேற்கொண்ட ஜோடிகுருஸ் தமிழகத்தில் தென் மாவட்ட மீனவர்களைக் குறித்து ஆராய முயன்றபோது அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் அடிப்படையில் “பரதவர்” என்ற கூற்றை முன் வைக்கிறார். அறிவியல் முறையில் மீன்பிடி தொழில்நுட்பங்களை ஆராய முற்பட்ட கிறிஸ்டோபர் ஆன்டனி என்பவர் துறைவன் என்றே நெய்தல்நில மக்களை அடையாளப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறார். மலையாளக் கடற்கரையில் மீனவர்கள் “மல்சிய தொழிலாளிகள்” என்ற பெயரில் பொதுவாக அறியப்பட்டனும் முக்குவன், முக்குவத்தி, அரையன், அரையத்தி என்ற பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றனர். கடற்கரை மக்கள் தீரதேச மக்கள் என்றே அறியப்படுகின்றனர். எனவே நெய்தல் என்பது இரு மாநிலக் கடல்கரையில் வாழும் மக்களுக்கு உரிய பொதுப்பெயராக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு, சங்ககாலம் முதல் இன்று வரை நெய்தல் நிலமக்கள் குறித்த கருத்தாக்கம், ஆய்வாளர்களால் பலநிலைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதையும் உணரலாம். எனவே, இவர்கள் கடலும் கடல்சார்ந்த மக்களாகவும் தான் சமூகத்தில்

அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர் என்பதை “நெய்தல்” என்னும் கருத்தாக்கம் நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

1.7 நெய்தல் இலக்கியங்கள்

கடலையும் கடல் சார்ந்த மக்களையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு சங்க காலம் முதல் இன்று வரை ஏராளமான கவிதைகளும், கதைகளும், தொன்மங்களும், சிறுகதைகளும், நாவல்களும், கட்டுரைகளும், ஆய்வுகளும், தமிழ் - மலையாள மொழிகளில் வந்தவண்ணம் உள்ளன. சான்றாகத் தமிழ்மொழியில் சிலப்பதிகார, கானல்வரி முதல் மரியன் சினிமா வரையிலும், மலையாள மொழியில் செம்மீன்(நாவல்) முதல் புறங்கடல் (நாவல்) வரையிலும் இத்தொடர்ச்சியைக் காணமுடியும். கடல் பாடுபொருளாகவும், கவிதைகளாகவும், ஓவியங்களாகவும், திரைப்படமாகவும், சிறுகதையாகவும், தொன்மக்கதைகளாகவும், வரலாற்று ஆவணங்களாகவும், காலந்தோறும் கருப்பொருளாகவும் உருவெடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

1.8 நெய்தல் திணை நாவல்கள்

1972-ல் முதன்முதலாகத் தமிழ்மொழியில் கடலையும், கடல் சார்ந்த மக்களையும், முழுமையாகச் சித்தரிக்கும் நாவலான “கடல் காற்று” இலங்கையில் “மண்டித்தீவில்” வாழ்ந்த மீனவச் சமூகத்தினரின் வாழ்க்கையை ஆராய முயற்சியைச் செய்துள்ளது. என்பதே ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்து. எனினும் தமிழ்மொழியை விட நெய்தல்திணை நாவல்களுக்கு முதன்மை கொடுத்தவர் தகழி என்னும் மலையாள நாவலாசிரியராவர். இவரின் “செம்மீன்” என்ற நாவல் தான் தென்னிந்தியக் கடற்கரை மக்களின் வாழ்வை முழுமையாகச், சித்தரிக்கிறது இக்கருத்தைத் தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டும், வளர்ச்சியும், என்னும் நூலில் பொ.கோ. சுந்தர்ராஜன் (சிட்டி), சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோர் குறிப்பிடுகின்றனர்.(2016.298)

செம்மீன் மலையாளக் கடற்கரை மக்களின் வாழ்க்கையைக் குறிப்பது மட்டுமல்லாமல், ஒரு மீனவனின் வாழ்நாள் ஆசை

சொந்தமாக ஒரு படகும் ஒரு வலையும் என்னும் கருத்தாக்கத்தை மையமாகப் படைத்துள்ளது. கடலில் முக்குவன் மீன்பிடிக்க செல்லும் போது கரையில் முக்குவத்தி கற்புடன் அவனுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். அவள் வழி பிழைத்தால், அவன் கடல் அன்னையின் சீற்றத்திற்கு இரையாகிவிடுவான் என்ற செய்தியினைக் கருத்தம்மா கொச்சு முதலாளி, பழனி, என்னும் கதாபாத்திரங்களை அமைத்து விளக்கியுள்ளது. மட்டுமின்றி, முக்குவத்தி, முக்குவனைத் தான் திருமணம் செய்ய வேண்டும். இல்லையெனில் அவர்களின் சமூகத்தால் தனிமைப்படுத்தப்படுவாள் என்ற செய்தியினை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. கடல் தொழிலில் நேர்மை தவறினால் மனநோய் ஏற்பட்டு இறப்புக்கு உள்ளாகிவிடுவார்கள். எனவே, ஏமாற்றக்கூடாது என்ற அறக்கருத்தும் இந்நாவலில் இடம்பெறுகிறது. கருத்தம்மா கொச்சுமுதலாளி, (பரிக்குட்டி) ஆகிய பாத்திரங்களின் உருக்கமான காதல் கதையினையும் இனக்கலப்பு, மற்றும் மதக்கலப்பால் ஏற்படும் விளைவினையும், மீனவர் சடங்கு- சம்பிரதாய முறைகளைத் தவறுவோர்க்கு ஏற்படும் விளைவுகளையும் அறிவுறுத்தும் நாவலாகச் செம்மீன் விளங்குகிறது.

பின்பு வெளி வந்த ‘அவுசேப்பின் மகன்’ (அவுசேப்பின்றே மகன்) என்ற நாவல் ‘அவுசேப்’ என்ற மீனவனுக்கு ஏற்படும் வாழ்வியல் துன்பநிலையை மையமாகக் கொண்டு அமைகிறது. மீன் வியாபாரியான அபுசேப் என்பவர் கடல்மீனை வாங்கியோ, பிடித்தோ விற்கமுடியாத அவலநிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார். தனது மீன் வியாபாரம் ஆற்று மீனைச் சார்ந்ததாக அமைந்ததை எண்ணித் துயர் அடைகிறார். பின்பு கடல் மீன் வியாபாரி ஒருவரிடமிருந்து கடன் வாங்கி வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆவதால், மீன்கள் விற்காமல் போய்விடுகின்றன. வறுமையாலும், முதுமையாலும், நோய்வாய்ப்பட்டுக் கடனாளியாகி அவுசேப்பு இறந்து விடுகிறார். உடல்நிலை குன்றியபோது தனது மகன்களைக் குலத்தொழிலிலிருந்து வேறு தொழிலுக்குச் செல்லுமாறு வற்புறுத்துகிறார். தினக்கூலியான ஒரு மீன் வியாபாரியின் துயரக்

கதையாகத் தகழியின் “அவுசேப்பின் மகன்” என்னும் நாவல் அமைகிறது.

தமிழில் தோப்பில் முகம்மது மீரானின் “ஒரு கடலோர கிராமத்தின் கதை” என்னும் நாவல் அகமதுகண்ணு என்னும், கடல் தொழிலாளியை மட்டும் பதிவு செய்கிறது. இஸ்லாமிய அரசனின் கடல் கடந்த உறவுமுறைகளையும், முஸ்லீம் மதத்தின் அடக்குமுறையினையும் பதிவு செய்வதால் இது முழுக்க முழுக்க ஒரு நெய்தல் நாவலாக அமையவில்லை. எனினும், கடல் ஒரு கதாப்பாத்திரமாக இந்நாவலில் உலா வருகிறது.

கந்தசாமி முத்துராஜ் அவர்களின் “ஒரு நெய்தல் நிலத்தின் கதை” என்ற நாவல் முழுக்க முழுக்க மீன்பிடித் தொழில், கடல் அரசியல், சம்பிரதாயம், சடங்கு முறைகள், கடல் பேய் பிடித்தல், கடல் பெண்ணின் மனநிலை, கப்பல் கட்டும்முறை, மீனவர்களின் வாழ்க்கை, தமிழகக் கடற்கரைக்கும் இலங்கைக் கடற்கரைக்கும் உள்ள தொடர்பு, இலங்கைத் தமிழர்களின் குறிப்பாக மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொள்ளும் கடல்சார் சமூகத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் விளக்கும் ஒரு நெய்தல் நாவலாகத் திகழ்கிறது.

தமிழ் மொழியில் 2004க்குப் பிறகு நெய்தல் நாவல்களின் அமைப்பு மாறத்தொடங்கியது. கடற்கரை மக்களை முழுமையாக அடையாளப்படுத்த முயற்சிக்கிறது. மீனவர்களின் வரலாறு, பண்பாடு, கலாச்சாரம், வரலாற்று மீட்டுருவாக்கம், தொழிலின் தற்போதைய நிலை, போன்றவற்றைச் சித்திரிக்கும் விதமாக நெய்தல் சமூக எழுத்தாளர்களான உவரியைச் சார்ந்த ஜோடிகுரூஸ், குமரியைச் சார்ந்த கிறிஸ்டோபர் ஆன்டனி போன்றோர் கள ஆய்வு மேற்கொண்டு, தென் தமிழகத்தில் குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கதையுடனும், வாழ்வியல் காரணியுடனும், வரலாற்றுச் செய்திகளுடனும், சமூகவியல் காரணிகளுடனும், நவீனத் தொழில்நுட்ப முறைகளுடனும் விளக்குகின்றனர். இவர்கள் படைத்த கொற்கை, ஆழிகுழல்உலகு

(ஜோடிகுருஸ்) துறைவன் (கிறிஸ்டோபர் ஆன்டனி) போன்ற நாவல்கள் தற்காலத் தென் தமிழகக் கடலோடிகளின் வாழ்க்கை முறையை அறிவியல் முறையிலும், சமூகவியல் முறையிலும் சிறப்பாக எடுத்தியம்புகிறது.

மலையாள மொழியில் தற்கால நெய்தல் நாவல்களான ஜி.ஆர் இந்துகோபனின் மணல்ஜீவிகள், அம்பிகாசுதன்மாங்காட்டின் 'மரக்காப்பிலே தெய்யங்கள்', பெர்க்மான்ஸ் தோமஸின் 'புறங்கடல்' போன்ற நாவல்கள் தற்கால கேரள மீனவ சமூகத்தின் வாழ்வியலை அறிவியல், சமூகஅறிவியல், கலாச்சார காரணிகளுடனும் பொருத்திச் சித்தரித்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. எனவே இவ்வாய்வு மேற்குறிப்பிட்ட ஆறு நாவல்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு தமிழ்-மலையாள கடலோர மக்களின் வாழ்க்கையை ஒப்பிட்டு ஆராய முனைகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட நாவல்கள் அனைத்தும் மீனவர்களின் வாழ்வியலைச் சித்தரிப்பதாக மட்டும் அமைவதால், உமணர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஆராயும் ஸ்ரீதரகணேசரின் உப்புவயல் என்ற நாவலும் ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

1.8.1 ஆழிகுழ் உலகம் - கொற்கையும்

இவ்விரு நாவல்களும் தூத்துக்குடி முதல் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வரையிலான பரதவ மீனவர்களின் வரலாறு, நம்பிக்கைகள், கலாச்சார பின்னணி, கலாச்சாரக் கலப்பு, ஆங்கிலேயரின் வருகை, கத்தோலிக்க மதமாற்றம், மாரியம்மனின் வரலாறு, மாதாவின் வரலாறு, மீனவ கிராமங்களில் மதத்தின் கட்டுப்பாடு, மதக்கல்வியின் வருகை, பரதவர்கள் ஆங்கிலேயர்களால் சுரண்டப்பட்டமை, பரதவர்களின் ஒற்றுமை சீர்குலைவு, ஐரோப்பியர்களின் ஆட்சியில் மீனவகிராமங்களில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மாற்றம், கடல் மரணங்கள், மீனவர்களின் விளிம்பு நிலை வாழ்க்கை போன்றவற்றை மன்னராட்சிகாலம், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிகாலம், சுதந்திரப்போராட்டக் காலம், சுதந்திரத்திற்குப் பின் மீனவர்களின் நிலை எனத் தெளிவாக விளக்கிச் செல்கின்றன. மட்டுமின்றிக் கொற்கை துறைமுகத்தில் பரபரப்பாக நிகழ்ந்த கடல்சார்ந்த

தொழில்களையும் பரதவர்கள் ஆங்கிலேயர்களால் சுரண்டப்பட்டதையும் விளக்க முயல்கின்றன.

2004 –ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த “ஆழி சூழ் உலகு” என்ற நாவல் தூத்துக்குடியிலிருந்து தெற்கே குமரி மாவட்டம் வரையுள்ள மீனவ கிராமங்களின் வாழ்வியல் வரலாற்றைக் காலகாரணிகளுடன் பொருத்திக் காட்டி விளக்கமளிக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சுற்றியுள்ள மணக்குடி, சொத்தவிளை, பள்ளம், புத்தம்தறை, பொழிக்கரை, பெரியகாடு, முட்டம், கடியப்பட்டணம், மண்டைக்காடு புதூர், குளச்சல், குறும்பனை, இனையம், தேங்காப்பட்டணம், இரையுமன்துறை, தூத்தூர், நீரோடி, உவரி போன்ற மீனவ கிராமங்கள் இவ்வட்டாரத்தில் இடம் பெறும் முக்கிய கடலோர மீனவ கிராமங்கள் ஆகும்.

ஆமந்துறையில் நிகழும் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு கதை நகர்கிறது. தெம்மாந்திரை, போஸ்கோ, கோத்திரா போன்றோர் ஆழ்கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் நிகழ்ச்சி விசைபடகுகளின் கட்டமைப்பு “சுறாப்பாறு” (சுறாவேட்டை) போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதையாகிறது. உயிரைப் பணயம் வைத்து மீன்பிடிக்கின்றனர். சுறாப்பாறு பரதவர்களின் சிம்ம சொப்பனமாகும். கர்ணம் தப்பினால் மரணம் நிச்சயம், ஏனெனில் சுறாவேட்டையாடும்போது ஒரு சுறாவைத் தலையில் அடித்து அது தப்பினால் மற்று சுறாக்கள் எல்லாம் சூழ்ந்து கொண்டு கப்பலைக் கவிழ்த்து விடும். பின்பு மீனவர்கள் உயிர்தப்புவது மிகவும் கடினம். வேளா, இழுப்பா, கொம்பன், வரிப்புலியன், இழுவை என்பன சுறாவின் வகைகளாகும். விலை மதிப்புள்ள மீன் என்பதால் கடலோடிகள் கூட்டம் சேர்ந்து ஆழ்கடலில் சுறா மீன்பிடிக்கச் செல்வதும் காலநிலையின் கோரத்தாண்டவத்தால் உயிரிழப்பதும் தொடர்கதையாகும்.

நெத்திலி முதல் வரிப்புலியான் (சுறா) மீன்வரை சுமார் நூற்றுக்கணக்கான, மீன்வகைகளைப் பற்றிய செய்தியையும், மீன்பிடி தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சியையும், படகு, வலைகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் மீனைக்கருவாடாக மாற்றி விற்பனை செய்யும் திட்டத்தையும் இந்நாவல் அறிமுகப்படுத்துகிறது.

கடலோர மக்களின்மீது மதம் செலுத்தும் ஆதி பத்தியத்தையும், காகுசாமியார் போன்ற போதகர்களின் நற்குணங்களையும், மத நம்பிக்கை, பேய் நம்பிக்கை, மதக்கல்வியின் பொய்முகம், காலரா போன்ற நோய்களால் அவதியுற்று மதப்பண்டிதர்களால் மதமாற்றம் செய்யப்பட்ட ஆமந்துறை மக்களின் வாழ்வியல் பற்றியும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கின்றது.

குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேறுவழியின்று கடல் தொழிலை நம்பி ஆழ்கடல் சீற்றத்தால் அழிந்து கொண்டிருக்கும் பரதவர் வாழ்வியலையும், அண்ணன் இறந்துபோனாலோ, காணாமல்போனாலோ தம்பி அண்ணன் குடும்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வதும் பின்பு அவனும் மீன்பிடிக்கச் சென்று கடலில் மாய்ந்துபோவதும் விதவையாக வாழ்விதிக்கப்படும் மீனவப் பெண்களின் பரிதாப வாழ்வையும், திருச்செந்தூர், தூத்துக்குடி, கொழும்பு, கொச்சின், கோழிக்கோடு, மங்ஙலாபுரம் இவற்றிற்கிடையேயுள்ள கடல்தொடர்பு, சுறாவிற்கு இலங்கையின் முக்கியத்துவம், முத்துக் குளித்துறையின் முழுப்பொறுப்பும் பரதவர் தலைவர் பாண்டிபதி மன்னனுக்குச் சொந்தம் என்ற செய்தியும், ரெஜினா, மிரண்டா, பெரேரா போன்ற சரக்குக் கப்பல்களின் வியாபாரம் தொடர்பான உறவுமுறையும் இலங்கையில் உள்ள பர்னாந்துமார்களின் (பரதவர்) தொழில் மற்றும் குஜராத் வரையுள்ள கடல் தொடர்பினையும் இந்நாவல் மூலம் அறியமுடிகிறது. கம்மரர்கள், மெனக்கடவர்கள் போன்றோர்களின் நிலை பரதவர்களின் அடிமைவாழ்க்கை சிவகாசி, விருதுநகர் மாவட்டங்களில் வறட்சியால் நாடார்கள் தூத்துக்குடியில் குடியேறிய செய்திகளும் கதையாக்கப்பட்டுள்ளன.

மட்டுமன்றி ஒரு காலத்தில் கொற்கை முதல் ஆமந்துறை (உவரி) வரை உள்ள மீனவ கிராமங்கள் மிகவும் செல்வச் செழிப்பு உடையவனாக அமைந்திருந்தன. ஆமந்துறை(உவரி) போன்ற மீனவ கிராமங்களில் மீனைப் பதப்படுத்தக்கூட இடமில்லாமல் எங்கும் மீன்களும், கருவாடுகளும் நிறைந்து காணப்பட்டன. பிற நிலப்பரப்புகளிலிருந்து பிழைக்க வந்தவர்களுக்கும் புகலிடமாக இக்கிராமங்கள் திகழ்ந்தன.

வேறு ஊர்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டால் மக்கள் ஆமந்துறையைத் தேடி வரத்துவங்கினர். அவ்வாறு வந்தவர்களைக் கருவாடு கொடுத்து வியாபாரம் செய்யக் கூறி வாழவைத்த வளம்மிக்க ஊராக ஆமந்துறை விளங்கியது.

ஆனி, ஆடி மாதங்களில் கடல் சீற்றம் அதிகமானதால், பஞ்சம் பிழைப்பதற்காக ஆமந்துரைகாரர்கள், ‘அமலித்துறை, கொம்புத்துறை, ஆலந்துறை’ போன்ற ஊர்களுக்குச் சென்றனர். ஆலந்துறையில் தண்ணீர் பஞ்சமும், கொடும் நோய்களும் நிலவியிருந்தது. காகு சாமியார் தன்னால் முடிந்தவரை காலரா நோயிலிருந்து மீனவ மக்களைக் காப்பாற்றினார் என்ற செய்திணையும் இந்நாவலின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

மணல் மாதா கோயில் பற்றிய செய்தியும், மெக்கல் பர்னாந்தின் வரலாறும், கடல்துறைகளில் மீன் ஏற்றுமதி இறக்குமதி தொடர்பான செய்தியும், ஊர்தோப்பு குத்தகையும், கொடுக்கல் - வாங்கல் போன்றவற்றை பங்கு சாமியாரே ஆண்டு அனுபவித்தார்.

முன்னொரு காலத்தில் போர்த்துக்கீசியர்களின் ஆதிக்கத்தால் இந்துக்களாக இருந்த பரதவர்கள் கிறிஸ்துவர்களாக மாற்றப்பட்ட செய்தியும் இடம்பெற்றுள்ளது.

குமரி அம்மன் ‘பரத்தி’ என்றும் அறிவின்மையால் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டு இப்போது தேவாலய பங்குத் தந்தைகளுக்கு அடிமையாக இருக்கின்றோம் என்பதுமான செய்திகளும் தெம்மாந்திரை-போஸ்கோ போன்றவர்களுக்கிடையே ஏற்படும் உரையாடல் மூலம் தெரியவருகிறது. குமரியின் சரித்திரம், போர்த்துக்கீசியர்களின் வருகை, ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி, மதமாற்றம், மீனவர்களின் தற்கால வாழ்க்கை போன்றவைகளைச் சித்தரிக்கும் நாவலாக ஆழிசூழ்உலகு அமைகிறது. சிலுவையின் கடல் மரணத்துடன் இந்நாவல் முற்றுப்பெறுகிறது.

நெஞ்சைப் பதறவைக்கும் தன்மையிலான கடல்மரணங்கள், உயிருக்கும், உடைமைக்கும் உத்திரவாதமில்லாத பரிதாப வாழ்க்கை

மறைக்கல்வி, கத்தோலிக்க மதத்தின் முக்கியத்துவம், கப்பல் கட்டும் முறை, வாழ்வியல் போராட்டம் இவற்றை முன்வைப்பதாக அமைந்ததே இந்நாவல்.

1.8.2 கொற்கை

கொற்கை ஒரு வரலாற்று நாவலாகும். பண்டைய பாண்டிய நாட்டின் துறைமுகமான கொற்கைச் செல்வ செழிப்பும். கடல்வாணிகமும் சிறந்து விளங்கியது, தூத்துக்குடியைச் சுற்றி அமைந்த காளவாசல். தோணிப்பாலம், வலைக்குடி, மூக்கையூர், பாண்டியன் தீவு, பழையகாயல், புன்னைக்காயல், கொம்புத்துறை, வீரபாண்டியன் பட்டினம், குலசேகரப் பட்டினம், புதுக்கரை, உவரி (ஆமந்துறை), ஊத்தன்குழி, பெரியதாழை, இடிந்தகரை, குமரிமுட்டம், கன்னியாகுமரி, திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி மாவட்டம் வரை பாண்டியபதி மன்னனின் ஆட்சி பரவியிருந்தது. முத்துக்குளிக்கும் உரிமை, முத்து ஏலம் விடும் உரிமை போன்றவை பாண்டியபதி மன்னருக்குரியது. பரதவகோனாக பாண்டியபதி திகழ்ந்ததாகக் கடைசி பாண்டியபதி மன்னனான குணதாயுசின் மறைவு, பாண்டிய மக்களின் வருத்தம், 1914 முதல் 2000 ஆண்டு வரை பரதவர்களின் வாழ்க்கை, ஆங்கிலேயர்கள், சோனகர்கள், போர்த்துக்கீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள் போன்றோரின் வருகை பர்னாந்துகள் மற்றும் மேசைக்காரர்கள், கர்டோசர்கள், ரிபரோக்கள் போன்ற கடல் வியாபாரிகளைப் பற்றிய இரு நூற்றாண்டு வரலாற்று செய்திகள், இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டம், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மதக்குருக்கள் பரதவர்கள் மீது செலுத்திய ஆதிக்கம், கிலுக்குதண்டல் முதல் பிலிப் தண்டல் வரை கப்பலில் பணி செய்தவர்களின் அடிமை வாழ்க்கை, வாழ்வியல் துயரம், நாடார்கள் வியாபாரிகளாக மாறிய கதை. போன்ற வரலாற்றுச் செய்திகளும் இந்நாவலில் இடம்பெறுகின்றது.

இரும்பு, வத்தல். இலவங்கம், பட்டை, பருத்தி, மீன்கருவாடு, மீன் நெய் போன்ற சரக்குகள் சரக்கு கப்பல்கள் மூலம் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. கப்பல் கட்டும் உரிமைகள் மேசைக்கார பர்னாந்துகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. திசையறியாத இடத்திற்குக்

கடலோடிகளின் போக்குவரவு, மலையாளக்கரையைப் பற்றிய குறிப்புகள், கடல்தொழிலில், ஏற்படும் ஆபத்துகள் அதனால் உயிரிழிக்க நேரிடும் மீனவர்களின் நிலை போன்ற செய்திகளையும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

கடல்தொழில்கள் ஒருகாலத்தில் கொற்கையில் சிறப்பாகச் நடைபெற்று வந்தன. ஆங்கிலேயர்களின் சுரண்டல்காரணமாகக் கொற்கை செல்வசெழிப்பை இழந்து வறட்சியும் வறுமையும் நிலவுகின்ற பூமியாக மாறியதை ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஆதிபத்திய வரலாற்றை இந்நாவல் பதிவுசெய்கிறது. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குப்பின்பு சுதந்திர இந்தியாவிலும் தூத்துக்குடியும் அதனைச் சுற்றியுள்ள மீனவகிராமங்களும் கத்தோலிக்க மதத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் செயல்படுவதை எடுத்துரைக்கிறார். கொற்கை சந்தன மாரியம்மனைப் பற்றிய குறிப்புகள், பாண்டியபதி அரண்மனையின் சிறப்பு, வலம்புரிசங்கு வேட்டை, அதனால் ஏற்படும் உயிரிழப்புகள், இந்துமதச்சிந்தனைகள், கிறிஸ்தவ பாடல்கள், காந்திஜியின் வருகை, காங்கிரஸ் கட்சியின் தாக்கம் போன்றவை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

மலையாளக் கடற்கரைக்கும் கொற்கைக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தொழில் உறவு, நடுகடலில் கப்பலின் சரக்குகளைக் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யும் முறையும், மிரண்டா, ரிபரோ, ரெஜினா, பெரரா போன்ற பெரும் சரக்கு கப்பல்களைப் பயன்படுத்தி ஆங்கிலேயர்கள் வியாபாரம் செய்த முறை இந்நாவல் சுட்டுகிறது.

லாஞ்சன், பவுடர் பாப்பா, மடுதீன், புரோக்கர், வாஞ்சின், ரஞ்சிதா, ஆறுமுக நாடார், சேசு ஆண்டிநாடார், அண்டாமணி, அந்தோணியார், மைக்கேல் மெடுதவம் புரோக்கர் முருகேசநாடார் போன்றவர்களுக்கு இடையே நடைபெறும் உரையாடல்கள் மூலம் 150 வருட பரதவர்களின் வாழ்க்கையை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

விசைக்கப்பல், பாய்மரக்கப்பல், கட்டுமரங்கள், படகுகள் போன்றவற்றை உருவாக்கும் செய்தியை இந்நாவலின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

மேலும், பண்பாட்டுக் கலப்பு, வரலாற்று மீட்டுருவாக்கம், காலனியம். பின்காலனியம். நவீனத்தவம், பின்நவீனத்துவம் போன்ற கோட்பாடுகளில் மீனவர்களின் வாழ்வை அலசி ஆராயும் ஒரு வரலாற்றுச் சான்றாக இந்நாவல் அமையும் என்பது மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

1914-2000 ஆண்டு வரை பாடப்பிரிவுகள் காணப்படுவதால் ‘கொற்கை’ நாவலின் மைய கதாபாத்திரம் காலம் ஆகும். ஆகையால் தான் இந்நாவலுக்கு 2013-ம் ஆண்டிற்கான ‘சாகித்ய அகாடமி’ விருது கிடைத்துள்ளது. இது ஒரு கள ஆய்வு நாவலாகும். எனவே ‘ஆழிசூழ்உலகு’, ‘கொற்கை’ என்னும் இரண்டு நாவல்களும் தமிழகக் கடலோர மக்கள் தென் தமிழகக் கடலோர மக்களின் சரித்திர நாவலாகத் திகழ்கின்றன. இது மட்டுமின்றி மன்னார் வளைகுடா பற்றிய செய்தியும், இலங்கைக்குக் குடிபெயர்ந்த தமிழர்கள் பற்றிய குறிப்பும் இந்நாவல்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இரு நாவல்களும் பரதவ சமுதாய வரலாற்றினையும் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

சங்கப் பாடல்களான பரதவர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர் (கொற்கை) “கானல் அம் சிறுகுடிக் கடல் மேம்பரதவர்” (நற்றிணை – 4) ஆழிசூழ்உலகு (பக்கம்-20) போன்ற பாடல்வரிகளை ஆசிரியர் மேற்கோளாகக் காட்டிப் பரதவர் வாழ்வைச் சித்தரிப்பது கருத்துக்கு வலு சேர்ப்பதாக அமைகிறது.

“நுண்வலைப் பரதவர் மடமகன்

கண்வலைப்படு உம் கானலானே

(குறு.தொ.184) (ஆ.கு.உ-110)

நிரைதிமில் களிறாக, திரைஒலி பறையாக

கரைசேர் புள்ளினத்து அம் சிறை படையாக

சூள்வாய்த்த மனத்தவன் வினை பொய்ப்பின் மற்றுஅவன்
வாள்வாய் நன்று ஆயினும், அஃது எறியாது விடாதேகாண்
(க.தொ 149) (ஆ.சூ.ப 284)

பரதவர்கள் வீரம் மிக்கவர்களாகவும். நுண் அறிவு உள்ளவர்களாகவும் எதற்கும் அஞ்சாத நெஞ்சம் படைத்தவர்களாகவும், சகிப்புத்தன்மை உடையவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மட்டுமன்றிச் சங்க காலம் முதல் இன்று வரை பொருள் ஈட்டுவதன் பொருட்டு அவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு மேற்குறிப்பிட்ட பாடல்வரிகள் சான்றாக அமைகிறது.

1.8.3 புறங்கடல்

2012-ல் மலையாள மொழியில் வெளிவந்த நெய்தல் நாவல், புறங்கடலாகும். இதன் ஆசிரியர் பெர்க்மான்ஸ் தோமஸ் ஆவார். இவர் திருவனந்தபுரத்தில் “கொச்சுதுறை” என்னும் கடற்கரை கிராமத்தைச் சார்ந்தவர். தாம் வாழ்ந்த கடற்கரைக் கிராமத்தைச் சார்ந்த “மீனவ மக்களின் வாழ்வியலை” ஆராய்ந்து, ஒரு நாவலாகத் தந்துள்ளார். இந்நூலுக்குச் சிறந்த நாவலுக்கான ஒ.வி. விஜயன் விருது கிடைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். “கொச்சுதுறை” மீனவர்களின் வாழ்வியல் போராட்டத்தை உருக்கமாக உள்வாங்கி அன்றாட வாழ்வியல் காரணிகளுடன் இணைத்து, கடல் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையையும், பற்றுதலையும் இணைபிரியா உறவையும் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

நீங்கள் கடலைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? உங்களுக்குக் கடல் என்பது ஒரு பொழுதுபோக்காக அமையலாம். ஆனால் எங்களுக்கோ கடல்தான் வாழ்க்கை. எங்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடலாவது இருக்கிறது? உங்களுக்கோ? என முன்னுரையில் ஆசிரியர் வினவுகிறார் அவருக்கும் அவரைச் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் “கடல்” எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது இதன் மூலம் புலப்படுகிறது.

வாழ்வதற்காகக் கஷ்டப்படவும், பின்பு போராடிப் போராடிப் புலம்பித் தவிக்கின்ற கடலோர மக்களின் வாழ்க்கைக் கதைதான் இது

என்பது ஆசிரியர் கூற்று. ஏனெனில் அரசாங்கத்தின் அலட்சியப் போக்கு (அக்கறையின்மை), உலக மயமாக்கப்படுவதால் ஏற்படும் சீற்றம் என்ற இரு காரணிகளும் மீனவ மக்களை எவ்வாறு தவிப்பிற்குள்ளாக்குகின்றது என்பதை இந்நாவல் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.

மின்பிடித்தலை மட்டும் தொழிலாகக் கொண்டு வாழும் மீனவர்கள், காலநிலை மாறுபாட்டால் ஏற்படும் வறுமை நிலையை அடைகின்றனர். கடலில் பறிபோன அவர்களின் உறவினர்கள், உடமைகள், உணவுத் திண்டாட்டம், ஆனி, ஆடி மாதங்களில் ஏற்படும் பொருளாதார பற்றாக்குறை, கல்வியின்மை, உலக அறிவின்மை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், மருத்துவ வசதியில்லா அவலநிலை, மறுதொழிலுக்கு முயலாத மனோபாவம் போன்றவற்றையும் இந்நாவல் சுட்டுகிறது.

ரெபெக்கா என்னும் ‘அநாதைப்’ பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் லாசர் என்னும் மீனவ இளைஞர் இந்நாவலின் மையக்கதாபாத்திரம் ஆவார். லாசர்-ரெபெக்கா காதல் செய்திகள், மீனவச் சமூகம் முன்னேறுவதற்காக அவன் செய்யும் போராட்டம், அரசியல்வாதிகளிடம் முறையிட்டுப் போராடுதல், மீனவச் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு கொள்ளாத அதிகார வர்க்கத்தால் அடித்துக் கொல்லப்படுகிறான். பெரிய கப்பல்கள் வந்து எல்லா மீனையும் பிடித்துச் சென்று விடுவதால் தொல்குடி மீனவர்களுக்குப் மீன் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு அதற்காக உயிர் துறக்க நேரிடும் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியல் போராட்டக் கதையை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

பத்ரோசில்லிகா கத்தோலிக்க திருச்சபைதான் இங்குள்ள மீனவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி வழி நடத்திச் செல்கிறது. இத்திருச்சபையின் பங்குத் தந்தை இம்மானுவேலச்சன். அப்பகுதி மீனவர்களின் கஷ்டத்திலும், நஷ்டத்திலும், துயரத்திலும் பங்கு கொள்கிறார். “எப்பொழுதும் சமாதானமும் நன்மையும் உண்டாகட்டும்” என்னும் வேத வசனத்தைப் பின்பற்றும் அவர் ஒரு கட்டத்தில் வெளிநாட்டுக் கப்பல்களால் பாதிக்கப்படும் இம்மீனவ மக்களின் (கட்டுமரக்காரர்களின்) நீதிக்காகப் போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்.

மதத்தைப் பரப்புவது மட்டுமின்றி அப்பகுதியில் நூலகம் கொண்டு வருவதிலும். பள்ளி குழந்தைகளுக்குப் பாடபுத்தகம், வாங்கிக் கொடுப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டுவதாக இக்கதாப்பாத்திரம் அமைகிறது. இவர் ஒரு சமூக நலவாதியாக இந்நாவலில் வலம் வருகிறார்.

மங்களன் என்னும் தீய குணமுடைய ஒருவனால் ஏமாற்றப்பட்டுத் தன் வயிற்றில் குழந்தை உருவாகி ஊர் விலக்கப்பட்டுப் பிரசவத்திற்காகப் பல மயில் தூரம் கடந்து தாலுகா ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று அங்கு மருத்துவர்கள் இல்லாமையால் தானே முயற்சி செய்து குழந்தை பெற்றுத் திரும்பும் காட்சி கனகா என்னும் கதாபாத்திரம் மூலம் காட்டப்படுகிறது.

லாசரைப் பொது நலப்பண்புடைய ஒரு சமூக நலவாதியாக நாவல் சித்திரிக்கிறது. ஒரு ஆனி-ஆடி மாதகாலத்தில், கடலில் மரணப்பட்ட தன் கணவனை எண்ணி, எண்ணி லாசர் என்னும் மகனுடன் வாழ்க்கை நடத்தும் விதவைப் பெண் கனகாவை ஆதரிக்கும் பெண், லாசரின் மனைவி ரேபாக்காவைத் தன் மகளைப் போல் எண்ணி வாழ்க்கை நடத்தும் உயரிய பண்புடைய பெண்ணாக மாரியம்மன் கதாபாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு மீனவனின் வாழ்நாள் சாதனை என்பது சொந்தமான ஒரு படகும் வலையுமாகும். இக்கனவினைப் பாடுபட்டு நிறைவேற்ற துடிக்கிறார் லாசர். அவன் ஒரு வலை வாங்கித் திரும்பும் போது, ஒரு அரசியல் கட்சியின் “வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தின் காரணமாக அவ்வலை கொடூரமாகக் கொளுத்தப்படுகிறது.

வெளிநாட்டுக் கப்பல்கள் இங்கு வந்து மீன்பிடித்துச் சென்றால் தங்கள் வாழ்வு பறிபோய்விடும் எனக் கருதிய மீனவர்கள் லாசரின் தலைமையில் பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும் எம்.எல்.ஏவையும் பின்பு மந்திரியையும் ஆனால், அங்கு அவர்களுக்கு எந்த நீதியும் கிடைக்கவில்லை. அரசியல்வாதிகள் லாசரை ஆள்வைத்தும், மீனவர்கள் போலீஸ்காரர்களை வைத்தும் அடித்து ஒதுக்குகின்றனர். என்றும் ஒட்டு வங்கியாக, மட்டுமே கருதப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு அரசாங்கம்

ஒன்றும் செய்வதில்லை. நீதியைக் கேட்டால், உயிரை எடுக்கும் அரசு என்று அப்பகுதியினர் அரசாங்கத்தின் அலட்சியப் போக்கைக் கண்டித்து ஒரு கிராமமே தண்டவாளத்தில் தலையை வைத்து உயிரை இழக்கத் தயாராகிறது. இவ்வாறு மீனவர்களின் வாழ்வியல் போராட்டக் கதையை உருக்கமாகவும் யதார்த்தமாகவும் சித்திரித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

இந்நூலும் மீன்பிடி உத்தி, மீனவரின் அவல நிலை, உடமைக்கும் உயிருக்கும் பாதுகாப்பின்மை, அடிப்படை வசதிகள் இல்லாதநிலை என மீனவரின் வாழ்வியல் போராட்டத்தைக் கதையாக்கியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1.8.4 மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள்

இந்நாவலின் ஆசிரியர் அம்பிகசுதன் மாங்காடு ஆவார். காசர்கோடு மாவட்ட கடலோர கிராமமான மரக்காப்பின், வரலாற்று, தொல்லியல் படிமங்கள், மீன்பிடித்தொழிலின் நிலை, கடலோரமக்களின் குடியிருப்பு, கடல்கரை மக்களின் ஊர் அமைப்பு (கோர்ட்) நிலப்போரட்டம் போன்றவற்றை எடுத்துரைக்கின்றது.

கேரள மாநிலம் காசர்கோடு மாவட்டத்தில் காணப்படும் மரக்காப்பு என்னும் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்ற முக்குவ மீனவர்களின் வரலாறு, தொழில் நிலை, உலகமயமாக்கப்பட்டுள்ளதால் குடியிருப்பை இழக்க நேரிடும் நிலை, தொழில் பறிபோன நிலை, அரசாங்கத்தின் அலட்சியம் முக்குவர்களின் பண்பாடு அழிந்தமை, மீனவர்களின் நிலப்போராட்டம் போன்றவற்றை எடுத்துரைக்கிறது.

மரக்காப்பு என்பது முன் ஒரு காலத்தில் செழிப்பான மீன்வளம் மிகுந்த இடமாக இருந்தது. இங்கு செம்மீன்கள் மிக அதிகமாகக் கிடைப்பதால் மரகாப்பைச் சுற்றியுள்ள கடல் கிராமங்களிலிருந்தும், வெளியூர்களிலிருந்தும், மீனவர்கள், இப்பகுதிக்கு வந்து மீன் பிடித்துச் செல்வர். செழிப்பு மிகுந்த மீனவ கிராமமான மரகாப்பில் 'சாகரா' என்னும் மீன்பிடி திருவிழா மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

மரக்காப்பில் கதை நிகழுமிடம் ‘முக்குவசேரியாகும்’. முக்குவசேரியில் மீனவர்கள் ஓடங்கள், படகுகள் மூலமும் தொழிலை மேற்கொண்டனர். பெண்கள் கூடைகளில் மீன்களை சுமந்து விற்பதற்காகச் செல்வார்கள். மக்கள் ஊர்க்கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ் வாழ்ந்துவந்தனர். முக்குவசேரி பரம்பரை மீனவர்களான முக்குவர்களின் குடியிருப்பாகும். இங்கு சில கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அக் கட்டுப்பாட்டை மீறினால் ஊர் விலக்கப்படுவார்கள்.

முக்குவசேரியில் பள்ளிக்கூட வசதியில்லை. இவர்களுக்கு 7-ம் வகுப்பு வரைதான் படிப்பு. கடல் கடந்து யாரும் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்வதில்லை குறிப்பாகப் பெண்கள், ஆண் ஆதிக்கமே மேலோங்கியிருந்தது. ஆண்கள் மீன்பிடித் தொழிலைக் குலதொழிலாக மேற்கொண்டனர். முக்குவசேரி மீனவர்கள் ஸ்ரீகுறும்ப பகவதியைத் தெய்வமாகக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களுடைய முக்குவ சாதிக்கென்று ஒரு சம்பிரதாயம் உண்டாயிருந்தது. கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் கணவன் இறந்துவிட்டால் ஊர்ப் பொதுமக்கள் முன்பாகப் பெண் நாலு முழம் வேஷ்டி உடுத்திப் பொது குளியல் குளிக்க வேண்டும் அன்று முதல் அப்பெண் விதவைப் பெண்ணாக மாறிவிடுவாள்.

“கடற்கரையில் பெண்கள் பிழைத்தால்” கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் கணவன் திரும்பி வரமாட்டான் என்பது இன்றளவும் ஐதீகமாக உள்ளது. ‘செம்மீன்’ என்னும் மலையாளக் “கடலோர நாவலில்” இக்கருத்து இடம் பெற்றுள்ளது. அடிக்கடி இந்நாவலிலும் பல இடங்களில் இக்கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. “உம்பிச்சி” என்ற செல்லப்பெயருடைய “தாமரை” என்பவளின் வாழ்க்கை வரலாறு நாவலாகி உள்ளது. நாவல் ஒரு முகமாகக் கதையை எடுத்துரைக்கவில்லை. உம்பிச்சியில் துவங்கிக் கடற்கரையின் சரித்திரமும், மாறுபட்ட காலகட்டத்தில் முக்குவர்களின் நிலையினையும், கடல்கட்டுப்பாடுகளையும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

மேலும், கேரள நாட்டுப்புறக் கலையான “தெய்யம்” உருவான வரலாற்றையும் அதற்கான காரணங்களையும் விளக்குகின்றது. கடலில்

இறந்தவர்களே ஆவிகளாகித் தெய்யங்ஙளாக அங்கு நிலை கொள்கின்றனர் என்பது அக்கிராம மக்களின் நம்பிக்கையாகும். ஆகையால் தங்களது மூதாதையர்களான தெய்யங்களைக் கடற்கரையில் ஒரு இடம் கொடுத்து நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்னும் கருத்து அம்மக்களிடையே நிலவியது. “முக்குவசேரி” மக்கள் தெய்யங்களைத் தங்கள் காவல் தெய்வங்களாக வழிபட்டு வருகின்றனர். அங்கு வேறு இனத்தினரோ, மதத்தினரோ, வந்தால் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு ஆபத்து விளையும் என்னும் செய்தியையும் இந்நாவல் வலியுறுத்துகிறது.

அவ்வாறு ஒரு காலத்தில் ‘முக்குவசேரியில்’ குடியேறிய உம்பிச்சியின் வளர்ப்புத் தாய் அங்கிச்சி பாட்டியின் வரலாற்றால் அவர் அங்கு குடியேறிய பிறகுதான் அவ்வூரில் தெய்யம் குடியேறியது என்ற செய்தி புலப்படுகிறது. ஆகையால், அங்கிச்சியும் அவர்களது குடும்பத்தையும் கெட்ட சகுனமாக அங்குள்ள மக்கள் கண்டனர்.

அங்கச்சியின் குடிசையில் தான் 41 தெய்யங்களும், பிரமராக்கஸ் என்ற தெய்யமும் தங்கியிருந்தது என்ற செய்தி இந்நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளது. தலேகோட்டி இல்லக்காரர்களுக்கும் அரிகோட்டி இல்லக்காரர்களுக்கும் இடையே நடந்த தகராறு காரணமாகத் “தலேகோண் காட்டி” இல்லம் வாழ்ந்தவரின் ராஜகுமாரி அரிகோட்டி இல்ல அரண்மனைக்கு வந்த போது அவர்களைக் கண்டு கொள்ளாமல் மரியாதை செய்யாமல் இருந்தனர். எனவே அரிகோட்டில் இல்லத்துக்கர் மந்திரவித்தை செய்து இளவரசி இருந்த பலகையில் அவள் ஓட்டிக் கொள்ளுமாறு செய்தனர். அவ்வாறு செய்ததைப் பொறுத்துக் கொள்ளாத “தலேகோண் காட்டி” இல்லத்துக்காரர் தந்திரியை வரவைத்துக் குட்டிச் சாத்தானை ஏவி அரிகோட்டு இல்லத்துக்காரர்களைப் பழிவாங்கினர்.

மந்திரம் பலிக்காமல் போனது பின்பு மரத்துப்பலகையில் மண்உருவத்தை இருத்தல் செய்து, அதனைக் கடலில் கரைத்ததாகவும், அதுதான் தெய்யங்ஙளாக மாறியது என்றும் அவை நன்மையுடையனவென்றும், மரக்காப்பிலே ‘முக்குவசேரி’ மீனவர்கள் நம்பினர்.

“வசப்பா” என்ற முதலாளிக்கு 16 ஓடங்களும் ‘டைட்டானிக்’ எனும் ஓர் இயந்திர ஓடமும் இருந்தது. இவ்வாறு செல்வச்செழிப்பு நிறைந்த அவர் மீன்பிடித் தொழிலைத் தனது குலத்தொழிலாகக் கொண்டு கடலில் மீன் பிடிக்கச் சென்ற போது அவரது படகு (ஒரு படகில் ஏழு பேர் செல்வார்களாம்) காணாமல் போனதாம். அது கூடத் தெய்யத்தின் விளையாட்டு தான் என்றும், அத்தெய்யம் கடல்ராஜாவான திமிங்கலத்தின் மீது மீனவர்களை ஏற்றிக் கரை சேர்த்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆகையால், தெய்யங்களையும் பிரமராக்கசையும் தவறாமல் வணங்க வேண்டும் என ஊர்க்கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பின்பு உம்பிச்சியின் வீட்டில் குடியிருக்கும் தெய்யங்களை ஊரார் பூஜை செய்து வழிபடுகின்றனர்.

இத்தொல்கதையின் பிறப்பிடம் ஆராய முற்பட்ட ஆசிரியர் கள ஆய்வு மேற்கொண்ட விபரம் ‘கிருஷ்ணகுட்டி’ என்ற கதாபாத்திரம் மூலம் இந்நாவலில் உணர்த்தப்படுகிறது.

கடல் மண் தங்களுக்குச் சொந்தமானது வேறு இங்கு ஒருவருக்கும் இடமில்லை என்பது அங்குள்ள மக்களின் பூர்வீக ஒருநாள் உம்பிச்சி உடமையை இழந்த இரண்டு வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளைத் தனது குடிசைக்குள் தங்க வைக்கிறாள். அதனால் முக்குவச்சேரி மக்கள் அவளை வேறுவிதமாகப் பேசுகின்றனர். கடல் கட்டுப்பாட்டை உடைக்க வந்தவள் என்றும், அவளை நாடு கடத்தினால் தான் முக்குவசமுகம் உருப்படும் என்றும் அவளது ஜன்ம விரோதியான கமலி ஊர் பெரியவர்களிடம் கூறி ஊர் கூட்டத்தைக் கூட்டுகிறாள். அவ்வாறு மீன்பிடித் தொழிலை நிறுத்தி விட்டு முக்குவச்சேரி “கடக்கோடி” கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஊரால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட உம்பிச்சி விவாதிக்கும் போதுதான் மேற்குறிப்பிட்ட தெய்யத்தின் பிறப்பு, மற்றும் வரலாறு ஊராருக்குத் தெரியவருகிறது. ஊர் திருவிழாவின் போது நாம் முன்னோர்களுக்குத்தான் பூஜை செய்து வருகிறோம். ஆகவே இக்கடலும் இதனைக் காக்கும் தெய்யங்களுக்குமே இடம் கொடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்ற அவளின் விவாதம் வரவேற்கப்படுகிறது. அன்று

முதல் உம்பிச்சியைத் தெய்வ சக்தியுள்ள பெண்ணாக ஊரார் கருதுகின்றனர்.

உம்பிச்சி தனது வளர்ப்புத்தாயான அங்கச்சியின் சொத்தாகக் கருதும் 4½ சென்ட் இடத்தினைத் தனக்குச் சொந்தமாக்க, வில்லேஜ் ஆபீசுக்கு, நடந்து நடந்து தனது சம்பாத்தியத்தில் பெரும்பாதி பணத்தையும் இழக்கிறாள். லோஹிகாச்சன் என்னும் ஆபீசருக்கும், கணபதி என்ற வக்கீலுக்கும் லஞ்சமாகக் கொடுத்து, பணத்தை இழப்பது மட்டுமின்றிக் கற்பையும் இழக்கிறாள், கடைசிவரை ஒரு நாலு சென்ட் இடத்தைக் கூட சொந்தமாக்க முடியாத மீனவர்களின் நிலையை ஆசிரியர் உம்பிச்சி என்னும் கதைபாத்திரம் மூலமாக உணர்த்துகிறார்.

மரக்காப்பிற்கு ஒரு வரலாற்றுச் சின்னம் உள்ளது. அது அங்குள்ள “கம்பலூர்” கோட்டையாகும். இக்கோட்டையைப் புதுப்பிப்பதற்காக அங்குள்ள “மீனவர்கள்” கூட்டங்கூட்டமாகக் குடியிறக்கப்படுகின்றனர். பரம்பரைத் தொழிலையும், பூர்வீக பூமியையும் விட்டுவிட்டு வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல அரசால் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர். பொக்ளியன் என்ற காந்தியவாதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவருக்குப் பின் வந்த காந்தியவாதிகள் சூழ்ச்சிக்காரர்களாக மாறும் கதையையும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கின்றது. சொந்த சமூகத்தை முதலாளித்துவத்திற்கு விற்ற தந்திரவாதியான கிண்டிதோட்டம் என்ற அரசியல்வாதியின் சூழ்ச்சியால் மக்கள் நலனுக்காகப் போராடி, தோற்றுப்போன லாரன்சின் புரட்சிக்கதையினையும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கின்றது.

மரக்காப்பில் வளர்ச்சி திட்டம் என்ற பெயரிலும், எக்கோ-டூரிஸம் என்ற பெயரிலும், கடந்து வந்த வெளிநாட்டுக் கலாச்சாரம், அதற்கு உடன் போன மரக்காப்புவாசிகளை ஏமாற்றிய நவீன முதலாளியும், சூழ்ச்சிக்காரனுமான கனகராஜனைப் பற்றிய குறிப்புகள் பெண்களைப் பாலியல் இயந்திரமாக மட்டும் காணும் நவீன உல்லாச விடுதிகளின் போக்கு, வெளிநாட்டு பண்பாடு, கலாச்சார முறையிலான உள்நாட்டு பார்கள் போன்றவற்றின் வருகையால் பார்களில் மாடல் அழகியான

உம்பிச்சி கதை என நாவலின் இரு பகுதிகளும் இரண்டு வாழ்க்கை முறையை எடுத்துரைக்கிறது.

உலகமயமாக்கல் தந்திரம் எவ்வாறு ஒரு தொல்குடி மீனவ கிராமத்தின் வரலாற்றை, இல்லாமல் செய்தது என்ற கருத்தினைக் கதைகருவாக்கி விளக்க முயல்வதால் இது ஒரு கள ஆய்வு நாவலாகும். எனவே இந்நாவலின் வாயிலாகக் கேரளமாநிலம் காசர்கோடு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மரக்காப்பு என்னும் பகுதியில் வாழும் முக்குவ மீனவர்களின் வரலாற்றினை அறியமுடிகிறது.

1.8.5 உப்பு வயல்

இந்நாவல் ஸ்ரீதரகணேசனால் எழுதப்பட்டது. தூத்துக்குடி மாவட்ட உப்பளங்களில் வேலை செய்யும், தலித் மக்களின் வாழ்வியலை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. காளவாசல், தோணிபாலம், போஸ்டன்புரம் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமப்புறங்கள் இந்நாவலின் பின்னணியாக அமைகின்றது. இக்கிராமப்புறங்களிலிருந்து உப்பளங்களுக்கு உப்பு சுமக்க வரும் பெண் தொழிலாளர்களின் துயர வாழ்க்கை, பூவாதி, வடுவச்சி, மல்லிகா கதாப்பாத்திரங்களின் மூலம் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

பூவாதியின் கணவன் ஏழு குழந்தைகளோடு அவளை விட்டுவிட்டு வேறொரு பெண்ணுடன் போய்விடுகிறான். பின்பு அக்குடும்பம் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் துயரங்கள், அன்றாட வாழ்வியல் போராட்டங்கள், முதலாளித்துவத்தால் அடிமைப்படுத்தப்படும் நிலைகள் போன்றவையும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியல் போராட்டங்கள், பொறுப்பற்ற ஆண்கள் குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமைப்படும் நிலை, உழைப்பின்றி வேறோன்றும் அறியாத உப்பு சுமக்கின்ற பெண் தொழிலாளி, சமூகத்தின்நிலை, கண்காணிமார்களின் அட்டகாசம், முதலாளிமார்களின் பாலியல் வன்முறை போன்றவற்றையும் இந்நாவல் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

உழைப்புக்குத் தகுந்த கூலியின்மை, காலை ஒன்பது மணி முதல் மாலை ஆறு மணி வரை உப்புலாரிகளுக்குத் தலைச் சுமையாகச்

சரக்கு ஏற்றிவிடும் பெண் தொழிலாளிகளுக்கு மிகக்குறைவான கூலியென உப்பள உரிமையாளர்களின் ஆதிக்கத்தால் தினம் தினம் வாழ்வா? சாவா? என்று போராட்டம் நடத்தும் தூத்துக்குடி தலித் மக்களின் நிலையை அறியமுடிகிறது.

உப்பளத் தொழிலாளியாக வேலைக்குச் செல்லும் பூவாதியின் மூத்த மகள் வடுவச்சி முதலாளி ஒருவனால் பின் தொடரப்படுகிறாள். அவன் தனது ஆசைக்கு இணங்க வேண்டும் என வற்புறுத்துகிறான். அதை மறுத்துத் தப்பித்துத் செல்கின்ற அந்தப் பெண் யாருடனும் அதைப் பகிராமல் பயந்து வாழ்வை நகர்த்துகிறாள்.

மல்லிகா என்பவள் வடுவச்சியின் உற்ற தோழி ஆவாள். அவளுடைய காதலன் மதுரைவீரன் அவன் ஒரு முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவன். ஆகையால் அவன் வடுவச்சிக்கு நடந்த நிலைமையை உப்பள கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கத்தின் பெரிய தலைவர் கம்ரேட் தாத்தாவிடம் முறையிட்டான். அவ்வட்டாரத்தில் உப்பள முதலாளிகள் எப்போதும் பெண்கள் மீது இவ்வாறான வன்முறையில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். ஆகையால் போலீசில் கேஸ் கொடுக்க வேண்டும் எனக் ஆலோசனைக் கூறிவிட்டுக் கம்ரேட் தாத்தா தூத்துக்குடிக்குச் சென்றுவிடுகிறார்.

தூத்துக்குடியிலிருந்து அவர் வரும்வரை வடுவச்சிக்குக் காத்திருக்கமுடியவில்லை. ஏனெனில் தனக்கு நடந்த பிரச்சினையை வடுவச்சி இதுவரை அவளது தாய் பூவதியிடம் கூறவேயில்லை. ஏனெனில் அம்மாவுக்குத் தெரிந்தால் வேலைக்குப் போக அனுமதிக்க மாட்டாள் என எண்ணினாள். தான் வேலைக்குப் போகவில்லையெனில், பாட்டி, தம்பி, தங்கைகள் போன்றோருக்கு உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படும், தனது தாயின் வருமானம் மட்டும் இந்தக் குடும்பச் சுமையைத் தாங்க போதாது என நினைத்துத் தனக்கு நடந்த அவலநிலையை மூடி மறைத்து விடுகிறாள். படிப்புச் செலவு, தம்பி தங்கைகளுக்குத் துணிமணி, நோட்டு புத்தகம் படிப்புச் செலவு என்ற சிந்தனைகளைச் சுமந்து கொண்டு உறக்கமின்றித் தவிக்கிறாள். தனக்கு இனி இப்படி

நிகழ்க்கூடாது என நினைத்துத் தனிமையில் புலம்புகிறாள். பின்பு அவளுக்கு உறுதுணையாகயிருக்கும் தோழி மல்லிகாவிடமும் இதனைக் கூறுகிறாள். மல்லிகா மதுரை வீரனிடம் கூறி அதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று கூறுகிறாள்.

உப்பள கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர் சங்கக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. உப்பளத்தில் பணிபுரியும் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு, ஊதிய உயர்வு, மற்றும் வேலை நேரக்குறைப்பு போன்ற கோரிக்கைகளை முன் வைத்து வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டது. வடுவச்சிக்கு அப்போதும் பயம், தான் முன்பு பதிவு செய்த கேஸை விசாரிக்கப் போலீஸ் தனது வீடு தேடி வந்த செய்தியினை அவன் தம்பியின் வாயிலாக அறிகிறாள். மீண்டும் பயம், அதிகரிக்கவே, புலம்பலுடன் நாட்கள் நகர்கின்றது. இறுதியில் ஒரு நாள் தாய் பூவாதிக்கு விடயம் தெரியவருகிறது. வடுவச்சிக்கு நிகழ்ந்த இந்தச் சம்பவத்தை எண்ணி முதலில் அவளும் பயப்படுகிறாள். பின்பு, சங்கம் துணையாக உள்ளதை நினைத்து ஆறுதலடைகிறாள். இவ்வாறு அவர்களின் வாழ்க்கை நகர்கிறது.

வடுவச்சியின் கேஸை இல்லாமல் செய்ய ஜமீன்தார் கிராமத்தில் புதிய ஒரு சாராயக்கடையைத் திறக்கிறான். அக்கிராமத்து இளைஞர்களுக்கு அங்கு வேலைக் கொடுத்துத் தன்வசப்படுத்த முயலுகின்றான், காம்ரேட் தாத்தாவும் மதுரைவீரனும் முடிந்தவரை எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால் ஊர் இளைஞர்கள் ஜமீன்தாரின் தந்திரத்தால் அங்கு வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றனர். இங்குக் குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையான ஒரு சமூகத்தை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

தொடர்ந்து போராடிய மதுரைவீரன் முதலாளிகளால் ஏவப்பட்ட அடியாட்களால் கொடூரமாக வெட்டிக் கொலை செய்யப்படுகிறான். சங்க அலுவலகம் அடித்து நொறுக்கப்படுகிறது. ஊர்மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து முதலாளிகளின் அராஜகத்தை எதிர்க்கத் துணிகின்றனர். புரட்சி வெடிக்கிறது எனினும் உப்பள உரிமையாளர்கள் தங்களின் பண

செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திப் போராட்டக்காரர்களை அடித்து ஒதுக்குகின்றனர்.

போலீசாரும் செல்வந்தவர்களுக்கு உடந்தையாகச் செயல்படுகிறார்கள். எனினும் போராட்டம் கைவிடப்படவில்லை. பின்பு காமரேட் தாத்தா கைது செய்யப்படுகிறார். தலைவரை ஒதுக்கிவிட்டால் பின்பு தொண்டர்கள், பயந்துவிடுவார்கள் என முதலாளிகள் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் ஊர்மக்கள் மற்றும் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள உப்பளத் தொழிலாளிகளின் ஒற்றுமையைக் கண்டு முதலாளிகளுக்குப் பயம் ஏற்படுகிறது. பின்பு திடீரென ஒரு நாள் மதுரைவீரன் சாராயக்கடைக்குள் வைத்து வெட்டிக் கொலை செய்யப்படுகிறான். இச்சம்பவத்திற்குப் பிறகு உப்பளத் தொழிலாளி சங்கத்தின் சார்பில் உரிமை கோரி ஒரு மாபெரும் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அப்போராட்டம் முதலாளிகளின் அராஜகத்துக்கும். அலட்சியப் போக்கிற்கும் எதிரான தொழிலாளிகளின் உரிமைப் போராட்டமாக அமைகிறது. கொடிகள், தோரணங்கள், கோஷம், உரிமை குரல்கள் என எல்லாம் ஆரவாரத்தோடு தொழிலாளர்களின் அணிவகுப்பு நடைபெறுகின்றது. அப்போது திடீரெனக் கூட்டம் கலைந்து அங்குமிங்கும் ஓடத் தொடங்கியது. வடுவச்சிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

சிறிதுநேரத்திற்குப் பிறகு தான் அனைவருக்கும் முதலாளிகள் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்கள் என்று தெரிய வருகிறது போராட்டத்தில் பங்கு பெற்ற வடுவச்சியின் அம்மா புவதியும் பலியாகி விட்டாள். அவள் இறந்த பிறகு வடுவச்சிக்கு மீண்டும் குடும்ப பாரம் அதிகரிக்கின்றது.

இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அனைத்துக் குடும்பத்திற்கும் இழப்புகள் ஏற்பட்டது. உடமைகள், உயிர்கள் எனத் தாங்கமுடியாத பேரிழப்புகள் இந்நாவலில் தூத்துக்குடி வட்டார உப்பளத் தொழிலாளர்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், வாழ்வியல் செய்திகளை வடுவச்சி, புவாதி, காமரேட் தாத்தா, மதுரைவீரன், மல்லிகா, உப்பளக் கங்காணிகள், முதலாளிகள் போன்றவர்களை முன்

நிறுத்தி நிலையை விளக்க முயல்கிறது. ஆக இது ஒரு கள ஆய்வு நாவலாக அமைகிறது.

1.8.6 மணல் ஜீவிகள்

இந்நாவலின் ஆசிரியர் ஜி.ஆர்.இந்துகோபன் ஆவார். கொல்லம் மாவட்டத்தில் சவறா, நீண்டகர முதல் காயம்குளம் வரை விரிந்து காணப்படும் கடற்கரையோர கிராமங்களைப் பற்றிய கதை நாவலாக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னொரு காலத்தில் நீண்ட வெண்மணல் பரப்பும், வெள்ளாம்பல் பூக்களும், மீன்களும், வலைகளும், படகுகளும் கடலை அலங்கரித்திருந்தது என்னும் செய்தியை முன்னுரையாகக் கொண்டுள்ளது.

இரண்டு நூற்றாண்டிற்கு முன்பு ஆங்கிலேயர்களின் வருகையால் “ஆலப்பாடு” பகுதியிலுள்ள மீனவ கிராமங்கள் எல்லாம் மணல் தோண்டும் கிராமமாக மாறிய கதையை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. டிகுசா- நீலகண்டன், உண்ணிராமன், நீலிமா, கிருஷ்ணகுமாரி, அக்னேஷ், மத்தாயிச்சன், ராகவன், குஞ்சுதப்பணிக்கர், டானியேல் (மந்திரி) குறுப்பு முதலாளி போன்றோர் இந்நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரங்கள் ஆவர். இவர்களுக்கிடையில் நிகழும் உரையாடல்கள் மூலம், கடற்கரை வாழ்வியலும் மணலரித்தலால் கடற்கரை கிராமங்களுக்கு ஏற்பட்ட மாற்றங்களும், சித்தரிக்கப்படுகிறது. கொல்லம் மாவட்டம் சவற கடற்கரைப் பகுதியில் கிடைக்கும் மணல்களில் மோனோசைட், இல்மனைட், போன்ற தாதுக்கள் நிறைந்து காணப்படுகிறது. இத் தாதுக்களுக்காகத்தான் கடலிலிருந்து அதிகமாக மணல் எடுக்கப்படுகிறது. அதன்மூலம் கடற்கரையில் வாழும் மக்களின் மீன்பிடித் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. மட்டுமன்றி அவர்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பின்மை ஏற்படுகிறது.

மேலும் அப்பகுதியிலுள்ள கடல்நக்கா அம்பலம், ராயல் எர்த்ஸ் கம்பெனி (தாது தயாரிக்கும் கம்பெனி) செங்கனூர் சிவன் கோவில், முக்குவக்குடி, அரையக்குடி, போன்றவற்றைப் பற்றிய செய்திகளும் இந்நாவலில் இடம்பெறுகிறது.

ரேடியேசன் மூலமாக அங்கு, நோயால் குழந்தைகள் முதல் முதியவர்கள் வரை இன்றளவும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் அறிவியல் சோதனைமூலம் எந்தப் பலனுமில்லை என்பதை, நீலகண்டன்-டிகூசா போன்றவர்களுக்கிடையே நிகழும் உரையாடல்களின் மூலம் ஆசிரியர் நமக்கு உணர்த்த முயல்கிறார். மட்டுமின்றி அப்பகுதியில் இயங்கி வருகின்ற தொழிற்சங்கங்கள் பெரும்பாலானவை, “ரோயல் எர்த்” கம்பெனிக்குச் சாதகமாகவே செயல்படுகின்றன.

மேலும் கடலோர மக்கள், தங்களின் குலத்தொழிலான மீன்பிடித் தொழிலைத் தொலைத்துவிட்டு, படகுகளில் சென்று மணல் அள்ளும் அவலநிலையையும் இந்நாவல் பதிவு செய்கிறது. அளவுக்கு மீறி மணல் அள்ளுவதால் அடிக்கடி கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு, மீனவக் குடியிருப்புகள், கடலில் முழுகிவிடுகின்றன. அடிக்கடி ஏற்படும் கடல் சீற்றம், அதனால் வீடுகளை இழக்கும் அபாயநிலை, மருத்துவமனை வசதியின்மை, மணல் கொள்ளையர்களுடனான அரசாங்கத்தின் உடன்போக்கு, போன்றன இன்றளவும் மீனவர்களின் தொடர்கதையாகிறது. மீனவ மக்களின் மீதுள்ள அலட்சியம், அதனால் மீனவர்களாக இருந்த இக்கடலோர மக்கள் இப்போது தொழிலில்லாமல், வருமானமில்லாமல், நோய்களுடன் அவதிப்படும் நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர், மீன்பிடித் தொழிலின் இன்றைய நிலை, அக்கடற்கரைப் பகுதியில் தன்னல நிறுவனங்களும், வெளிநாட்டு சுகாதார நிறுவனங்களும், இலக்கிய வாதிகளும், இயற்கைவாதிகளும், அறிவியல் துறையைச் சார்ந்த ஆய்வாளர்களும், மருத்துவத் துறையைச் சார்ந்த ஆய்வாளர்களும் நடத்திவரும் ஆய்வுகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

பண்டைய கடற்கரையின் அமைப்பு, அரசர்களின் தொன்மை வரலாறு, அதன் வாயிலாக இன்றுவரை கடைபிடிக்கப்படும் கடல்கட்டுப்பாடுகள், போன்றவற்றை ஆசிரியர் விளக்குகிறார். மினரல் கம்பனிகளின் சூழ்ச்சியின் காரணமாக மக்களின் கல்விநிலை, மிகப் பின்தங்கியுள்ளது. ITI கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்

போக்கினையும் காணமுடிகிறது. மணல் அள்ளுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து நெடுங்காலமாகப் போராடி வரும் தொழிலாளி சமூகத்தின் கதை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

மேலும், உண்ணிராமனைப் போன்ற மீனவச் சமூகத்திலிருந்து ITI படித்த இளைஞர்கள் ராயல் எர்த்ஸ் கம்பெனிக்காகப் படிப்பறிவு இல்லாத மக்களை ஏமாற்றும் நிலை அவனைப் போன்றவர்களை வலைவீசிப் பிடிக்கும், முதலாளிகளின் சூழ்ச்சி, கடற்கரை மக்களின் ஒற்றுமையின்மை, டிசசாவைப் போன்று மக்களின் நலனுக்காகப் போராடும் புரட்சியாளர்களின் முடிவு, பெண் அடிமைத்தனம், மூட நம்பிக்கைகள், போன்றவற்றை இந்நாவல் கதையாக்கி உள்ளது.

டிசசா இளங்கலை இரண்டாமாண்டு வேதியியல் மாணவராக அறிமுகமாகிறான். அவனுடைய அப்பா, அம்மா, இருவரும், கொடூர நோயால் பாதிக்கப்பட்டு மரணமடைந்துவிடுகின்றனர். பின்பு, அவன் அனாதையாகத் தனது வாழ்க்கையை நடத்துகிறார். அவன் எப்போதும் பீதியுடனே காணப்படுகிறான். அவன் கடல் நக்காத சிவன்கோயில் பகுதியைச் சார்ந்தவன் கடல் நக்காத சிவன்கோயில் இப்போது கடலில் முங்கியுள்ளது.

கடல் ஆறு மைல் வெளிவாங்கியுள்ளது. மணல் அள்ளுவதால் ஏற்படும் கடல் கொந்தளிப்பால் தான் கடலோரப் பகுதிக்கு இந்நிலை ஏற்பட்டது என்பதை ஆசிரியர் உணர்த்துகிறார். தனது வீடு எப்போது வேண்டுமானாலும் கடலில் முழுகிப்போகும் என்ற பீதியுடன் அடிக்கடி மயக்கம் அடையும் டிசசா. மேலும் அப்பகுதியைச் சார்ந்த முன் எம்.பி. நீலகண்டன் தனது கட்சியின் மக்கள் விரோதச் செயல்பாடுகளைக் கண்டித்து, தமது கட்சியிலிருந்து விடுபடுகிறார். இவரது வீடு, கடலும், காயலும், ஒன்று சேர்கின்ற ஆப்பாடு என்னும் கடற்கரைப் பகுதியில் அமைகிறது. அவர் ஒரு சமூகநலவாதி என்பதால் அப்பகுதி மக்கள் அவர் மீது மரியாதையும், நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தனர்.

கடற்கரைக் கிராமப்பகுதிகளில் எந்தப் பிரச்சினை நடந்தாலும் மக்கள் அவரிடம் முறையிடுவது வழக்கம். டிசசா அவரைச்

சந்திக்கிறான். தனது மனக்குழப்பத்தை முறையிடுகின்றான். அவர் அவன் மீது அன்பு செலுத்தி அவனைத் தேற்றுகிறார். அப்போது அவரிடம் டிக்சா தான் கடலில் சென்ற போது அங்குள்ள பருந்துகள் தன்னை வட்டமிடுவதாகவும். தனக்கு எப்போதும் மரணத்தைப் பற்றிய அபாயம் உள்ளதாகவும், தனிமையில் வாழமுடியவில்லை எனக்கூறித் தங்கிவிடுவதாக நீலகண்டனும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறான். நீலகண்டனும் தன்னுடன் தங்ககி கொள்ளுமாறு கூறுகிறார். அவர்கள் இருவருக்கும் இடையே ஒரு நீண்ட உரையாடல் நிகழ்கிறது. அது கடலில் இறக்கப்பட்டுள்ள பெரும் மலை போன்ற உருவத்தை உடைய மணல் அள்ளும் இயந்திரங்களைக் குறித்ததாக இருந்தது. மணல் கடத்தல் தொடர்கதையாவதால் அப்பகுதியில் வசிக்கும் கடல்வாசிகளுக்குக் கடலைப் பற்றி நினைக்கும் போதே பயம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு “ஆப்பாடு” என்ற கிராமமே கடல் கொந்தளிப்பால் பீதி யடைந்திருந்தது.

தங்களுடைய முன்னோர்கள் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்து வந்தனர் கடற்கரையில் சொந்தமாக விளைநிலங்கள், இருந்ததால் உணவுப்பொருட்கள் ஏராளமாக விளைந்தது. கடலில் செழுமையான மீன்கள் காணப்பட்டது. ஆகையால், அங்கு பட்டினியோ வறுமையோ இல்லாமல் இருந்தது. கடலை அம்மாவாகக் கருதினர். ஆனால் ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின், கடற்கரை மக்களின் வாழ்க்கை அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. ஆங்கிலேயக் கம்பெனிகளும் தனியார் உடமைகளும் மணலை வியாபாரப் பொருளாக மாற்றினர். இதன் தொடக்கம் 1908 -ல் எனக் கருதப்படுகிறது. ஹேர்சாம்பர்க் என்ற ஜெர்மன் விஞ்ஞானி சவறா - அது மட்டுமின்றி அங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்குக் கப்பல்கள் மூலமாகக் கனிம குணம் நிறைந்த மணல் கடத்தப்பட்டது. மிஸ்டர் வெட்த் என்பவர் மீண்டும் அம்மணலைச் சோதனைக்கு உட்படுத்தி ருடைல், சிர்கோன் போன்ற விலைமதிப்புள்ள வணிப குணம் நிறைந்த தனிமங்களைக் கண்டுபிடித்தார். இவ்வாறு கடல் மணல் வியாபார நோக்கத்தை அடைந்தது. 1910 -ல் திருவிதாங்கூரில் முதன்முதலில் மணல் வியாபாரக் கூடம் தொடங்கப்பட்டது. அதன் பெயர் திருவிதாங்கூர் மினரல்ஸ் லிமிடெட் (Travancore Mineral Limited) பின்பு

வெளிநாட்டவரின் படையெடுப்பு தொடங்கியது. அன்று முதல் கோடிக்கணக்கான டன் மணல், கடலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. அன்று முதல் கடல் தனது சுயநிலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் கொந்தளித்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறது.

நாளடைவில் நூற்றுக்கணக்கான மினரல் கம்பெனிகள் உருவெடுத்தது. கடலின் இயற்கை வளம் அழிக்கப்பட்டது. 1942-ல் சாளைமீன் கிடைக்காத பூமியாக அக்கடலோரப் பகுதி மாறியது. வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளால் மீன்பிடித் தொழில் குன்றியது. அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மாற்றத்தையும், நீலகண்டன் கதை வடிவிலான அறிவியல் வரலாற்றை டிசுசாவிடம் எடுத்துரைக்கிறார்.

“மணல் கொள்ளை காலப்போக்கில் ஒரு பெரும் வியாபாரமாக மாற்றப்பட்டது. கோடிக்கணக்கான மீன்கள் இரசாயனக் கலப்பால் இறந்தன. மீன்பிடித்தல் தொழிலும் வியாபாரமும் அழிந்து கொண்டே போகும் நிலை ஏற்பட்டது. முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்கும் மீனவத் தொழிலாளிகளைத் தங்களது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்காக, மினரல் கம்பெனிகள் தங்களது கம்பெனியில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாகவும் வீட்டை இழந்தவர்களுக்கு வீடு கட்ட நிலம் வேறு இடத்தில் கொடுப்பதாகவும் கூறி ஏமாற்றும் நிலை அங்கு தொடர்கதையானது. இதனால், மீனவர்களுக்குத் தங்களது குலத்தொழில் இருப்பிடம் எல்லாம் பறிபோனது. இங்கு மிஞ்சியிருப்பது நாங்கள் மட்டும் தான் என அம்மக்கள் புலம்பினர். மினரல் கம்பெனிகளின் மணல் திருட்டைத் தடைசெய்யாவிடில் தொல்குடி மீனவர்கள் வெகு விரைவில் அழிக்கப்படுவர் என்ற செய்தியை டிசுசா - நீலகண்டன் ஆகியோரின் உரையாடல் மூலம் இந்நாவல் விளக்குகிறது.

பின்பு சில நாட்கள் நீலகண்டன் தனது அரசியல் குருவின் மரணத்தால் அவதிப்படுகிறார். “மத்தாயிகுஞ்சன்” ஒரு சமூக நலவாதியாவார். அவருடைய மரணத் தருவாயிலும் கூட நீலகண்டன் என்ற சமூகநலவாதியிடம் தோழரே நீங்கள் தொழிலாளிகளின் நலனுக்காகக் குறிப்பாக இத்துறையில் அவதிப்படும் மீனவ

மக்களுக்காக அவர்களின் உரிமைக்காக மீண்டும் போராட வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். மேலும், குத்தகை முதலாளிகளான ராயல் எர்த்ஸ் போன்ற மணல் கொள்ளை கம்பெனிகளை இனியாவது இங்கிருந்து ஒழிக்க வேண்டும் என்று முறையிடுகிறார். மேலும் கடலில் மீண்டும் மீன்பிடித் தொழில் சிறக்க மணலை அள்ளுவதற்குச் செல்கின்ற படகுகள் எல்லாம் மீனை அள்ளுவதற்குத் தூண்ட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை முன்வைத்துவிட்டு இறந்துவிடுகிறார்.

1942-ல் மீனே இல்லாமல் இக்கடற்கரைப் பகுதி மாறியது. குறிப்பாக மீனவர்கள் தினம் உணவுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற “சாளை மீன்” கிடைக்காமல் போனதற்குக் காரணம் கடலில் ஏற்பட்ட இரசாயன மாற்றம் தான் என அப்பகுதி மக்கள் கருதுகின்றனர். பின்பு ஒரு வருடம் கழித்துத்தான் அங்குச் சாளை மீன் கிடைத்தது என்ற செய்தியையும் மத்தாயிச்சனின் உரையாடல் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதற்கிடையே டிசுசா ஒரு புரட்சியாளனாக மாற்றப்படுகிறான். அவனது வாசிப்புத்திறனால் ஆய்வாளர்களுடன் அவனுக்கு நெருக்கம் ஏற்பட்டது அதன் மூலமாக அப்பகுதியைச் சார்ந்த தொல்வரலாற்றையும் சமகால நிலையையும் அதனைக் குறித்து ஆய்வு செய்யும் ஒரு அறிவியல் துறையைச் சார்ந்த ஆய்வு மாணவன் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்கிறான். டிசுசா எப்போதும் ஒரு அறிவாளியாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்ள முயல்கிறான். அப்பகுதியில் முதலாளித்துவத்தை ஒழிக்கத் தொழிலாளிகளின் தலைவராகத் தன்னை மாற்றிக்கொள்கிறான். புரட்சி ஏற்படுகிறது மணல் லாரிகள் தடைசெய்யப்படுகின்றது. ஆனால் முதலாளிகளின் பண பலத்தின் மூலமும் அரசியல் செல்வாக்கு மூலமும் புரட்சியாளர்கள் அடித்து ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். அங்கும் முதலாளிகளின் தந்திரம் தான் வெற்றி பெறுகிறது. உண்மையான தலைவராகச் செயல்பட்ட டிசுசா போலீசால் தூக்கி எறியப்படுகிறான். தலையில் பலத்த காயம் ஏற்பட்டு மனநிலை நோயாளியாக மாறுகிறான்.

இச்சம்பவத்திற்குப் பிறகு முன் டிசுசாவுக்கும் - ரோயல்மினரல் கம்பெனியின் மனேஜிங் டைரக்டர் குரூஸ் அவர்களுக்குமிடையே ஒரு சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. அப்போது அவர் டிசுசாவைத்

தங்களின் கம்பெனியின் உடந்தையாகச் செயல்பட வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறார். அவனோ, அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்காததால் எச்சரித்து அனுப்புகிறார். ஆனால் டிசுசா அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை மீனவர்களுக்காக உண்மையாகப் போராடித் தலையில் ஏற்பட்ட கனத்த அடியால் சுயநினைவை இழக்கிறான்.

சில சமயங்களில் சுயநினைவு திரும்பினாலும் மீன்பிடிக்கப் படகில் செல்லவேண்டும் என்றே நினைக்கிறான். ஆனால் அவனால் தொடர்ந்து சுயநினைவுடன் செயல்பட முடியவில்லை. கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் போது திடீரெனக் கடலில் குதிக்க அவனுடன் சென்றவர்கள் நீந்தி அவனை மீட்கின்றனர். ஆகையால் அவனை யாரும் மீன்பிடிக்க அழைப்பதில்லை. அவன் வந்தாலும் அவர்கள் புறக்கணிக்க முடிவுசெய்கின்றனர். அவன் ஒரு மனநோயாளியாக மாறிய போதும் பல வேளைகளில் “போராட்டம் போராட்டம் போராட வேண்டும் என்பதையே புலம்பும் ஒரு சமூகநலவாதியாக இந்நாவலில் வலம் வருகிறான். அவனுக்கு என்றும் ஆதரவாக நீலகண்டன் செயல்படுகிறார். கணவனால் கைவிடப்பட்ட கிருஷ்ணகுமாரியைத் தற்கொலையிலிருந்து மீட்கச் சென்று அவளுடன் அவனும் கடலில் மிதக்கிறான். இதுவே அவனது முடிவாக அமைகிறது. நீலகண்டன் அவனது உடலைப் பார்க்க வேண்டும் என்று எல்லாக் கரைகளுக்கும் சென்று புலம்புகிறார். ஆனால் அவரால் பார்க்க முடியவில்லை அவருக்கு உடல்நிலை மிக மோசமாகத் தொடரும் தருவாயில் ஒரு நெடும் மழைக்காலத்தில் அவரின் புத்தக அலமாரி கீழே விழுகிறது. அதில் ஒரு புத்தகத்தை அவர் படிக்கத் துவங்குகிறார். அப்புத்தகத்தில் “பெருங்கடலின் இனிமைதான் கணித சாஸ்திரத்தின் அதிசயம்” என எழுதப்பட்டிருந்தது. இதன் மூலம் மணல் அள்ளுவதால் கடல்மக்களின் மரணம் பெருகிக் கொண்டே தான் இருக்கும் என்பதைத் தத்துவார்த்தமாக ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

அவ்வப்போது நிகழ்ந்த கடல் பெயர் மாற்றங்கள் குறித்த கதைகளைக் கடல் மூப்பன்மார்கள்(முதியவர்கள்) மக்களுக்குப் பரம்பரையாகச் சொல்லிக்கொடுப்பது வழக்கம். முதலில் கடல் உருவான

கதை, கடலில் மனிதன் வாழ்க்கை, கடற்கரைவாசிகள், துறை அரையன், அரையர்களின் மூப்பன் இவ்வாறு இக்கதை நீள்கின்றது.

கடலை முன்னொரு காலத்தில் “கடலம்மா” என்று அழைத்தனர். பின்பு கடல் கொந்தளிப்பு காரணமாக அங்குள்ள ஆண்கள் எல்லாம் மீன்பிடிக்கச் செல்லும்போது மரணமடைகின்றனர். பெண்கள் மட்டும் உள்ளே ஒரு உலகமாக அக்கடல்பகுதி மாறுகிறது. கடலுக்குக் காமம் ஏற்பட்டதாக “ஐதீகம்” அதனை நிறைவு செய்யாவிடில், கடல் கொந்தளித்துக் கொண்டே தான் இருக்கும் என்று அரய மன்னன் கனவு காண்கிறான். அப்போது கடல் சோதிடர்கள் அந்த நிலையை மாற்ற முயல்கிறார்கள். அங்குள்ள பெண்களை வெளியூர்களிலிருந்து வந்த சில வியாபாரிகள் திருமணம் செய்கின்றனர். அப்போதும் மன்னனின் கனவில் கடல் கொந்தளிக்கிறது. இதற்கு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த ஒரு ஆண்மகனுக்கு அரச வேடம் புனைந்து கடலுக்குப் பலி கொடுக்கின்றனர். அப்போதும் கடல் அடங்கவில்லை, கடலுக்குக் “கடல்முத்தப்பன்” என்று பெயரிட்டு அழைத்தபோது கடலின் கோபம் தணிகிறது.

இச்செய்தி நீலிமா என்னும் ஆய்வு மாணவியால் அவளது தோழியும் உண்ணிராமனின் மனைவியுமான கிருஷ்ணகுமாரிக்கு ஒரு நாவல் மூலம் விளக்கப்படுகிறது. அவள் அதைக் கேட்டு குழப்பமடைகிறாள். ஏனெனில் அவளிடம் கடல் பண்பாட்டு நம்பிக்கை மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால், நீலிமாவுக்குக் கடல் கட்டுக்கதைகளில் நம்பிக்கையில்லை. அங்கு கதிர்வீச்சு நிகழவில்லை, அங்குள்ள நோய்களுக்குக் காரணம் கதிர்வீச்சு தான் ஆனால் அது வெறும் பொய்க்கதை என்பதை அறிவியல் பூர்வமாக நிறுவுவதே அவளின் கொள்கையாக இருந்தது. மீனவ பெண்கள் ஆணாதிக்க மூகத்தால் நசுக்கப்பட்டுக் கொண்டே தான் இருப்பார்கள். அவர்களின் முடிவுகள் எல்லாம் மூடநம்பிக்கையைச் சார்ந்ததேயாகும். இந்நிலை காலங் காலமாகத் தொடர்கதையாகத் தொடர்கிறது இதிலிருந்து மீனவப் பெண்கள் விடுபடவேண்டும், சுதந்திரமாகச் செயல்படவேண்டும் என்பதே அவளின் கருத்தாக்கமாக அமைகிறது.

உண்ணிராமனின் அம்மாவிற்கும், அவன் மனைவியான கிருஷ்ணகுமாரிக்கும் எப்போதும் கருத்துமுரண்பாடு மட்டுமே நிகழ்கிறது. உண்ணிராமன் ஒரு தருவாயில் ராயல்மினரல் கம்பெனியுடன் ஒத்துழைக்காத வேறொரு தொழிற்சங்கத்திற்குச் செல்கின்றான். ஆகையால் அவனுக்கு எப்போதும் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகிறது. சமூகத்திலிருந்தும், குடும்பத்திலிருந்தும் எப்போதும் பிரச்சினை ஏற்பட்டதால் மனஅழுத்தம் அதிகரிக்கிறது. ஆகையால், அவன் மனம் நொந்து கண் காணாமல் போய்விடுகிறான். உண்ணிராமனின் துறையைச் சார்ந்தவர்களும், கிருஷ்ணகுமாரியின் துறையைச் சார்ந்தவர்களும் அவனை யாரோ கொன்று விட்டார்கள் என்று நம்புகின்றனர். நீண்ட நாள் ஆகியும் அவன் திரும்பாததால் கிருஷ்ணகுமாரி தனது தாய் வீட்டிற்குப் போய்விடுகிறாள். இதற்கிடையே அவள் வயிற்றில் “வளரும் கருவை” அழிக்க வேண்டும் எனக் கிருஷ்ணகுமாரியின் தந்தை ஊர்க் கூட்டத்தில் முறையிடுகிறார். ஆனால் உண்ணிராமனின் தந்தை அது தனது மகன் உண்ணிராமனின் வாரிசு. ஆகவே, அதை அழித்தால் கிருஷ்ணகுமாரியின் ஊரையே அழித்து விடுவோம் என வெகுண்டுரைக்கிறார். இவ்வாறு வெள்ளித்துறைக்கும் பூமன்துறைக்கும் இடையே பகை ஏற்படுகிறது.

முதலில் கிருஷ்ணகுமாரி தனது தந்தையுடன் சேர்ந்து கருவை அழிக்க வேண்டும் என்று அடம் பிடித்தாலும் பின்பு மனமாற்றத்தால் கருவை அழிப்பதா? வளர்ப்பதா? என்ற குழப்பத்திற்கு ஆளாகின்றாள். அப்போதுதான் அவளது தோழி நீலிமா எழுதிய “மண்நீதிகளின் சாம்ராஜ்யம்” என்ற நாவலை கிருஷ்ணகுமாரியிடம் கொடுத்து வாசிக்கச் சொல்கிறார். அந்நாவலிலும் மேற்குறிப்பிட்டவாறு கடல் சம்பிரதாயங்கள் தான் கதையாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாவலையும், வாசித்த கிருஷ்ணகுமாரி மீண்டும் மனக்குழப்பத்தால் தத்தளிக்கின்றாள்.

ஆனால் அத்தத்தளிப்பு நீடிக்கவில்லை. அவள், ஒரு முடிவுக்கு வருகிறாள். உண்ணிராமனின் வாரிசை அழிக்க உடன் போகப் போவதில்லை என்று தானாகவே தீர்மானிக்கின்றாள். ஆனால், அவளது தந்தையோ எப்போதும் கருவை அழிப்பது பற்றியும் அவளுக்கு வேறு திருமணம் செய்து வைப்பது பற்றியும் கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்.

அதனை, எதிர்த்து அவள் தனது வீட்டிலிருந்து வெளியேறித் தோழியான நீலிமாவுடனே தங்கிவிட முடிவு செய்கிறாள். இதற்கிடையே அப்பகுதியில் கடலில் மணல் எடுப்பதால் ஆப்பாடு எனும் ஊரிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் கதிரியக்கத்தால் கேன்சர் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகிறதா? என்பதைக் குறித்து நீண்ட நாட்களாக ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்து வருகிறது.

அறிவியல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு வரும் மருத்துவர் அக்னேஷ் அவர்கள் தனது விடாத முயற்சியால் ஐப்பாணைச் சார்ந்த ஒரு ஆய்வுக் குழுவை ஆப்பாடு கடல் பகுதிக்குக் கொண்டு வருகிறார். “இன்டர்நேஷனல் ரேடியோலஜிக்கல் புரோடக்ஷன் போர்டு (International Radiation protection Board) என்ற அந்த அமைப்பினைச் சார்ந்த அறிவியலாளர்கள், கனிம வளம் நிறைந்த கரிமணலைச் சோதனை செய்கின்றனர். அதில் ரேடியேஷன் நிகழ்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. பொய்க் கதைகளைக் கூறிய நீலிமா எவ்வளவோ, விவாதித்தும் அதில் ரேடியேஷன் நிகழவில்லை என்பதை நிரூபிக்க முடியவில்லை. மருத்துவர் அக்னேஷ் தனது விடாத முயற்சியால் இச்சாதனைகளை நிகழ்த்துகிறார். இதனால் மனம் நொந்து போன “நீலிமா” அவ்வூரிலிருந்து மாயமாகிறாள். அக்னேசும் - நீலிமாவும் இக்கருத்து வேறுபாட்டிற்கு முன் கணவன் மனைவியாக வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நீலிமாவை, கிருஷ்ணகுமாரி வெறுத்து ஒதுக்குகிறாள். பின்பு நீலகண்டனும், டிசசாவும், கிருஷ்ணகுமாரியும், ஆய்வுக்குழுவும் அப்பகுதியில் உள்ள கிராமங்களுக்குச் செல்கின்றனர். அங்கு நோய்வாய்ப்படும் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் முதல் அறுபத்தைந்து வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் வரை ரேடியேசனின் விளைவால் ஏற்படும் நோயால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து மனம் நொந்து, திரும்புகின்றனர். கதிரியக்கத்தின் பாதிப்பால் துன்புறும் ஐந்து வயது குழந்தை ஜானுவைப் பார்த்துக் கிருஷ்ணகுமாரி மிகவும் மனம் நொந்துவிடுகிறார். அவளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நோய் “டவுன் சின்ரோம்” என்ற ஒரு வகையான தளர்ச்சி என ஆய்வுக் குழு முடிவு செய்கிறது.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு நீலகண்டனிடம் தனது துன்பங்களைக் கூறிவிட்டு மனவேதனையால் கிருஷ்ணகுமாரி, கடலுக்குள் குதித்துத் தனது உயிரை மாய்க்கிறாள். அவளைக் காப்பாற்ற சென்ற டிகுசாவும் அவளுடன் சேர்ந்து மரணத்திற்குத் தள்ளப்படுகிறான். அவர்களின் உடல்கள்கூட கிடைக்காத நிலை ஏற்படுகிறது. ஊரார் அவர்களைப் பற்றித் தவறாகப் பேசியதை நினைத்துத் தளர்ந்து போகிறார் பெரும் புரட்சியாளர் தோழர் நீலகண்டன். மேலும், ஒரு அடைமழை காலத்தில் மனக்குழப்பத்தால் அவதிப்படுகின்ற இரவு நேரத்தில் தன்னை யாரோ அழைப்பதாக அவர் உணர்கின்றார். கதவைத் திறந்து பார்த்தபோது கிருஷ்ணகுமாரியைத் தேடி அவளது கணவன் உண்ணிராமன் வந்து கதறிப் புலம்புகிறான். இவ்வாறு இந்நாவல் முடிவடைகிறது.

இந்நாவல் ஏறத்தாழ நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளாகக் கொல்லம் மாவட்டம் சவற - நீண்டகரப்பகுதி மீனவ மக்களின் வாழ்வியலை ஆய்வு செய்து எழுதப்பட்ட ஒரு புரட்சிகரமான நாவலாகும். கடற்கரை மக்களின் அவலநிலை, வெறும் சோதனைப் பொருட்களாக மட்டும் அவர்களைக் காணும் பொதுச் சமூகத்தின் போக்கு, அதிகரித்து வரும் மினரல் கம்பெனிகளின் மணல் வேட்டை, இயற்கை சீற்றம், உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு தொழிலாளி சமூகத்தின் நிலை, அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளால் சோதனைப் பொருளாக்கப்படும் பரம்பரை மீனவர்களின் அவலநிலை, முதலாளித்துவத்தால் சுரண்டப்படும் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை, ஏமாற்றுக்காரர்களால் சின்னா பின்னமாக்கப்பட்ட மீனவர் பண்பாடு, இருப்பிடத்தை இழந்த அரயச் சமூக மீனவர்களின் வேதனை அதை பெரும் சொத்தாக மாற்றிய பணப்பேய்களின் சூழ்ச்சி, போன்றவற்றை இந்நாவல் உணர்த்துகின்றது. இதற்குச் சான்றாக ராயல் எர்தஸ் மினரல் கம்பெனியின் மேனேஜிங் டைரக்டர் குரூப் முதலாளியின் உரையாடல் அமைகிறது. அவ்வுரை பின்வருமாறு. ஓரிசாவை மையப்படுத்திக் குருஸ் பேசுகின்ற வார்த்தைகள் “ஓரிசா கடல் கனிமவள நிறைந்ததும் ஆனால் அங்கு அறிவியல் சோதனை நிகழாததால் கொடும்புயலால் பேரிழப்பு” ஏற்படுகிறது என்ற கூற்றை முன்னிறுத்திப் பாமர மக்களை மணல் தொழிலாளிகளாக

மாற்றிய கதையை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். இப்படி ஒரு விளிம்பு நிலை சமூகத்தின் சிக்கல்களைப் பட்டியலிட்டுப் படம்பிடித்துக்காட்டும் நோக்கிற்காகவே இந்நாவல் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்நாவலின் முன்னுரையில் உணரமுடிகிறது. இன்றும் இம்மக்கள் இவ்வாறே வாழ்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

கல்வியறிவு பெற்றிருந்தும் மீனவப் பண்பாட்டால், மூடநம்பிக்கைகளால், கிருஷ்ணகுமாரி போன்ற பெண் சமூகத்தின் அவல நிலையையும் இந்நாவல் சித்திரிக்கிறது. மணல்கொள்ளையால் ஒரு தேசத்தைக் கடல் எடுத்துச் செல்கிறது. அதன் ஆதிக்கத்திலிருந்து மீளப் போரடும் ஒரு கடலோர கிராமத்தின் வாழ்க்கைதான் இந்நாவல் என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். ஆகையால், இந்நாவல் உண்மைச் சம்பவங்களைச் சமூகத்திற்கு எடுத்துரைக்க முயல்கிறது எனலாம்.

1.8.7 நெய்தல் நாவல்களின் பொதுப்பண்புகள்

- தமிழ்மொழியிலும், மலையாள மொழியிலும் 2000 - ற்குப் பின் எழுந்த நெய்தல் நாவல்கள் பொதுவாகத் தமிழகக் கேரள கடலோர மக்களின் துயர் கதைகளைக் கதைக் கருவாக்கியுள்ளன.
- இந்நாவல்கள் மீன்பிடித்தொழில் நுட்பமுறையின் வளர்ச்சி, சுதந்திரத்திற்கு முன் மீனவர்களின் வாழ்வு, தொழில் சுதந்திரத்திற்குப் பின் மீனவர்களின் நிலை, கடலோர மக்களின் மீது அரசாங்கம் காட்டும் அலட்சியம், தொழிலில் பாதுகாப்பின்மை, விளிம்பு நிலையில் வாழும் மீனவர்களின் வாழ்வியல் போராட்டம் போன்றவற்றை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.
- ஆழிசூழ்உலகு, கொற்கை, புறங்கடல் போன்ற நாவல்கள் மீனவர்களின் வாழ்வில் கிறிஸ்துவ மதத்தின் பங்கினை எடுத்துரைக்கின்றன. மணல் ஜீவிகள், மரக்காப்பிலே தெய்யங்கள் புறங்கடல், உப்புவயல் போன்றவை மாறிவருகின்ற கடற்கரை மக்களின் இன்றைய நிலையை, கதையில் விமர்சன உத்தியைப்

பயன்படுத்தி விவாதம் செய்து, கருப்பொருளோடு இணைக்க முயல்கின்றன.

- “உப்புவயல்” என்ற நாவல் மீனவர்களின் துணைநிலைத் தொழிலாகிய உப்பு உருவாக்குதல் தொழிலைப் பற்றியச் செய்தியை இன்றைய உலகிற்கு எடுத்துரைக்கிறது
- கடந்த கால வரலாறு, கடலின் வரலாறு கடல் கொந்தளிப்பு, கடலில் காலந்தோறும் நிகழும் மாற்றங்கள், அதனால் பாதிக்கப்படும் தொல்குடி மீனவர்கள், குறிப்பாகப் பரதவர்கள், அரையர்கள், முக்குவர்கள் போன்ற மீனவக்குடியினரை மையப்படுத்தியே கதை நகர்கிறது.
- கொற்கையில் கேரளத்திற்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே உள்ள கடல் உறவுகள் மீனவர்களிடம் ஏற்படும் கருத்து முரண்பாடு, சரக்குக் கப்பல்களின் செயல்பாடுகள் போன்ற செய்திகளையும் காணமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

- ஆய்வேட்டின் முதல் இயலான தமிழ் மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள் ஓர்-அறிமுகம் நாவல்களை அறிமுகம் செய்கிறது.
- நெய்தல் கருத்தாக்கம் தொல்காப்பியம், அகப்பொருள் விளக்கம், இறையனார் களவியல் உரை, சங்க இலக்கியங்கள் போன்ற நூற்களில் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை விளக்குகிறது.
- பிற நெய்தல் இலக்கியங்களைப் பற்றிய சுருக்கத்தை எடுத்துரைத்துத் தமிழ் - மலையாள நெய்தல் உறவுமுறையை விளக்கி நெய்தல் நாவல்களின் மையக்கருத்தை விளக்கியுள்ளது.
- தற்கால நாவல்களில் நெய்தல் கருத்தாக்கம் எவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை முதல் நெய்தல் நாவலான செம்மீன் முதல் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இருமொழி நாவல்களான, ஆழிகுழ் உலகு, கொற்கை, உப்புவயல், மணல்ஜீவிகள், மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள், புறங்கடல் போன்ற

நாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட செய்திகளை வகைப்படுத்திக் கதைச்சுருக்கத்தை விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

- தமிழ் நெய்தல் நாவல்களான ஆழிகுழ் உலகு, கொற்கை, போன்ற நாவல்கள் தமிழகத் தொல்குடி மீனவர்களான பரதவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துரைப்பதைத் தமிழ் மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள் ஓர்-அறிமுகம் விளக்குகிறது.
- புறங்கடல், மணல்ஜீவிகள், மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள் போன்ற மலையாள நாவல்கள் கேரளத் தொல்குடி மீனவர்களான முக்குவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கதைக்கருவுடன் இணைத்து எவ்வாறு விவரித்துள்ளன என்பதைத் தமிழ் மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள் ஓர்-அறிமுகம் எனும் இவ்வியல் எடுத்துரைக்கிறது.
- தற்கால நெய்தல் நாவல்களில் மீனவர்களின் வாழ்வியல் எவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தமிழ் மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்கள் ஓர்-அறிமுகம் கதைக்கூறும் சமூகப்பின்புலத்தின் வாயிலாக விளக்குகிறது.

இயல் - 2

2. சமூகவியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்

மீன்பிடித்தலை வாழ்வியல் ஆதாரமாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருவது மீனவச்சமூகம். உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இச்சமூகம் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக, இந்தியா-சீனா கரீபியன் கடலோரப் பகுதிகள், மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, மேற்கிந்திய தீவுகள், கியூபா, பிரேசில், மாலத்தீவுகள், மடகாஸ்கர் தீவுகள் போன்ற நாடுகளில் இத்தொழிலை மீனவர்கள் மேற்கொண்டுவருகின்றனர். சர்வதேச அளவில் இந்தியநாடு மீன்பிடித்தல் தொழிலில் மூன்றாவது இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. நம்நாட்டில் குஜராத், மகாராஷ்டிரா, ஆந்திரா பிரதேஷ், மேற்குவங்காளம், ஒரிசா, கோவா, கேரளா, தமிழ்நாடு, டாமன் டையூ போன்ற இடங்களில் பெருமளவில் மீன்பிடித் தொழில் நடைபெறுகிறது. இவற்றுள் கேரளம் மற்றும் தமிழக மீனவரின் சமூகம், வரலாறு, தொழில், கல்வி, வாழ்வியல், மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை விவரிக்கும் பொருட்டாகவே இவ்வியல் அமைகிறது.

மீனவர்களின் சமூகவியல் வரலாறு வரலாற்றாசிரியர்களாலும் கூட பெருமளவு அடையாளப்படுத்தப்படவில்லை. மீனவச் சமூகத்தைப் பற்றிய வரலாறு இதுவரை முழுமை பெறாமல் உள்ளது. பழங்காலம் முதலே மீனவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டு வந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியம், அகப்பொருள்விளக்கம் போன்ற நூற்களில் காணப்படும் குறிப்புகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களைப் போன்று வேறு எந்த மொழி இலக்கியத்திலும் மீனவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளைக் காணமுடியவில்லை. மீன் பிடித்தல் மட்டுமின்றி உப்பு உருவாக்குதல் கடலில் ஏற்றுமதி-இறக்குமதி தொழிலைச் செய்வது, கடற்படையாகச் செயல்படுவது, நாட்டின் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை வெவ்வேறு தொழில்களின் மூலம் பெற்றுத்தருவது போன்றவற்றை மீனவச் சமூகத்தினர் செய்து

வருகின்றனர். இச்சமூகம் தங்களுக்கென்ற ஒரு பண்பாட்டு அடையாளத்துடன் செயல்பட்டு வருகின்றனர். பண்டைய காலத்தில் முத்து, பவளம், சங்குகள் குறிப்பாக வலம்புரிச் சங்குகள் போன்ற விலைமதிப்புள்ள பொருட்களைக் கடலிலிருந்து மீனவர்கள் வெளிக் கொணர்ந்தனர் என்ற குறிப்புகளைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் வாயிலாக அறியலாம். இதன் மூலமாக மீனவர்களுக்கென ஒரு தனி வரலாறு இருப்பது தெரியவருகிறது. ஏனெனில் தொல்பழங்காலம் முதல் நெய்தல் நிலத்தில் இவர்கள் வாழ்ந்ததற்கான குறிப்புகளைக் காணமுடிகிறது. மீன்பிடித்தல் முக்கிய தொழிலாக இருந்தாலும் சிப்பிகள், சங்குகள், முத்து முதலியவற்றைக் கொண்டு பலவகையான கைவினைப் பொருட்களை உருவாக்குகின்றனர். பலவிதமான கடல் உணவுப் பொருட்களையும் மீனவச் சமூகம் இவ்வுலகிற்கு அளிக்கின்றது. மீனவர்கள் என்று அறியப்பட்ட இச்சமூகம் தற்காலத்தில் ஆய்வாளர்களால்கடலோடிகள் என்றும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

2.1 சங்ககாலத்தில் மீனவர்கள்

தமிழ் இலக்கியங்களில் மீனவர்களைப் பற்றிய ஏராளமான குறிப்புகளைக் காண முடிகிறது. குறிப்பாக, எட்டுத்தொகை நூற்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, புறநானூறு, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு போன்ற நூல்களில் நெய்தல் நில மக்களைப் பற்றிய ஏராளமான பாடல்கள் காணக்கிடைக்கின்றன.

சான்று :

பெருங்கடல் சேர்ப்பன் (நற்.ப.74)

தண்ணீர் துறைவன் (ஐ.கு.நா.62)

இயலாதோர் கொங்கன் (நற்.ப.46,186)

மணிநீர் சேர்ப்பனை மறவா தோர்க்கே (ஐ.கு.நா.201)

பறைஇய தளரும் துறைவனை நீயே (அக.170)

பெருங்கல் பரதவர் கொண் மீன் உணங்கல் (குறு.320)

நுளையர் விளரி நொடி தரும் தீம் பாலை (சிறு.45-129)

போன்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் சேர்ப்பன், கொங்கன், துறைவன், நுளையர், பரதவர் போன்ற மீனவ இனக்குழுக்கள் பற்றிய செய்திகளைச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகின்றது. ஆழி, புணரி, முந்நீர், ஆர்கலி என்று பல சொற்களால் கடல் அழைக்கப்பட்டதைச் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. கொங்கன், சேர்ப்பன், புலம்பன், நுளையர், துறைவன் போன்ற பெயர்களை விட பரதவர் என்ற பெயரையே சங்க இலக்கியங்கள் மிகுதியாகக் கையாண்டுள்ளன.

சான்று :

சிறுகுடி பரதவன் மகிழ்ச்சியும் (நற்-87)

பரதவர்களின் வாழ்விடம் காடுகளுக்கிடையே காணப்படும் குடில்கள் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

மான்ற மாலை மகிழ்ந்த பரதவர் (நற்:239-288)

பரதவர்கள் மாலைப் பொழுதில் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்த செய்தியினை இப்பாடல் அடி உணர்த்துகிறது.

தென் பரதவர் மிடல் சாய வட வடுக்கள் வாள் ஓடிய

(புறம்-42)

கடல் வேட்டையிலும் பரதவர்கள் சிறந்து விளங்கினர் என்பதை மேற்குறிப்பிட்ட புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் சுட்டுகின்றன.

திண் திமில் வன் பரதவர் (புறம்-57)

பெரிய படகுகளை வைத்துப் பரதவர்கள் தொழில் புரிந்தனர் என்பதை இப்பாடல் அடியால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பெருங்கடல் வேட்டத்து சிறுகுடிப் பரதவர் (அகம் -151)

பெரிய கடலில் தொழில் புரியும் பரதவர்கள் சிறிய குடில்களில் வாழ்ந்தனர் என்பதை இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

நாள் வலை முகந்த கோள் வேல்பரதவர் (ஐங்:195)

பரதவர்கள் வலை வைத்து மீன் பிடித்தனர் என்ற குறிப்பை இப்பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது.

உறவு கடல் உலந்த பெருவலை பரதவர் (நற்.63)

பரதவர்கள் பெரும் வலைகளைப் பயன்படுத்தி மீன் பிடித்தனர் என்ற செய்தியையும் இப்பாடல் சுட்டுகின்றது.

தென்பரதவர் போர் ஏற (ம.கா-144)

தென் நாட்டில் வாழ்ந்த பரதவர்கள் போரில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் வாயிலாகப் பரதவர்கள் பழங்குடி மீனவர்கள் என்பதை உணரமுடிகிறது. சங்ககாலத்திலேயே அவர்கள் மீன் பிடிப்பதிலும் வலை பின்னுவதிலும் கடலில் கப்பலைச் செலுத்துவதிலும் கைதேர்ந்தவர்களாக விளங்கினர். எனவே தென்னிந்தியாவில் மீன்பிடித்தல் தொழிலை மேற்கொள்ளும் மீனவர்களுக்கு மத்தியில் பரதவர்களுக்கென்று ஒரு தனிச் சிறப்பு இருந்தது. ஆகையால் பரதவர்களைத் தொல்குடி மீனவர்கள் என்று கருதுவது ஏற்படையதாகும். இதனடிப்படையில் இவர்களின் தற்கால நிலையையும் கண்டறிய முடியும். ஆழிசூழ்உலகு மற்றும் கொற்கை ஆகிய நாவல்களில் இதனை ஜோடிகுருஸ் எடுத்துரைத்துள்ளார். ஆழிசூழ்உலகில் பரதவர்களின் தொழில் முறையை விளக்க சங்கப் பாடல்களின் வரிகளைச் சான்றாக அமைத்துள்ளனர். பரதவர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர் (சிலம்பு:22) என்ற பாடல் வரி தான் இவரது கொற்கை நாவலின் தொடக்கமாக அமைகிறது. இதன் மூலம் சங்ககாலம் முதல் இடைக்காலம் வரை பரதவர்கள் வாழ்ந்ததற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் தமிழ் இலக்கியங்களின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். கிடைக்கப் பெற்ற இலக்கியச் சான்றுகளின் அடிப்படையிலேயே ஆசிரியர் இவ்விரு நாவல்களிலும் பரதவர்களின் வாழ்வியலை ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகப் பதிவு செய்துள்ளார். எனவே

தென்னிந்தியாவில் மூத்த மீனவக் குடியாகப் பரதவர்களை அடையாளப்படுத்துவது பொருத்த முடையதாகத் தோன்றுகிறது.

2.2 மக்கள் தொகையில் மீனவர்கள்

2016 SOFIA (State Of Fisheries And Aquaculture in the world) என்னும் அமைப்பின் கணக்கெடுப்பின் படி உலக மக்கள் தொகையில் 26 மில்லியன் மீனவர்கள் காணப்படுகின்றனர். முன்னொரு காலத்தில் மீனவர்கள் என்று மட்டுமே அடையாளப்படுத்தப்பட்ட மீனவர்கள் தற்காலத்தில் கடல் சார்ந்த அனைத்துத் தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு வருவதால் கடலோடிகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

எடுத்துக்காட்டாகக் கடலில் பண்டங்களை ஏற்றுமதி - இறக்குமதி செய்தல், மீன் எண்ணெய் தயாரித்தல், சிற்பிகள் மூலமாகக் கைவினைப் பொருட்கள் செய்தல், எந்திரகப்பல்களின் மூலம் ஒரு நாட்டில் இருந்து மற்றொரு நாட்டிற்குப் பண்டங்களை எடுத்துச் செல்லுதல், ஆழ்கடலில் வெவ்வேறு கப்பல்களுக்குப் பண்டங்களை இடம் பெயர்த்தல் போன்ற அனைத்துத் தொழில்களிலும் மீனவர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். கப்பல்கள் மூலமாகப் பண்டமாற்று முறை நிகழ்கிறது, எனவே மீனவர்கள் கடல் சார்ந்த அனைத்துத் தொழில்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

CMRI (Central Marine Fisheries Research Institute) 2010 -ஆம் ஆண்டிற்கான கணக்கெடுப்பின்படி இந்தியாவில் 3288 மீனவ கிராமங்கள் உள்ளன. இதில் 1511 கிராமங்களில் மீன் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி (2010) 4 கோடி மீனவர்கள் இந்தியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதில் 61 விழுக்காடு மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்கள், 51 சதவீதம் மக்கள் கல்வியறிவு பெற்றவராவர்.

2.2.1 தமிழக மீனவர்கள்

மீன் வளத்தில் இந்தியாவில் தமிழகம் 7-வது இடத்தைப் பெறுகிறது. சுமார் 20 லட்சம் மீனவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலில்

ஈடுபடுகின்றனர். இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி (2010) 9.64 லட்சம் பேர் தமிழகத்தில் மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொள்கின்றனர். கடந்த 10 ஆண்டுகளில் இந்தப் புள்ளி விவரத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும். மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி பட்டினவர், பரவர், முக்குவர் போன்றோர் தமிழக மக்கள் தொகையில் மீனவப் பெரும்பான்மையினராகக் கருதப்படுகின்றனர்.

தமிழகத்தில் சுமார் 608 கிராமங்கள் உள்ளன. இந்தியாவிலேயே இரண்டாவது பெரிய கடற்கரைப் பரப்பைக் கொண்டது தமிழகம். சுமார் 13 மாவட்டங்களில் மீன்பிடித் தொழில் நடைபெற்று வருகிறது. குறிப்பாக ராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, சென்னை, கன்னியாகுமரி, கடலூர், திருச்செந்தூர், வேலூர், நாகப்பட்டினம், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், திருவாரூர், விழுப்புரம், காஞ்சிபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் மீன்பிடித்தல் முக்கிய தொழிலாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. வங்காள விரிகுடாவின் தென் பகுதியான மன்னார் வளைகுடாப் பகுதியில் அதிகமாக மீன்கள் கிடைக்கின்றன. இங்கு முக்கடலும் சங்கமிக்கும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தூத்துக்குடி துறைமுகமும் இப்பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளது. எனவே வட தமிழகத்தைவிட தென்தமிழகம் மீன் வளத்தில் முதன்மை பெற்றுள்ளது.

2.2.2 கேரள மீனவர்கள்

இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி (2010) கேரளத்தில் 1.45 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மீன் வளத்தில் இந்தியாவில் முதன்மை மாநிலமாகக் கேரளம் விளங்குகிறது. இது அரபிக்கடலின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மாநிலம் ஆகும். கிழக்கே வங்காள விரிகுடாவும் தெற்கில் இந்துமகா சமுத்திரமும் சூழ்ந்துள்ள நிலஅமைப்பைப் பெற்றுள்ளது. கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம், கொல்லம், ஆலப்புழா, எர்ணாகுளம், கோழிக்கோடு, மலப்புறம், கண்ணூர், காசர்கோடு, திருச்சூர் போன்ற மாவட்டங்களில் மீன் பிடித்தல் முக்கியமான தொழிலாகும். இவற்றில் திருவனந்தபுரம், கொல்லம், ஆலப்புழா, எர்ணாகுளம், கோழிக்கோடு, மலப்புறம் போன்ற

மாவட்டங்களில் அதிகமான மீன்கள் கிடைக்கின்றன. கேரளத்தில் ஒன்பது துறைமுகங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் விழிஞ்சும், கொச்சின் ஆகிய இரண்டு துறைமுகங்களிலும் மீன் பிடித்தல், ஏற்றுமதி-இறக்குமதி மற்றும் கடல் சார்ந்த அனைத்துத் தொழில்களும் பரபரப்பாக நிகழ்த்தப் படுகின்றன. கொச்சின் துறைமுகம் அரபிக்கடலின் ராணி என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றுள்ளது. வரலாற்று சிறப்புமிக்க இத்துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி-இறக்குமதி தொழில்கள் பரபரப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. விழிஞ்சும், பூவார், வேப்பூர், நீண்டகரை போன்ற கிராமங்களில் தான் அதிகளவில் மீன்கள் கிடைக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2.3 மீனவ இனக்குழுக்கள்

மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களைப் பொதுவாக மீனவர்கள் என்று அழைப்பர். இவர்களுக்கிடையே வெவ்வேறு பிரிவுகள் உள்ளதை நாவல்கள் மூலமாகவும் இலக்கியங்கள் மூலமாகவும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் மூலமாகவும் அறியலாம். சங்ககாலத்தில் பரதவர், பரத்தியர், நுளையர், நுளைச்சியர், அளவர், அளத்தியர் என்னும் பெயர்களில் அறியப்பட்டிருந்த இச்சமூக மக்கள் தற்போது பரவர், பரத்தியர், நுளையர், முக்குவர், பட்டினவர், வலைஞர் என்னும் பெயர்களில் அறியப்படுகின்றனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்துப் பிரிவினரும் தற்போது மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களில் சிலர் தங்களை மீனவப் பழங்குடியினராகவே அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். குறிப்பாக மன்னார் வளைகுடாப் பகுதியில் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்து வருகின்ற பரதவர்களும் கேரளக் கடற்கரைப் பகுதியில் காணப்படும் முக்குவர்களும் தங்களை மீனவப் பழங்குடிகள் என்றே கருதுகின்றனர். இதன் மூலம் மீன்பிடித் தொழிலுக்கும் அத்தொழிலைச் செய்கின்ற மீனவர்களுக்கும் வரலாற்றுப் பின்னணி இருப்பதை உணரலாம். எனவே, தென்னிந்தியப் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவ இனக்குழுவினர் பண்டைய காலத்திலிருந்தே நெய்தல் நிலப் பகுதியில் தொழிலுடைமைச் சமூகமாகச் செயல்பட்டு வந்தனர் எனலாம்.

பரதவர், முக்குவர், அரையர், நுளையர், வேளர், முகதியர், மரக்காயர், வலையர், தீவிராஸ் போன்றோர் இரு மாநிலங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

2.3.1 அரையர்கள்

மீனவத் தொல்குடியினர்களில் முத்த குடியினர் என்று இவர்களை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். கேரளத்தில் கொல்லம், ஆலப்புழா, மாவட்டங்களிலும் தமிழ்நாட்டில் தூத்துக்குடி, கடலூர் போன்ற மாவட்டங்களிலும் வசித்து வருகின்றனர். பெரும்பாலான அரையர்கள் மதமாற்றம் செய்யப்படாமல் தொன்மையான நம்பிக்கைகளையும் சடங்குகளையும் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

2.3.2 நுளையர்கள்

சங்க அகப்பொருள் இலக்கியங்களில் நுளையர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணமுடிகிறது. மட்டுமன்றி அகப்பொருள் விளக்கம் என்னும் நூல் நுளையர், நுளைச்சியர் போன்றோர் நெய்தல் நிலத்திற்கான மக்கள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழகத்தில் தூத்துக்குடி மாவட்டம் முதல் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வரை நுளையர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்து வருகின்றனர். கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம் பகுதியிலும் வாழுகின்றனர். அம்மாநிலத்திலும் பழங்குடி மீனவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர் (ப.நா.கே.ப.299)

2.3.3 வேளர்கள்

கேரளத்தில் ஆலப்புழா மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற மீனவச் சமூகமாகும். இவர்கள் தங்களைப் பரம்பரை மீனவர்கள் என்றே கருதுகின்றனர். இவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவர்கள் மீன்பிடித்தலை முக்கிய தொழிலாகச் செய்து வருகின்றனர்.

2.3.4 முகதியர்கள்

இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவிய மீனவர்கள் முகதியர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் கேரள மாநிலத்தில் வட மலபார் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மீன்பிடித்தல் இவர்களது முக்கியத் தொழிலாகும்.

2.3.5 மரைக்காயர்

மலபாரில் இஸ்லாம் மதத்தைச் சார்ந்த மாப்பிள்ளை பிரிவினர் மீன் பிடித்தொழிலைச் செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் மரைக்காயர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். வடமலபாரில் குறிப்பாகக் கோழிக்கோடு பகுதியை ஆண்டுவந்த சாமுதிரி மன்னனின் படைத்தலைவராகக் குஞ்ஞாலி மரைக்காயர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் என்னும் வரலாற்று குறிப்பின் மூலம் மரைக்காயர் சமூகத்தினர் கடல் தொழிலில் மிகுந்த அனுபவம் உடையவர்கள் என்பது புலப்படுகிறது. மரக்கலங்கள் செய்வதில் திறன் பெற்றவர்கள் மரக்கல அரையர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். பின்பு மரக்கல அரையர் என்னும் பெயர் மருவி மரைக்காயர் என்று மாறியது தோணி, கப்பல், படகு போன்றவற்றைச் சீரமைக்கும் பணியையும் செய்துவந்தனர் (ம.ம.ப)

2.3.6 வலையர்கள்

வலை வைத்து மீன் பிடித்ததால் வலையர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். சங்க இலக்கியப் பாடலில் வலைஞர் என்ற குறிப்பினையும் காணமுடிகிறது.

சான்று :

கோடை நீடினும் அறியாத் தேட்டாள் குளத்தைக் கோடு காத்திருக்கும் கொடிமுடி வலைஞர் (பெ.ஆ.ப.272)

கோடைகாலத்தில் கொடும் வலைகளை வைத்து உள்நாட்டில் மீன் பிடித்து வந்தனர் என்ற செய்தியினை இப்பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம் பகுதியில் வலையர்கள் என்னும் மீனவ சமூகத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

2.3.7 தீவராஸ்

மலபார் மேனுவல் என்னும் நூல், ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சிகாலத்தில் மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டவர்களாக இவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. இவர்களைக் குறித்த முழுமையான வரலாறு கிடைக்கப்பெறவில்லை. (ம.மே.பக்-234:2010)

எனவே மேற்குறிப்பிட்ட பரதவர், முக்குவர், அரையர், நுளையர், மரைக்காயர், முகதியர், வேளர் போன்றோர் தற்காலத்தில் மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்ட சேர்ப்பன், புலம்பன், கொண்கன், அளவர், அளத்தியர் போன்ற மீனவ குழுக்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைத் தற்காலத்தில் காணமுடியவில்லை. கடல் அறிவு என்னும் நூல் கணக்கர்கள் என்னும் பிரிவினரை மீனவ சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று அடையாளப்படுத்துகிறது. எனவே, அகப்பொருள் விளக்கம் குறிப்பிட்ட அளவர்களுக்கும் கணக்கர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறியமுடிகிறது.

சான்று

முக்குவர், அரையர், வலையர், நுளையர், கணக்கர், முகதியர் துடங்கி கடலுமாய் பெந்தப்பட்ட தொழில் எடுக்குந்நவர்க்கு சொந்தமாய பாட்டுகளும், சம்ஸ்காரவும் உண்டு (க.அ.ப.112)

தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்துவரும் மீனவர்களிடையே பண்டையக் காலம் முதல் ஒற்றுமை நிலவுவதை உணரமுடிகிறது. எனவே வரலாற்று அடிப்படையில் மீனவர்களின் வாழ்வியலை ஆராய்வது இன்றியமையாததாகும். இவ்வாறு ஆய்வு மேற்கொள்ளும் போது கடற்கரையில் வாழ்கின்ற மக்களின் தொன்மை வரலாற்றை அறியமுடியும். எனவே பரதவர், நுளையர், சேர்ப்பன், புலம்பன், கொங்கன், வலையர், துறைவன் போன்ற பெயர்களில் மீனவர்கள் அறியப்பட்டனர். சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்ட மீனவர்களைத் தொல்குடி மீனவர்களாகக் கருதலாம். முக்குவர், அரையர், வேளர்,

முகதியர், தீவராஸ் போன்ற மீனவ இனக்குழுக்கள் பிற்காலத்தில் தோன்றியிருக்கக்கூடும்.

மீனவர்களில் இரு பிரிவினர் உள்ளனர். ஒன்று பரம்பரை மீனவர்கள் மற்றொன்று தொழிலுக்காகப் பிற சமூகங்களிலிருந்து மீன்பிடிக்கச் செல்பவர்கள். தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாகவே இம்மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. எனவே, காலப்போக்கில் மீன்பிடித்தல் என்பது பெருமளவில் வருமானம் ஈட்டித்தரும் ஒரு தொழிலாக உருவெடுத்துள்ளது. கேரளத்தில் மலபாரைச் சார்ந்த தீயர்கள் கரைக் கடலில் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்துவருகின்றனர். இதன் மூலம் மீன்பிடித்தொழில் எல்லா சமூகத்தினருக்கும் பொதுவான ஒரு தொழிலாக மாறி உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தமிழகத்தில் பரவர் (பரதவர்), முக்குவர், நுளையர், பட்டினவர், அரையர் போன்ற மீனவ இனக் குழுக்களும் கேரளத்தில் முக்குவர், நுளையர், அரையர், வேளர், முகதியர், மரைக்காயர், தீவராஸ் போன்ற மீனவக்குழுக்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். முக்குவர், அரையர் நுளையர் போன்ற மீனவக் குழுக்கள் தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றனர் என்பதைக் கள ஆய்வின் போது தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. பரதவர்கள் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஏனைய முகதியர், வேளர், தீவிராஸ் போன்றோர் கேரள மாநிலத்தில் மட்டுமே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

2.3.8 தமிழக கேரள மீனவ இனக்குழுக்களை விளக்கும் அட்டவணை

தமிழக மீனவர்கள்	கேரள மீனவர்கள்	இரு மாநிலங்களிலும் பொதுவாக காணப்படும் மீனவர்கள்
பரவர் (பரதவர்), முக்குவர், நுளையர், பட்டினவர், அரையர்	முக்குவர், நுளையர், அரையர், வேளர், முகதியர், மரைக்காயர், தீவராஸ்	முக்குவர், நுளையர் அரையர்

2.4 நெய்தல் நாவல்களில் மீனவ இனக்குழுக்கள்

நெய்தல் நாவல்களான ஆழிகுழல்உலகு மற்றும் கொற்கை ஆகிய இரு நாவல்களும் தென்தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற தொல்குடி மீனவர்களான பரதவர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கின்றன. பரதவ குழுக்களுக்கிடையே தொழில்முறையில் வேறுபடுகின்ற இனக்குழுக்கள் உருவாகியுள்ளனர் என்பதை இந்நாவல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேசைக்காரர்கள், மெனெக்கடவர்கள், கம்மர்கள் போன்ற இனக்குழு வேறுபாடு உருவானதை அச்சமுக பின்புறத்திலிருந்து நாவல்கள் விளக்கியுள்ளன.

மலையாள நெய்தல்திணை நாவல்களான புறங்கடல், மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள் போன்ற இரு நாவல்களும் கேரளத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற முக்குவ இனக்குழுவினரின் வாழ்வியலைப் பதிவுசெய்கின்றன. மணல்ஜீவிகள் நாவல் காயங்குளம் பகுதியில் வாழ்கின்ற கடல் அரையர் சமூகத்தையும் அவர்களின் தற்கால வாழ்வியலையும் எடுத்துரைக்கிறது.

2.4.1 பரதவர்கள்

பரதவர்கள் பாண்டிய மன்னனின் கடற்படையினராகச் செயல்பட்டனர். மட்டுமன்றிக் காலப்போக்கில் ஐரோப்பியர்களின் வருகையின் காரணமாக இவர்களது வாழ்வில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாகப் போர்ச்சுகீசியர்களின் படை உதவியை ஆட்சிகாலத்தில் தென் தமிழகத்தில் மன்னார்வளைகுடாப் பகுதியில் குடியிருந்த பரதவர்கள் டச்சுக்காரர்களின் படையெடுப்பிலிருந்து மன்னார் வளைகுடா பகுதியைக் காப்பாற்ற போர்த்துகீசியரின் படை உதவியை நாடினர். அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட போர்த்துகீசியர்கள் பரதவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றனர். அதற்குப் பதிலாகக் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவ வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை முன்வைத்தனர். வேறுவழியின்றிப் பரதவர்கள் கத்தோலிக்கத்தைத் தழுவ நேர்ந்தது. இதனடிப்படையில் பரதவர்களின் வரலாற்று மீட்டுருவாக்கச் செய்திகளை ஜோடி குருஸ் தமது நாவல்களில் பதிவு செய்துள்ளார். பரதவர்கள் தங்களைப்

பாண்டிய குலச் சத்திரியர்கள் என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமிதம் அடைகின்றனர்

ஐரோப்பியர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு நடைபெற்ற போது பரதவர்கள் என்னும் பெயர் மாற்றப்பட்டுப் “பரதவர்கள்” என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. தற்காலத்தில் பரதவர்கள் பரவர்கள் என்ற பெயரிலேயே அறியப்படுகின்றனர். தென்தமிழகத்தில் குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி போன்ற மாவட்டங்களில் இவர்கள் வசித்து வருகின்றனர். தொல்குடியினர் பின்பற்றிய பழக்கவழக்கங்களை இன்றளவும் இவர்களிடையே காணமுடிகிறது. பரதவர்கள் ஆரம்ப காலத்தில் மீன்பிடித் தொழிலில் மட்டுமே ஈடுபட்டிருந்தனர். தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாகக் காலப்போக்கில் கடல் சார்ந்த அனைத்துத் தொழில்களிலும் ஈடுபட்டனர். ஐரோப்பியர் வருகையின் காரணமாகத் தொழில்முறைகளில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இதன் விளைவாகப் பரதவர்கள் தொழில் நுட்பங்களைக் கற்றுக்கொண்டு கடல்வழிப்பயணமாக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றனர். பரதவ சமூகத்தில் மேசைக்காரர்கள் என்னும் பிரிவினர் இலங்கையிலேயே தங்கி விட்டனர். இவர்கள் பர்னாந்துகள் என்னும் பெயரில் அழைக்கப்பட்டனர். அங்கு கடல் பொருட்கள் விற்பனை செய்யும் பண்டகச் சாலைகளை அமைத்து வாழ்ந்து வந்தனர். பின்பு அங்கு ஏற்பட்ட இனக் கலவரத்தால் சொந்த ஊருக்கே திரும்பி வந்தனர். செய்யும் தொழிலின் அடிப்படையில் பரதவர்கள் மேசைக்காரர்கள் மெனெக்கடவர்கள், கம்மர்கள் என மூன்று இனக்குழுக்களாகப் பிரிந்தனர். அவர்களில் முதல் பிரிவினர் மேசைக்கார பர்னாந்துக்கள் என்றும் இரண்டாம் பிரிவினர் மெனெக்கடவர்கள் முன்றாம் பிரிவினர் கம்மர்கள்(அ) கடைநிலை பரதவர்கள் என்றும் அறியப்படுகின்றனர்.

2.4.1.1 மேசைக்காரர்கள்

ஆங்கில அதிகாரிகளிடமிருந்து கப்பல் கட்டும் உரிமையை நேரடியாகப் பெற்றிருந்தனர். ஆகையால், இவர்கள் ஏனைய பரதவச்

சமூகத்தினரின் உழைப்பைச் சுரண்டினர். இவர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு உடந்தையாகச் செயல்பட்டனர் என்னும் செய்தியினை, ஜோடி குருஸின் நாவல்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

சான்று

“அந்தக் காலத்துல கொழும்பு மிஞ்சி இங்கிலீஷ்காரன் மாறி இவனுவுளும் மேசையில் உட்கார்ந்து சாப்பிட ஆரம்பிச்சுட்டானுவ (ஆ.சூ.உ.146)”

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இவ்வரிகள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு நிகராக பொருளாதாரத்தில் முன்னேறி இருந்த மேசைக்காரர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்குச் சமமாக மேசையில் அமர்ந்து உணவு உண்டனர் என்னும் செய்தியை எடுத்துரைக்கிறது. எனவே, பரதவர்களில் ஒரு குழுவினர் மேசைக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். எனவே, ஐரோப்பிய அதிகாரிகளும் இவர்களைத் தங்களுக்கு நிகராக எண்ணினர் என்பதையும் ஜோடி குருஸின் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. மேசைக்காரர்கள் பரதவர்களில் மிகுந்த திறமைசாலிகள், கல்வியறிவு, கடல் நுட்பம், வியாபாரம் போன்றவற்றில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு நிகராகத் திறமையைப் பெற்றிருந்தால் பரதவச் சாதியில் தங்களை உயர்ந்தவர்கள் என்றே அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பினர். தங்கள் குடும்பத்தில் உள்ள பெண்கள் கன்னிகளாக வாழ்ந்தாலும் கூட ஏனைய இனக்குழுவினரான மெனெக்கடவர்கள், கம்மர்கள் போன்றோருடன் திருமண உறவு வைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதை ஆழிசூழ் உலகு நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

சான்று

“இவனுவுள இவனுவுளே மேசைக்காரமுனு கூப்புட ஆரம்பிச்சிட்டான்வ, மேசைக்காரம் பொண்ணுவுள மெகடவனுக்கு கூட கட்டிக்கொடுக்க மாட்டானுவ”. (ஆ.சூ.உ.146)

இவ்வரிகள் மூலம் மேசைக்காரர்கள் மெனெக்கடவர்களுடன் திருமண உறவு ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்பது தெரியவருகிறது.

மேலும், கம்மர்களின் நிலை மெனெக்கடவர்களைவிட மோசமாக இருந்ததை உணரமுடிகிறது. இதன் மூலம் பரதவச் சமூக உள்முரண்பாடு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

2.4.1.2 மெனெக்கடவர்கள்

பரதவர்களில் பொருளாதார ரீதியாக இரண்டாம் தகுதிநிலையை மெனெக்கடவர்கள் பெற்றிருந்தனர். இவர்கள் அரசாங்க வேலைகளிலும் மற்றும் சில சமூக அந்தஸ்து உள்ள தொழில்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். மேசைக்காரர்களுக்கு அடுத்தபடியான சமூக மதிப்பைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை ஆழிசூழ்உலகு மற்றும் கொற்கை நாவல்கள் பதிவு செய்கின்றன.

2.4.1.3 கம்மர்கள்

கடைநிலை பரதவர்கள் கம்மர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். மீன் பிடித்தல், கட்டுமரங்கள், தோணிகள், படகுகள் போன்றவற்றை வடிவமைத்தல், ஏற்றுமதி-இறக்குமதி தொழில்களில் எடுபிடி வேலைகள் போன்றவற்றை மேற்கொண்டனர். கல்வி நிலையிலும் வாழ்வியல் தரத்திலும் பொருளாதார நிலையிலும் இதர இரு பிரிவினரை விட பின்தங்கியவர்களாகவே வாழ்ந்தனர் என்பதை ஆழிசூழ் உலகு நாவலின் மூலம் அறிமுடிகிறது.

2.4.1.4 பரதவர்களின் குடும்பப் பெயர்களும் காரணமும்

ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின் பரதவர்கள் முழுமையாகக் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவினர். மேலைநாட்டுக் கலாச்சாரமும், பண்பாடும் பழக்கவழக்கங்களும் இவர்களின் வாழ்வில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. அதன் காரணமாக இவர்களின் தொன்மையான நம்பிக்கைகளிலும் பழக்கவழக்கங்களிலும் ஏராளமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. குறிப்பாகப் பரதவர்களின் குலப்பெயர்களில் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. பரதவர்கள் தங்களைச் சந்திர குலத்தினர் என்று கூறிவருகின்றனர். ஆனால், பண்பாட்டுத் திணிப்பின் முதற்கட்டமாக மதமாற்றம் நிகழ்ந்தபோது பரதவர்களின் ஒற்றுமை சீர்குலைக்கப்பட்டது.

அதன் காரணமாக இவர்களின் குலப்பெயர்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. வீரசந்திரா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மதம்மாறியபின் தங்கள் குடும்பப்பெயரை டி.குருஸ் என மாற்றிக்கொண்டனர். குஸ்ஸே, கோமஸ், அல்வாரிஸ், பல்டோனா, காகு, சில்வர்ஸ்டா, கர்டோசா, கேக்டோசா, அல்போன்சா, பிரான்சிஸ், பெற்றீசியா, ரெனி, டோமினிக், கிளாடியஸ், எடிசன், தல்மெய்தா, லெம்பர்ட் பிரீல், டிசியூசா என்னும் பெயர்களில் அழைக்கப்படுவதை ஜோடி குருஸின் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. தொல்குடி இனத்தின் அடையாளம் முழுமையாக மாற்றப்பட்டதை மேற்கூறிய பெயர்களின் மூலம் உணரலாம். எனினும், பரதவர்கள் தங்கள் அடையாளங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முயற்சிப்பதையும் இந்நாவல்கள் மூலம் உணரமுடிகிறது. எனவேதான் பரதவர்கள் காலப்போக்கில் பரதவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

2.5 முக்குவர்கள்

மலையாளக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி முதல் வடக்கே காசர்கோடு வரை வாழும் மீனவக்குழுவாகும். இலங்கையில் ஜா.பரா பேரரசுடன் போர் புரிந்து தோல்வியைத் தழுவினதால் கடல் வழியாகத் தென்னிந்தியாவை வந்தடைந்தனர் என்றும் கடலில் முழுகி வந்ததால் இவர்கள் முக்குவர்கள் என்றும் அறியப்பட்டனர், என்ற தொன்மை கதையும் இவர்களிடையே நிலவுகிறது. மட்டுமன்றிக் கடலில் முழுகி முத்தெடுத்த மீனவர்கள் “முக்குவர்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர் என்ற தொன்மை கதையும் உண்டு. தமிழகக் கேரள கடலோரப் பகுதிகளில் குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி, திருவனந்தபுரம், கொல்லம், ஆலப்புழா, காசர்கோடு, கண்ணூர் போன்ற மாவட்டங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் கத்தோலிக்கத்தையும் சிறுபான்மையினர் லத்தீன் கத்தோலிக்கத்தையும் தழுவினர். புனித தோமஸின் வருகையே இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மா எட்டு வீட்டுப் பிள்ளைமாரைக் கொன்றுவிட்டு அவர்களின் மனைவிகளை மீனவர்களுக்குத் தாரை வார்த்துக்கொடுத்தார். அவ்வாறு இனக்கலப்பு மூலம் உருவான மீனவர்கள் முக்குவர் என்றழைக்கப்பட்டனர் என்ற தொல் கதையும்

கேரளத்தில் நிலவி வருவதை அறியமுடிகிறது. பரதவர்களைப் போன்றே முக்குவர்களும் பழங்குடி மீனவர்கள் என்று தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்கின்றனர். மீன்பிடித்தல், முத்துக்குளித்தல், கடல் தொழில்களில் ஈடுபடுவது, கடலில் சாகசங்கள், சுறாமீன் வேட்டையாடுதல் போன்ற அனைத்துப் பண்புகளையும் இவர்களிடம் காணமுடிகிறது. பரதவச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வேறுபாடுகள் முக்குவச் சமூகத்திலும் ஏற்பட்டிருப்பினும் இவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. திருவனந்தபுரத்தில் விழிஞ்சும், பூவார், பெருமாதுறை, வலியதுறை, பொழியூர், அஞ்சுதெங்குடி, சங்குமுகம் போன்ற கிராமங்களில் ஏராளமான முக்குவக் குடியிருப்புகள் காணப்படுகின்றன. மட்டுமன்றிக் காசர்கோடு பகுதியில் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவாத முக்குவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதை மரக்காப்பிலே தெய்யங்கள் என்னும் நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

2.5.1 அரையர்கள்

மணல் ஜீவிகள் என்னும் நாவல் செங்கனூர் பகுதியில் வாழ்கின்ற அரையர்கள் சிவபெருமானைத் தங்களது குலதெய்வமாக நம்பி வருவதை எடுத்துரைக்கிறது. சுறாவின் நடுமுள்ளை வழிபடும் வழக்கம் இன்றுவரை இவர்களிடையே காணப்படுகிறது. மேலும் கடல் அரையன் என்ற பழம் புகழைப் போற்றி வருகின்றனர். வானவராயன், வில்லவரையன், கலிங்கராயன், பூபால அரையன் போன்ற பெயர்களின் தொன்மை வரலாற்றை ஜோடிகுருஸ் தமது நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார். இவரது கருத்துப்படி தமிழகத்தில் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் பரதவர்கள் இன்றளவும் தங்களது பரம்பரை அடையாளமான அரையர் என்ற பெயரைச் சேர்த்துக்கொள்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக அந்தோணி வில்லவராயர், டேவிட் வில்லவராயர் சூசை வில்லவராயர் போன்ற பெயர்கள் இன்றும் வழங்கப்படுகின்றன. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினர். கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிய அரையர்கள் அரசர் என்று அறியப்பட்டனர் என்பதைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கேரளம் என்னும் நூலில் பாஸ்கர உண்ணி குறிப்பிட்டுள்ளார் (2016:300) எனவே, கேரளத்திலும்

தமிழகத்தில் கடலூர் பகுதியிலும் அரையர்கள் தங்களது தொழில் பண்பாட்டுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

2.6 நெய்தல் நில வாழ்வியல்

மீனவ மக்கள் கடல்கரை ஓரங்களில் வீடுகளை அமைத்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். கடலை வாழ்வியல் ஆதாரமாகக் கருதுகின்றனர். சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரை இவர்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த அனைத்துச் செயல்களும் கடலும் கடல் சார்ந்த இடங்களிலேயே நிகழ்ந்து வருவதை அறியமுடிகிறது. எனவே நெய்தல் நில மக்கள் வாழ்வியல் கடலை மையமாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

2.6.1 நெய்தல் குடியிருப்புகள்

மீனவ மக்கள் குடியிருந்த கடலோரப் பகுதியைச் சங்க இலக்கியங்கள் நெய்தல் குடி என்று குறிப்பிடுகின்றன.

கானலம் சிறுகுடி கடல்மேல் பரதவர் (நற்பா.4)

பொங்கு திரை பொருத வார் மணல் அடைகரை (நற்ப.35)

மேற்குறிப்பிட்ட பாடல்வரிகளின் மூலம் கடற்கரையோரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பனையோலைக் குடிசைகளில் பரதவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். படிப்படியாக இந்நிலைக்கு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. தற்காலத்தில் பிற சமூகத்தினரைப் போன்றே கடற்கரை ஓரங்களில் கான்கிரீட் வீடுகளை அமைத்துப் பரதவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். திணைக் கோட்பாட்டின் மூலம் விவரிக்கப்பட்ட இவர்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் தற்போதைய வாழ்க்கை முறைக்கும் மிகுந்த வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. எனினும் பரதவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். கேரள மீனவர்களிடையேயும் இவ்வொற்றுமையைக் காணமுடிகிறது. முன்னொரு காலத்தில் குடி என்று அழைக்கப்பட்ட குடியிருப்பு சிலப்பதிகாரத்தில் பட்டினம், பாக்கம் என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன்பின் தென் தமிழகத்திலும், கேரளத்தின் தெற்குப் பகுதியிலும் ‘துறை’ என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வட தமிழகத்தில் சில பகுதிகளில்

மீனவக்குடியிருப்பு சேரி, குப்பம் என அழைக்கப்படுகிறது. மத்திய கேரளத்திலும் மலபார் பகுதியிலும் மீனவர்களின் குடியிருப்பைச் ‘சேரி’ என்று அழைக்கின்றனர். எனவே தற்காலத்தில் மீனவர் குடியிருப்புக்கள் துறை, சேரி, பட்டினம் பாக்கம் போன்ற பெயர்களில் அறியப்படுகிறது. ஆழிசூழ்உலகு மற்றும் கொற்கை ஆகிய நாவல்களில் ஆமந்துறை, பெருந்துறை, குலசேகரப்பட்டினம், காயல்பட்டினம் போன்ற பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன. மலையாள நாவலான புறங்கடலில் பூந்துறை என்ற பெயர் இடம்பெறுகிறது. மணல்ஜீவிகள் கூமந்துறை* வெள்ளிமான்துறை போன்ற இடங்களில் கதை நிகழ்வதாகக் குறிப்பிடுகிறது. மரக்காப்பிலே தெய்யங்கள் மீனவர்களின் குடியிருப்பை முக்குவச்சேரி என்று குறிப்பிடுகிறது.

‘துறை’ என்ற பெயர் பெரும்பாலும் தென் தமிழகத்திலும் தென் கேரளத்திலும் கடலோரப் பகுதிகளைக் குறிக்கும் பெயராக விளங்குகிறது. எனவே “கானலம் பெருந்துறை” என்ற சங்கப்பாடல் வரிகளை இங்கே தொடர்புபடுத்தி மீனவர் குடியிருப்புகள் சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரை துறை என்று வழங்கப்படுவதை உணரலாம். சேரி, ஊர் என்னும் பெயர்கள் மருதநில குடியிருப்பைக் குறிப்பிட்டு வந்தன. தற்காலத்தில் இவை நெய்தல் கிராமங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன.

சான்று :

மட்டாஞ்சேரி, பாண்டிச்சேரி, கூடுவாஞ்சேரி, தங்கச்சேரி, தூத்தூர், கடலூர், ஊர் சேரி போன்றவை மட்டுமன்றி வினா என்னும் பெயரிலும் நெய்தல் குடியிருப்புகள் தற்காலத்தில் காணப்படுகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் திருவனந்தபுரத்திலும் காணப்படுகின்ற கடலோர கிராமங்கள் வினா எனும் பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்விரு மாநிலங்களிலும் கடல் சார்ந்த பகுதிகளில் மீன் பிடித்தல் மட்டுமல்லாமல் அதிகமான விளைபொருட்களும் விளைவதால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

2.6.1 நெய்தல் நாவல்கள் குறிப்பிடும் ஊர்ப்பெயர்களும் காரணமும்

ஜோடிகுருஸின் ஆழிசூழ்உலகு நாவல் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முதல் திருநெல்வேலி மாவட்டம்வரை உள்ள கடற்கரை கிராமங்களைப் பின்புலமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. புன்னைக்காயல் குலசேகரப்பட்டினம், காயல்பட்டினம், கூத்தன்குழி, கூடுதுறை, ஆமந்துறை போன்ற பெயர்களில் ஊர்கள் அமைந்ததற்குச் சில வரலாற்றுச் செய்திகள் பின்புலமாக இருந்தமையைக் கள அய்வின் மூலம் உணரமுடிகிறது.

பெயர்க்காரணம்

2.6.1.1 புன்னைக்காயல்

புன்னை மரக்கூட்டம் அமைந்திருந்த காயல்பகுதி ஆகையால் இவ்வூர் புன்னைக்காயல் என்று அழைக்கப்பட்டது.

2.6.1.2 இடிந்தகரை

ராட்சச அலையின் தாக்கத்தால் இடிந்துபோன கடற்கரைப் பகுதி இடிந்தகரை என்று அழைக்கப்பட்டது. மட்டுமன்றி விடிந்தகரை தான் நாளடைவில் இடிந்தகரை என்று மருவி ஒலிக்கிறது என்பதை ஆசிரியர் சிவசுப்ரமணியம் குறிப்பிடுகிறார் (அ.ம.வ.ப.141)

2.6.1.3 பெருமணல்

பரந்த மணற்பரப்பில் அமைந்துள்ள ஊர் ஆகையால் இவ்வூர் “பெருமணல்” என்று பெயர் பெற்றது.

2.6.1.4 கூட்டப்புலி

முன்னொரு காலத்தில் கடற்கரை சார்ந்த காட்டுப்பகுதியில் கூட்டமாகப் புலிகள் காணப்பட்டது. எனவே இவ்வூர் “கூட்டப்புலி” என்று அழைக்கப்பட்டது.

2.6.1.5 பெரியதாழை

தாழை மரங்கள் மிகுதியாகக் காணப்பட்ட ஊர்ப் பகுதி ஆகையால் இவ்வூர் “பெரியதாழை” என்று அழைக்கப்பட்டது.

2.6.1.6 மணப்பாடு

கடல்காற்றின் காரணமாக மணல்கள் காற்றுடன் அடுத்து வரும் போது பாடுவதைப் போன்று அமைந்ததால் இவ்வூர் “மணப்பாடு” என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.

2.6.1.7 பழையகாயல்

பண்டைய காலம் தொட்டே கடலும் காயலும் ஒன்றாகச் சேர்கின்ற “பொழி” என்னும் பகுதி உருவெடுத்ததால் இவ்வூர் பழையகாயல் என்று பெயர் பெற்றது. திருவனந்தபுரத்தில் பொழியூர் எனும் கடலோரக் கிராமம் காணப்படுகிறது.

2.6.1.8 தூத்துக்குடி

குடிநீருக்குப் பஞ்சம் நிலவிய போது நீருக்காக மணலைத் தூத்துக்கட்டி குடித்ததால் இவ்வூருக்குத் “தூத்துக்குடி” என்னும் பெயர் வந்தது.

2.6.1.9 குலசேகரப்பட்டினம் வீரபாண்டியன் பட்டினம்

குலசேகர பாண்டியனுடனும், வீரபாண்டியனுடனும் பரதவர்கள் மிகுந்த உறவு கொண்டிருந்தமையால் பாண்டிய வரலாற்றை நிலைநாட்டும் பொருட்டாக அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிக்குக் “குலசேகரப்பட்டினம் வீரபாண்டியன் பட்டினம்” என்று பெயர் சூட்டினர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

2.6.1.10 உவரி

“உவர்நீர்” கேணி என்னும் பழம் தமிழ் சொல் மருவி உவரி என்று பெயர் பெற்றது. உவர்நீர் அதிகமாகக் காணப்படும் கடற்கரைப்

பகுதி ஆகையால் இவ்வூர் உவரி என்று அழைக்கப்பட்டது. ஜோடிகுருஸ் உடனான நேர்காணல் மூலம் நெய்தல் ஊர்களின் பெயர்களையும் அதன் காரணங்களையும் அறிந்ததன் மூலம் அவரின் நாவல்கள் காட்டும் சமூகப் பின்புலத்தைப் புரிந்து கொள்ளமுடிந்தது.

கடலோர கிராமங்களான பெரியதுறை, சிறியதுறை போன்ற ஊர்ப் பெயர்கள் இரு மாநிலங்களிலும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வூர்கள் கேரளத்தில் செறியதுற, வலியதுற என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பெருமாதுறை என்னும் ஊர் திருவனந்தபுரத்தில் மாபெரும் கடல் கரைப் பகுதியைக் குறிப்பிடுகிறது. 1956 க்குப் பிறகு மொழிவாரி மாநிலமாகக் கேரளம் உருவானதன் காரணமாகவே மீனவர்கள் வெவ்வேறு மாநிலத்தவர்களாக அறியப்பட்டனர். தனி மாநிலமாக உருவெடுத்தபோதும் தமிழ்மொழியின் எச்சங்கள் கேரளக் கடற்கரைப் பகுதி மக்களிடையே வழங்கப்படுவதை நெய்தல் ஊர்ப் பெயர்கள் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதனடிப்படையில் சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரை கடலோரத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவர்கள் தங்களுக்கென ஒரு சமூக அடையாளத்துடன் வாழ்கின்றனர் என்பதை இவர்களது குடியிருப்புகள் உணர்த்துகின்றன.

கீழ்க்காணும் அட்டவணை தற்காலத்தில் காணப்படும் நெய்தல் நில ஊர்களை விளக்குகிறது.

2.7 நெய்தல் குடியிருப்புக்கள்

தமிழகம்	துறை, சேரி, விளா, பட்டினம், பாக்கம், ஊர்
கேரளம்	துறை, சேரி, விளா
ஆய்வு நாவல்கள் குறிப்பிடும் நெய்தல் ஊர்கள்	துறை, சேரி
தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் பொதுவாக வழங்கப்படும் நெய்தல் ஊர்கள்	துறை, சேரி, விளா

துறை, சேரி, விளா போன்றவை கேரளத்தில் மீனவர்கள் வாழும் குடியிருப்புகளைக் குறிப்பிடுவதைப் போன்று தமிழகத்திலும் துறை, சேரி,

விளா, பட்டினம், பாக்கம், ஊர் போன்றவையும் அவ்வாறே குறிப்பிடுகின்றன. எனினும் கேரளத்திலும் தமிழகத்திலும் நெய்தல் ஊர்ப் பெயர்கள் துறை, சேரி, விளா, என்று அழைக்கப்படுவதைக் கள ஆய்வின் மூலம் அறியமுடிந்தது.

2.7.1 தொழில்

தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் மீன்பிடித்தல் என்பது பிற தொழில்களைப் போன்று முக்கியமான ஒரு தொழிலாகக் கருதப்படுகின்றது. இதற்குக் கருவிகளின் உதவி மிக இன்றியமையாததாக அமைகிறது. படகு, வலை போன்றவை மீனவர்களின் முக்கிய கருவிகளாகும். இக்கருவிகளின் உதவியால் தான் நெடுங்காலமாக மீனவர்கள் இத்தொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது. மீன் பிடித்தல் மட்டுமல்லாமல் ஏனைய கடல் சார்ந்த தொழில்கள் செய்வதற்கும் துறைமுகங்கள் ஒரு பொது இடமாகச் செயல்படுகிறது. சங்க காலம் முதலே துறைமுகங்கள் பரப்பரப்பாகச் செயல்பட்டதை இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. தற்போதும் இவை முக்கிய தொழில் நிகழ் இடமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. நெய்தல் நாவலான கொற்கை, துறைமுகத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்த்துகிறது.

2.7.2 கொற்கை துறைமுகம்

கொற்கை துறைமுகம் பழம் தொன்மைவாய்ந்த பாண்டியர்களின் துறைமுகமாக விளங்கியது. தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள இத்துறைமுகம் ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி காலத்தில் “Tuticorin” என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. தற்போது தூத்துக்குடி துறைமுகம் என்ற பெயரில் அறியப்படுகிறது. இது இந்தியாவில் பரப்பரப்பாக இயங்கும் துறைமுகங்களில் ஒன்றாகும். ஜோடிகுருஸ் தமது நாவல்களில் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தையும் அதனைச் சார்ந்துள்ள மீனவ கிராமங்களையும் கதைப் பின்புலமாக அமைத்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பவளப்பாறைகள் அதிகமாகக் காணப்படும் மன்னார்

வளைகுடாப் பகுதியில் இத்துறைமுகம் உள்ளது. தூத்துக்குடி நகரத்தை முத்து நகரம் (pearl City) என்றழைக்கின்றனர்.

பழங்காலத்தில் வணிகச் சிறப்புப் பெற்றிருந்த இத்துறைமுகம் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிகாலத்திலும் மிகப் பரபரப்பாகவே செயல்பட்டு வந்தது என்பதைக் கொற்கை நாவல் எடுத்துரைக்கின்றது. தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் கடல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த முதலாளிகள், இடைநிலைக்காரர்கள், தொழிலாளிகள் போன்றோர் கொற்கையைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களிலேயே தங்கித் தொழில் புரிந்தனர். நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரத்தில் ஒருவரான பிலிப் தமது சொந்த ஊரான ஆமந்துறையை விட்டு கொற்கையிலேயே தங்கிவிடுகிறார். இதன் மூலமாகத் தொழில் தேடி வந்தவர் அனைவரும் கொற்கை நகரிலேயே தங்கி விட்டனர் என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வளங்களைக் கடல்வழியாக வெளிநாட்டிற்குக் கொண்டுபோன செய்தியையும் இந்நாவல் சுட்டுகிறது. மங்களூர், கோழிக்கோடு போன்ற பகுதிகளிலிருந்து கடல்வழியாகக் கொண்டுவந்த ஓடுகள், கொல்லம் சவறா பகுதியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மணல், பட்டு, பருத்தி, குருமிளகு, விலை உயர்ந்த ஆடைகள், மீன் எண்ணெய், மருத்துவக் குணமுள்ள மூலிகைகள், இரும்பு, சர்க்கரை, பருத்தி நூல்கள், புளி, வத்தல், ஏலம், கருவாடு போன்ற அனைத்துப் பொருட்களும் கொற்கைத் துறைமுகம் வழியாக வெளிநாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன என்பதைக் கொற்கை நாவல் பதிவு செய்கிறது.(கொற்:172,486,426,74).

தமிழகத்திலிருந்து கேரளத்திற்கும் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளுக்குமிடையே கடல் தொடர்பு இருந்தது என்பதைக் கொற்கை நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. குறிப்பாக இலங்கைக்கும் தூத்துக்குடிக்கும் இடையே நிலவியிருந்த வியாபாரத் தொடர்பினை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. இதன் மூலம் அனைத்துக் கடல் போக்குவரத்துகளும் கொற்கைத் துறைமுகத்தின் வழியாகவே நிகழ்ந்தது என்பது புலப்படுகிறது.

2.7.3 கேரளத்துறைமுகம்

சேரநாட்டில் “முசிறி” துறைமுகம் பரபரப்பாகச் செயல்பட்டு வந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின் இத்துறைமுகத்தின் பெயர் “முசிரியஸ்” என்று மாற்றப்பட்டது. இத்துறைமுகத்தில் கடல் வாணிபம் சிறப்பாக நடந்து வந்தது என்பதை மலபார் மேனுவல் என்னும் நூல் சுட்டுகிறது. தற்போது இத்துறைமுகம் கொச்சின் துறைமுகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. கொச்சின் துறைமுகத்தை அரபிக்கடலின் ராணி என்ற சிறப்பு பெயரிலும் அழைக்கின்றனர். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப் போன்றே இத்துறைமுகத்திலும் கடல் தொழில்கள், மீன் பிடித்தல், ஏற்றுமதி-இறக்குமதி போன்ற அனைத்துத் தொழில்களும் மிகப் பரபரப்பாக நடந்து வருகிறது.

2.7.4 மீன்பிடிக்கருவிகள்

வலையும், படகும் மீனவர்களின் முக்கியமான கருவிகளாகும். மீன் பிடித்தல் என்பது ஒரு பரம்பரைத் தொழிலாகும். பழங்காலம் முதலே மனிதன் உணவுக்காக வேட்டையாடினான். பின்பு வேட்டையாடுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டான் அவ்வாறு உருவான தொழிலே மீன் பிடித்தல். கருவிகள் கண்டுபிடிப்பால் அனைத்துத் தொழில்களும் வளர்ச்சியடைந்தன. அவ்வாறு மீன்பிடித்தல் தொழிலும் வளர்ச்சி நிலையை அடைந்தது. முன்னொரு காலத்தில் தூண்டில் வைத்து மீன் பிடித்து வந்தவர்கள் காலப்போக்கில் வலையை உருவாக்கினர். கட்டுமரங்களில் கடலுக்குச் சென்றவர்கள் தங்கள் வசதிக்கு ஏற்ப படகுகளை உருவாக்கினர். இதன் விளைவாக மீனவர்கள் தொழில் முறையில் வளர்ச்சியடைந்தனர். கட்டுமரங்கள், தோணி, வள்ளங்கள், கப்பல்கள் போன்றவை மீன் பிடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

2.7.5 கட்டுமரங்கள்

ஒரு மரத்தை ஆற்றிலோ குளத்திலோ மிதக்கச் செய்து அதன் மீது அமர்ந்து அல்லது மிதந்து முதன்முதலில் மீன்பிடித்திருக்கக் கூடும். பின்பு இரண்டு அல்லது மூன்று மரங்களை இணைத்து, கயிறு வைத்து

க்கட்டி அதன் மீது வசதியாக இருந்து மீன் பிடித்திருக்கக்கூடும். ஆரம்ப காலங்களில் மீன்பிடித்தல் கட்டுமரங்களின் உதவியுடன் நிகழ்ந்தன என்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. தமிழ் இலக்கியங்கள் கட்டுமரங்களைத் தெப்பம், மிதவை, புன்னை, பரிசில் போன்ற பெயர்களில் குறிப்பிடுகின்றன. அண்மைக்காலத்தில் கட்டுமரங்களை மீனவர்கள் குறைவாகவே பயன்படுத்துகின்றனர்.

2.7.6 தோணி

கட்டுமரங்களில் போதுமான பாதுகாப்பு வசதிகள் இல்லாததால் மனிதன் தனது வசதிக்கேற்ப நீண்ட மரங்களை வடிவமைத்துப் பெரிய தோணிகளை உருவாக்கினான். தொழில் வளர்ச்சி இதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. ஏனெனில் புதிய கற்காலத்தில் மனிதன் தான் உருவாக்கிய கருவிகளை அவனது வசதிக்கேற்ப விரிவாக்கம் செய்தான். ஆகையால் கட்டுமரங்களின் உதவியுடன் நடைபெற்று வந்த மீன்பிடித்தொழில் தோணியின் உதவியுடன் நிகழ்ந்தது. தற்காலத்திலும் மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிப்பதற்காகத் தோணிகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தோணி மீன் பிடிப்பதற்கும் பொருட்களை நடத்துவதற்கும், புனல் விளையாட்டு, முத்துக்குளித்தல் போன்றவற்றிற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. தோணி, படகு, சோம்பு, ஓடம், முடுகு, கைப்பரிசு போன்ற பெயர்களில் வழங்கப்பட்டதாகவும் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இரு மாநில மீனவர்களும் படகைத் தங்களது தொழில் தெய்வமாகக் கருதுகின்றனர் (2010:11).

2.7.7 வள்ளங்கள்

வள்ளங்கள் நீண்ட தூரப் பயணத்திற்கு ஏற்றதாகும். வசதியும் பாதுகாப்பும் மிகுந்தது பெரிய கலங்களால் உருவாக்கப்படுவது. ‘ஏரா’ என்னும் அடி மரத்தின் மேல் இரு பக்கங்களிலும் பலகைகளை அடித்து இடைவெளியில் நீர் புகாதவாறு பஞ்சு மற்றும் தார் பூசி வள்ளங்கள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இவ்வகை வள்ளங்களை உருவாக்க வங்கு* என்னும் சமன்பாட்டைப் பின்பற்றுகின்றனர். ஜோடிகுருஸ் தமது நாவல்களில் கோஸ் மரம் வள்ளங்களை உருவாக்குவதற்கு உகந்தது

என்கிறார். கேரள மீனவர்களும் வள்ளங்களையே மிகுதியாக மீன்பிடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். வங்கு என்பது ஆங்கில எழுத்தான ‘பா’ வடிவில் காணப்படும். இச்சமன்பாட்டைப் பின்பற்றியே தமிழகத்தில் வள்ளங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. குலசேகரபட்டினம் கொற்கை, பூம்புகார் போன்ற பகுதிகளில் மிகுதியாக வள்ளங்கள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன.

கேரளத்தில் கொச்சின், திருவனந்தபுரம், ஆலப்புழா, கோழிக்கோடு, மலப்புறம் போன்ற இடங்களில் வள்ளங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் மரக்கலன், நாவாய், வங்கம், மதலை, கப்பல், அம்பி, திமில் போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்ததாகும். கொற்கை நாவலில் தோணி கட்டும் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன.

“வடக்கு முன்பக்கம் நின்றிருந்த மிஸ்டர் கிளாக் கைகளை விரித்தபடி தோணியின் அகலம் உங்களுக்கு எப்படையும் 30 அடி வரும் இதைக் கொஞ்சம் விரிவாகவே கெட்ட சொல்லியிருக்கிறார் கந்தையா. கொற் (360,61,62)”

இக்கூற்றின் மூலம் வள்ளங்கள் தயார் செய்வது மீனவர்களின் மிக முக்கியமான நிகழ்வாகும் என்பதை அறிய முடிகிறது. ஆழிசூழ்உலகு, கொற்கை ஆகிய இரு நாவல்களும் கோஸ் மரத்தால் தோணி கட்டப்பட்ட செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றன. மலையாள நாவல்களிலும் வள்ளங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் காணமுடிகிறது. அவை உருவாக்கப்படும் தொழில் நுட்பத்தைப்பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறவில்லை.

சொந்தமாக ஒரு வள்ளத்தை வாங்குவதையே மீனவர்கள் தமது வாழ்நாள் லட்சியமாகக் கருதுகின்றனர். மீன்பிடித்தலைக் குலத் தொழிலாகக் கருதும் ஒரு மீனவனின் வாழ்நாள் ஆசை சொந்தமாக ஒரு படகும் வலையும் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதாகும். தமிழக-கேரள மீனவர்களிடையே இன்றளவும் இந்நோக்கம் இந்நம்பிக்கை நிலவுகிறது. மீனவனுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது தனது வாழ்நாள் சொத்தான படகை விற்கிறான். இந்நிகழ்வை ஆழிசூழ்உலகு நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. கோத்திரப்பிள்ளை என்னும் மீனவர் மிகக் கடுமையாக

உழைத்து ஒரு வள்ளத்தை வாங்குகிறார். அதனைக் கடலில் செலுத்தும்போது அவருக்கு எல்லையற்ற ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது. இதன் மூலம் மீனவன் சொந்தமாகப் படகு வாங்கிவிட்டால் தொழிலுக்காக யாரையும் சார்ந்து இருக்கவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படாது என்பது புலப்படுகிறது. சிரமப்பட்டு வாங்கிய அந்தப் படகைத் தனது தங்கை மகளின் திருமணச் செலவிற்குப் பணம் இல்லாதபோது விற்க நேரிடுகிறது. அப்போது கோத்திராப் பிள்ளைக்கு வாழ்க்கையில் எதையோ இழந்ததை போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது. (ஆ.சூ.உ ப. 246)

புறங்கடல் நாவலிலும் இதைப் போன்ற செய்தியைக் காணமுடிகிறது. லாசர் என்னும் மீனவன் சிறுவயதிலிருந்தே சொந்தமாக ஒரு வள்ளமும், ஒரு வலையும் வாங்க வேண்டும் என்று கருதுகிறான். அதன் பொருட்டாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பணத்தைச் சேமித்து வைக்கிறான். வலைவாங்குவதற்குப் பணப்பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. தனது அம்மா மேரி தான் சேகரித்த பணத்தையும் லாசரிடம் கொடுத்து அவனது கனவை நிறைவேற்ற உதவுகிறாள். அப்போது லாசர் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறான். வாழ்க்கையில் எல்லாத் துயரமும் தீர்ந்து விட்டது போல் உணர்கிறான். எதையோ சாதித்து விட்டதைப் போல் பூரித்து விடுகிறான். எனவே, ‘மீனவனின் வாழ்நாள் சாதனை’ சொந்தமாக ஒரு படகையும் வலையையும் வாங்குவது என்பதை இவ்விரு நாவல்களும் எடுத்துரைகின்றன.

மீன்பிடித்தொழிலை ஆரம்ப காலம், இடைக்காலம், நவீன காலம் என மூன்று காலகட்டமாக வரையறுக்கலாம். இம்மூன்று காலகட்டத்திலும் வெவ்வேறான தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி மீனவர்கள் மீன்பிடித்து வருகின்றனர். நவீன காலகட்டத்தில் இத்தொழிலின் மூலம் ஏற்படும் பெரும் சவால்களை எந்திரத்தின் உதவியுடன் எதிர்கொள்கின்றனர். கடலில் அமையும் மூன்றுவகையான மடிப்புகளை அண்மைக்கடல், ஆழக்கடல், தூரக்கடல் (தொலைவில் அமைந்துள்ள கடலின் பகுதி) என்றழைக்கப்படுவர். இம்மூன்று பகுதிகளிலும் மீனவர்கள் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி மீன்பிடித்து வருகின்றனர். அண்மைக் கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்லும்போது சாதாரண படகுகளைப்

பயன்படுத்துகின்றனர். ஆழ்கடலுக்கு (நடுக்கடல்) மீன்பிடிக்கச் செல்லும்போது எந்திரப்படகுகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தொலைகடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் எந்திரக் கப்பல்களைப் பயன்படுத்தினாலும் கரையோடு உள்ள தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொண்டே தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். தொலை கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் பத்து நாள் கழித்துக் கரைக்குத் திரும்புகின்றனர். இதனை அவர்கள் சாகசமாகக் கருதுகின்றனர். தற்காலத்தில் தொலை கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் முதலாளிகளுக்குக் கூலிகளாகவே உள்ளனர்.

மீன்பிடித் தொழிலில் மிக முக்கியமான கருவியாகக் கருதப்படும் கட்டுமரம், வங்கம், நாவாய், திமில், அம்பி, கலன், பாய்மரக்கப்பல் போன்றவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுவதால் நவீன தொழில் வளர்ச்சிக்கு முன்பே மீனவர்கள் பலவகையான வலைகளையும், படகுகளையும் பயன்படுத்தி மீன் மிடித்து வந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது.

சான்று :

- கட்டுமரம் (அ.நா.நு ப.280-289)
- வங்கம் (ப.ப.ப.3,ம.கா.ப 536-544)
- நாவாய் (நற்.ப.295)

இதன் மூலம் தென்னக மீனவர்கள் தொழில்முறையில் தங்களுக்கான பண்பாட்டைப் பின்பற்றி வருகின்றனர் என்பது புலப்படுகிறது. பிற பண்பாட்டின் தாக்கங்களை இவர்களிடையே காணமுடிகின்றது. எனினும் தொல் பண்பாட்டின் எச்சங்கள் தற்போதும் இவரின் பழக்கவழக்கங்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணமுடிகிறது. உணவு, உடை, தொழில் முறை, பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள், வழிபாட்டு முறைகள் போன்ற அனைத்திலும் மீனவர்களிடையே தொல்பண்பாட்டு அடையாளங்கள் பின்தொடர்ந்து வருவதை அறியமுடிகிறது. இதனடிப்படையில் தென்னகத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவர்களைத் திராவிட தொல்குடி மரபைச் சார்ந்தவர்கள் எனலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட வங்கம், கலம், நாவாய், கப்பல் ஆகியவை தொலைதூர பகுதிகளுக்கு வள்ளங்களை ஏற்றிச்செல்ல பயன்பட்டன என்பது தெரியவருகிறது. தற்போது வணிகத்திற்காக எந்திரக் கப்பல்கள் உபயோகிக்கப்படுகிறது. ஆழிகுழல்உலகு நாவலில் உள்நாட்டில் மீனவர்கள் பயன்படுத்திய தோணி பாய்மரக்கப்பல் போன்றவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணமுடிகிறது. கொற்கை நாவல் வியாபாரத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட தோணிகள் வியாபாரக் கப்பல்கள் நெடுந்தூரம் செல்லும் ரெஜினா, பெரேரா, மிராண்டா போன்ற சரக்குக் கப்பல்களைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது.

தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் தோணிகள் அதிகமாகப் பயன்பாட்டில் இருந்ததைத் தோணிபாலம் என்னும் ஊரின் பெயரின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. வாஸ்கோடகாமா வந்து இறங்கிய கோழிக்கோடு கடற் பகுதி ‘கப்பக்கடவு’ என்ற பெயரிலேயே அறியப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலேயரின் வருகைக்குப்பின் ‘காப்பாடு’ என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது என்பதைக் கள ஆய்வின் மூலம் அறியமுடிகிறது. எனவே, தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் கடல் சார்ந்த பகுதிகளில் பண்டைய காலம் தொட்டே கப்பலின் உபயோகம் இருந்து வந்ததை உணர முடிகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் அம்பி, தோணி ஆகியவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. ஆகவே, இவ்வகையான கப்பல்கள் மீன் பிடிப்பதற்காகவும், மக்களை ஒரு கரையிலிருந்து மறுகரைக்கு ஏற்றிச் செல்லவும் பயன்படுத்த பட்டிருக்கலாம்.

“எடுத்துக்காட்டாக வால்வாய் சுறாவின் பனித்துறை நீந்தி நாள் வேட்டு எழுந்த நானயனில் பரதவர் வைகுடல் அம்பியின் தோன்றும்

(அ.நா.நா.21-23,187)”

வால் போன்ற வாயை உடைய சுறாவை வேட்டையாடிப் பரதவர்கள் அம்பில் அதனை எடுத்துக்கொண்டு வந்தனர் என்னும் பொருளை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. இதன் மூலம் அம்பி என்ற கப்பல் சங்ககாலத்தில் மீன் பிடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதை அறியமுடிகிறது.

தற்காலத்தில் இரு மாநிலக் கடலோரப் பகுதிகளிலும் படகு, ஓடம், தோணி, பாய்மரக்கப்பல், கட்டுமரங்கள் போன்றவைப் பயன்பாட்டில் உள்ளன. தற்காலத்தில் மீனவர்கள் எந்திரக் கப்பல்களின் உதவியுடன் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். மலையாள நாவல்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் பெரிய கப்பல்களைப் பற்றியும், உள்நாட்டு மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் வள்ளம், படகு போன்றவற்றையும் குறிப்பிடுகின்றன. எனினும், தமிழ் இலக்கியங்களே மீனவர்களின் தொன்மையை அதிகமாகப் பதிவு செய்கின்றது என்பதைப் பண்பாட்டு மானிடவியலாளர் பக்தவச்சலபாரதி குறிப்பிடுகிறார். (2016:116 to119)

2.8 வலைகள்

மீன் பிடித்தல் தொழிலுக்குப் படகுகள் போன்றே வலைகளும் முக்கியமானவை. ஆறு, நதி, குளம், கடற்கரை போன்ற பகுதிகளில் தூண்டிலை வைத்து மீன் பிடிக்கும் பழக்கத்தை இக்காலத்தில் காணமுடிகிறது. ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்கள் பண்டையகாலம் முதலே வலைகளைப் பயன்படுத்தி மீன்களைப் பிடித்தனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகிறது. கயிறுகளைத் திரித்து வலைப்பின்னினர் என்ற குறிப்பையும் எடுத்துரைக்கிறது. எனவே, மீனவர்கள் ஆழ்கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் போது வலையை ஒரு முக்கியமான கருவியாகப் பயன்படுத்தி வந்தனர் என்பதைப் பின்வரும் சங்க இலக்கியச் சான்று வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

1. வடிக்கரை திரிந்த வல் ஞான் பெரு வலை (நற்.ப.74.1)
2. வரி வலைப் பரதவர் (111.3)
3. புது வலைப் பரதவர் (அ.நா.நா.10.10)
4. பெரு வலைப் பரதவர் (நற்.74.1)
5. நுண்வலைப் பரதவர்

மேற்குறிப்பிட்ட பாடல் வரிகளின் மூலம் பரதவர்கள் பெரிய வலையையும் நுண்ணிய வலையையும் புது வலைகளையும் பயன்படுத்தி மீன் பிடித்து வந்தனர். தற்காலத்திலும் இரு மாநில மீனவர்களும் வலைக்கு முக்கியத்துவத்தை அளித்து வருகின்றனர். ஆழ்கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் போது மீன்கள் வலையைக் கடித்துத் தப்பித்து

விடக்கூடாது என்பதற்காக நைலான், நரம்பு போன்றவற்றால் அமைத்த வலைகளையே அதிகமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர் என்பதைக் கள ஆய்வின் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிந்தது.

மீனவர்கள் நீண்ட காலமாகக் கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்வதால் மீன்களின் குணநலன்களை அவர்களால் எளிதில் அறிந்துகொள்ள இயலும். ஆகையால் அவைகளின் உடல்வடிவத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி வலைகளை அமைத்து அவைகளை வேட்டையாடுகின்றனர். பண்டைய காலத்தில் கயிறு வகைகள் மட்டுமே பயன்பாட்டில் இருந்தது. தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக இரும்பு உளிகள். கம்பிவலைகள். டிஸ்கோ வலைகள் போன்ற வலையையும் கடப்பாரை கம்பிகளையும் பயன்படுத்தித் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். சுறா வேட்டையில் இவ்வகையான கம்பிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைக் கள ஆய்வின் வழியாகவும் ஆழிசூழ்உலகு வாயிலாகவும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. (மே.க.க.2018)

2.8.1 கரை வலை

கரையிலிருந்து மீன் பிடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் நீண்ட வலைகளே கரை வலைகள் என்று அழைப்பர். வலையில் இரு பக்கங்களில் பத்தோ பதினைந்தோ பேர் நின்று கொண்டு அண்மைக் கடலில் படகில் கட்டப்பட்டுள்ள வலையைப் பிடித்து இழுத்துக் கரை சேர்க்கின்றனர். கிடைக்கும் மீனை அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். ஆகஸ்ட், செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்கள் மீன்கள் அதிகமாக இனப்பெருக்கம் செய்கின்ற காலமாகும். ஆகையால் அரசாங்கத்தின் சார்பாக மீன்பிடிக்க தடைவிதிக்கப்படும் போது இம்முறை பின்பற்றப்படுகிறது. தமிழகத்தில் பருவமழை முடிவடையும் காலத்தில் இம்முறை பின்பற்றப்படுகின்றது. இரு மாநிலங்களிலும் இம்முறை பயன்பாட்டில் உள்ளது. கேரளத்தில் தேவாலயப் பங்குத்தந்தை இந்நிகழ்ச்சியை நடத்தி வைக்கிறார் என்பதைப் புறங்கடல் நாவல் குறிப்பிடுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் திருச்சபையின் கட்டுப்பாட்டில் செயல்படும் மீனவ கிராமங்களிலும் இந்நிலையே காணமுடிகிறது.

முன்னொரு காலத்தில் சணல் கயிறுகளால் பின்னப்பட்ட வலைகளின் மூலம் மீன்பிடித்து வந்த மீனவர்கள் தற்காலத்தில் தொழிநுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாகப் பிளாஸ்டிக், நைலான், நரம்பு போன்ற பொருள்களால் செய்யப்பட்ட வலைகளையும் கம்பி வலைகளையும் உலோக நரம்புகளால் கட்டப்படும் வலைகளையும் மீன்பிடிக்கப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். மீன்தலை உருவத்திற்கு ஏற்ப பல அளவிலான வலையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஏனெனில் கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சிறிதும் பெரிதுமான மீன்வலைகள் இந்தியக் கடற்கரைகளில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலான மீன்கள் சற்றுப்புறச்சூழல் சீர்குலைவு மூலமும், கடலில் கலக்கும் வேதியியல் அசுத்தங்களாலும் அழிந்துள்ளன என்பதனைக் கடல் ஆய்வாளர் சமஸ்* குறிப்பிடுகிறார். இருப்பினும் நவீன வலைகளின் கண்டுபிடிப்பின் காரணமாக மீனவர்கள் தொழில்முறையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

தமிழக மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் வலைகள்

1. பருத்தி நூல் வலை - நெத்திலி, அயிலை, வண்ணா, கொளுத்தி, சாளை
2. பொடிவலை 1950 முதல் விரால் மீனைப் பிடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
3. வளி வலி - சீலா, புறா, கட்டா, கெழுது, மாவிலா
4. பருவலை - கூறல், சுறா (சுறா மீனின் பல் மிக விலை மதிப்பானது)
5. கல் இறால் வலை - கல் இறால் மீனை பிடிக்கப் பயன்படும்
6. வகைபடுத்தப்பட்ட தூண்டில்வலை - சுறாமீனை வேட்டையாடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வலை.

2.8.2 கேரள மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் வலைகள்

தமிழக மீனவர்களைப் போன்றே கேரள மீனவர்களும் மீன்பிடிப்பதற்காகப் பல்வேறு வகையான வலைகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர் என்பதைக் கள ஆய்வின் மூலம் அறிய முடிகிறது. (மே.கா.2016)

சான்று :

1. கம்ப வலை	-	அனைத்து வகை மீன்களையும்
பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்படும்
2. தட்டுவலை	-	அயிலை, சூரை, வாளை
3. புதிய வளப்பு வலை	-	சாளை, அயிலை, சூரை, வாளை
4. எச்ச வலை	-	கட்டக்கொம்பன், அயிலை, தீராமீன்,
வாளாமீன், பொன்னார மீன்
5. வலிய வலை	-	அயிலை, சூரை, வாளை
6. கச்சா வலை	-	நெத்திலி மீன்
7. ராணி வலை	-	இறால் (கொஞ்சி)
8. டிஸ்கோ வலை	-	இறால் மற்றும் கணவாய்
9. பாச்ச வலை	-	சுறா மீன்
10. தாத்து வலை	-	அனைத்து மீன்களும்

மேற்குறிப்பிட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் இரு மாநில மீனவர்களும் 20க்கும் மேற்பட்ட வலைகளைப் பயன்படுத்தி மீன்பிடித்து வருகின்றனர். தமிழக மீனவர்கள் சுறா வேட்டையாடுதல் நிகழ்த்துவதற்குப் பல்வேறு தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி தயாரிக்கப்பட்ட தூண்டில் போன்ற வலையைப் பயன்படுத்தித் வருகின்றனர் என்பதை ஆழி சூழ் உலகு நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. கேரள மீனவர்கள் விருக்காங்னோ எனப்படும் கட்டகொம்மன், கடல் பன்றி போன்ற மீன்களையும் வேட்டையாடி வருகின்றனர்.

2.9 மீனவர்களின் பொருளாதாரம்

மீன் பிடிப்பதால் கிடைக்கின்ற வருமானமே மீனவர்களின் பொருளாதாரத்தைத் தீர்மானிக்கிறது. தற்போது பொதுவாக மீனவர்கள் பொருளாதார நிலையில் சற்று முன்னேறியிருப்பினும், பரம்பரை மீனவர்கள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றனர். இதற்குக் காரணமாக அமைவது தங்களுக்கெனச் சொந்தமாகத் தொழில் கருவிகளை வாங்க முடியாத நிலையே ஆகும். சொந்தமாகப் படகும் வலையும் உள்ள ஒரு மீனவன் தனது

பொருளாதாரத்திற்காகப் பிறரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலையில்லை. படகையும் வலையையும் சொந்தமாகப் பெற்றுக்கொள்வதே மீனவர்களின் வாழ்நாள் கனவாக உள்ளது. சொந்தமாக இவை இரண்டும் இல்லாமல் தொழிலில் மட்டும் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள ஒரு மீனவன் தனது பொருளாதாரத்திற்காகப் பிறரை சார்ந்து வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே, மீனவர்களின் பொருளாதார நிலையில் ஏற்றத்தாழ்வு காணப்படுகிறது. தமிழக மீனவர்களைவிட கேரள மீனவர்கள் பொருளாதாரத்தில் சற்று முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர். ஏனெனில், தமிழகத்தில் மீனவர்கள் தங்களது உரிமைக்காகப் போராட முன்வரத் தயங்குகின்றனர். கேரளத்தில் மீனவர்கள் தங்கள் உரிமைகளைக் கோரி, போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். ஆகையால், இவர்கள் தமிழக மீனவர்களை விட பொருளாதார நிலையில் சற்று முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர். முன் குறிப்பிட்டவாறு மீனவர்களுக்கிடையே ஒற்றுமை இல்லாததால் மற்ற சமூகத்தினரால் பொருளாதார ரீதியில் சுரண்டப்படுகின்றனர். திருச்சபையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படும் மீனவர்கள் அனைவரும் பொருளாதார ரீதியில் சுரண்டப்படுகின்றனர். தன்னிச்சையாகச் செயல்படும் மீனவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர்.

மீனவர்களின் வருமானத்தில் ஒரு பெரும்பகுதி அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற, பங்கு திருச்சபையைப் போய் சேர்வதால் மீனவர்களின் வாழ்வில் முன்னேற்றம் ஏற்படாத நிலை காணப்படுகின்றது. இந்நிலையிலிருந்து முன்னேற வேண்டுமெனில் மீனவர்கள் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட வேண்டும். அவ்வாறு செயல்படின் அவர்கள் ஒரு சமச்சீரான பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அடைவர் என்பதே சமூக ஆர்வலர்களின் கருத்தாக உள்ளது.

ஜோடிகுருஸ் தமது நாவல்களில் இக்கருத்தையே பதிவு செய்ய முயற்சித்துள்ளார். கேரள மாநிலத்திலும் மீனவர்கள் இந்நிலையில் வாழ்வதைக் காணமுடிகிறது. ஆகையால், இருமாநிலங்களிலும் திருச்சபைகள் தான் மீனவர்களின் பொருளாதாரத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன என்பது புலப்படுகிறது. எனவே, இருமொழி நாவல்களும் மீனவர்கள்

பொருளாதார ரீதியாக முழுசுதந்திரம் பெற்று சமூகத்தில் உயர்நிலை அடையவேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்துகின்றன. திருச்சபையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படும் முறை தொடருமாயின் மீனவர்கள் அடிமைகளாக மட்டுமே வாழ முடியும் என்பதையும் இப்பதிவுகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

2.10 மீனவர்களின் கல்வி நிலை

மீனவர்கள் தங்கள் தொழில்முறையில் எவ்வாறு முன்னேறியுள்ளனரோ அதுபோலவே கல்வி நிலையிலும் முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளனர். தமிழகத்திலும், கேரளத்திலும் வாழ்ந்து வருகின்ற 30 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் சமூகத்தில் தங்களுக்கென்று ஒரு இடத்தைத் தக்க வைத்துள்ளனர். அனைத்துத் துறைகளிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். அரசு தரப்பில் இவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. தமிழக மீனவர்களை விட கேரள மீனவர்கள் கல்வியிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் பிற சமூகத்தினருக்கு நிகராக முன்னேறியுள்ளனர். கேரள முக்குவர்கள் தமிழக பரதவர்களைப் போன்றே சமூக அந்தஸ்து பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மீனவர்கள் தங்களது, சந்ததியினரைக் கல்வி கற்பித்து முன்னேறவே விரும்புகின்றனர். சுதந்திரத்திற்கு முன்பு பரதவர்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்படவில்லை என்பதைக் கொற்கை நாவல் உணர்த்துகிறது. அந்நிலையிலிருந்து, பரதவ மீனவர்கள் குறிப்பாக மெனெக்கடவர்கள், கம்மர்கள் போன்ற கடைநிலை மீனவர்கள் கல்வி அறிவிலும் முன்னேறி உள்ளனர். ஏனைய மீனவ சமூகத்தினரான அரையர்களும், நுளையர்களும் கல்வியறிவு பெற்று, பிற தொழில்கள் புரிந்து வருவதை அறியமுடிகிறது. மீனவச்சமூகம் குலத்தொழில் முறையை விட்டு விட்டுச் சமூகத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் தாங்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருவது புலனாகிறது.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி காலத்தில் சாதிய அடக்குமுறை தமிழகத்தில் தீவிரமாகக் காணப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் கல்வியறிவைப் பெற முடியாத நிலைக்குத்

தள்ளப்பட்டனர். மேற்சாதியைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் அவர்களின் சாதியைச் சார்ந்த அல்லது மேல் சாதியைச் சார்ந்த மாணவர்களை மட்டுமே ஊக்குவித்தனர். மீனவ சமூகத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களை ஆதரிக்கவில்லை என்பதை ‘ஆழிசூழ்உலகு’ நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

சான்றாக,

“ஆமந்துறைஸ்கூலில் படித்தவர்களில் சிலுவைதான் எல்லாரையும் விட நல்ல மார்க் வாங்குவான். என்னதான் வாத்திமார் சப்போர்ட் இருந்தாலும் வெள்ளை ரவியால் சிலுவையை ஜெயிக்க முடியவில்லை (ஆ.சு.உ.ப.353).”

இவ்வாறான வாயிலாக ஆசிரியர் ஆமந்துறை பள்ளியில் சிலுவை போன்ற பரதவச் சமூகத்தைச் சார்ந்த மாணவர்கள் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினாலும் ரீத்தையா, நசரியின் போன்ற ஆசிரியர்கள் ஆதரிப்பதில்லை என்பதை உணர்த்துகிறார். எனவே சாதி, கல்வி கற்பதற்கு ஒரு தடையாக இருந்தமையை ஆசிரியர் இங்கு பதிவு செய்கிறார். மட்டுமன்றி, உயர் சாதி ஆசிரியர்களால் பரதவ மாணவர்கள் பாலியல் கொடுமைக்குத் தள்ளப்பட்டதாகவும் இழிவாக நடத்தப் பட்டதாகவும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. இதன் மூலம் சாதிய வன்முறை கல்வியிலும் கூட மேலோங்கி இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மேலும், ஆசிரியர்களின் இவ்வகை, கொடுமைகளால் பரதவர்கள் கல்வியைப் பாதி நிலையில் நிறுத்தவேண்டிய சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டனர். என்பதைச் சிலுவை என்ற கதாபாத்திரம் வாயிலாக உணர்த்தப்படுகிறது.

2.11 மீனவர்களின் மொழி

மீனவர்கள் இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்து வருவதால் அவர்களிடையே வழங்கப்படும் மொழிக்கும் பொதுமொழிக்கும் இடையே மிகுந்த வேறுபாடு காணப்படுகிறது. கேரளத்தில் மீனவர்கள் மலையாளம், தமிழ், போர்ச்சுகல், டச்சு, ஆங்கிலம், லத்தீன், சிரியன் போன்ற மொழிகளின் கலவை மொழியைப் பேசுகின்றனர். திருவனந்தபுரம் கடற்கரைப் பகுதியில் வாழும் மீனவர்களிடையே தமிழ் மொழியின்

தாக்கத்தை மிகுதியாகக் காணலாம். ‘துறை’ என்ற தமிழ்ச்சொல் ‘துற’ அல்லது ‘தொற’ என்று மாறி இருப்பதைக் காணலாம். புறங்கடல் என்ற மலையாள நாவலில் தமிழ் பாடல்களும் பெயர்களும், மாதப்பெயர்களும் பயின்று வந்துள்ளன. சான்றாக: ஆனி, ஆடி மாதக் கடல் கொந்தளிப்பு என்று பெர்க்மான்ஸ் தோமஸ் குறிப்பிடுகிறார். மலையாளத்தில் “கற்கடக” மாதம் என்றே “ஆடி” மாதத்தை அழைப்பர். ஆனால் புறங்கடல் நாவலில் ஆனி ஆடி மாதம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இதன் மூலம் தமிழ் மலையாள மொழிகளின் உறவுமுறையைக் உணர்த்தப்படுகின்றது. மணல் ஜீவிகள் என்னும் நாவலிலும் ஆனி ஆடி மாதம் என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. எனவே, கடற்கரையில் வாழ்கின்ற மலையாள மீனவர்களிடம் தமிழ் மொழியின் தாக்கமும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தாக்கமும் காணப்படுகின்றன.

இனக்குழுக்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது மொழியும் பண்பாடும் பழக்க வழக்கங்களும் ஆகும். மொழியை அழித்து விட்டால் ஒரு பண்பாட்டை அழித்து விடலாம் என்பதே பண்பாட்டு அறிஞர்களின் கருத்து. எனவே, மொழியும் பண்பாடும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து செயல்படுகின்றது. மொழி என்பது ஒரு பண்பாட்டு அடையாளமாகும். எனினும் இருமாநில மீனவர்களும் பொது மொழிகளான, தமிழையும், மலையாளத்தையும் தங்கள் மொழியாகக் கருதி வருகின்றனர். ஆனால் தொழில் முறையிலும், பண்பாட்டு முறையிலும் இவர்கள் பேசி வரும் மொழி இனக்குழு மொழியாகவே அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. மீனவச் சமூகத்தினுள் வழங்கப்படும் கலைச்சொற்கள் பிற சமூக மக்களுக்கு எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாது. சான்றாக “சுறாபாறு” என்பது இரு மாநில மீனவர்களிடம் பொதுவாக வழங்கப்படும் சொல்லாகும். இச்சொல் “சுறா வேட்டை” என்னும் பொருளைத் தருகிறது. கேரள மீனவர்கள் “பாற்” என்று குறிப்பிடுகின்றனர். பாற் என்ற சொல் வேட்டை என்ற பொருளைத் தருகிறது. ஜோடி குருஸ் தனது நாவல்களில் திருநெல்வேலி மற்றும் தூத்துக்குடி மாவட்டம் மீனவர்களுடைய வழங்கப்படும் வட்டார வழக்குமொழியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். மீனவர்களிடையே மட்டும் இம்மொழி வழங்கப்படவில்லை. இவ்விரு

மாவட்ட மக்களாலும் பேசப்படுகிறது. இம்மொழியில் தொழில் முறையிலான கலைச்சொற்கள் மட்டும் வேறுபடுவதைக் காணமுடிகிறது. “பர்னாந்துகள்” என்ற சொல் இலங்கை பரதவர்கள் என்ற பொருளைத் தருகிறது. “மேசைக்காரர்கள்” என்ற சொல் ஐரோப்பியர்களுக்கு நிகரான பரதவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. ‘கம்மவர், கம்மர்’ என்ற சொற்கள் மீன் பிடித்தல், சங்கு சேகரித்தல், முத்துக்குளித்தல், தோணிகளில் மாலுமிகள் போன்ற தொழில்களைச் செய்யும் பரதவர்களைக் குறிப்பிடுவதோடு பொருளையும் தருகிறது. ‘அணியம்’ என்ற சொல் தோணியின் முன் பகுதி என்ற பொருளைத் தருகிறது. ‘ஆணம்’ என்ற சொல் குழம்பு என்ற பொருளைத் தருகிறது. ‘ஆத்துவாய்’ என்ற சொல் கடலை நோக்கிய துறைமுகம் என்னும் பொருளைத் தருகிறது. ‘கருத்தை’ என்னும் சொல் மாட்டுவண்டி என்ற பொருளைத் தருகிறது. ‘கேந்தி’ என்ற சொல் ‘கோபம்’ என்ற பொருளைத் தருகிறது. ‘ஓர்மா’ என்ற சொல் ‘ஞாபகம்’ என்னும் பொருளைத் தருகிறது. தற்போது மலையாள மொழியில் ‘ஓர்ம்’ என்ற சொல் பொதுமொழிச் சொல்லாக வழங்கப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ‘தண்டால்’ என்ற சொல் ‘தோணியின் தலைவன்’ என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. லஸ்கர் என்னும் சொல் தோணியில் வேலை செய்யும் எடுபிடி (மாலுமி) என்ற பொருளை உணர்த்துகிறது. ‘வசி’ என்னும் சொல் சாப்பிடும் “தட்டு” என்ற பொருளை உணர்த்துகிறது. “மைய்யம்” என்ற சொல் இறந்த உடலைக் குறிப்பிடுகிறது. ‘முந்தல்’ என்னும் சொல் கடலின் இயற்கையான பாதுகாப்பு அரண் என்னும் பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. ‘ரோதனை’ என்னும் சொல் வேதனை என்னும் பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. ‘பஸ்தல்’ என்னும் சொல் ஒரு வகையான உணவையும் ‘பாங்குழந்தை’ என்னும்சொல் ‘சின்னக்குழந்தை’ என்னும் பொருளையும் ‘பிற்று’ என்னும் சொல் ‘காசு’ என்னும் பொருளையும் குறிப்பிடுகிறது. இதுபோன்ற ஏராளமான வட்டார வழக்குகள் பரதவர்களிடையே வழக்கில் இருப்பதைக்

கொற்கை நாவல் குறிப்பிடுகிறது. (கோ.ப. 1136) மேலும் இந்நாவல் ஏராளமான தொழில் பெயர்களையும் குறிப்பிடுகிறது.

சான்றாக

‘மூரா’, ‘லேகி’ போன்ற சொல் ‘கயிறு’ என்ற பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. ‘ஐப்னா’ என்ற சொல் வலது பக்கம் என்ற பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. ‘ராக்க’ என்ற சொல் சங்கு அளக்கும் மரக்கட்டை என்ற பொருளைத் தருகிறது. ‘பிக்ஸல்’ என்ற சொல் தோணியின் முன் பகுதி என்ற பொருளைத் தருகிறது. ‘பூதார்’ என்னும் சொல் சரக்கு அறையில் தலைப்பகுதி எனும் பொருளையும் ‘பண்பாய்’ என்ற சொல் பக்கவாட்டுப் பாய் என்ற பொருளையும் வங்குகால்கள் என்னும் சொல் தோணியின் குறுக்குச் சட்டைகள் என்ற பொருளையும் தருகின்றன. ‘ரெஜினா’ என்ற சொல் திசைக்காட்டும் கருவியைக் குறிப்பிடுகின்றது. இது போன்ற ஏராளமான தொழில் பெயர்கள் பரதவர்களிடையே பேச்சு வழக்கில் உள்ளது என்பதைக் கொற்கை நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. ஆகையால், திருநெல்வேலி மாவட்ட வட்டார வழக்கு மொழியுடன் போர்ச்சுக்கல், டச்சு மற்றும் ஆங்கிலச் சொற்கள் சேர்ந்து இவ்வாறான ஒரு மொழி அமைப்பு உருவாகி இருக்கக்கூடும் என்பது புலப்படுகிறது.

கேரள மீனவர்களிடம் இனக்குழு மொழியமைப்பு காணமுடிகிறது. ஆனால், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட நாவல்கள் மொழியை எடுத்துரைத்தவாறே ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின் மொழி மாற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கலாம் என்பதைச் சிவசுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகிறார். மேற்குறிப்பிட்ட செய்திகளின் மூலம் பரதவர்களிடையே ஓர் இனக்குழு மொழிச் செயல்பாட்டில் உள்ளதையும் மீனவப்பண்பாட்டுச் சிறப்புகளையும் அறியமுடிகிறது. (அ.ம.வ 2016:16)

2.12 நெய்தல் சமூகத்தின் தற்கால நிலை

நெய்தல் நிலப்பகுதி தற்காலத்தில் கடற்கரைப்பகுதி என்று தமிழ் மொழியிலும் ‘தீரதேசம்’ என்று மலையாள மொழியிலும் அழைக்கப்படுகின்றன. இங்கு வாழ்கின்ற மக்களைக் கடலோரப் பகுதி

மக்கள் அல்லது 'மீனவர்கள்' என்று தமிழ் மொழியிலும் 'மல்சிய தொழிலாளிகள்' என்று மலையாளத்திலும் அழைக்கப்படுகின்றன.

2.13 நெய்தல் நாவல்களில் குடும்பம்

தனிநபருக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான உறவு முறையை ஏற்படுத்துவதில் குடும்பத்தின் பங்கு மிக முக்கியமானது. மனிதன் வேட்டையாடி வாழ்ந்து வந்த காலம் தொட்டே குழுக்களாகவும் குடும்பமாகவும் வாழ்ந்து வந்தான் என்பது மானுடவியலாளர்களின் கருத்து. தொழில் உடைய சமூகமாக மாறிய பின்பு குடும்பம் என்ற அமைப்பு தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பெற்றது. தனி மனிதனும் குடும்பமும் சேர்ந்து சமூகம் உருவாகின்றது. நெய்தல் சமூகம் அவ்வாறே உருவானது.

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட நாவல்கள் குடும்ப அமைப்பை நேர்த்தியாக வரையறை செய்கின்றது. மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்களான மரக்காப்பிலெ தெய்யங்ஙள், மணல் ஜீவிகள், புறங்கடல், நாவல்களை விடத் தமிழ் நெய்தல் திணை நாவல்களான கொற்கை, ஆழிகுழல்உலகு ஆகிய இரு நாவல்களிலும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் நிலவியிருந்த குடும்ப அமைப்பையும் அதன்பின் குடும்பங்களின் தொடர்ச்சியும் எவ்வாறு செயல்பட்டு வந்தது என்பதனையும் ஜோடிகுருஸ் வரையறை செய்கிறார்.

சான்றாக

ரிபரோகள், பல்லோன, கர்டோச, பர்னாந்து, நாடார்கள், புரோக்கர்கள் போன்றோர் 150 வருடங்களுக்கு மேலாகக் குடும்பத்தின் அடிப்படையில் தொழில்முறையில் ஈடுபட்டு வந்தனர் என்பதைக் கொற்கை நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. (1140-74) இதன் மூலம் ஒவ்வொரு குடும்பத் தொழிலினரும் வெவ்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு வந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது. காலப்போக்கில் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாகக் குடும்பத்தொழில் முறையிலிருந்து அவர்கள் வேறு தொழில்களைச் செய்யத் தொடங்கினர்.

2.13.1 கொற்கை நாவலில் குடும்ப அமைப்பு

ஜோடிகுருஸின் கொற்கை நாவல் மன்னராட்சி காலத்தில் குடும்ப முறையை விளக்குகிறது. கொற்கை துறைமுகத்தைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து ஊர்களிலும் பாண்டியனின் ஆட்சி நிலவியிருந்ததாகவும் பாண்டியர்களின் ஆட்சி சிறப்பாக இருந்ததாகவும் பின்பு ஆங்கிலேயர்களின் படையெடுப்பின் போது பாண்டியர்கள் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டனர் எனவும் அதற்குக் காரணம் சமூக ஒற்றுமை சீர்குலைவு எனவும் குறிப்பிடுகிறது.

கடைசி பாண்டிய மன்னன் குணதாயுசின் மரணத்திற்குப் பிறகுப் பாண்டி ஆட்சி முடிவடைந்தது பின்பு தொழில் முறையிலான குடும்ப அமைப்புகள் சேர்ந்து சமூகம் செயல்பட்டு வந்தது. பவுல்தண்டால், கிலுக்கு தண்டால், நிக்கோலாஸ் தண்டால், அந்தோணி தண்டால் மேனுவல் தண்டால் மாதலேன் போன்ற தண்டால் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். இவர்கள் காலங்காலமாகக் கப்பலில் வேலைக்கு ஆள் சேர்ப்பவர்களாகவும், கம்பனித்தலைவர்களாகவும் இருந்து வந்தனர். மெய்யால் பிள்ளை குடும்பத்தினர் ஹிந்து மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறிய குடும்பமாகும். மாடுதன், புரோக்கர், லூயிஸ் புரோக்கர், டெரன்டஸ் போன்றோர் பரம்பரை பரம்பரையாகப் புரோக்கர்களாகச் செயல்பட்டு வந்தனர். மல்லிப்பூ செபஸ்தியார் முதல் வெரோணிக்கம் கார்டோசா வரை அவர்களது குடும்பம் கப்பல் கட்டும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தனர். குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்குப் பிறகு மல்லிப்பூ செபஸ்தியர் தோணி வியாபாரத்தில் செல்வாக்கை இழந்தார். கான்சியஸ் சிங்கராயரின் குடும்பம் கொற்கைத் தோணி நடையில் கப்பல் வியாபாரத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கியது. அவர்கள் ஆங்கிலேயரின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தனர்.

ஆறுமுக நாடார், ஆண்டி நாடார், பால்பாண்டி நாடார், போன்றவர்கள் மளிகை சாமான்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். மாரிமுத்து முதல் ரத்தினசாமி வரை உப்பளக் கங்காணிகளாகப் பணியாற்றி வந்தனர். கொண்டையா கருப்பி போன்றவர்கள் துப்புரவுத்

தொழிலாளர்களாகப் பணியாற்றி வந்தனர். பல்டோன குடும்பத்தினர் ஆங்கிலேயருக்கு நிகரான வியாபார செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தனர். வல்காரிஸ் பல்டோணா முதல் சந்திரன் பல்டோணா வரை உணவுப்பகுதி, மற்றும் தொழில்கூடங்கள் நிறுவி வியாபாரம் செய்துவந்தனர் என்பதையும் கொற்கை நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குப் பின் இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டதாகவும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். பவுடர் பாப்பா, தஸ்நேவிஸ், சந்தக்குரிஸ், போன்றோர் கடலில் சாதாரணமான தொழிலைச் செய்துவந்த குடும்பத்தினராக இந்நாவல் சித்தரிக்கிறது. ஆசிர்வாதம் பாஸ்டரின் குடும்பம் ஆரம்ப காலத்தில் சர்ச் நிர்வாகிகளாகச் செயல்பட்டனர். காலப்போக்கில் அவர்கள் சமூக அந்தஸ்து உள்ள மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டனர் என்பதையும் கொற்கை நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. பின்வரும் அட்டவணைவின் வாயிலாகக் கொற்கை நாவல் குறிப்பிடும் குடும்ப அமைப்பை அறியலாம். (கொ.ப.1140-74)

2.13.2 கொற்கை நாவலில் குடும்ப அமைப்பு அட்டவணை

குடும்பம்	தொழில்
மேசைக்கார பர்னாந்துமார்	இலங்கையில் வியாபாரத்தொழில்
நிபரோக்கள்	தோணி கட்டும் உரிமை, ஏற்றுமதி - இறக்குமதி தொழிலில் முதலாளிகள்
பல்டோன, கர்டோச	வியாபாரிகள்
நாடார்கள்	மளிகை சாமன்கள், இரும்பு, பருத்தி, கருவாடு வியாபாரம்
மெனக்கடவர்கள்	தண்டல்கள், புரோக்கர்கள் (கடல் சார்ந்த தொழில்களுக்கு ஆட்களைச் சேர்ப்பது)
மாரிமுத்துவின் குடும்பம்	உப்பள கங்காணிகள்
ஆசிர்வாதம் பாஸ்டரின் குடும்பம்	சர்ச் நிர்வாகம்

லஸ்கர் குடும்பத்தினர்	கப்பலில் எடுபிடி வேலைகள்
கொண்டையாவின் குடும்பத்தினர்	துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள்

புறங்கடல் நாவல் லாசர், மரியம்மாள், ரெபேக்கா, கப்பியார், கனகா ஆகிய ஐந்து கதாபாத்திரங்களை மையமாகக்கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் லாசர் பரம்பரை மீனவன் ஆகவும் அவரது தாய் மரியம்மாள் மீனவச் சமூகத்தின் விதவைப்பெண்ணாகவும் ஆசிரியர் சித்திரித்துள்ளார். மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள் எனும் நாவலில் ஆங்கிச்சியின் குடும்பம் குடியேறி வந்தவர்களின் குடும்பமாகும். லாரன்சின் குடும்பத்தைப் பரம்பரை மீனவக் குடும்பமாகவும், கல்யாணியின் குடும்பத்தை நிலவுடமை குடும்பமாகவும் வாசப்பனின் குடும்பத்தைக் கப்பல் உரிமையாளர் குடும்பமாகவும் பங்கஜன் பொன்னப்பன் போன்றோரின் குடும்பத்தை மீனவர்களின் குடும்பமாகவும் ஆசிரியர் சித்திரிக்கிறார்.

மணல் ஜீவிகள் என்னும் நாவல் கிருஷ்ணகுமாரியின் குடும்பத்திற்கும் உண்ணிராமனின் குடும்பத்திற்குமிடையே நிகழும் குடும்பச்சண்டைச் சமூகச் சண்டையாக மாறுவதை எடுத்துரைக்கிறது. உப்புவயல் எனும் நாவல் உப்பளத்தில் பணிபுரியும் பெண் தொழிலாளிகளின் குடும்ப நிலையை எடுத்துரைக்கிறது. எனவே நெய்தல் நாவல்கள் அனைத்தும் குடும்பப் பின்னணியில் இருந்து சமூகத்தை அடையாளம் காட்ட முயல்கின்றது என்பது புலப்படுகிறது. கொற்கை ஆழிசூழ் உலகு போன்ற நாவல்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சாதிய அடக்குமுறையின் மூலம் பரம்பரைத் தொழிலைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட சமூகச் சூழலைக் குடும்ப அமைப்பின் மூலமாக எடுத்துரைப்பதை உணரமுடிகிறது.

2.14 நெய்தல் நாவல்களில் மதம்

மீனவச்சமூகத்தின் அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் மதத்தின் பங்கு தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகி விட்டது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை எல்லா

நிகழ்ச்சிகளிலும் மதத்தின் பங்களிப்பு காணப்படுகிறது. முன்னொரு காலத்தில் இனக் குழுவினராக வாழ்ந்த மீனவர்கள் இயற்கையை நம்பி தங்களது தொழிலையும் வாழ்வையும் நடத்திவந்தனர். நகரீக வளர்ச்சியின் காரணமாகக் குழுக்களிடையே மதம் திணிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக மீனவர்களின் கலாச்சாரம் முற்றிலுமாக மாற்றப்பட்டது. ஐரோப்பியர்கள் வருகைக்குப் பின் மீனவர்கள் தங்களைக் கத்தோலிக்கர்களாகவே எண்ணிக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டது. தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் மீனவர்கள் பெரும்பாலானோர் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவினர், தமிழகத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் உவரி முதல் கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம் மாவட்டம் பூவார் வரை உள்ள மீனவக்கிராமங்களில் 90 சதவீதம் மீனவர்களும் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கிறிஸ்தவ முறைப்படியே அவர்களது வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றனர்.

கேரளத்தின் கொல்லம், ஆலப்புழை, எர்ணாகுளம் போன்ற மாவட்டங்களிலும் பெரும்பாலான மீனவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை நம்பி வருகின்றனர். இரு மாநிலங்களிலும் மிகக் குறைவான மீனவர்கள் மட்டுமே பிற மதங்களில் நம்பிக்கை செலுத்துகின்றனர். மதம் மாறிய கிறிஸ்தவ மீனவர்கள் தமது பண்பாட்டை முழுமையாக மாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்பதை ஆழிசூழ் உலகு மற்றும் கொற்கை போன்ற நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. எனவே மீனவர்களின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளில் கிறிஸ்துவத்தின் ஆதிக்கமும், தொல்பண்பாடும், பழக்க வழக்கங்களும் கலந்து செயல்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

ஒவ்வொரு சமூகமும் ஏதாவது ஒரு பின்புலத்தின் அடிப்படையில்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. ஒரு சமூகத்தின் செயல்பாட்டை அல்லது அச்சமூகத்தின் வரலாற்றை அறிய வேண்டுமெனில் அச்சமூகம் செயல்படுகின்ற பின்புலத்தை ஆராய வேண்டும். இதனடிப்படையில் தொல்பழங்காலத்தில் நெய்தல் என்னும் அமைப்பில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த மீனவச் சமூகமே தற்காலத்தில் கடற்கரை மீனவச் சமூகமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. ஜோடிகுருஸ் தனது நாவல்களில் சங்க நெய்தல் சமூகத்தைப் படைப்புப் பின்புலமாக

அமைத்துள்ளார். அவரது ஆழிசூழ் உலகு, கொற்கை ஆகிய இரு நாவல்களும் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்திருந்த பரதவச் சமூகத்தையும் தற்காலத்தில் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பரவர் சமூகத்தையும் ஒரே மையப்புள்ளியில் இணைக்க முயற்சிக்கிறது. மீனவர்களின் வரலாறு முழுமையாகக் கிடைக்கப் பெறாததால் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்திருந்த மீனவச் சமூகம் ஐரோப்பியர்களின் வரவினால் தமது தொன்மையை இழந்தது. எனவே ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் போது 'பரவர்' என்னும் பெயர் மாற்றப்பட்டது.

பரதவக்கோன், பாண்டியாபதியின்வீழ்ச்சி, ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சி, கத்தோலிக்கத்தின் வருகை, பரதவரின் உரிமைபறிப்பு, பரதவர்கள் வரலாற்று மீட்டுருவாக்கம் எனும் அடிப்படையில் இவ்விரு நாவல்களும் அமைகின்றன. எனவே, இந்நாவல்கள் நெய்தல் பின்புலத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை உணர முடிகிறது. இதனைப் போன்று மலையாள நாவல்கள் மரக்காப்பிலை தெய்யங்கள், மணல் ஜீவிகள், புறங்கடல் போன்ற நாவல்களும் முக்குவர், அரையர் ஆகிய மீனவச்சமூகத்தின் பின்புலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே நெய்தல் திணை நாவல்கள் அனைத்தும் கடலையும் கடல் சார்ந்த இடத்தையும் பின்புலமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது புலனாகிறது.

2.15 நெய்தல் நாவல்களில் சமூகச் சிக்கல்கள்

சிக்கல்களை மையமாகக்கொண்டு செயல்படுவதே சமூகம். தனிநபருக்கும், குடும்பத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் இடையே நிகழும் முரண்பாடாலும்-ஒத்திசைவாலும் தான் ஒரு சமூகம் இயங்கமுடியும் என்பது காரல் மார்க்சின் கருத்தாகும் . நெய்தல் நாவல்கள் ஏராளமான சமூகச் சிக்கல்களை எடுத்துரைக்கின்றன. ஆழிசூழ் உலகு மற்றும் கொற்கை போன்ற நாவல்கள் பரதவக்குழுக்களுக்கிடையே நடைபெறும் ஏற்றத்தாழ்வு பங்குச் சந்தைக்கும் முற்போக்கு சிந்தனையாளர்களுக்கும் இடையே நடக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகள் போன்றவற்றை பதிவு செய்கின்றன. புறங்கடல் நாவல் உள்நாட்டு

மீனவர்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சினையைப் பதிவுச் செய்கிறது. மட்டுமன்றி இந்நாவல் குடும்பப் பிரச்சினைகளையும் பதிவு செய்கிறது. மணல் ஜீவிகள் என்னும் நாவல் இரு ஊராரிடையே நடைபெறும் பிரச்சினைகளைப் பதிவு செய்கிறது. உப்புவயல் நாவல் முதலாளிகளுக்கும் உப்பளத்தொழிலாளிகளுக்கு மிடையே ஏற்படும் பிரச்சினைகளைப் பதிவுசெய்கிறது. ஆகவே, சமூகத்தில் எல்லா அமைப்புகளிலும் பிரச்சினைகள் இடம்பெற்றிருப்பதை நெய்தல் நாவல்களின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

2.16 மீனவர்களின் பண்பாடு

தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவக் குழுக்களிடையே வெவ்வேறு பண்பாட்டுச் சூழலைக் காணமுடிகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள நெய்தல் நில மக்களின் பண்பாட்டை ஒட்டியே இவர்களின் பண்பாடும் அமைகிறது. கடற்கரையோரத்தில் இருப்பிடம், இனக் குழுக்களிடையே வழங்கப்படும் மொழி, கலாச்சாரம், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றைத் தற்கால மீனவர்களிடமும் காணமுடிகிறது.

2.16.1 பரதவர்களின் பண்பாடு

தமிழக தொல்குடி மீனவர்கள் 'பரதவர்' என்பதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் ஏராளமான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. நெய்தல் திணையில் உயர்ந்த குடியாகப் பரதவ மீனவர்களை இலக்கியங்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றன. பரதவர்கள் தங்களைப் பாண்டியர்களின் வம்சாவழியில் வந்தவர்கள் என்றே நம்பி வருகின்றனர். எனவே இவர்களிடம் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் ஆளுமையைக் காணமுடிகிறது. ஆங்கிலப் பண்பாட்டின் அடையாளத்தை இவர்கள் விரும்புகின்றனர். பரதவர்களின் பெரும்பாலானோர் கத்தோலிக்க மதத்தை நம்பி வருகின்றனர். சிறுபான்மையினர் நாட்டார் தெய்வங்களை வழிபட்டு வருகின்றனர். பரதவர்களில் இந்து பரதவர்கள், கிறிஸ்தவ பரதவர்கள் என இரு பிரிவினர் உள்ளனர்.

கிறிஸ்தவ பரதவர்கள் தங்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் கிறிஸ்தவ மதத்தின் முறையைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இந்து பரதவர்கள் தமிழக நாட்டார் பழக்கவழக்கங்களைப் பின்தொடர்ந்து வருகின்றனர். பிறப்புச்சடங்கு, இறப்புச்சடங்கு, பூப்புச்சடங்கு, திருமணச்சடங்கு, போன்றவைத் தமிழ் - ஆங்கில பண்பாட்டுக் கலப்பு முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. பரதவர்களின் மேசைக்காரர்கள், ஐரோப்பிய கலாச்சாரத்தைத் தங்கள் கலாச்சாரமாக எண்ணி வருகின்றனர். ஏனைய பரதவர்கள் கத்தோலிக்கத்தைத் தழுவின போதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டைத் தங்களது மரபாக எண்ணிச் செயல்பட்டு வருகின்றனர். பண்பாட்டுக் கலப்பு ஏற்பட்டுள்ளதைக் கடைநிலை பரதவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். பிற மீனவக் குழுக்களுக்கிடையே காணப்படுகின்ற ஒற்றுமை இவர்களிடையே காணப்படவில்லை. இவர்கள் தங்களை மீனவர்களில் உயர்ந்தவர்களாகவே தங்களைக் கருதுகின்றனர். பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்த பரதவர்கள் கலப்புத்திருமணத்தை ஆதரிக்கின்றனர். ஏனைய பரதவர்கள் ஆதரிப்பதில்லை தற்காலத்தில் முக்குவர்களுடன் பெண் கொடுத்தல் பெண் எடுத்தல் போன்றவை நடைபெற்று வருகிறது.

தமிழகத்தில் தென்மாவட்டங்களில் மிகுதியாக வாழ்ந்துவரும் பரதவர்கள் வட மாவட்டங்களில் காணப்படும் மீனவர்களுடன் மிகுந்த தொடர்பின்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர். கடல் வழியாக வியாபாரத்திற்காக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற பரதவர்கள் அங்கேயே தங்கி விட்டனர். உலகத்தில் எல்லா நாடுகளிலும் இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். குறிப்பாக இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் பரதவர்கள் குடிபெயர்ந்தனர். இவர்கள் கடல் சார்ந்த தொழிலை மட்டுமல்ல இதர தொழில்களையும் செய்து வருகின்றனர். தமிழ்ப் பண்பாட்டைத் தாய்வழி பண்பாடாக நம்பி வருகின்றனர். இறந்தவர்களின் மரணச் சடங்கின் போது தமிழ்ப்பண்பாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றிவருகின்றனர். மரணமடைந்தவர்களின் உடலை அடக்கம் செய்துவிட்டு வரும்போது கடலில் கால் கழுகிவிட்டு வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். மரண வீடுகளில் சுருட்டு வெற்றிலை,

பாக்கு போன்றவை வைக்கப்படுகிறது. முதுபெண்டிரும், ஆண்களும் சுருட்டு பிடிப்பதைப் பரம்பரை வழக்கமாகக் கருதுகின்றனர். ஆவிவழிபாடு, பேய் குறித்த நம்பிக்கைகள், மந்திரங்கள் மாயாஜால வித்தைகள் போன்றவற்றிலும் ஆர்வம் செலுத்துகின்றனர். சுறா வேட்டையாடுதல், படகுப்போட்டி, வழுக்குமரம் ஏறுதல் போன்ற வீரசாகசங்களை நிகழ்த்துவதில் ஆர்வம் செலுத்துகின்றனர். திருவிழாக்களை ஒற்றுமையுடனும் உற்சாகத்துடனும் கொண்டாடி வருகின்றனர். தொழில் முறையிலான ஒருசமூகத்தின் அனைத்துக் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் பரதவ மக்களிடையே காணமுடிகிறது. பரதவர்கள் மிகுந்த கடல் நுட்பம் பெற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். நவீன தொழில் நுட்பம் வழியாக நிகழ்த்தப்படும் அனைத்து கடல் தொழில்களிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். கடல் சார்ந்த தொழில்களிலேயே பெரும்பாலானோர் ஆர்வம் செலுத்தி வருகின்றனர். மீன் இவர்களின் முக்கிய உணவாகும். திருமணத்தின் போது ஆடு மற்றும் கோழி இறைச்சிகளை விரும்பி உண்கின்றனர். ஆமையை உண்ணுவதை வெறுக்கின்றனர். இறால், மத்தி போன்றவையே விரும்பி உண்கின்றனர். மாங்காய் சாளை மருத்துவ குணம் நிறைந்தது ஆகையால் பிள்ளை பெற்ற பெண்கள் அதனை உண்டால் பால் சுரக்கும் என்னும் நம்பிக்கையும் இவர்களிடையே காணமுடிகிறது. நாட்டுக்கோழி உடலுக்கு நல்லது அதனை உண்பதன் மூலம் உடல் வலுப்பெறும் என்ற நம்பிக்கையும் மேலும் நாட்டுப்புறம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பரதவர்களிடையே காணமுடிகிறது. ஆண்களுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. பெண்கல்வியை ஆதரிப்பதோடு குலத்தொழில் முறையைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். கல்வியறிவு பெற்று ஏனைய தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களும் கூட மீன் பிடித்தல் தொழிலில் அவ்வப்போது ஆர்வம் செலுத்தி வருவதைக் காணமுடிகிறது. தற்காலத்தில் இந்நிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் கடல் சார்ந்த தொழில்களையே பரதவர்கள் தங்களின் குலத்தொழிலாகவே கருதி வருகின்றனர். மறவர்களைத் தங்களது தோழர்களாகக் கருதி வருகின்றனர். ஆகையால், கத்தோலிக்கத்தின் வருகைக்குப் பின்னும் பரத தொல்குடி பண்பாட்டு அடையாளங்கள் செயல்பாட்டில் உள்ளதை அறியமுடிகிறது. பரதவர்கள்

நெய்தல் பண்பாட்டை மீட்டுவாக்கம் செய்ய முயல்வதை ஜோடிசுருஸின் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஓங்கல்மீனை தங்களது முதாதையர்களாக நம்பி வருகின்றனர். சமூகக் கட்டுப்பாடு கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்ததாக உள்ளது. எனினும் பரதவர்களிடையே சாதித் தலைவர் போன்ற பதவிகளும் காணப்படுகின்றன.

2.16.2 முக்குவர்களின் பண்பாடு

முக்குவர்கள் மருமக்கள்தாய முறையினைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். தாய் வழிபாடு, ஆவிவழிபாடு போன்றவற்றைப் பின்பற்றுகின்றனர். முறைப்பெண், முறைப்பையன் திருமணம் வழக்கமாக உள்ளது. ‘திருமாங்கல்யம்’ அடையாளமாகக் காணப்படுகிறது. வரதட்சணை அனுமதிக்கப்படுகிறது. சொத்துரிமை அனைவருக்கும் சமமாக அளிக்கப்படுகிறது. பெயர் வைத்தல், சோறு ஊட்டல் முதலிய நிகழ்வுகள் சமூகத்தில் கூட்டு நிகழ்ச்சியாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன. பூப்புச்சடங்கு விமர்சனமாக நடத்தப்படுகிறது. இதனைத் ‘திருக்கல்யாணம்’, ‘கெட்டு கல்யாணம்’ என்ற பெயரில் கொண்டாடுகின்றனர். திருமணம் பெண் வீட்டில் நடைபெறுகிறது. இறந்தவர்களைப் புதைக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பண்பாட்டை போன்றே இறப்புச்சடங்கு நிகழ்த்தப்படுகிறது. மீன்பிடித்தல் முக்கியமான தொழில் ஆனாலும் பிற தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். ஊர்க்கூட்டம், ஊர்ப்பஞ்சாயத்து, ஊர்க் கட்டுப்பாடு போன்ற முறை இவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகளும் இவர்களிடையே காணப்படுகின்றன. அனைத்துச் சமூகத்துடனும் உணவு கொடுக்கல்-வாங்கல் நடைபெறுகிறது. விழாக்களில் பங்கெடுத்தல் போன்ற வழக்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

மூன்று இல்லம், நாலு இல்லம் பிரிவினைகள் காணப்படுகின்றன. மூன்று இல்லம் உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றன. முக்குவர், முகவர், அரையர் போன்ற மூன்று பெயர்களும் இவர்களுக்கு உண்டு. அரையர், மரைக்காயர் போன்ற பட்டங்களும் உண்டு. இலங்கையிலிருந்து குடி பெயர்ந்தவர்களாகவே தங்களைக் கருதுகின்றனர்.

தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம், மலபார் போன்ற பகுதிகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இரு மாநிலங்களிலும் வாழ்ந்து வரும் இவர்களிடையே இன ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. பெண் கொடுத்து பெண் எடுக்கும் வழக்கம் தொடர்கிறது. மணமுறிவு, மறுமணம் போன்றவை அனுமதிக்கப்படுகிறது. நிச்சயதார்த்தம் மாலை மாற்றுதல், விருந்து போன்ற திருமண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. மூன்றுல்லக்காரர்கள் பிணத்தை எரிக்கின்றனர். நாலுல்லக்காரர்கள் பிணத்தைப் புதைக்கின்றனர். பதினாறாம் நாள் அல்லது நாற்பத்தி மூன்றாம் நாள் இறந்தவர்களுக்குக் கர்மம் செய்கின்றனர். முக்குவச்சமூகத்தின் உட்பிரிவினர்களான அரையன், அயத்தன், கவுத்தி போன்றோர் பாண்டிச்சேரியில் கோவில் வழிபாடுகளை நடத்திவருகின்றனர். முக்குவச் சமூகத்தில் பெண்கள் நீண்ட ரவிக்கையையும் முண்டு எனப்படும் கைலியையும் அணிகின்றனர். கைகளில் பச்சைக்குத்தி கொள்கின்றனர். அரிசியையும் மரவள்ளிக்கிழங்கையும் விரும்பி உண்கின்றனர். முன் குறிப்பிட்டவாறு தமிழக முக்குவர்களைப் போன்றே வடகேரள முக்குவர்களும் மருமக்கள்தாய முறையைப் பின்பற்றுகின்றனர். மேலும், பொன்னில்லம், செம்பில்லம், காரில்லம், காப்பில்லம், போன்ற இல்ல முறையையும் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

கேரள முக்குவர்களைப்போலவே கன்னியாகுமரி மாவட்ட முக்குவர்களுக்கும் சொந்தமாக நிலம் இல்லை. ஆகையால் இவர்கள் நிலத்திற்காகத் திருச்சபையைச் சார்ந்திருக்கின்றனர் என்பதை ஆய்வாளர் வந்தையா குறிப்பிடுகிறார். இவர்களிடையே இரு பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு சாரார் இந்து மதத்தையும் மற்றொரு சாரார் கிறிஸ்தவ மதத்தையும் பின்பற்றிவருகிறனர். கேரளத்தில் முஸ்லீம்மதத்தைத் தழுவிய முக்குவர்கள் முகதியர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். எனவே ஏனைய மீனவக் குழுக்களை விட முக்குவர்கள் சமத்துவச் சிந்தனையுடையவர்களாக வாழ்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. கடல் தொழிலுக்குச் சென்ற கணவன் இறந்து விட்டால் மனைவி ஊரார் முன் ஊர்குளியல் நடத்தப்பட்டு

விதவை என்று அறிவிக்கப்படுவாள். இவ்வழக்கம் வடமலபார் பகுதியில் வாழ்கின்ற முக்குவர்களிடையே காணப்படுகிறது. (மு.வ.ப. 48,49,50)

பரதவர், முக்குவர் தவிர ஏனைய மீனவ இனக்குழுக்களின் பண்பாடு தனித்தன்மை வாய்ந்ததல்ல. ஆகவே, இதர இனக்குழுக்கள் இவ்வினக் குழுக்களிலிருந்தே பிரிந்து சென்றிருக்கக்கூடும். கடலூரில் வாழ்கின்ற அரையர்களிடம் நடுமுள் வழிபாடு காணப்படுகிறது. மீனவர்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ முறைப்படி தங்களது பழக்க வழக்கங்களை மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர் என்பதைக் கள ஆய்வின் போது அறியமுடிந்தது.

தொகுப்புரை

- * ஆய்வேட்டின் இரண்டாவது இயலாகிய இவ்வியல் சமூகவியல் நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்களை விளக்குகிறது. நாவலின் கருத்துக்களை, சமூகவியலுடன் ஆராய்ந்து சான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளது.
- * சங்க காலத்தில் மீனவர்களின் வாழ்வியல், மீனவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள், தற்கால மக்கள் தொகையில் மீனவர்கள் இரு மாநிலங்களிலும் காணப்படும் மீனவ இனக்குழுக்கள் அவர்களின் பண்பாடு, நாகரீகம், கலாச்சார அடையாளங்கள் போன்றவற்றை எடுத்துரைக்கிறது.
- * அரையர், நுளையர், வேளர், முகதியர், மரக்காயர், வலையர், தீவராவ் போன்ற இனக்குழுக்கள் பற்றிய தகவல்களை இவ்வியல் எடுத்துரைக்கிறது.
- * ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாவல்கள் பரதவர் மற்றும் முக்குவர் போன்ற இனக்குழுக்களை மையப்படுத்தியுள்ளதால், இவ்விரு இனக்குழுக்களின், சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், தொழில், கல்வி, தொழிற்கருவிகள், தொழிலின்நிலை போன்றவற்றை நாவல்களின் வழிநின்றும், கள ஆய்வில் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களின் அடிப்படையிலும் இவ்வியல் விளக்கியுள்ளது.

- * நெய்தல் ஊர்ப்பெயர்களையும், அவற்றிற்கான வரலாற்றுக் காரணங்களையும் இவ்வியல் விளக்குகிறது.
- * நெய்தல் வாழ்வியல், குடியிருப்பு, தொழில் நிகழிடம், துறைமுகங்கள், தோணி, கப்பல், படகு, வலை போன்றவற்றின் இன்றியமையாமையை இவ்வியல் எடுத்துரைப்பதுடன் சங்ககால மீனவ வாழ்வியலுக்கும், தற்கால மீனவ வாழ்வியலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளையும் குறிப்பிடுகிறது.
- * இரு வேறு சமூகங்களில், இருவேறு மொழி புலன்களில் வாழும், தமிழக மற்றும் கேரள மீனவர்களின் அனைத்துச் சமூகவியல் காரணிகளையும் இவ்வியல் விளக்கினாலும், ஆய்வு நாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள தொல்குடி இனங்களான பரதவ மற்றும் முக்குவ மீனவர்களின் சமூகவியலை விளக்குவதற்கே இவ்வியல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் - 3

3. கோட்பாட்டியல் நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்

சமூகவியல் கோட்பாடு என்பது அந்தந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த அல்லது தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மனிதனின் சமூகவாழ்வியலை வரையறுப்பதற்காக உருவாக்கப் பட்டதாகும். இக் கோட்பாடுகள் காலம், நிலம், சூழல் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன. இவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கியக் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் தனிமனித வாழ்வியலையும் சமூகத்துடனான அவனின் தொடர்பையும் வரையறுக்கின்றன.

ஐரோப்பியர்கள் மனித வாழ்வியலை வரையறுப்பதன் பொருட்டாக இலக்கிய கொள்கைகளை உருவாக்கினர். இதன் மூலம் தற்கால மனிதனுக்கும் மனிதனின் மூதாதையருக்கும் இடையே உள்ள உறவினை வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையிலும் பண்பாட்டு மானிடவியல் அடிப்படையிலும் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய இயலும் என்பதை சமூகவியலாளர்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர். மனிதகுல வளர்ச்சிப்படி நிலைகளை இத்தகைய கோட்பாடுகளை முறையில் பொருத்திப் பார்ப்பதன் வாயிலாகப் படைப்பிலக்கியங்களில் சமூகவியல் என்ற கருத்தாக்கத்தின் கீழ் மனித சமூகத்தின் அறிவுச்சார்ந்த படைப்புகளையும் அவை உருவான பின்னணியையும் கருத்தாக்கத்தின் மூலம் திறனாய்வு செய்ய இயலும். (2016:56)

3.1 நிலம், காலம், சூழல்

மனிதனின் இயங்குநிலை நிலம், காலம், சூழல் என்ற மூன்று காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. முன்னொரு காலத்தில் நாடோடிகளாக வாழ்ந்திருந்த மனிதன் நாகரீக வளர்ச்சியின் பொருட்டாக காடுகளிலிருந்து நிலங்களுக்குப் பெயர்ந்தான் அவன் வாழ்வதற்கான சூழலை உருவாக்கிக் கொண்டான். அதன் பொருட்டு அவனின் சிந்தனையாக்கம் வளரத் தொடங்கியது. வேட்டையாடி உணவுப் பொருட்களைச் சேகரிக்கும் பொருட்டு பெரும் குழுக்களாக உலகெங்கும்

பரவினான். இவ்வாறு மனிதர்கள் இனக்குழுக்களாக வாழ்வதற்குச் சூழல்தான் முதற்காரணமாக அமைந்தது எனச் சூழலியல் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். (2012:130)

மனித வாழ்வின் தன்மைகளை வெளிக்கொணர்வதில் மிக முக்கிய பங்கு வகிப்பது சூழல் (Situation) ஆகும். மேற்கூறியபடி, முன்னொரு காலத்தில் ஒரே குழுவாக வாழ்ந்த மனிதர்கள் சூழல் காரணமாக வெவ்வேறு நிலத்தைச் சென்றடைந்தனர். மனிதன் சூழலுக்கேற்ப தனது வாழ்க்கை முறையினை மாற்றியமைப்பதில் திறனடைந்தவனாக இருந்தான் என்பதே வரலாற்று மானுடவியலாளரான டெய்லரின் கருத்து. சூழல்தான் ஒரு பண்பாட்டை உருவாக்கிறது என்பதை டெய்லர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்

“Culture and civilization taken in its wide ethnographic sense” – (Tylor)
மனிதகுலம் உருமாற முக்கிய காரணமாக அமைவது அவனின் தேடல். பொருள், உணவு, நிலம் ஆகியவற்றைத் தானே ஆதி மனித சமூகம் மிக ஆக்கத்தோடு செயல்பட்டது. இதன் விளைவாக மனித நாகரிகம் உருவானது. எனவே மனிதன் என்பவன் சிந்தனை ஆக்கத்தின் மூலமாகவே தனது சூழல்களை மாற்றி அமைத்துக் கொள்கின்றான்.

உணவுப்பொருட்களை உருவாக்கும் பொருட்டாகவே அவன் நாடோடியாக அலைந்து தொழில் முறையில் ஈடுபட்டான். அத்தொழில் வளர்ச்சியின் மூலமாகவே மனித இனம் வெவ்வேறு குழுக்களாகத் திரிந்தன. இவ்வாறு உருவானதே “குலமுறை” ஆகும். ஆகவே குலமும், குழுவும் நிறைந்ததே சமூகம் என்னும் அமைப்பாகப் பின்பு மாறியது. சமூக இனக்குழுக்கள் தாங்கள் செய்யும் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேறு திரிந்தது என்பதை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே, இதனடிப்படையில் இன்றைய சமூக வாழ்வியலை நம்மால் ஆராய முடிகிறது.

3.1.1 நிலம்

மனிதனின் இருப்பிடம் நிலம் சார்ந்ததாகும். நிலம் என்பது மாறுதலுக்கு உட்படும் பூமியின் பகுதி. தற்காலத்தில் நிலம் மனிதனின்

அடையாளமாகவும் இருப்பிடமாகவும், உரிமைப் பொருளாகவும் மாறியுள்ளது. இந்நிலைக்குக் காரணம் மனித நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியாகும். மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகளின் மூலமாகத்தான் நிலம் தற்காலத்தில் உரிமைப் பொருளாக மாறியுள்ளது என்பதை வரலாற்று நிலவியல் ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கருத்தின் அடிப்படையில் நிலங்கள் சிற்றூர், பேரூர், மாவட்டம், மாநிலம், நாடு, உலகம், பூகண்டம் என்னும் அடிப்படையில் இயங்குகின்றன. நாளடைவில் அவை தேசியம், சர்வதேசியம் என்ற பிரம்மாண்டமான பருப்பொருட்களாக வளர்ச்சியடைந்தன. மேலும் மனித வாழ்வியலில் பிரிக்க முடியாத ஒரு இருப்பிடமாக மாறிவிட்டது. உற்பத்திப் பொருட்களின் கண்டுபிடிப்புகள் மூலமாகவே இவ்வேறுபாடுகள் தோன்றின என்பது வரலாற்று நிலவியல் அறிஞர் மார்க்ஸின் கருத்தாகும். இது முன்னொரு காலத்தில் அரசாட்சி முறையாகவும் தற்போது குடியாட்சி முறையாகவும் நிலவுடைமைச் சமூகமாகவும் உருமாறியது.

மூன்று பக்கம் கடல்களாகவும் ஒரு பகுதி மட்டும் மனிதனின் வாழ்விடமான நிலமாகவும் அமைந்திருப்பதே இவ்வுலகு. இந்தியா ஆசிய கண்டத்தில் காணப்படுகின்ற ஒரு நிலப்பகுதி ஆகும். தென்இந்திய நிலப்பரப்பைப் பற்றிய செய்திகளைத் தொல்காப்பியம் வழியாக அறியமுடிகிறது. “வடவேங்கடம் தென்குமரி” என்று தொல்காப்பியர் சங்க காலத் தமிழகத்தை வரையறை செய்கிறார். இந்நிலப்பகுதி தற்போதைய கர்நாடகமாநிலத்தின் வேங்கடமலையும் தமிழகத்தின் கன்னியாகுமரி வரையிலான நிலப்பரப்பையும் குறிப்பதாகும். புவியியல் அமைப்பின் அடிப்படையில் தெற்கே அமைந்திருப்பது கன்னியாகுமரியாகும். எனவே தொல்காப்பியரின் இந்நிலை பிரிவானது தென்னிந்தியப் பகுதிகளைக் குறிப்பதாக அமைகின்றது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, என்பதே ஐம்பெரும் அகநிலங்கள். புவியியல் அடிப்படையில் இந்நிலப்பகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் தற்போதைய தென்னிந்திய நிலவமைப்பு தொல்காப்பியரின் திணைக் கோட்பாட்டை ஒத்ததாகவே அமைகிறது.

திணை என்பது வாழ்வியல் நெறி வாழும் இடம், ஊர், அமைப்பு எனப் பல பொருட்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. தற்போது வழங்கப்பெறும் மலைப்பகுதி, கடற்பகுதி, காட்டுப்பகுதி வயல்பகுதி என்னும் இவ்வமைப்புக்கள் தொல்காப்பியரின் ஐந்நிலக் கோட்பாட்டுடன் மிகுந்த தொடர்புடையதாக அமைகின்றது. குறிப்பாக மலைப் பகுதியும் கடற்பகுதியில் பழமை அமைப்புடன் மிகவும் பொருந்திப் போவதைக் காணமுடிகிறது.

3.1.2 மலையும் கடலும்

முன்னொரு காலத்தில் குறிஞ்சித்திணை என்பது “மலையும், மலை சார்ந்த இடத்தையும்” குறிப்பிடும் நிலப்பகுதியாகும். இந்நிலப்பகுதிக்குக் காலப்போக்கில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. தொல்காப்பிய குறிஞ்சித்திணைக் கொள்கையை மிக ஒத்து நிற்கும் நிலப்பகுதியாகவே இன்றளவும் உணரமுடிகிறது. எனினும் இங்கு வாழும் மக்களைத் தற்கால நாகரீக மனிதர்கள் ஆதிவாசிகள் அல்லது காட்டுவாசிகள் என்று சிறப்பிக்கின்றனர். மலைப்பகுதியில் வாழும் மனித இனம் தனக்கெனச் சில வாழ்வியல் சிறப்புகளைப் பெற்றுள்ளனர். உணவுப் பொருட்களின் தேவைக்காகவும் சில வாழ்வியல் தொடர்புகளுக்காகவும் மட்டுமே இன்றைய நாகரீக உலகுடன் மலைவாழ் மக்கள் தொடர்புகொண்டு வாழ்கின்றனர். எனினும் தங்களுக்கென ஒரு தனி வாழ்க்கைமுறையைப் பின்பற்றி இவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பண்டையகால வாழ்க்கைமுறை அவர்களிடையே அழிக்கமுடியாத அடையாளமாகப் பின் தொடர்ந்து வருகிறது. இதுவே மற்ற நிலப்பகுதி மக்களிடமிருந்து இவர்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது

தற்போதைய அரசாங்கங்களும் இவர்களுக்கெனத் தனிஉரிமைகளை அளிக்கின்றன. நாட்டுபுறவியல் ஆய்வுகள் இம்மக்களின் சமயம் சடங்குகள் வாழ்க்கைமுறை அனைத்துமே மரபுவழிசார்ந்ததாக அமைந்துள்ளன என்று குறிப்பிடுகின்றன. மலைப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் மிகவும் வீரம் மிகுதியானவர்களாகவும் வேட்டையாடுதல் போன்ற வித்தைகளில் கைதேர்ந்தவர்களாகவும், நாட்டு

வைத்தியம், மூலிகை வைத்தியம், சித்த வைத்தியம் போன்ற மரபுச்சார்ந்த மருந்துவழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவவராகவும் இன்றுவரை வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதுவே அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சம் ஆகும். பழையமையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட இச்சமூகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பினும் பழமை மரபினைத் தொடர்கின்ற சமூகமாகவே மலைப்பகுதி மக்கள் இன்றளவும் அறியப்படுகின்றனர்.

மேற்கூறிய மலைப்பகுதி மக்களைப் போன்ற கடற்கரைப்பகுதியில் வாழும் மக்களும் தங்களுக்கென ஒரு வாழ்வியல் முறையினைப் பின்தொடர்ந்து வருகின்றனர். மனித நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியும் கண்டுபிடிப்பும் இவர்களின் தொழிலின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறதே அன்றி இவர்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த கூறுகளின் மீது முழு ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தவில்லை.

கடற்கரைப்பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் நெய்தல் நிலமக்கள் என அறியப்பட்டாலும் தற்காலத்தில் அவர்கள் மிகுதியாக மீனவச்சமூகம் என்ற பொதுப்பெயரிலேயே அறியப்படுகின்றனர். தமிழகத்தில் இவர்கள் மீனவர்கள் என்று அறியப்படுவதும் கேரளத்தில் ‘மல்சிய தொழிலாளிகள்’ என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். தொழில் சார்ந்த நுட்பங்களிலும் சமய நம்பிக்கைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களிலும் ஏனைய நிலப்பகுதி மக்களிலிருந்து மாறுபட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர்களின் கருத்து இவர்களையும் மரபுவழிச் சமூகம் என்றே அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றனர். நாகரீக வளர்ச்சியும் உலகியல் மாற்றமும் இவர்களைத் தாக்கியுள்ளது. எனினும் மரபுச்சார்ந்த வீரசாகசங்களில் இவர்கள் கைதேர்ந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் சுறாமீனை வேட்டையாடுவதிலும் கருவிகளின் உதவியின்றி மீன்பிடிப்பதிலும் எந்திரப்படகுகளின் உதவியின்றிக் காலநிலைக்கேற்ப கடலில் நீந்தல் சாகசம் நிகழ்த்துவதிலும் சிறந்த பயிற்சியடைந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். மீனவர்களில் பெரும்பாலானோர் இன்றுவரை தங்களைத் தொல்குடி மீனவச்சமூகம் என்று கூறிக்கொள்வதே இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றது. “கடல்மேல்பரதவன்” என்ற கூற்றுக்கு இணங்க இவர்களின் அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக்

கொள்ளவே முற்படுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக முத்துக்குளித்தலை மீனவன் வீரச்சாகசமாகக் காண்கின்றான்.

இன்றைய அரசாங்கம் அவர்மீது பல கட்டுப்பாடுக்களை விதித்திருப்பினும், முத்துகுளித்து வலம்புரிசங்கை எடுப்பதிலும், வேட்டையாடி சுறாமீனை வீழ்த்துவதிலும் மிகுதியான ஆர்வமுடைய செயலாகவே மீனவச்சமூகத்தினர் காண்கின்றனர். எனினும் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் நிற்கும் ஒரு சமூகமாகவே மீனவச்சமூகம் அறியப்படுகிறது. மரபு நெறியுடன் தமது வாழ்வியலை இச்சமூகம் பின் தொடர்ந்து வருகிறது.

➤ கடலோர மக்களும் (மீனவர்கள்) மலைவாழ்மக்களும் (பழங்குடியினரும்) தொல்சமூகத்துடன் மிகுந்த தொடர்புடைய வாழ்வியலை மேற்கொள்கின்றனர். ஏனெனில் இவ்விரு நிலப்பகுதிமக்கள்மட்டுமே இன்றுவரை சமூகத்தில் தனிச் சிறப்புகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துகளின் அடிப்படையில் குறிஞ்சி நிலமக்கள், நெய்தல் நிலமக்கள் என்ற வரையறைக்குள் மலைவாழ் மக்களையும் மீனவ சமூகத்தினரையும் உட்படுத்தி வரையறை செய்யலாம்.

3.1.3 ஏனைய நிலப்பகுதிகளில் தற்கால நிலை

குறிஞ்சி, நெய்தல் தவிர ஏனைய நிலப் பகுதிகளான மருதம் (வயலும்-வயல் சார்ந்த இடமும்), முல்லை (காடும்-காடு சார்ந்த இடமும்) பாலை (மணலும்-மணல் சார்ந்த இடமும்) போன்ற நிலங்களை வேறுபடுத்திக் காண்பது சிக்கலானது, எனத் திணையியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் இந்நிலங்களுக்கு வியக்கத்தக்க அளவில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மருதம் என்பது “வயலும் வயல் சார்ந்த இடத்தையும்” குறிக்கின்ற நிலப்பகுதியாகும். ஆனால் தற்போது கிராமப்புறங்களில் மட்டுமே இதன் எச்சங்களைக் காணமுடிகிறது. சான்றாகத் தமிழ்நாட்டில், தஞ்சாவூரிலும் கேரளத்தில், குட்டநாடு மற்றும்

பாலக்காடு போன்ற பகுதிகளில் மட்டுமே மருதநிலத்தைக் காணமுடிகிறது.

3.1.4 மருதத்தின் தற்கால நிலை

வயல் சார்ந்த பகுதிகளை மருதநிலப்பகுதியாகச் சிறப்பிப்பது அரிது. ஏனெனில் பிற நிலப்பரப்பில் ஒரு சிறு பகுதி மட்டுமே வயல்களாக உருமாறியுள்ளது. வயல் என்பது நெல் விளைகின்ற இடமாகவும் பிறதானியங்கள் விளையும் இடமாகவும் உருமாறியுள்ளதால் இந்நிலப் பகுதியை விளைநிலம் என்றே கூறமுடியும். இந்நிலப்பகுதி நகரங்களாகவும், மாநகரங்களாகவும் மாற்றப்பட்டுள்ளன. இது மக்கள் நிலையாக வாழ்ந்து வருகின்ற பெரும் மக்கள் கூட்டத்தை உள்ளடக்கிய பகுதியாகவும், இந்நிலப்பகுதி கருப்படுகிறது. தனிக்குழுவோ, தனிச்சிறப்போ அல்லாத ஒரு பொது நிலப்பகுதியே மருதம் ஆகும். மனித நாகரீகத்தின் உச்சகட்ட வளர்ச்சியின் மூலமாக மருதநிலம் முற்றிலும் மாறியது. தனித்து அடையாளம் காண்பது மிக அரிது. மருதம் என அழைப்பதை விட “நாகரீக மக்களின் வாழ்நிலப்பகுதி” என்று அழைப்பதே பொருத்தமாகும். ஏனெனில் இங்கு எல்லாத் தொழில்களும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

3.1.5 முல்லையின் தற்போதைய நிலை

காடும் காடு சார்ந்த பகுதியும் முல்லைநிலமாகும். காடுகள் எல்லாம் பெருமளவு அழிவை நோக்கியே செல்கின்றன. மனிதனால் அழிக்க முடியாத காடுகள் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. அவை, இன்றைய அரசாங்கத்தால் பறவைகள் சரணாலயங்களாகவும் வனவிலங்குகள் சரணாலயங்களாகவும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காட்டில் வாழ்ந்த மனிதகுலம் மறைந்து போய்விட்டது. மலைவாழ் மக்களுடனோ பொதுநிலமக்களுடனோ முல்லை ஒன்றிவிட்ட நிலையைத் தான் தற்காலத்தில் காணமுடிகிறது. இந்நிலப்பகுதியில், தனிச் சமூகத்தையோ, கலாச்சாரத்தையோ காணமுடியவில்லை. பெரும்பாலான காடுகள் பொது நிலமாக மாற்றப்பட்ட நிலையைக் காணமுடிகிறது.

3.1.6 பாலையின் தற்கால நிலை

முல்லையும் மருதமும் முரண் திரிந்த நிலையே பலை நிலம் ஆகும். காடுகளை மனிதன் அழிப்பதன் மூலமாகப் பருவநிலைகள் முற்றிலும் மாறியுள்ளது. ஆகையால், மழை பெய்வது மிகவும் கடினமான ஒன்றாக மாறியுள்ளது. தமிழகத்திலும் கேரளத்தில் ஒரு சில பகுதிகளிலும் பாலையிலங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. மருதநிலங்கள் மலையாக மாறியமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இன்றைய தமிழகம் விளங்குகிறது எனலாம். இன்று எல்லா நிலங்களிலும் அதன் முற்காலநிலையின் நில எச்சங்களை மட்டுமே காண இயலும்.

3.1.7 திணைக்கோட்பாடும் சூழலியலும்

மானுடவியலின் அடிப்படையில் தென்னிந்திய நிலப்பரப்பினை வரலாற்று முறையில் ஆய்வு செய்வதற்குத் திணைக் கோட்பாடு ஓரளவு உறுதுணையாக நிற்கிறது. ஏனெனில் தென்னிந்திய மக்களின் இனவரைவியல் கூறுகளை ஓரளவேனும் எடுத்துரைத்தது திணைக்கோட்பாடேயாகும். தென்னிந்தியாவைப் பற்றிய முழு வரலாறும் கிடைப்பது அரிதானது ஆகும் என்பதே வரலாற்று அறிஞர் ரொமிலா தாப்பரின் கருத்து. இந்தியாவின் முழு வரலாறு, எழுதப்படாத ஒன்றாக இருப்பதால் கிடைக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில், எழுதப்பட்ட ‘தென்னிந்திய வரலாறும், மக்களும், பண்பாடும்’ என்ற நூலில் கிடைக்கும் ஏராளமான சான்றுகளும் சங்க இலக்கியக் குறிப்புகளாகும். இதனடிப்படையில் ஆசிரியரான கே.கே.பிள்ளையவர்கள் தொல்-பழங்குடிச் சமூகமாக ஐந்திணை மக்களையே குறிப்பிடுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக மீனவச் சமூகத்தின் வரலாறு என்பது முழுமையடையாத புதிராகவே இருக்கின்றது. தற்போதைய ஆய்வறிஞர்கள் இதன் மீட்டுருவாக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டே “திணை விரிவாக்கம்” என்னும் கருத்தாக்கத்தைக் முன்வைக்கின்றனர். தற்காலச் சூழலை ஆராய்வதற்குத் திணைக்கோட்பாடு தன்னகம் ஏராளம் கருத்தாக்கத்தை கொண்டுள்ளது. எந்நிலப்பரப்பில்? எக்காலத்தில்? எச்சூழலில்? எவ்வாறான? மனிதர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் அவர்களின் தொழில், பண்பாடு, நாகரீகம், பழக்கவழக்கம் போன்றவை எவ்வாறாக

இருந்தது என்பதற்குத் தொல்காப்பியரின் இந்நிலவியல் கோட்பாடு ஓரளவேனும் விளக்கம் அளிக்கிறது.

ஏனெனில் அவ்வவ் நிலப்பகுதிகளில் அதன் மரபு எச்சங்கள் ஓரளவேனும் பிரதிபலிக்கின்றது. எனவே திணைக் கோட்பாட்டைத் திராவிடர்களின் சூழலியல் கோட்பாடு எனலாம். அன்று மனிதர்கள் வாழ்ந்த சூழலை அடிப்படையாகக்கொண்டு அவர்கள் வாழ்வியலை அகப்பொருளியலில் வகை செய்துள்ளார் தொல்காப்பியர். தொழில் தென்னிந்தியாவின் வரலாறு கிடைக்கப்பெறாத ஒன்றாக இருப்பதால் முதன்மைச் சான்றாகத் தொல்காப்பியரின் திணைக்கோட்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களின் வாழ்வியல் தொடர்நிலையை ஆராய்வது ஏற்புடையதாகும். ஏனெனில் திணைக்கோட்பாடு இல்லையெனில் தென்னிந்திய மனிதரின் சூழலியலையும் வாழ்வியலையும் நம்மால் அறிந்திருக்கமுடியாது. மட்டுமின்றி அவ்வாறு ஒரு சமூகம் வாழ்ந்ததற்கு அடையாளமே இல்லாமல் போயிருக்ககூடும் என்பதே மலையாள இலக்கிய அறிஞர் அய்யப்பப்பணிக்கரின் கருத்து. இக்கருத்தை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் அமைவதே பிற்கால திணை மீட்டுருவாக்க கொள்கை ஆகும். மரபுமீறிய வாழ்வியலில் மரபு எச்சங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் ஒரு சமகால நிலையில் தான் நாம் வாழ்கிறோம் என்று பின் காலனியர் கோட்பாட்டாளர் எட்வர்ட்செய்யது கூறுகிறார். இச்சூழலில் திணைக்கோட்பாட்டை மீட்டுருவாக்கம் மிக முக்கியமான தேவையாக திணையியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். (1990 : 96)

3.1.8 திணைவிரிவாக்கமும் மீட்டுருவாக்கமும்

- ❖ திணை என்பது மூன்று படிநிலைகளைக் கொண்ட ஒரு கோட்பாடாகும். அப்பாகுபாடுகள் அந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் சமூகத்தை வரையறை செய்த நிலையாகும். ஆனால் தற்போதைய நிலையில் அகத்திணையை ஏழாகவும் புறத்திணையை ஏழாகவும் வகை செய்ய இயலாது. ஏனெனில் அன்றைய சூழலும் அன்றைய வாழ்வியலும் இன்று

பழங்கதையாக மாறியுள்ளது. ஆகையால் இன்றைய வாழ்வியல் குழலுக்கேற்ப திணைக்கோட்பாட்டை விரிவாக்கம் செய்யவேண்டும்.

- ❖ திணைமீட்டுருவாக்கம் என்பது மரபு மீட்டுருவாக்கம் அல்ல. அது வரலாற்று மீட்டுருவாக்கம். கலாச்சார மற்றும் பண்பாட்டுக் மீட்டுருவாக்கமாகும். ஏனெனில் சமகாலத் தமிழக-கேரள மக்களின் வாழ்வியலில் கலாச்சார மற்றும் பண்பாட்டுக் கூறுகள் திணை சார்ந்ததாகவே இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மீனவர்களின் வாழ்வியல் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. அவர்களின் தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் தெய்வம் சார்ந்த வழிபாடுகள் போன்ற அனைத்தும் கலாச்சார மீட்டுருவாக்கக் காரணிகளாகவே பயின்று வருகின்றன. நெய்தல் (கடற்கரை) தீரப்பிரதேசம் என்ற சமூகப் படிநிலைகளை ஆராய்வதன் மூலம் திணைக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையை அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

எடுத்துக்காட்டாக நெய்தலின் உரிப்பொருள் இரங்கலும் - இரங்கல் நிமித்தமும் ஆகும். திணைக்கோட்பாடு இதனைத் திட்டவாட்டமாக வரையறு செய்துள்ளது. ஏனெனில் கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்லும் தலைவன் வீடு திரும்பும் வரை கரையில் வாழும் குடும்பம் அவன் வருகையை எதிர்பார்த்துப் புலம்பலோடு வாழ்க்கையை நகர்த்துகிறது. அவன் குறிப்பிட்ட நாளில் வரவில்லையெனில் இரங்கல் கொள்கின்றனர். இன்றும் மீனவரின் வாழ்க்கைநிலை இதன்பொருட்டாகச் செயல்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஓகிப்புயல் ஏற்பட்டபோது கரைக்குத் திரும்பாத மீனவர்களின் குடும்பத்தின் இரங்கல்களை நாம் சமூகவலைத்தளங்கள் மூலமாகவும் தொலைக்காட்சி மூலமாகவும் அறிந்தோம். தொழில் நுட்பவளர்ச்சி பெருகியுள்ள இக்காலகட்டத்திலும் மீனவரின் ஆற்றல் பெருமளவில் மாற்றம் நிகழவில்லை. கடலின் காலநிலையும், கரையில் நிலவும் காலநிலையும் முற்றிலும் மாறுபட்டது என்பதே கடல் ஆய்வாளர்களின் கூற்று. (2012:61)

கடல் என்பது மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். மீனவச்சமூகத்தினர் கடலைக் கரைக்கடல், அண்மைக்கடல், ஆழ்கடல் என வகைப்படுத்துகின்றனர்.

கரைக்கடல் என்பது கரைக்கு அண்மையிலுள்ள கடலாகும். அண்மைக்கடல் என்பது கரைக்கடலுக்கு அப்பாலுள்ள கடலாகும். ஆழ்கடல் என்பது அண்மைக்கடலுக்கும் அப்பாலுள்ள கடல். கரைக்கடல் (முதல்ஆறு நாட்டுக்கல்மைல்) அண்மைக்கடல் (12 நாட்டுக்கல் மைல்) பனிரெண்டு நாட்டிக்கல் மைலுக்கு அப்பாலுள்ள கடல் ஆழ்க்கடல் ஆகும். (நீ.நி.வ.க.33.4) இவ்வளவியல் அடிப்படையிலேயே மீனவர்கள் மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொள்கின்றனர். எனவே நிலமும், சூழலும், காலமும் மிகமுக்கியமான வாழ்வியல் காரணிகளாக அமைகிறது. 2000 வருடங்களுக்கு முன்னமே திணைக்கோட்பாடு இதனைத் திட்டவட்டமாக வரையறுத்துள்ளது. திணைக்கோட்பாட்டின் நிலையை விரிவாக்கம் செய்வதின் மூலம் தற்கால தென்னிந்திய மக்களின் சூழலை அறியமுடியும்.

3.1.9 திணை அமைப்பு

ஐரோப்பாவில் தற்போது உருவெடுத்துள்ள பெரும்பாலான கோட்பாடுகளுள் திணைக்கோட்பாட்டின் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக இருத்தலியல் கோட்பாடு, மானுடவியல் கோட்பாடு, சூழலியல் கோட்பாடு உணர்ச்சியல் கோட்பாடு, கவிதையியல் படிமகோட்பாடு, தத்துவவியல் கோட்பாடுகளின் சராம்சம், சுற்றுப்புறச் சூழலியல் கோட்பாடு (Eco criticism) நிலவியல் கோட்பாடு, வரலாற்று நிலவியல் கோட்பாடுகள், பொருளாதார சிந்தனை உருவாக்க கோட்பாடுகள் போன்றவற்றை கூறலாம்.

3.1.10 இருத்தலியல் கோட்பாடும் திணையும்

திராவிடச் சமூகத்தின் இருத்தலியலைப் பதிவு செய்துள்ள இலக்கிய கோட்பாடாக திணைக்கோட்பாட்டைப் பாகுப்படுத்தலாம். ஏனெனில் திராவிட நிலப்பரப்பின் (geographical condition) நிலையை இக்கோட்பாடு நேர்த்தியாக வரையறை செய்துள்ளது. இருத்தலியலிலும் முழுமையாக திணைக்கருத்தாக்கம் இல்லை என்றாலும் ஓரளவேனும் திணைக்கோட்பாட்டில் திராவிடச் சமூகத்தின் 'இருத்தலியல்' கூறுகள்

பிரதிபலிக்கின்றன. அய்யப்பப்பணிக்கர், தமிழவன், சிவசு, ஐவகர் என்பதை ஞானி போன்றோரின் கருத்துக்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. நிர்மல் செல்வமணி, பிரேம்-ரமேஷ் போன்றோரின் கருத்து இதனை விளக்கிச் செல்கிறது. ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் வரலாற்று நிலவியல் சார்ந்த பின்புலங்களில் இருந்துதான் படைப்புகள் உருவாகின்றன. இதன் அடிப்படையில் தமிழ் திணைக்கோட்பாட்டினை நிலப்பரப்பிற்குரிய கோட்பாடாக மீட்டுருவாக்கம் செய்யவேண்டும். மேற்கிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கோட்பாடுகள் திராவிட நிலப்பரப்பிற்குப் பொருந்தாது என்பதை ஐயப்பப்பணிக்கர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். (2016:16)

மேற்கூறிய ஆய்வாளர்களின் கருத்திற்கேற்ப திணை விரிவாக்கம் என்பது தென்னிந்திய மக்களின் கலை, பண்பாடு, வாழ்வியல், உளவியல், சுற்றுப்புறச் சூழலியல் போன்ற வெவ்வேறு தளங்களைச் சார்ந்தது என்பது புலப்படும். எனவே படைப்பிலக்கியங்களை ஆராயும்போது அது உருவான வரலாற்றையும் சமூகப்பின்னணியையும், சூழலையும், காலத்தையும் தவிர்க்கமுடியாது. ஏனெனில் இலக்கியத்திறனாய்வு என்பது இலக்கியம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் திறனாய்வாகும். மலையாள ஆய்வறிஞர் அய்யப்பப்பணிக்கரின் கருத்துப்படி மேலை நாட்டு இலக்கியக்கொள்கைகளின் மூலம் திராவிடநிலச்சூழலில் எழுந்த படைப்பிலக்கியங்களை ஆராய்தல் என்பது சாத்தியமற்றது.

மேற்கூறியவாறு படைப்பிலக்கியங்கள், ஒரு சமூகத்தின் உணர்விலிருந்து உருவெடுத்திருக்கக்கூடும், ஐரோப்பிய வாழ்வியல் சூழலும், இந்திய வாழ்வியல் சூழலும் தம்மில் மிகுதியாக வேறுபடுகின்றன. வெவ்வேறு சமூகச்சூழலில் வெவ்வேறு பகுதிகளில், வாழ்கின்ற மக்களிடையே வெவ்வேறு கலாச்சாரமும், பண்பாடும், நம்பிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. எனவே இலக்கியத் திறனாய்வுக்குப் பின்னணியாக அமைவது ஒரு சமூகமோ அல்லது அச்சமூகத்தில் நிகழ்கின்ற ஒரு நிகழ்வோ அல்லது அச்சமூகம் உருவாக்கும் வெவ்வேறு நிகழ்வுகளோ காரணமாக இருக்கலாம். எனவே அச்சமூக

இலக்கியத்தை ஆராயும்போது அச்சமுகத்தின் சூழல், காலம், அமைப்பு என்னும் காரணிகளை வகைப்படுத்தி ஆராய்தலே பொருத்த முடையதாகும். மேற்குறிப்பிட்டவாறு ஒரு நாட்டில் பல கலாச்சார சமூகங்கள் (cultural Society) காணப்படுகின்றன. எனவே இவை அனைத்தையும் ஒரே கொள்கையின் கீழ் கொண்டுவந்து ஆராய்தல் என்பது முரண்பாட்டை தோற்றுவிக்கும். ஆகவே, திராவிட நிலப்பகுதியில் தோன்றியுள்ள இலக்கியங்களைத் திராவிட இலக்கியக்கொள்கையின் கீழ் கொண்டுவந்து ஆராய்தலே ஏற்புடையதாக அமையும் என்பது புலனாகிறது.

3.1.11 தொல் திராவிடமும் நெய்தல் திணையும்

“வருணன்மேய பெருமணல் உலகமும்” – (தொல்.அகம்.951)

திராவிட குடிகளைக் குறித்த குறிப்புகள் தொல்காப்பியம் அகத்திணையில் நூற்பாக்கள் வழியாகத்தான் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இதன் அடிப்படையிலேயே இங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்களைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் அவர்களின் தொழில், உணவு, இருப்பிடம், போன்ற சமூகவலையைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் நம்மால் அறிய முடிகிறது. தொல்திராவிட சமூகத்தில் வாழ்ந்த கடலோர மக்கள் நெய்தல் நிலத்தினர் என்று அறியப்பட்டனர். திணையியல் அறிஞர்களும் அவ்வாறே விளக்குகின்றனர். இக்கூற்றுக்கள் மூலம் நிலவழிச்சமூகம் ஒன்று தொல்தமிழகத்தில் நிலவியிருந்தது எனலாம். இதன் எச்சங்கள் இன்றளவும் தமிழக மற்றும் கேரளக் கடற்கரைப்பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. எனவே காலப்போக்கில் இந்நிலத்தின் அமைப்பிலும், இந்நில மக்களின் வாழ்வியலிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும் திராவிடக் கடற்கரையில் வாழும் மீனவர்களை நெய்தல் நிலத்தினர் என்று கருதுவது ஏற்புடையதாகும்.

3.2.1 நவீனத் திறனாய்வும் இலக்கிய கோட்பாடுகளும்

இலக்கியம், படைப்பாளி - படைப்பு - வாசகர் என்ற சுழற்சியில் இயங்குகின்றது. வரலாற்றுத் திறனாய்வாளர்கள் படைப்பாளியைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடினர். ஆனால் புது, திறனாய்வாளர்கள்

படைப்பிற்கு (text) முக்கியத்துவம் அளித்தனர். இதன் அடிப்படையில் ஐரோப்பாவில் “இலக்கியக்கொள்கை” ஏராளமாகத் தோன்றின. ஐரோப்பா உலகநாடுகளைத் தன்வசப்படுத்தி ஆட்சி செய்ததால் நம் நாட்டில் எழுந்த இலக்கியங்களில் கூட ஐரோப்பியத் தாக்கம் ஏற்பட்டது. எனவே, நவீன இலக்கியங்கள் ஐரோப்பிய இலக்கியக் கொள்கையின் தாக்கத்திற்கு உள்ளானது. ஆகையால் கவிதை, சிறுகதை, நாவல் போன்றவற்றைத் திறனாய்வு செய்வதற்கு ஐரோப்பிய இலக்கியக் கொள்கையின் உதவி நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறது.

3.2.1.1 நவீனத்துவமும் சமூக இலக்கியமும்

ஐரோப்பியாவில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சியின் காரணமாக உலகமெங்கும் இலக்கியங்களில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. இலக்கியம் பழைமைநிலையை இழந்து புது நிலையை அடைந்தது. இலக்கியத்தின் மீதான இத்தாக்கத்தை நவீனத்துவம் (Modernism) என்று அழைக்கப்பட்டது. மரபு இலக்கியங்கள் சில கட்டுப்பாடுகளை வலியுறுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, கவிதை படைப்புக்கு யாப்பு (meter) அறிந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் நவீனத்துவம் நிகழ்வுகளை எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகளையும் பின்பற்றாமல் பதிவு செய்ததால் இது ஒரு வெகுசன தத்துவமாக வளர்ந்தது.

3.2.1.2 நவீனத்துவத்தின் ஐந்து இசைங்கள்

இம்ப்ரெஷனிஸம், எக்ஸ்பிரஷனிஸம் க்யூபிஸம், டாடாயீசம், சார்ரியலிஸம், இருத்தலியல் கோட்பாடு போன்ற கொள்கைகள் நவீனத்துவ உலகில் புது ஏடுகள் எனலாம். தமிழ் இலக்கணத்தில் உள்ளுறை இறைச்சி, உவமை போன்ற செய்யுளியல் தத்துவங்களைப் போன்றதே ஐரோப்பாவில் உருவான இவ்விலக்கியக் கொள்கைகள். எனவே நவீனத்துவத்தின் அடிப்படையில் இருமொழி நெய்தல் நாவல்களை நான்கு வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. மார்க்சிய நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்
2. பெண்ணிய நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்
3. காலணிய நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்

4. பின்காலணிய நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்

3.2.2 மார்க்சிய நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள்

நவீனத்துவத்தின் மிக முக்கியமான இலக்கியக்கோட்பாடுகளில் ஒன்று மார்க்சிய கோட்பாடாகும். மார்க்சிய நோக்கு இலக்கியம் எழுந்த இடத்தையும், சூழலையும், முதன்மைப்படுத்துகிறது. தமிழில் சிலப்பதிகாரத்தை முதல் குடிமக்கள் காப்பியம் என்கிறோம். மார்க்சிய அறிஞர் இரகுநாதன் சிலப்பதிகாரத்தை மார்க்சிய அடிப்படையில் ஆராய்ந்து கோவலன் யார்? எனக் கேள்வி எழுப்புகிறார். இதன் அடிப்படையில் மார்க்சியம் அடித்தள மக்களின் வாழ்வியலை ஆராய்கின்றது என்கிறார் ச. பஞ்சாங்கம். எனவே, நெய்தல் திணை நாவல்கள் அனைத்துமே சமூகத்தின் அடித்தள மக்களான மீனவர்களின் வாழ்வியலை குறிப்பிடுகின்றன. ஆகவே மார்க்சிய நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்களை திறனாய்வு செய்யலாம். (2016:126)

3.2.1 நெய்தல் திணை நாவல்களில் மார்க்சியம்

ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நெய்தல்திணை நாவல்கள் அனைத்தும் மார்க்சியக் கருத்தாக்கத்தை எடுத்துரைக்கின்றன. தமிழக-கேரள கடலோரப்பகுதியில் வாழ்கின்ற மீனவர்கள் அனைவருமே அடித்தள மக்களாகவே உள்ளனர். மீனவ சமூகத்தினர் தொல்பழங்காலம் முதல் குழுக்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். தற்காலத்தில் தொழில்முறையில் ஏராளம் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மீன்பிடித் தொழில் முறைகளிலும் ஏராளமான மாற்றங்களைக் காணலாம்.

3.2.2 பழங்கால இனக்குழு பொதுஉடமை சமூகம்

முன்னொரு காலத்தில் இனக்குழு சமூகம் நிலவியிருந்தது. திராவிட நிலப்பரப்பில் “திணை” கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இனக்குழுக்கள் ஐந்துவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டது. கடலோரத்தில் வாழ்ந்திருந்தவர்களை நெய்தல் நில மக்கள் எனத் திணைக்கோட்பாடு அடையாளப்படுத்தியது. தமிழக மற்றும் கேரளக்கடற்கரைப் பகுதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மீனவர்கள் ஒரு காலத்தில்

இனக்குழுக்களாகவே வாழ்ந்தவர் ஆவர். பின்பு சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்கள் காரணமாக அவர்கள் வெவ்வேறு பெயர்களில் அறியப்பட்டனர். வேட்டையாடி உணவு உண்ணும் பழக்கத்தை மீனவர்கள் மேற்கொண்டனர். உணவு மட்டுமே அவர்களின் முக்கிய தேவையாக இருந்தது. வலைவீசியும் உளிஎறிந்தும் பிடித்த மீன்களைப் பகுத்துண்டு வாழ்ந்து வந்தனர்.

கடற்கரையோரங்களில் சிறுகுடிசைகளை அமைத்து வாழ்ந்து வந்தனர். மிகுந்த ஒற்றுமையும் அவர்களிடையே நிலவியிருந்தது. உணவுப்பொருட்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் திறனும் அவர்களிடையே காணப்பட்டன. மீனைப் பண்டமாற்றம் செய்து பிற உணவுப்பொருட்களைப் பெற்று அனைவரும் பகிர்ந்து பொதுவுடமை சமூகமாகவும் வாழ்ந்தனர்.

ஜோடிக்குருஸின் “ஆழிசூழ்உலகு” என்னும் நாவல் சங்ககால தொல்சமூகமே பரதவ சமூகம் என்று குறிப்பிடுகிறது. மலையாள நாவல்களில் தொல்பழங்கால, சிந்தனையைக் காணமுடியவில்லை எனினும் ‘மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙங்’ என்னும் நாவல் மீனவர்களின் குடியிருப்பை முக்குவசேரி எனக்குறிப்பிடுகிறது. இதனைப் பார்க்கும் போது தொல் பழங்காலத்திலிருந்தே கேரளத்திலும்-தமிழகத்திலும் வாழ்ந்திருந்த மீனவர்கள் பழங்கால இனக்குழு பொதுவுடமை சமூகமாக வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

சான்றாக:

கானலம் பெருந்துறைக்கவினி மானீர் (ஆ.ச.உ.10)

இலங்க இருப்பரப்பின் எறிசுறா நீக்கி (ஆ.ச.உ.20)

கானலம் சிறுகுடி கடல்மேல்பரதவர் (ஆ.ச.உ.-20)

“இது என்றெ மண், இது என்றெ முத்யாம்மீன், என்றெ

தெய்யங்ஙங்ளும் கூடி கழிஞ்ஞிருந்நமண்ணு (ம.தெ.145)

“அப்புப்பன் அம்முமம்மாருடெ கதகள்கூட்டி வாயிக்கும்போல்

கொல்லம் ஜில்லயிலே நீண்டகரமுதல் ஆலழப்புழா ஜில்லயிலே

ஆறாட்டுபுழ வரெ கரிமணல்குந்நுகள், ஆம்பலும், தாமரெயும்

(ம.ஜி.பக்.7)

மேல்குறிப்பிட்ட வரிகளின் வாயிலாகத் தமிழ் நாவல்கள் சங்க இலக்கிய பாடல்கள் மூலம் மீனவச்சமூக வாழ்வியல் தொன்மையைக் குறிப்பிடுகின்றன. மலையாள நாவல்கள் பழங்கதைகள் மூலம் மீனவச் சமூகத்தின் பழமையை எடுத்துரைக்கின்றன. எனினும் இரு மாநிலங்கள் சார்ந்த மீனவர்களுக்கும் தொன்மையான வரலாறு உள்ளன என்பதை நெய்தல் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இருமொழிநாவல்களும் மீனவச்சமூகத்தின் தொல்வரலாற்றை எடுத்துரைப்பினும் தமிழ்நாவல்கள் மலையாள நாவல்களைவிட தக்க சான்றுகளுடன் விளக்குவதைக் காணமுடிகிறது.

3.2.2.1 அடிமைச்சமூகம்

இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்து வந்த மக்களிடையே வாழ்க்கை முறையிலும், கருவிகள் பயன்பாட்டுத்திறனிலும் சமச்சீரற்ற நிலை உருவானது. இதன்விளைவாக இனக்குழுக்களுக்கிடையே சண்டைச்சர்வகளும், போர்களும் அதிகரித்தன. இதன்விளைவாகச் சமூக ஒற்றுமை சீர் குலைந்தது. கருவிகளைக் கண்டுபிடித்ததன் விளைவாகச் சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உருவாகின.

இதன் விளைவாகக் கருவியைத் தன்னகம் உடைமைப்படுத்திக் கொண்ட சமூகத்தினர், வேறோரு வர்க்கத்தின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழத் தொடங்கினர். இதன்மூலம் அடிமைச் சமூகம் உதயமானது என்பதை மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். (இ.தி.கே.112)

3.2.2.4 நெய்தல் நாவல்களில் அடிமைச்சமூகம்

தொழிற்புரட்சியின் காரணமாக இனக்குழு சமூகம் சிதைக்கப்பட்டது. மீன்பிடித்தல் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்த மக்கள் கருவிகளின் உதவியுடன் தொழிலைச் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குத் தள்ளப்பட்டனர். சொந்தமாக ஒரு வலையும், படகும் உள்ளவன் மற்ற மீனவர்களைத் தனக்கு அடிமையாக மாற்றினான். நெய்தல் நாவல்களான கொற்கை மற்றும் ஆழிகுழல் மரக்காப்பிலெ தெய்யங்ஙள், மணல்ஜீவிகள், புறங்கடல் உப்பு வயல் போன்ற அனைத்து

நாவல்களும் அடிமைச்சமூகத்தை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. தற்காலத்தில் முதலாளி-தொழிலாளி என்ற அமைப்பில் முதலாளிகள் உயர்மட்டத்தினராகவும், தொழிலாளிகள் அடி மட்டத்தினராகவும் கருதப்படுகின்றனர். முதலாளிகள் உடைமைகளாகவும் தொழிலாளிகள் அடிமைகளாகவும் செயல்பட்டு வருகின்றனர்

கொற்கை நாவல் ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிகாலத்தில் பரதவர்கள் அடிமைகளாக மாற்றப்பட்டனர் என்று குறிப்பிடுகிறது. பரதவர்களில் மேசைக்காரர்கள் என்னும் சாதியினர் உயர்குழுவினராகவும், மெனெக்கடவர்கள் இரண்டாம் குழுவினராகவும், கம்மரர்கள் அடிமட்ட குழுவினராகவும் மாறினர் என்பதை இந்நாவல் சுட்டுகிறது.

ஆங்கிலேயர்கள் (முதலாளிகள்)

மேசைக்காரர்கள் (இடநிலைக்காரர்கள்)

மெனெக்கடவர்கள்(கடல்சார்ந்த பிறதொழிலில் ஈடுபடும் மீனவர்கள்)

கம்மரர்கள் (கடலில் மீன்பிடிக்கும் கடைநிலை மீனவர்கள்)

இக்குழுக்கள் முன்னொரு காலத்தில் “பரதவர்” என்னும் பொது இனக்குழுச் சமூகமாக ஒற்றுமையாகப் செயல்பட்டு வந்துள்ளது. ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின் நிகழ்ந்த தொழிற்புரட்சியின் விளைவாகப் பரதவர் அனைவரும் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் முழுக்கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டனர். மேசைக்காரர்கள் கல்வியில் உயர்ந்த பரதவர் ஆகையால் பொருளாதார நிலையில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு நிகரான செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தனர். கடல்தொழிலில் குறிப்பாக ஏற்றுமதி-இறக்குமதி செய்யும் ஆங்கிலேயர்களின் தரக்களாகச் செயல்பட்டனர். ஏனைய பரதவர்களான மெனெக்கடவர்களையும், கம்மரர்களையும் இவர்கள் இழிவாகவே கருதினர். ஆங்கிலேயர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப கடைநிலை

மீனவர்களின், உழைப்பையும், உரிமையையும் சுரண்டப்பட்டதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட நாவல்கள் சுட்டுகின்றன.

சான்றாக

கொற்கை நாவலில் (37,62) ஐரோப்பாவிலிருந்து கப்பல் மூலமாக கொற்கை கடற்கரைக்கு ஒரு ஸ்டீம் எஞ்சின் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதன் எடை 6 டன். கடல் ஆழக்குறைவால் கப்பலால் துறைமுகத்திற்கு வர இயலவில்லை. ஸ்டீம் எஞ்சினை எப்படியாவது கொற்கைச் நூலாபீசிர்க்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என ஆங்கிலேய அதிகாரி இடைத்தரகரான பிரான்சிஸ் தெல்மெய்தாவிடம் உத்தரவிடுகிறார். கிலுக்கும், ஆண்டாமணியும் இச்செய்தியைக் கேட்டுத் திகைத்துப்போய் நிற்கிறார்கள். தெல்மெய்தா சீற்றனிடம் யு.டோன்ட்வோரி எனக்கூறுகிறார். தோணித்துறையில் பெரும் முதலாளியான ரிபரோவால் இக்காரியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை ஆனால் பிரான்ஸ் தெல்மெய்தா நான் செய்து காட்டுகிறேன் என்கிறார். கடலோடிகளை (லங்கார்களை) ஏவி, அப்பணியை நீண்ட சவால்களுக்குப் பின் செய்துமுடிக்கிறார். வேறுவழியே இல்லாமல் பலநாட்கள் உயிருடன் போராடிப் பரதவர்கள் அவ்வெஞ்சினைக் கரைக்குக் கொண்டு வருகின்றனர். இங்கு பரதவர்களின் உழைப்பு சுரண்டப்பட்டமையை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மேற்குறிப்பிட்ட இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு “யூ ஆர் தெ கிரேட்.....கிரேட்னு சொல்லிச் சொல்லியே இவனுங்க காரியத்தைச் சாதிச்சுவிடுவாங்க இங்க யார் உசிரு போகுது” என்னும் உரையாடலின் மூலம் ஆங்கிலேயே ஆட்சிகாலத்தில் கடும் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட மீனவ தொழிலாளிகளின் துயர நிலையை ஆசிரியர் பதிவு செய்கிறார்.

‘உப்புவயல்’ என்னும் நாவல் உப்பளத் தொழிலாளர்களின் அடிமை வாழ்க்கையை எடுத்துரைக்கிறது தூத்துக்குடி மாவட்ட உப்பளங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகளின் குறிப்பாகப் பெண் தொழிலாளிகள் ஜமீன்தார்களாலும் கங்காணிகளாலும் படும் இன்னல்களை நாவலாசிரியர் பதிவுசெய்கிறார். மேலும் உப்பளங்களில் பணிபுரிகின்ற ஆண் தொழிலாளர்களை விட பெண் தொழிலாளர்கள்

அதிகார வர்க்கத்தால் கடுமையாகச் சுரண்டப்படுகின்றனர். குடும்பம், சமூகம் போன்ற இரு இடங்களிலும் அவர்களுக்குச் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியவில்லை.

சான்றாக

ஐந்து மணிக்கெல்லாம் வேலைக்குப் போக வேண்டுமானால் கோல்டன் புறத்து கப்பன் பூங்கா மெயின் ரோட்டில் லாரி வந்து நிற்கும் 5 மணிக்குப் போறவங்க மத்தியானம் 2 மணிக்கு வீடு திரும்புவாங்க. இவ்வரிகள் வாயிலாக 5 மணி லாரியை தவற விட்டால் அன்று வேலை கிடைக்காது என்பதையும் ஏதாவது காரணத்தால் தாமதமாகி விட்டால் கங்காணியின் வசைச் சொற்களைக் கேட்கவேண்டும் என்பதையும் சில சமயம் மட்டுமே வேலை கிடைக்கும் என்பதையும் இல்லையெனில் தொழிலாளர் வாழ்க்கை பரிதாபமாக மாறும் என்பதையும் உணரமுடிகிறது.

3.2.2.4 உழைப்பும் சுரண்டலும்

சான்று

“எட்டரை மணிக்கெல்லாம் லாரியைப் பிடிச்சா தான் 9 மணிக்கு ஒழுங்கா வேலைக்குப் போய் சேர முடியும் காலையில் இருந்து சாயங்காலம் வரைக்கும் உப்பு பெட்டி சுமக்கணும் அதற்குள்ள நூறு தடவையாவது கங்காணி எழுத்தையும் பேச்சையும் கேட்டா ஆகணும்”

மேற்குறிப்பிட்ட உரையாடல் மூலம் உப்பளத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையும் அடிமை வாய்ப்பையும் ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னும் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளாலும் இடைநிலைக் காரர்களாலும் மோசமாக நடத்தப் படுகின்றனர் எனவும் உப்பளத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பு கடுமையாகச் சுரண்டப்படுகிறது எனவும் இந்நாவலின் வாயிலாக ஆசிரியர் ஸ்ரீதர கணேசன் குறிப்பிடுகிறார்.

“ஓடி ஓடி உப்பு பெட்டி சுமந்தாள் முட்டி எலும்பு உடைந்து போன மாதிரி வலிக்கும் சோர்ந்து போய் வீடு திரும்பும் போது பத்து ரூபாய் காசு கிடைக்கும் இந்த காசுக்காக தான் இந்த பாடு.”

உடலை வருத்திக் கொண்டு காலை முதல் மாலை வரை வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குத் தகுந்த கூலி கூட கிடைப்பதில்லை” என்பதை இக்கூற்று மூலமாக ஆசிரியர் விளக்குகிறார். மட்டுமின்றி ஆண் தொழிலாளர்களை விட பெண்கள் தான் அதிகமாக வேலை செய்கின்றனர் எனினும் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்களைவிட கூலி குறைவாகவே கிடைக்கின்றது. இக்காலகட்டத்தில் கூட இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதை உணர முடிகிறது. எனவே முதலாளித்துவம் நிலைத்திருக்கும் காலம் வரை சுரண்டல் நீடித்திருக்கும் என்னும் தத்துவத்தை இந்நாவல் உணர்த்துகிறது. நெடுங்காலமாக நில உரிமையும் கருவிகளும் உடமையும் ஜமீன்தார்கள் தன்வசப்படுத்தி விட்டதால் தொழிலாளர்கள் என்றுமே அவர்களின் அடிமைகளாகச் செயல்பட்டுவருவதற்கு விதிக்கப்படுகின்றன. உற்பத்திக் கருவிகள் பொதுவுடைமை அதன் மூலம் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை மாற்றம் ஏற்படும்.

ஜமீன்தார்கள் (முதலாளிகள்)

கங்காணிகள் (இடைநிலைக்காரர் அல்லது மேற்பார்வையாளர்)

தொழிலாளர்கள் (ஆண் - பெண்)

மலையாள நாவலான புறங்கடல் திருவனந்தபுரம் மாவட்டத்தில் “அஞ்சுதெங்ங” என்னும் கடலோர கிராமத்தில் வாழும் மீனவர்களின் நிலையைப்பதிவு செய்கிறது. மீன்பிடித்தலை மட்டுமே தங்களது குலத்தொழிலாகச் செய்துவரும் “மீனவர்கள் எல்லா காலகட்டத்திலும் விளிம்பு நிலைமக்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூட அரசாங்காத்தால் நிறைவேற்ற முடிவதில்லை.

வெளிநாட்டுக்கப்பல்கள் இங்கு மீன்பிடிக்க வருவதால் உள்நாட்டு மீனவர்கள் படகில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் போது மீன்கள் கிடைக்காத நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் வருமானமின்றி மீனவர்கள் வறுமைநிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இங்குள்ள இடைத்தரகர்கள் வெளிநாட்டுக்கப்பல்களில் வருபவருடன் சேர்ந்து கொண்டு உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுகின்றனர். ஆகையால் மீன்பிடி தொழில் அழியும் அபாயத்திற்குத் தள்ளப்படுகிறது. தங்களை ஆட்சி செய்யும் அரசாங்கமும் திருச்சபை நிர்வாகமும் இதனைக் கண்டு கொள்வதில்லை எனவே உரிமைப்போராட்டம் ஒன்றே இதற்குத்தீர்வு என்பதை இந்நாவல் வலியுறுத்துகிறது.

சான்றாக:

“ஞங்ஙளுடெ கடலில் மீன்பிடிக்கான் விதேசகப்பல் வருந்நு
.....லாசர் பரஞ்ஞு
சாம்ராஜ்துவ
முதலாளித்துவ
நவகோலோனியல்” (பு.க.92)

இவ்வரிகள் வாயிலாகத் தொழிலுக்காகப் போராடும் ஒரு தொழிலாளியின் உரிமைக்குரலை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். மட்டுமன்றி மீனவர்கள் யாருக்கும் அடிமையில்லை என்பதையும் மீன்பிடித்தல் அவர்களது

உரிமை என்பதையும், இந்தக் கடல் அவர்களுக்கே சொந்தம் என்ற முடிக்கத்தையும் அறிய முடிகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்து நாவல்களுமே, அடிமைத்துவத்திலிருந்து மீனவச் சமூகத்தை விடுவிக்கும் சிந்தனையைப் பதிவு செய்கின்றது.

3.2.2.4 நிலவுடமைச்சமூகம்

கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஐந்தாம் நூற்றாண்டுவரை நிலவுடமைச் சமூகங்கள் தோன்றின. அடிமைகளின் உழைப்பைச் சுரண்டி, அவர்களின் நிலத்தை அபகரித்துக் கொண்டு அவர்களை எல்லா நிலைகளிலும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு நிலவுடமை சமூகங்கள் தமது ஆதிபத்தியத்தைச் செலுத்தின. விளைநிலங்களையும், காடுகளையும் அழித்து, சாலைகளையும் கட்டிடங்களையும், வர்த்தகமையங்களையும் முதலாளித்துவம் உருவாக்கியது. உலகவணிகச் சந்தைகள் பெருகின. “குடியானவர்கள்” அடிமையாக்கப்பட்டனர்.

3.2.2.5 நெய்தல் நாவல்களில் நிலஉரிமைப் போராட்டம்

நிலத்தைச் சொந்தமாகப் பெற்றவர்கள், நிலமில்லாதவர்கள் மீது தமது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தினர். இவ்வாதிக்கத்திலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ளும் பொருட்டாக, பாதிக்கப்பட்ட அடித்தள மக்கள் நிலஉரிமைப் போராட்டத்தை நடத்தி வருகின்றனர்.

ஜோடிகுருஸ் தனது நாவல்களில் சுதந்திரத் தொழிலுக்கான போராட்டத்தை மட்டுமே பதிவுசெய்கிறார். ஆனால் மலையாள நாவல் ஆசிரியர்கள் நிலவுரிமைப் போராட்டத்தைப் பதிவு செய்கின்றனர். ‘மரக்காப்பிலெ தெய்யங்ஙள்’ என்னும் நாவலில்

முக்குவசேரி குடியிருப்பு மீனவர்களுக்குச் சொந்தமானது. காலப்போக்கில் முக்குவர்கள் அங்கிருந்து குடியிறக்கம் செய்யப்படுகின்றனர். கம்பலூர் கோட்டை கட்டுவதற்காக அரசாங்கத்தின் சார்பில் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. மீனவர்கள் அரசின் அத்திட்டத்தை எதிர்க்கின்றனர். எனினும் முதலாளிகளும் கிண்டித்தோப்பு போன்ற

பொறுப்பற்ற அரசியல்வாதிகளும் மீனவர்களை ஏமாற்றி அங்கிருந்து அவர்களைக் குடியிறக்கச் செய்கின்றனர். 4½ சென்ட் இடத்தைச் சொந்தமாகப் பெறவேண்டும் என்னும் தொடர்முயற்சியில் உம்பிச்சி ஈடுபடுகிறாள். அதற்காக எதையும் இழக்கத் தயாராகிறாள். லோகிதாக்கன் என்னும் அரசு ஊழியன் அவளை ஏமாற்றி அவளின் உடலை தாசில்தாருக்கும் உயர் அதிகாரிகளுக்கும் விற்கிறான். அப்பாவியான உம்பிச்சி ஏமாற்றமடைந்து மரக்காப்பிற்குத் திரும்புகிறாள். உம்பிச்சி என்னும் கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக ஆசிரியர் நிலவுரிமை என்னும் கருத்தை எடுத்துரைக்கிறார்.

உம்பிச்சி வெகுநாட்களாக மரகாப்பிலேயே தங்கிப் போராட்டம் நடத்துகிறாள். நிலம் எனது உரிமை, அரசாங்கத்தால் இதைப்பறிக்க முடியாது எனக் கலெக்டரிடம் உரைக்கிறாள். எவ்வளவோ போராடியும் வலுக்கட்டாயமாக முக்குவசேரியிலிருந்த பரம்பரை முக்குவ மீனவர்களை அரசாங்கம் வெளியேற்றிவிடுகிறது.

முதலில் வெளியேறிய உம்பிச்சி பின்பு அங்கு கட்டப்பட்ட பெரிய ஆடம்பர விடுதியில் ஆடல்மங்கையாக உலா வருகிறாள். உம்பிச்சி தனது நண்பர்களுடன் சேர்ந்து மரக்காப்பில் கனகராஜின் உல்லாச விடுதியில் பரம்பரைக் கலையான தெய்யக்கலையை நிகழ்த்தி அதன்வாயிலாக வாழ்நாள் போராட்டம் நடத்திவருகிறாள்.

இங்கு “மரக்காப்பு” என்னும் மண்ணைவிட்டு வெளியேறமுடியாத மீனவமக்களின் நிலை உம்பிச்சி என்னும் கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

‘மணல்ஜீவிகள்’ என்னும் நாவல் கொல்லம் மாவட்டத்தில் சவறா-நீண்டகரை கடல்பகுதியில் ஏற்படும் மணல் அரிப்பையும், கடல்மணலில் உள்ள கனிமங்களை எடுப்பதற்காக மீனவக்குடியிருப்புகள் அபகரிக்கப்படும் நிலையையும் எடுத்துரைக்கிறது. நீலகண்டன் போன்ற மக்கள் நலம் கருதும் தலைவர்கள் முதலாளிகளாலும் நெறிகெட்ட அரசியல்வாதிகளாலும், வேட்டையாடப்படுகின்றனர். இளம் வயதிலேயே நிலவுரிமைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் டிசியுசா என்னும் இளைஞன்

ரோயல்-ஈர்த் கம்பெனியின் குண்டாக்களால் அடித்துச் சின்னா பின்னமாக்கப்படுகிறான். இவ்வாறு முதலாளிகளிடமிருந்து எவ்வளவு இன்னல்கள் நேரிட்டாலும் ஆலப்பாடு பகுதியில் உள்ள நிலத்தைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டு தற்காலத்திலும் கூட நிலவுரிமைப் போராட்டம் நடந்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே மனிதனின் மிக முக்கியமான தேவைகளில் ஒன்று சொந்தமாக ஒரு இருப்பிடம் என்னும் கருத்தாக்கத்தை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

புறங்கடல் நாவலிலும் லாரன்ஸ் போன்றோர், முக்குவச் சமூகத்தின் தொழிலுக்காகவும் நில உரிமைக்காகவும், போராடுவதைக் காணலாம். கடலையொட்டிய நிலப்பகுதி பரம்பரை மீனவர்களுக்கே சொந்தம் என்னும் கருத்தாக்கத்தை அனைத்து நெய்தல் நாவல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன.

கேரள மீனவர்கள் தமிழக மீனவர்களை விட சுதந்திரமாகத் தொழில் புரிவதை மலையாள நெய்தல் நில நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. எனினும் நவீன முதலாளித்துவக் கொள்கைகள் அவர்களின் வாழ்நிலத்தையும் தொழிலையும் அபகரிக்க முயல்கிறது. தமிழ் நெய்தல் திணை நாவல்கள் நிலவுரிமைப் போராட்டத்தில் பற்றிய குறிப்புக்களைப் பதிவு செய்யவில்லை மாறாகச் சுதந்திரதொழில் உரிமையையும், பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய சிந்தனையாக்கங்களையும் மட்டுமே பதிவு செய்கின்றன. உப்புவயல் நாவலில் கூலி உயர்வும் தொழிலாளிகளின் பாதுகாப்பும் மட்டுமே பதிவு செய்யப்படுகிறது. தமிழ் நாவல்கள் சொந்தமாக நிலம் என்னும் நில உரிமைக்குரலைப் பதிவு செய்யத் தவறியுள்ளன. மார்க்ஸ் கருத்துப்படி நிலவுரிமைச் சமூகம் தான் அடிமைச்சமூகத்தினை உருவாக்கியது. இதனால் வர்க்க உடன்பாடு ஏற்பட்டு உடைமை, அடிமை என்னும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுகிறது. எனவே, அனைவருக்கும் சொந்தமான நிலம் கிடைப்பதன் மூலம் மட்டுமே சமதர்ம சமூகம் உருவாகும். ஆகையால் நிலவுரிமை என்பது ஒரு குடிமகனின் அடிப்படைத் தேவையாகும். எனவே, தமிழ் நாவல்களைவிட மலையாள நெய்தல்

திணை நாவல்களே மார்க்சிய கருத்தாக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்பது புலப்படுகிறது.

3.2.2.6 நெய்தல்நாவல்களில் முதலாளித்துவச் சமூகம்

இயந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்பால் முதலாளித்துவம் பிரம்மாண்டமான வளர்ச்சி அடைந்தது. முன்னொரு காலத்தில் கட்டுமரங்களிலும் படகுகளிலும் தோணிகளிலும் மீன் பிடிக்கச் சென்றனர். காலப்போக்கில் இயந்திர கப்பல்களைப் பயன்படுத்தினர். இதன் விளைவாக மீன் பிடித்தல் என்பது உலகின் முக்கிய தொழில்களில் ஒன்றாக மாறியது. ஒவ்வொரு கடலிலும் பலவிதமான மீன்கள் கிடைத்தன. முதலாளிகள் கப்பல்கள் மூலமாக மீன்களை உலகின் எல்லா பகுதிக்கும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்தனர். இதன் மூலம் பரம்பரை மீனவர்கள் கப்பல் தொழிலாளர்களாக மாறினர். மீன் மட்டுமல்லாமல் எல்லா விளை பொருட்களும் உலகில் எல்லா பகுதிக்கும் சென்றடைந்தது. உலகச் சந்தையை உருவாக்கிய முதலாளித்துவம் ஆசிய ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள மக்களை அடிமைகளாக எல்லா நாடுகளுக்கும் கொண்டு சென்றது. முதலாளித்துவத்தின் கடுமையான இப்போக்கு குடியானவர்களைப் புலம்பெயர்ந்தவர்களாக மாற்றியது.

தமிழகக் கடற்கரைப் பகுதியில் குறிப்பாகக் கொற்கை துறைமுகப் பகுதியில் இருந்து ஏராளமான தமிழர்கள் மலேசியா சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்கு வேலைக்காகக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இவ்வாறே பரதவர்களும் இலங்கையில் குடிபெயர்ந்தனர் எனக் ஜோடிக்குருஸ் குறிப்பிடுகிறார். கொற்கை நாவல் பரதவர்கள், நாடார்கள் போன்றோர் இலங்கையுடன் வியாபாரத் தொடர்பில் ஏற்பட்டு இருந்தனர் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. சிலுவை பர்னாந்து, ஆறுமுக நாடார், ஆண்டி நாடார் போன்றோர் கருவாடு, மீன், மீன்எண்ணெய், பருத்தி போன்ற விளை பொருட்களைக் கொழும்புக்குக் கொண்டு சென்று அங்கு மீனவச் சந்தையில் விற்பனை என்னும் செய்தியையும் எடுத்துரைக்கிறது.

3.2.2.7 முதலாளித்துவத்தின் சுரண்டல்

பரதவர்கள் ஐரோப்பியர்களாலும் உள்நாட்டு முதலாளிகளாலும் கடுமையாகச் சுரண்டப்பட்டதை ஜோடிசூஸ் தமது இரு நாவல்களிலும் பதிவு செய்கிறார். கொற்கை துறைமுகத்தின் வாயிலாக இந்தியாவில் விளைந்த அனைத்து விளைபொருட்களையும் போன்ற பெராரி, மிராண்டா போன்றவற்றை பிரம்மாண்டமான சரக்குக் கப்பல்களின் மூலமாக வெளி நாட்டிற்குக் கொண்டு சென்றனர். சவறா கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள கனிம வளம் நிறைந்த மணல் மங்களாபுரம் மற்றும் கோழிக்கோடு போன்ற பகுதிகளில் கிடைக்கின்ற ஓடுகள் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் கிடைக்கும் கருப்பட்டி, உப்பு, கருவாடு வங்கத்தில் கிடைக்கும் சணல் ரப்பர், குருமிளகு, ஏலம் போன்ற வாசனை திரவியங்கள் பருத்தி, பட்டு போன்ற ஆடைகள் அனைத்துமே கடலோடிகளின் கடும் உழைப்பைச் சுரண்டிக்கொண்டு கடல் வாயிலாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது என்ற செய்தியினைக் கொற்கை நாவல் பதிவு செய்கிறது. மட்டுமன்றி அரபிக்கடல் முதல் குஜராத் கடற்கரை வரை ஆங்கில அதிகாரிகள் தங்களின் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தினர். இதன் விளைவாக இந்தியாவில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களும் வெளிநாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. ஜெர்மன் நாட்டு நிறுவனம் சவறா பகுதியில் உள்ள மணலை வெளிநாட்டிற்குக் கடத்திச் சென்ற செய்தியைக் கொற்கை நாவலில் ஜோடிசூஸ் எடுத்துரைப்பதைப் போன்றே மணல் ஜீவிகள் என்னும் மலையாள நாவலிலும் G.R இந்து கோபன் சுட்டுகிறார். எனவே, தமிழக கேரளக் கடற்கரை வழியாக அனைத்துப் பொருட்களும் வெளிநாட்டிற்குக் கடத்தப்பட்டது புலனாகிறது. இதன் மூலம் முதலாளித்துவத்தின் ஆதிக்கத்தை உணர முடிகிறது. எனவே முதலாளித்துவத்தின் பிரம்மாண்டமான வளர்ச்சியின் காரணமாகத் தான் பரம்பரை மீனவச் சமூகத்தினர் அடிமையாக்கப்பட்டனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. முதலாளித்துவத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்தால் மட்டுமே விளிம்புநிலை மக்கள் முழுமையான சுதந்திரத்தைப் பெறுவர் என்பதை இருமொழி நாவல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன.

பின்வரும் அட்டவணை முதலாளித்துவத்தின் சுரண்டலை விளக்குகிறது.

கொற்கை ஆழி-சூழ் உலகு

முதலாளிகள்	-	ஆங்கிலேயர்கள், கர்னாசர்கள், ரிபரோக்கள், மேசைக்காரர்கள், பர்னாந்துக்கள். நாடார்கள், பல்டோன் போன்றோர்
இடைநிலைக்காரர்கள்	-	தண்டல்கள் (கப்பல்வேலைக்கு ஆட்களைத் திரட்டுபவர்)
தொழிலாளிகள்	-	மெனக்கடவர், கம்மரர்கள் (பரதவர்களில் ஒரு பிரிவினர்) மற்ற சமுதாயத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளிகள்.

மணல்ஜீவிகள்

முதலாளிகள்	-	ரோயல் எர்த்கம்பெனி
இடைநிலைக்காரர்கள்	-	அரசியல்வாதிகள் மற்றும் சில எடுபிடிகள்
தொழிலாளிகள்	-	முக்குவர்கள் மற்றும் இதர சமூகத் தொழிலாளிகள்.

3.2.2.8 நெய்தல் நாவல்களில் சமதர்மச் சமூகம் (Socialist Society)

முதலாளித்துவ சமூகம் சுரண்டலை ஒரு அமைப்பாகச் செயல்படுத்தி வருகிறது. சுரண்டலுக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. இப் போராட்டத்தின் பயனாகக் கருவிகள் ஒருநாள் பொதுவுடமையாக மாற்றப்படும். கருவியல் பொது உடைமையாக மாற்றப்படும் போது சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லாமல் ஒரு சமத்துவ சமூகம் உருவாகும் என்பதே மார்க்ஸின் கருத்து. இச்சமத்துவ சமுதாயம்

வளர்ச்சியடைந்து ஒரு பொதுவுடமைச் சமூகம் உருவாகும். அப்போது சுரண்டலும் ஏகாதிபத்தியமும் முழுமையாக அழிக்கப்படும் ஒழிக்கப்படும் என்பதை மார்க்சியத்தின் அடிக்கருத்தாக அமைகிறது

“ let the rulling class is troubled by a communist revolution the proloterians have nothing to lose but theirchain they have world to win worker’s of all world Unite ” – (Karlmarxs – communist manifesto)

உலகத் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையாலும் போராட்டத்தாலும் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும் என மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

புறங்கடல் என்னும் நாவலில் பெர்க்கஸ்மார்ஸ் தோமஸ் சமதர்ம சித்தாந்தத்தை வலியுறுத்துகிறார். மீனவர்கள் மீதான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தெறிவதின் மூலமும் அரசாங்கம் அனைத்து மக்களையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்துவதன் மூலம் சமூகச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மீனவச் சமூகத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இந்நாவல் முன்வைக்கிறது.

- வெளிநாட்டுக் கப்பல்களின் வரவைத் தடை செய்து உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு மீன்பிடி தொழிலில் முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்
- கடலோரப் பகுதியில் அரசு அலுவலகங்கள் அமைக்க வேண்டும்.
- பொருளாதார சிக்கல் ஏற்படும்போது மீனவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும்
- கடலோரப் பகுதிகளில் குடிநீர் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டும். மதம் என்பது மக்கள் நம்பிக்கை சார்ந்ததாகும். ஆகையால் மதத் தலைவர்களும் மக்களின் தேவையைப் பூர்த்திச் செய்ய முன்வரவேண்டும்.
- மீனவ கிராமங்களில் உள்ள பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் போன்ற செய்திகளைப் பெர்க்மான் தோமஸ் மீனவ சமூகத்தின் உரிமைகளாகப் பதிவு செய்கிறார்.

- மற்ற நிலப்பகுதி மக்களுக்குக் கிடைக்கும் அனைத்துச் சலுகைகளும் மீனவச் சமூகத்திற்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துவதன் மூலம் வர்க்கப்போராட்டத்திற்கான கலனையும் இந்நாவலில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். மீனவர்களின் நலனுக்காகப் போராடும் லாசரின் போராட்டம் பயன் தராத நிலையிலும், கிராம மக்களைத் திரட்டி அவர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும்படி பத்ரோஸ் சிலிகா திருச்சபையின் பங்குத்தந்தையிடம் முறையிடுகின்றனர். இப்போராட்டத்தில் அவரும் ஈடுபடுகின்றார். இதனைத் தொடர்ந்து அப்பகுதியில் ரயில் மறியல் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. இறுதியில் அதிகார வர்க்கத்தால் லாசர் சுட்டுக் கொலை செய்யப்படுகிறான். லாசரின் வாழ்க்கை போராட்டம் நிறைந்ததாகவே முடிவடைகிறது. லாசரைப் போன்று துணிச்சலாகப் போராடினால் மட்டுமே மீனவச் சமுதாயத்தின் நிலைக்கு மாற்றம் ஏற்படும் என்னும் கருத்து இந்நாவல் மூலமாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.
- மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள் என்னும் நாவலில் ஆசிரியர் நில உரிமை என்பது அனைத்துச் சமூகத்திற்கும் உரியது என்னும் கருத்தாக்கத்தை முன்வைக்கிறார். முதலாளிகள் உல்லாச விடுதிகளை உருவாக்குவதற்காகப் பரம்பரையாகக் கடற்கரைப் பகுதியில் வாழும் முக்குவர்களை அப்பகுதியிலிருந்து துரத்தி விடுகின்றனர். இச்செயல் சமதர்ம சமூகத்தைச் சீர்குலைக்கும் முயற்சி என்கிறார் ஆசிரியர். இதனால் வர்க்க முரண்பாடு ஏற்படுமே தவிர சமூக ஒற்றுமை ஏற்படாது என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறார். நில உரிமைக்கான முக்குவர்களின் போராட்டத்தை ஆதரிப்பதாக இந்நாவல் அமைகிறது. நிலத்தின் உரிமையை முக்குவர்கள் பெறுவதன் மூலமே இந்நிலைக்கு மாற்றம் ஏற்படும் என்பதையும் இந்நாவலின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. எனவே இந் நாவலும் சமதர்மச் சமூகம் என்னும் சிந்தனையாக்கத்தினை முன்மொழிகிறது.

- அவ்வண்ணமே மணல் ஜீவிகள் நாவலும் மீனவர்களின் தொழில் அழிந்து வருவதற்குக் காரணம் முதலாளிகளின் மணல் வேட்டையேயாகும் என்ற கருத்தினை எடுத்துரைக்கிறது. எனவே தாதுப்பொருட்களுக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம் கூட இப்பகுதியில் வாழும் மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை என்னும் கருத்தையும் இந்நாவல் பதிவுசெய்கிறது.
- மணல் அள்ளுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.
- மீன்பிடித் தொழிலை வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டும்.
- மீனவர்களின் ஆரோக்கியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.
- ராயல்எர்த் கம்பெனியைப் போன்ற தனியார் நிறுவனங்களை அரசு தனது பாதுகாப்பில் இருந்து விடுவிக்க வேண்டும்.
- தொல்குடியினரான முக்குவச் சமூகத்தினரது உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

போன்ற கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக மட்டுமே ஒரு சமதர்ம சமூகத்தை உருவாக்க முடியும் என்னும் கருத்தாக்கத்தை ஜி.ஆர் இந்து கோபன் இந்நாவல் வாயிலாக எடுத்துரைக்கிறார்.

ஜோடிகுருஸ் தனது நாவல்களில் சமதர்மக் கருத்துகளைப் பதிவு செய்திருப்பினும் திருச்சபை நிர்வாகங்களிருந்து மீனவர்களை முழுமையாக விடுவிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார். பிற சமூகங்களை மீனவ சமூகத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டவில்லை. மத நம்பிக்கையின் மூலமாகப் பரதவ சமூகத்தின் உட்பிரிவுகளில் ஏற்படும் பிரிவினையை மட்டுமே பதிவு செய்கிறார். இதன் மூலம் பரதவச்சமூகத்தின் ஒற்றுமையை ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார். அரசாங்கத்தின் மீதான விசாரணையை அவர் நாவல்களில் சரிவர பதிவு செய்யவில்லை. பரதவர்களில் காணப்படும் ஏற்றத் தாழ்வே இதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்த பரதவர்கள் பிற சமூகத்தினரைவிட தமது சமூகத்தினரைத் தாழ்வாகவே கருதுகின்றனர். எனவே, சமூகத்தின் உள் கட்டுமானத்தில் உள்ள முரண்பாட்டை முதலில் நீக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது.

மார்க்சிய எழுத்தாளரான ஸ்ரீதர கணேசனின் “உப்பு வயல்” என்னும் நாவல் நிலவுடைமைகளான ஜமீன்தார்களிடமிருந்து தொழிலாளிகளை விடுவித்தால் மட்டுமே தொழிலாளர்களின் தற்கால நிலையில் மாற்றம் ஏற்படும் என்னும் கருத்தை எடுத்துரைக்கிறார்.

மேற்கூறிய அனைத்து நாவல்களும் மீனவச் சமூகத்தை விளிம்பு நிலையிலிருந்து விடுவதன் மூலமே ஒரு சமதர்மச்(Socialist Society) சமூகத்தை உருவாக்க முடியும் என்னும் கருத்தை எடுத்துரைக்கின்றன.

3.2.2.9 அடித்தளம் - மேற்பட்டம் (Base and Super structure)

மார்க்சின் கருத்துப்படி இவ்வுலகம் அடித்தளம், நேர்மட்டம் என்ற இரு அமைப்பை உடையது. அடித்தளம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் பொருளாதார கட்டமைப்பாகும். உற்பத்தி அடித்தளத்தில் தான் நிகழ்கிறது. மேற்பட்டம் அரசியல், சட்டம், தத்துவம், கலை, இலக்கியம் போன்றவையாகும் இலக்கியம் கூட அடித்தளத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட பின்னரே மேல் தளத்தை அமைத்துள்ளது. பொருளாதாரத்திற்கும் இலக்கியத்துக்கும் இடையே தொடர்புள்ளது. ஆனால் பொருளாதாரத்தையும் இலக்கியத்தையும் நேர்க்கோட்டில் வைத்து அளவிடமுடியாது. அடிக்கட்டமான அமைப்பு வலுவடைந்தால் மட்டுமே மேற்பட்டம் நிலைத்திருக்கமுடியும். அடித்தள மக்களே இச்சமூகத்தைக் கட்டமைப்பதில் முதன்மை பெறுகின்றனர். (2016:116)

நெய்தல் நாவல்கள் அனைத்திலும் அடித்தளம் நேர்மட்டம் என்ற கட்டமைப்பைக் காணமுடிகின்றது. சான்றாகப் “புறம் கடல்” நாவலில் முக்குவர்கள் அடித்தள மக்களாவர். மேல்மட்டத்திலுள்ள அரசியல் சட்டம் போன்றவை அவர்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருகிறது. வெளிநாட்டு கப்பல்களை உள்நாட்டில் மீன்பிடிக்க அனுமதிக்கக் கூடாது என்னும் நியாயமான கோரிக்கையைக் கூட மீன்வளத்துறை அமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார். மட்டுமின்றி உரிமைக்குரல் எழுப்புகின்ற லாசரைப் போலீசார் அடித்து

ஒதுக்குகின்றனர். இதன் மூலம் அடித்தள மக்களின் தேவைகளைப் பொருட்படுத்தாத மேல்மட்ட அரசியலின் போக்கு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

மரக்காப்பு கடற்கரைப் பகுதியைச் சுற்றலாவிடக்காகத் தயார் செய்யும் பொருட்டு அங்குள்ள முக்குவரையும் போலீசார் தாக்குவதைக் காணமுடிகிறது. ஆலபாட்டில் மணல் லாரிகளை டிசியூசாவைத் தடுத்து நிறுத்தும் முதலாளிகள் போலீசாரின் உதவியால் சராமரியாகத் தாக்குகின்றனர்.

உப்புவயலில் தொழிலாளர்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை ஜமீன்தாரர்களும் காவல்காரர்களும் போலீசாரை ஏவி அடித்து ஒதுக்கும் செய்தி இடம்பெறுகிறது. எனவே நெய்தல் நாவல்கள் அனைத்திலும் மேல் கட்டுமானத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படும் அடித்தள மக்களின் நிலையை உணரமுடிகிறது.

3.2.2.11 பிரதிபலிப்புக் கொள்கை அல்லது எதிரொலிப்புக் கொள்கை

புறவய யதார்த்தத்தை இலக்கியம் எவ்வாறு எதிரொலிக்கிறது என்பதை விளக்குவதே பிரதிபலிப்புக் கொள்கை. சமூகத்தில் நிகழ்கின்ற எல்லா நிகழ்வுகளையும் இலக்கியம் ஏதாவது ஒரு வழியில் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கும் என்பதே மார்க்சிய திறனாய்வாளர்களின் கருத்தாக அமைகிறது. (2016:118)

அனைத்து நெய்தல்திணை நாவல்களும் மீனவச் சமூகத்தில் நிலவுகின்ற பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன. இதன் மூலம் புறவய யதார்த்த வாதம் விளக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இந்நாவல் மூலம் மீனவர்களின் வாழ்வியலை அறியலாம்.

3.2.2.12 முரண்பாடும் - ஒத்திசையும்

எல்லாப் பொருள்களும் தனக்குள்ளேயே முரண்படும் அமைப்பைக் கொண்டவை. உடன்பாடு, எதிர்மறை ஆகிய இரண்டு கூறுகள் எப்பொழுதும் வினை புரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே தான் இயக்கம் சாத்தியமாகிறது.

நெய்தல் நாவல்களான கொற்கையிலும் ஆழிசூழ் உலகிலும் முரண்படும் ஒத்திசைவு நிகழ்வதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் பரதவர்களின் உயர்மட்டக் குழுவினரான மேசைக்காரர்களுக்கு எதிரான குரல்களைக் கூறலாம்.

சான்றாக

“வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் கண்டு கொள்ளாது ஒருபுறம் என்றால் மறுபுறம் உதாசீனப்படுத்தும் மேசைக்காரர் தனவந்தர்களும் அவர்களைத் தன் விரல் அசைவில் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் கத்தோலிக்க நிர்வாகமும்தான் பாண்டியாபதியின் இந்நிலைக்குக் காரணம்.” (கொற்: 24)

இக்கூற்றின் வாயிலாக வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் மீதும் மேசைக்காரர்கள் மீதும் கத்தோலிக்க சாமியார்கள் மீதும் அடித்தள தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்ப்பு உள்ளது என்பது தெரிய வருகிறது. எனினும் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் (கடைநிலை மீனவர்களுக்கு) ஒத்திசைய வேண்டி வருகிறது. “ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஊர் கட்சி சாமியார் கட்சியென இருபிரிவினைகள்”(கொற்கை:24) இவ்வரிகளின் வாயிலாகப் பங்குச் சந்தைகள் தங்களைச் சுரண்டுகின்றன. இதற்கு உடந்தையாக மேசைக்காரர்கள் செயல்படுகின்றனர். பங்குத்தந்தையின் சுரண்டலை எடுத்துரைப்பதே ஊர்கட்சி. ஊர்க் கட்சிக்காரர்கள் பொதுவாக எதிரிகளாகக் கருதப்பட்டனர். பின்பு சாமியார்கள் ஏதாவது தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களைச் சரிக்கட்டி விடுவர் என்பதை அறியமுடிகிறது. முரண்பாடுகளால் தான் ஒரு சமூகம் இயங்குகிறது என்பதற்கு இக்கூற்று சான்றாக அமைகிறது.

இடிந்தகரை பகுதியில் மெனேக்கடவர்கள் மேசைஎதிர்ப்பு போராட்டத்தை நடத்தினர் என்பதை ஆ.சிவசுப்ரமணியன் அடித்தள மக்களின் வரலாறு என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (அ.ம.வ.ப: 110) எனவே பரதவர்கள் இடையே அடிக்கடி முரண்பாடு ஏற்படுவதை உணர முடிகிறது. ஆழிசூழ் உலகிலும் ஜோடிசூருஸ் மேசைஎதிர்ப்பு போராட்டத்தைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

சான்றாக:

- i. “அவங்க எல்லாம் மேசைக்காரனுவ வெள்ளைக்கார துரை மாதிரி பேசுவான்” (ஆ.சூ.ப:146) இவ்வரிகள் வாயிலாக நெடுங்காலமாகப் பரதவர் சாதித்தலைவர் பதவியைத் தன்னகப்படுத்தி வைத்துள்ளனர் என்பதும் ஆனால் இவர்களுக்குக் கடல் தொழில் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது என்பதும் பரதவர் சமூக நலனைப் பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறையே கிடையாது என்பதும் தெளிவாகிறது. தமது இன மக்களை மேலும் சுரண்டுவது மட்டுமன்றி இழிவாகக் கருதவும் செய்கின்றனர். இவர்களது தலைவர் பதவியின் தேவையை ஆசிரியர் கோத்திராப் பிள்ளை தொன்மாந்திரை போன்ற கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலமாக விளக்கியுள்ளார்.
- ii. “நீங்க சொல்றத பார்த்தா மேனெக்கட வேற மேசைக்காரர் வேறயா” (ஆ.சூ.உ.146) ஆமா மெனக்கடவன் மாருல உசந்தவன்தான் மேசைக்காரன் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தில இவன் வச்சதுதான் சட்டம் தோணி எல்லாம் இவனுக்குத்தான் இருந்துச்சு”

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள இந்தக் கூற்றின் மூலம் மேனெக்கடவர், மேசைக்காரர், கம்மரர் போன்ற மூன்று பரதவக் குழுக்களில் மேசைக்காரர்கள் தோணி கட்டும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது. அதன் மூலம் ஏனைய இரு குழுவினரையும் பொருளாதாரரீதியாக நீண்ட காலமாக மேசைக்காரர்கள் சுரண்டி வருகின்றனர் என்பதும் தெரியவருகிறது. ஆகையால் பரதவர் சமூகத்தில் இம் முரண்பாடு தொடர்கதையாக நிலவிவருவதை ஆசிரியர் சுட்டுகிறார். தங்களை ஏமாற்றுகின்ற ஜாதித் தலைவர்களை அடித்தள மக்கள் தாக்கியதையும் ஜோடிகுருஸ் பதிவு செய்கிறார். (ஆ.சூ.உ.148) எனவே மேசைக்காரர்களுடன் மெனக்கடவர்களுக்கும், கம்மரர்களுக்கும் முரண்பாடு இருந்ததை அறியமுடிகிறது. எனவே, பரதவர் என்னும் பொது உணர்ச்சியால் ஒத்திசைந்தாலும் அவர்களிடையே முரண்பாடு இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

ஜோடி குருஸ் கிறிஸ்துவ நிறுவனத்தையும், பரதவர்கள் மீதான மதத்தின் கட்டுப்பாடுகளையும் முழுமையாக எதிர்க்கும் விதத்தில் தமது நாவல்களைப் படைத்திருப்பினும் “மரியம் காகு” போன்ற சமூக நல வாரியாக விளங்கிய பங்குத்தந்தை பரதவர்கள் மீது வைத்திருந்த அன்பினையும் குறிப்பிடுகிறார். இதன்மூலம் கத்தோலிக்க எதிர்ப்பும் ஒத்திசைவும் புலப்படுகிறது.

புறங்கடல் நாவலும் இதுபோன்று கத்தோலிக்க நிறுவனத்தை ஒருபுறம் எதிர்த்தாலும் இம்மானுவேலச்சன் போன்ற சமூக நலவாதியான பங்குத் தந்தை முக்குவர் மீது செலுத்திய அன்பினை எடுத்துரைக்கிறது. எனவே இருநாவல்களிலும் முரண்பாடும் ஒத்திசைவும் ஒரு சேரச் செல்கின்றன. ஏனைய நாவல்களை மணல் ஜீவிகள், மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள், உப்புவயல் போன்ற நாவல்களில் சமூக முரண்பாடுகள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. எனவே நெய்தல் திணை நாவல்கள் அனைத்திலும் மார்க்சிய சித்தாந்தக் கூறுகள் பயின்று வந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

வ. எண்	நாவல்கள்	உள் முரண்பாடு	வெளி முரண்பாடு
1.	ஆழிசூழ்உலகு கொற்கை	மேசைக்காரர்கள் x மெனெக்கடவர்கள், கம்மரர்கள் மெனெக்கடவர் x கம்மரர்கள் மேசைக்காரர் x அடித்தள பரத்தவத்	கிறிஸ்தவ நிறுவனம் (கத்தோலிக்கம்) x மெனெக்கடவர், கம்மர் மெனெக்கடவர் x மேசைக்காரர்
2.	புறங்கடல்		அரசு x முக்குவர் பங்குத்தந்தை x முக்குவர்
3.	மணல் ஜீவிகள்	வெள்ளிமான் துறை x கூமன்துறை	ரோயல் எர்த் கம்பெனி x அரையர்கள்

			அரசு X அரையர்கள்
4.	மரகாப்பிலெ தெய்யங்ஙள்	உம்பிச்சி X முக்குவச்சேரி	அரசு X முக்குவர் ரியல் எஸ்டேட் முதலாளிகள் X முக்குவர்
5.	உப்புவயல்	பொறுப்பற்ற ஆண்கள் X தலித்சமூகப்பெண்கள்	ஐமீன்தார் X உப்பளத் தொழிலாளர்கள் முதலாளி X கம்யூனிஸ்ட் உப்பளத் தொழிலாளி யூனியன்

மேற்காணும் அட்டவணை நெய்தல் சமூகத்தின் தற்கால நிலையை எடுத்துரைக்கிறது. எனவே, நெய்தல் நாவல்கள் அனைத்திலும் மீனவச்சமூகத்தின் உழைப்பு, உறைவிடம், தொழில், சமூகநிலை போன்றவை விளக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்நாவல்களை மார்க்சியத் திறனாய்வு முறையைப் பின்பற்றி ஆராய்வது ஏற்புடையதாகும்.

3.3 நெய்தல் நாவல்களில் பெண்ணியம்

“பெண்ணாக யாரும் பிறப்பதில்லை, சில சமூகக் காரணங்களால் பெண் பெண்ணாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள்” என்பதே பெண்ணியவாதி சீமன் தெபோவரின் கருத்து. சமூகத்திலும் இலக்கியங்களிலும் பெண் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறாள். ஆணாதிக்க சமூகத்தால் பெண்கள் நசுக்கப்படுகின்றனர். புராண காலம் முதல் நவீன காலம் வரை பெண் என்பவள் ஆணுக்கு அடிமையாகவே கற்பிக்கப்படுகிறாள். பெண் என்பவள் சுமைதாங்கியாக வாழ விதிக்கப்பட்டவள் என்ற மரபு சார்ந்த கருத்தாக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது பெண்ணியக் கோட்பாடு.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் கடந்த நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட மாபெரும் புரட்சியின் விளைவாகவே பெண்ணியம் என்னும் சிந்தனையாக்கம் தோற்றம் பெற்றது. வெர்ஜினை உல்.ஃப் தமது ‘Room of onels own’s’ என்னும் நூலின் மூலம் பெண்களுக்குச் “சொந்தமாக ஒரு அறை”

என்னும் கருத்தைப் பதிவுசெய்தார். இது உலகப் பெண்ணிய எழுச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது.

சீமான் திபோவரின் “Second gender “(இரண்டாம் பால்), இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்ணியவாதியும் எழுத்தாளருமான ஷோல்வால்டரின் A literature of their's own (அவர்களுக்கென ஒரு இலக்கியம்) போன்ற சிந்தனையாக்கங்கள் மூலம் பெண் சுதந்திரம் சம உரிமை போன்ற பெண்ணிய முழக்கங்கள் வலிமை பெற்றது. காதரின் மான்ஸ்பீல்ட், ஜூலியா கிருஸ்தோவா, காயத்திரி சக்ரவர்த்தி, ஸ்பைவாக் மற்றும் தமிழில் ராஜம் கிருஷ்ணன், அம்பை, மாலதிமைத்ரி, குட்டி ரேவதி, மீனா மணிமேகலை, மீனா கந்தசாமி, மலையாள மொழியில் லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனம், மாதவிக்குட்டி, ஸாராஜோசப், பாலாமணியம்மா, அஷிதா K.R.மீரா, சந்திரிகா போன்றோர் இலக்கியங்கள் வாயிலாகப் பெண்ணுரிமையினைப் பதிவு செய்தனர்.

3.3.1 நெய்தலும் பெண் நிலையும்

இரங்கலும் - இரங்கல் நிமித்தமும் நெய்தலின் உரிப்பொருளாகும். பொருளீட்டுதலின் பொருட்டாகப் பிரிந்து செல்லும் தலைவனின் வருகையை எதிர்பார்த்து இரங்கி வாழ்வதே நெய்தல் நிலப் பெண்ணின் வாழ்க்கையாகச் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. குறுந்தொகையில் ‘நோமென் நெஞ்சே நோமென் நெஞ்சே’ போன்ற பாடலின் வாயிலாகத் தலைவியின் வருத்தத்தை உணரமுடிகிறது. பொருள் ஈட்டுவதற்காகக் கடலுக்குச் சென்ற தலைவனின் வருகைக்காகத் தலைவி கடற்கரையிலுள்ள குடிசையின் முன் விளக்கை வைத்துக் காத்திருப்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. தற்காலத்திலும் கூட இந்நிலை தொடர்வதை அறியமுடிகிறது.

மீன்பிடிப்பதற்காகக் கடலில் சென்றுள்ள கணவனின் வருகைக்காக மீனவப் பெண்கள் காத்திருப்பதைச் செம்மீன் போன்ற நெய்தல் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன, கரையில் இருந்து 150 நாட்கள் நாட்டிங்கல் மைல் வரை மட்டுமே கடல் தொடர்பு உள்ளது. தொழில்நுட்பத்தில் பின்தங்கியுள்ள நமது நாட்டில் மீனவர்களின் நிலை

மிகப் பரிதாபமானது என்பதைக் கிறிஸ்டோபர் ஆண்டனி தமது துறைவன் நாவலில் குறிப்பிடுகின்றார். மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபடும் போது கடல் விபத்து ஏற்பட்டாலோ அல்லது மீனவன் உயிரிழக்க நேரிட்டாலே அக் குடும்பத்தின் சுமையைத் தாங்கும் பொறுப்பு மீனவப் பெண்களுடையதாகிவிடுகிறது. தற்போதும் இந்நிலையில் மாற்றம் எதுவும் இல்லை. எனவே மற்ற நிலப் பெண்களைவிட நெய்தல்நிலப் பெண்களின் நிலை ஒவ்வொரு நாளும் கவலையும் பதற்றமும் நிறைந்ததாகவே நகர்கிறது.

உப்புவயல், மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள் ஆகிய இரு நாவல்களிலும் மிகுதியாகப் பெண்ணிய கருத்துக்கள் இடம்பெறுகின்றன. ஜோடி குருஸின் இரு நாவல்களிலும் மீனவப் பெண்ணின் வாழ்வியல் அவலங்களைக் காணலாம். மணல் ஜீவிகள், புறங்கடல் ஆகிய இரு நாவல்களும் சற்று மாறுபட்ட கண்ணோட்டத்துடன் பெண்ணியத்தை எடுத்துரைக்கின்றன.

3.3.2 நெய்தல் நாவல்களில் கல்விநெறிப் பெண்ணியம்

மணல்ஜீவிகள் என்னும் நாவலில் கல்விநெறிப் பெண்ணியம் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. நீலிமாஅக்னேஸ் என்னும் ஆய்வு மாணவி மலையாள நாவல்களில் பெண்ணியம் என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வளராக அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறாள். அவள் நாவலின் மையக் கதாபாத்திரமான கிருஷ்ணகுமாரியுடன் கலந்துரையாடுகிறாள். பெண்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள சமூகக் கட்டுப்பாடுகளைக் குறித்து எடுத்துரைக்கிறாள். கிருஷ்ணகுமாரி அவ்வுரையாடலைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாமல் தடுமாறுகிறாள். அப்போது கிருஷ்ணகுமாரியிடம் தான் எழுதிய “மண் நீதிகளுடெ சாம்ராஜ்யம்” என்னும் நாவலைக் கொடுத்து அதனை வாசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றாள். தமது தோழியின் நாவலைக் கிருஷ்ணகுமாரி வாசிக்க முயற்சிக்கிறாள். ஆணாதிக்கச் சமூகத்திலிருந்து சமுதாயத்திலுள்ள பெண்களை விடுவிக்கும் முயற்சியை இந்நாவல் முன்னெடுக்கிறது.

கடலிற்கு மீன்பிடிக்கச் சென்ற ஆண்கள் அனைவரும் கடலில் மூழ்கியதால் பெண்கள் அடிமைத்துவத்திலிருந்து சுதந்திரமடைகின்றனர் என்னும் செய்தியை அந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. அதன் மூலமாகக் கல்விநெறி பெண்ணியத்தை அறியமுடிகிறது. ஆணுக்கு நிகராகக் கல்வியில் முன்னேற்றமடைந்தால் மட்டுமே பெண்விடுதலை சாத்தியமாகும் என்னும் கருத்து இந்நாவலில் நீலிமா என்னும் பட்டதாரி ஆய்வாளரின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. ஏனைய ஐந்து நாவல்களிலும் கல்விநெறி பெண்ணியம் எடுத்துரைக்கப்படவில்லை.

3.3.3. பண்பாட்டுப் பெண்ணியம்

ஆண் - பெண் என்ற சமூக வேறுபாடு சமூகத்தின் பண்பாட்டுப் பின்னணியிலிருந்து வந்து சேர்ந்ததாகும். “பெண்ணாக யாரும் பிறப்பதில்லை உயிரினமாகத்தான் மனிதன் உருவாகினான்.” பண்பாடு என்னும் பாடம் கற்பிக்கப்பட்டுப் பெண் அடிமையாக்கப்பட்டாள் என்பதைக் கேத்-மில்லத் தமது பாலியல் அரசியல்(Sexual politics) என்னும் நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

நெய்தல் திணை நாவல்கள் பண்பாட்டுப் பெண்ணியத்தையே மிகுதியாக எடுத்துரைக்கின்றன. தமிழ் நாவல்களிலும், மலையாள நாவல்களிலும் ஆசிரியர்கள் ஆண் கதாபாத்திரத்தையே முதன்மைப் படுத்தியுள்ளனர். மரக்காப்பிலே தெயங்குள் என்னும் நாவலில் மட்டும் உம்பிச்சி-லாரன்ஸ் என்ற இரு கதாபாத்திரங்களுக்கும் சமஉரிமை அளிக்கப்படுகிறது. உம்பிச்சி என்ற பெண்ணை ஆசிரியர் முதலில் வீரப்பெண்மணியாகப் படைக்கிறார். நாவலின் முதற்பகுதியில் உம்பிச்சியின் கணவன் கடல் விபத்தால் இறந்து விடுவதாகப் குறிப்பிடுகிறார். பின்பு தனியாக வாழ்கை நடத்திவரும் இவளின் நடத்தையின் மேல் முக்குவசேரியினர் சந்தேகப்படுகின்றனர். கல்யாணிக்கும்- உம்பிச்சிக்குமிடையே எப்பொழுதும் சண்டைச்சர்வுகள் நடைபெறுகின்றன. உம்பிச்சி வெளிநாட்டுக்காரர்களைத் தமது குடிசையில் தங்கவைத்தபோது ஊர் கட்டுபாட்டை மீறியவள் என்று ஊராரால் ஒதுக்கிவைக்கப்படுகிறாள். பின்பு ஊர்காவல் தெய்வங்களான

தெய்யங்ஙனும்-பிரம்மராட்சசமும் அவள் குடிசையில்தான் குடியிருக்கின்றன. எனவே, அவளைப் தெய்வப் பெண்ணாகத் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு சமூகத்தால் நடத்தை கெட்டவளாகவும், தெய்வ சக்தியுள்ள பெண்ணாகவும் கருதப்பட்ட உம்பிச்சி பின்பு 4½ சென்ட் இடத்தைச் சொந்தமாக்குவதற்காக அதிகாரிகளிடம் கற்பை இழக்கும்நிலை ஏற்படுகிறது. மரக்காப்பை விட்டு வெளியேறிப் பின்பும் லோகிதாக்கனின் உதவியுடன் அவள் கனக ராஜியின் ஆடம்பர உல்லாச விடுதியில் நடனப் பெண்மணியாக வலம் வருவதைக் காணமுடிகிறது. இதன்வாயிலாக “உம்பிச்சி” போன்ற பெண்கள் எவ்வளவு முன்னேற நினைத்தாலும், பெண்கள் மீதான சமூகக்கட்டுப்பாடுகள் தொடர்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. ஆகவே பண்பாடு என்னும் பெயரில் ஒரு பெண்ணின் கற்பு சூறையாடப்படுவதையும், அவள் உரிமைக்குரல் அடித்தமர்த்தப் படுவதையும் காணலாம்.

மணல் ஜீவிகளில் கிருஷ்ணகுமாரியின் நிலையும் இவ்வாறாக உள்ளதை உணரமுடிகிறது. காணமால் போன கணவனை எண்ணி ஊர்க்கட்டுபாட்டிற்கு உடன்பட்டுக் குழந்தை பெற வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்னும் முடிவைக்கூட எடுக்கமுடியாத ஒரு முதுகலைப் பட்டதாரி பெண்கதாபாத்திரமாகக் கிருஷ்ணகுமாரி சித்திரிக்கப்படுகிறாள். எனவே இந்நாவலும் பண்பாட்டுப் பெண்ணியக்கருத்துக்களையே எடுத்துரைக்கின்றது.

கடல் ஆண்களை விழுங்கியது; பெண் அடிமைத்துவம் ஒழிந்தது என்னும் கருத்துக்குப்பின் கடலைப் பெண்சமூகம் சபிப்பது போல் கதை செல்கிறது. இதன்மூலம் ஆண் ஆதிக்கத்தை அழிவிலிருந்து மீட்பது பெண்களே என்னும் கருத்தையும் ஜி.ஆர் இந்துகோபன் எடுத்துரைக்கிறார்.

புறங்கடலில் வெளியூர் திருடனால் கற்பை இழந்த பெண் ஊர்விலக்கு செய்யப்படுகிறாள். தவறான வழியில் கர்ப்பிணியானதால் ஊர் அவளை ஏளனமாக எண்ணுகிறது. பிரசவவேளையிலும் கூட தன்னந்தனியாகத் தவிக்கிறாள். அரசு அலுவலகத்திற்குச் சென்றுவரும்

வழியில் ரேபேக்கா காமக்கொடூரர்களால் மானபங்கப்படுத்தப்படுகிறாள். இந்நிகழ்ச்சிகள் மூலமாகப் பண்பாட்டுப் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் புலப்படுகின்றன.

உப்புவயல் நாவலில் வடுவச்சியை – ஜமீந்தார் தனது ஆசைக்கு இணங்க வேண்டுமெனக் கட்டாயப்படுத்தியபோது வடுவச்சி தனியாக அதை எதிர்க்கிறாள். ஆனால் ஊராரின் வசைச் சொற்களுக்குப் பயந்து அதை மறைப்பதற்காக முயல்கின்றாள். இங்குக் ‘கற்பு’ என்னும் புனிதத்தைப் பாதுகாக்கும் ஒரு இந்தியப் பண்பாட்டுப் பெண்ணின் குணநலத்தையே காணமுடிகிறது. பூவாதியும், வடுவச்சியும் தனது வயதுக்கு வந்த பெண்ணை நினைத்து எப்போதும் கவலைப்படுகிறாள். இங்கு குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வாழும் பெண்ணாக மட்டுமே தனது மகளை வளர்க்கவேண்டும் எனப் பூவாதி கருதுவது புலப்படுகிறது. வடுவச்சியும் அம்மாவிற்குப் பயந்த பெண்ணாகவே நடந்து கொள்கிறாள். கற்பு பறிபோனாலும் கூட வெளிஉலகிற்குத் தெரியக்கூடாது என்று எண்ணும் வடுவச்சி சகிப்புத்தன்மையின் அடையாளமாகத் திகழ்கிறாள். இந்நாவலிலும் பண்பாட்டுப் பெண்ணியப் சிந்தனைகள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

ஆழிசூழ்உலகு நாவலில், “மடுத்தீன் மஞ்சள்காமலை நோயால் இறந்து விடுகிறார். அப்போது கடல்தொழிலுக்குச் சென்றிருந்த தெம்மாந்திரை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கரைக்குத் திரும்பவில்லை. அண்ணனின் அடக்கம் முடிவடைகிறது. கல்யாணமாகி மூன்றுமாதத்தில் அண்ணன் இறந்து விட்டதால் தமது அண்ணியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறான். சாமியாரின் முயற்சியால் திருமணம் நடக்கிறது. இங்கு ஆணின் விருப்பத்திற்கோ, பெண்ணின் விருப்பத்திற்கோ முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இறைத்தொண்டாற்றி வரும் சாமியார் நல்லதையே செய்வார் என்ற புனிதம் கற்பிக்கப்படுகிறது. மீனவச் சமூகங்களில் நடக்கும் இவ்வகையான திருமணங்கள் மூலம் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் ஆதிக்க குணத்தை அறியமுடிகிறது. மட்டுமன்றி மீனவச்சமுதாயப் பெண்களின் கருத்துச் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுவதையும் இவ்வகையான நிகழ்ச்சிகள் மூலம் உணரலாம்.

கொற்கை நாவலில் ஆண்டாமணியாரின் மகள் சலோமிலின்' திருமணமும் இவ்வாறே நிகழ்கிறது. ஆனால் சாமியார்களின் தலையீட்டில்லாமல் ஆண்டாமணியின் விருப்பதிற்கேற்ப இத்திருமணம் நிகழ்கிறது. அலோமியின் கணவன் முத்துக்குளிக்கும் போது இறந்துவிடுகின்றான். பின்பு ஆண்டாமணியாரோடு கடல் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த பிலிப்புக்கும் சலோமிக்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. இங்கு, பண்பாட்டுப் பெண்ணியம் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. ஆணின் துணையின்றிப் பெண்ணால் ஒருபோதும் வாழமுடியாது என்ற கருத்தை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

ஆணின் துணையில்லாமல் தனித்து வாழமுடியும் அதற்குக் கல்வி அறிவே போதுமானது என்ற அடிப்படையில் எஸ்கலின் என்னும் பெண் முயற்சிக்கிறாள். அவள் தமது ஊதாரிக் கணவனை உதறித் தள்ளிவிட்டுத் தாய்வீட்டிற்குச் செல்கிறாள். தையல் தொழில் செய்து தனது மூன்று குழந்தைகளையும் பேணுகிறாள். வெளியூர் பள்ளிகூடத்தில் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிய செல்கிறாள். ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் காமக்கண்ணிலிருந்து தப்புவதற்காகத் தம்பி மரியதாஸின் உதவியுடனே வெளியூருக்குச் செல்வதைக் காணமுடிகிறது. வாழாவெட்டியாக வாழும் பெண்ணிற்குச் சமூகத்தின் மீது உள்ள பயம் இங்கு சித்திரிக்கப்படுகிறது. பெண் என்பவள் தனித்தியங்க முடியாது என்ற கருத்தையும், கணவன் - தந்தை - சகோதரன் போன்ற ஏதாவது ஒரு ஆணின் நிழலிலேயே அவளின் சுழற்சி சாத்தியமாகும் என்பதையும் இந்நாவலின் மூலம் ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். எஸ்கலை போன்ற கல்விகற்ற பெண்ணிற்கே இந்நிலையெனில் கல்வியறிவு இல்லாத பெண்களின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? என்பதும் இங்கு குறியீடாக உணர்த்தப்படுகிறது.

தொம்மந்திரை முதலில் தனது அண்ணனின் மனைவி அமலோற்பருவத்தைத் திருமணம் செய்கிறான். அமலோற்பருவத்தின் மரணத்திற்குப்பின் பிரகாசி என்னும் பெண்ணையும் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். அதன் வாயிலாக மீனவச்சமூகப் பெண்கள் ஆணின் துணையின்றி வாழவேமுடியாது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

“மறுமணம்” என்னும் நிகழ்வை ஆதரிக்க வேண்டும் எனினும் பெண்களின் விருப்பம் குறித்து இந்நாவல்களில் இடம் பெறவில்லை. ஆகையால் பெண் என்பவள் தியாகி, சகிப்புத்தன்மை உடையவள் குடும்பச்சுமையைத் தாங்குபவள் சமூகத்திற்கும் - குடும்பத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு இயங்குபவள் எனும் கற்பிதங்களை மட்டுமே இந்நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பிரான்சிஸ் பெல்மெய்தாவின் மருமகள் சிலேட்டம்மாள் ஆடம்பரப் பெண் அவள் ஐரோப்பியர்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்த மேசைக்கார முதலாளிகள் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவள். ஆகையால், அவள் தமது வாழ்க்கையை ஐரோப்பிய முறைப்படி அமைத்துக் கொண்டாள். கலாச்சார்ச் தாக்கத்தால் ஆடம்பர உடைகள், ஆடம்பர உணவு, பார்ட்டிகள், விருந்துகள் போன்றவற்றில் ஆர்வம் செலுத்துகிறாள். ஆகையால், அவளை ஊரார் பழிக்கின்றனர். “இவள் பெரிய வெளிநாட்டு காரி” போன்ற உரையாடல்கள் மூலம் இந்திய கலாசாரத்தை மீறிய பெண்ணாக ஊரார் இகழ்வதைச் சீன் இன் நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. ஆகையால் பெண் அடிமைத்துவத்திலிருந்து மீள முயற்சிக்கும் சிலேட்டம்மாவை ஆதரிக்கும் உரையாடல் இந்நாவலில் இடம் பெறவில்லை.

எனவே இந்நாவலிலும் கலாச்சார பெண்ணியக் கருத்துக்களையே காணமுடிகிறது.

ஆழிசூழ்உலகு மற்றும் கொற்கை நாவல்கள் வசந்தமாளிகையை (ரெபேக்கா) விபச்சாரி பெண்ணாகவும், வசந்தா – ஜஸ்டினால் காதலித்து ஏமாற்றப்பட்ட பெண்ணாகவும், சுந்தரி டீச்சர், ரஞ்சிதம் போன்றோரை நடத்தை கெட்ட பெண்களாகவும், எஸ்கலின், பூங்கோதை, ரேவதி போன்றோரைக் குடும்பப் பெண்களாகவும், தேக்களத்தாள் - கருத்தாயி போன்றோரைப் பண்பாட்டுப் பெண்ணியத்தின் அடையாளமாகவும், சிலேட்டம்மாள் லிடியா போன்றோரைக் கலாச்சாரத்தை மீறிய பெண்ணாகவும் பிரகாசி-அமலோற்பருவம் போன்றோரைச் சமூகத்துடன்

கட்டுப்பட்டுச் செல்கின்ற பெண் கதாப்பாத்திரங்களாகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றன.

3.3.4 நெய்தல் நாவல்களில் மிதவாதப் பெண்ணியம்

மிதவாதப் பெண்ணியம், அரசியல் சமூகம், பொருளாதாரம் போன்ற எவ்வித மாற்றத்தையும் முன்வைக்காமல் ஆண்கள் மனம்திருந்திக் கருணை காட்டினால் மட்டுமே பெண் சமஉரிமை பெறமுடியும் என்னும் கருத்தாக்கத்தை முன்வைத்து உரைக்கப்படும் பெண்ணியச் சிந்தனையாகும். ஆணுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள சுதந்திரமும் உரிமையும் பெண்ணுக்கும் உண்டு என்பதை இச்சிந்தனையாக்கம் முன் மொழிகிறது. சுதந்திரமாய்த் தான் விரும்பியதை மேற்கொள்ளும் உரிமை ஆண்மையும் அன்று; பெண்மையும் அன்று. அது மனிதம் மட்டும் என்பதே மேரிவுப்ஸ்டோனின் கருத்து.(2016::228)

தமிழ் இலக்கியத்தில் சிவசங்கரி, இந்துமதி, திலகவதி, லட்சுமி போன்றோரும் மலையாள இலக்கியத்தில் சுகுதகுமாரி, வி.பி. பட்டதிரிபாடு, லலிதாம்பிகா, அந்தர்ஜனம் போன்றோர் மிதவாதப் பெண்ணியத்தை வலியுறுத்தி இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். எனவே பெண்களைப் பற்றிய கருத்துப் பதிவுகள் இல்லாமல் பெண்ணாக இருக்கக் கூடாது என்பதையே மிதவாதப் பெண்ணியம் வலியுறுத்துகிறது.

மிதவாதப் பெண்ணியத்தை விளக்கும் அட்டவணை

மிதவாதப் பெண்ணியம்	எடுத்துரைக்கும் கருத்துக்கள்
1. உப்புவயல்	1. கற்பு, உழைப்பு போன்றவற்றைச் சூறையாடுவதை நிறுத்தவேண்டும் 2. ஆணுக்கும் - பெண்ணுக்கும் தொழிலில் சமஉரிமை, உழைப்பிற்கு ஏற்றக் கூலி இருபாலருக்கும் சமமாக வழங்க வேண்டும்
2. புறங்கடல்	1. கற்பழிப்பை ஒழிக்க வேண்டும். 2. காதல் வலைவீசிப் பெண்கள் ஏமாற்றப்படுவதை நிறுத்தவேண்டும்.
3. மணல்ஜீவிகள்	1. பெண்கள் மீதான சமூகக்கட்டுப்பாடு நீங்க வேண்டும். 2. பெண்கல்வியை ஆதரிக்க வேண்டும். 3. ஆணுக்கு நிகராகப் பெண் எல்லாத்

	தொழில்களிலும் ஈடுபடவேண்டும். 4. பெண் குடும்பத்திலிருந்தும் சமூகத்திலிருந்தும் சுதந்திரமடைய வேண்டும். 5. மீனவப் பெண்கள் முதலில் அச்சமூகத்தின் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து வெளிவந்தால் மட்டுமே பொதுச் சமூகத்தில் சம உரிமையைப் பெற முடியும் போன்றவை எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.
4. மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள்	1. முக்குவச் சமூகம் பெண்களுக்குத் தொழில், கல்வி, நிலவுரிமை போன்ற அனைத்திலும் சமஉரிமை அளிக்க வேண்டும் 2. ஆணின் துணையின்றித் தனியாக வாழும் பெண்ணிற்குச் சமூகம் ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் 3. பெண்ணைச் சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டும்
5. ஆழிசூழ்உலகு மற்றும் கொற்கை	1. காதலின் பெயரில் பெண் ஏமாற்றப்படுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும் 2. பெண்ணையும் மனித உயிராகக் காணவேண்டும் 3. பெண் சமஉரிமை பற்றிய கருத்துக்கள் இடம்பெறவில்லை 4. பெண்கல்வி ஆதரிக்கப்படுகிறது. ஆண்களுக்கு நிகரான பெண் கதாப்பாத்திரங்களை வெறுக்கப்பட்ட கதாபாத்திரங்களாகவே அடையாளப்படுத்துகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நெய்தல் திணை நாவல்களில் மிதவாதப் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். ஏனைய நெய்தல்திணை நாவல்களை விட உப்புவயல் நாவல் பெண் சுதந்திரக் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கின்றது.

3.3.5 நெய்தல் நாவல்களில் தீவிரவாதப் பெண்ணியம்

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே நடப்பது உரிமைப்போராட்டம். ஆணாதிக்க சமூகத்தை எதிரியாகக் காண முயற்சிப்பது தீவிரவாதப் பெண்ணியம். எல்லா நிலையிலும் சமதர்மம் வேண்டும் என வற்புறுத்துவது பெண்ணியத்தின் குறிக்கோளாக அமைகிறது.

தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தின் குறிக்கோள்

1. பெண் ஒரே மாதிரியாக ஒரே வேலையைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்துகொண்டு வாழும் நிலையை மறுத்தல்.
2. குடும்பத்திலும் வேலை பார்க்கும் இடங்களிலும் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையை எடுத்துரைத்தல்.
3. ஓரினக் கல்வி உறவின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்தல்.
4. பாலியல்வன்முறை, ஆபாசம் எழுத்து ஆகியவற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற ஆண்களின் வன்முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன் வைப்பதே தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தின் நோக்கமாக அமைகிறது. (இ.தி.கோ:231)

புறங்கடல் நாவல் பாலியல் ரீதியாக வன்முறையில் ஈடுபடும் ஆண்களைக் குற்றம் சாட்டும் விதமாகக் கனகா பாலியல் கொடுமைக்கு ஆளாகும் காட்சியை எடுத்துரைக்கிறது. மட்டுமன்றி லாசரைச் சுட்டுக் கொன்ற அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் குரலாக மரியத்தின் உரையாடல் அமைகிறது. இந்நாவலில் மட்டுமே தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தை எடுத்துரைக்கிறது.

“முடியழிச்ச மரியம் முறவிளியிட்டுக் கொண்டிருந்து
கோபத்தோடேயும் விலாபத்தோடேயும் (பு.க:98)

இவ்வரிகளின் வாயிலாக மரியம்மாவின் அதிகார வர்க்கத்தின் அநீதிக்கு எதிரான குரலைக் காணமுடிகிறது.

3.3.6 நெய்தல் நாவல்களில் மார்க்சியப் பெண்ணியம்

தொழில், கல்வி, கருத்து சுதந்திரம், சொத்துரிமை போன்ற அனைத்திலும் பெண்களுக்குச் சமஉரிமை என்னும் கருத்தாக்கத்தை முன்வைப்பதே மார்க்சிய பெண்ணியம் ஆகும். ஆணைச் சார்ந்து இருக்காமல் பெண் தன்னளவில் பொருளாதாரத் தற்சார்பு நிலையை அடைந்துவிட்டால் பெண்விடுதலை சாத்தியமாகிவிடும் என்பதே மார்க்சியப் பெண்ணியத்தின் கருத்து. இக்கருத்தின் அடிப்படையில்

மீனவச் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையை ஆராய முடியும். மீன் பிடித்தல் கடல் தொழில்களில் ஈடுபடுவது போன்றவை ஆண்களின் தொழிலாகவே கருதப்படுகின்றன. வலைப்பின்னுதல் கருவாடு உணக்குதல், உப்பு தயாரித்தல், தலைச்சுமையாக மீனை விற்பது போன்ற தொழில்கள் மட்டுமே மீனவச் சமூக பெண்களைச் சார்ந்து நிகழ்கிறது. இங்கு ஆண் மீன் பிடிக்கச் சென்றால் மட்டுமே பெண் தொழிலில் ஈடுபடும் நிலையைக் காணமுடிகிறது. இந்நிலையிலிருந்து ஒரு மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமெனில் பெண்கள் சுயமாக அனைத்துச் சுயதொழில்களிலும் ஈடுபடவேண்டும் என்பதையே மார்க்சியப் பெண்ணியம் எடுத்துரைக்கிறது.

3.3.7 மீனவச்சமூகத்தில் தொழிலின் அடிப்படையில் ஆண்-பெண் கட்டமைப்பு

தன்நிலை தொழில்	சார்பு நிலை தொழில்
மீன்பிடித்தல், கடலில் ஏனைய தொழில்களில் ஈடுபடுதல் ஆண்களுக்கு உரிய தொழில்கள்	மீன்விற்பது, கருவாடு உணக்குதல், உப்பு உணக்குதல், வலைப்பின்னுதல் போன்றன பெண்களுக்கு உரிய தொழில்கள்

ஆண்கள் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடித்து வந்தால் மட்டுமே பெண்ணின் தொழில் சாத்தியமாகிறது. எனவே, பெண்கள் தங்களது பொருளாதாரத்திற்காகவும், வாழ்வியல் சார்ந்த அனைத்து தேவைகளுக்காகவும் ஆணையே சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலை மீனவச்சமூகத்தில் நிலவுகிறது. இங்குப் பெண்ணின் தன்நிலையைக் காணமுடிவதில்லை. ஆகவே பெண்கள் சுயமாகத் தொழில் புரியும் போதே அவர்களின் மீதான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுதலை பெற முடியும். தற்கால நாவல்களில் பெண் கல்வி முன்னேற்றத்தைச் சிறிதளவு காணமுடிகிறது. ஏனெனில், பொருளாதாரத்தின் முக்கிய உறைவிடமாக விளங்குவது மீனவச் சமூக ஆண்கள் தான் ஆகையால், மார்க்ஸின் கருத்துப்படி ஆணின் ஆதிக்கயமே மேல்நோக்கி நிற்கும்.

பெண் தொழில் முனைவதன் மூலமே இம்முரண்பாடு சமநிலை செய்யப்படும்.

கல்வியறிவைப் பெற்றுச் சுயதொழிலால் ஈடுபடுவதன் மூலமாக மட்டுமே ஆண்-பெண் என்ற வேறுபாடு சமன் செய்யப்படும் என்பதை மலையாள நாவல்களான புறங்கடல், மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள், மணல்ஜீவிகள் ஆகிய நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

‘உப்புவயல்’ நாவல் பெண்களின் மீதான முதலாளிகளின் சுரண்டலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. ஜோடிக்குருசின் நாவல்களில் இவ்வாறான சமதர்மச் சிந்தனையாக்கம் இடம்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1. கூலியில் ஆண் பெண் என்ற பாகுபாட்டைக் கைவிட வேண்டும்
2. உரிமைப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட புலாதியின் மரணம்
3. மேலும் குடும்பச் சுமைகளைச் சுமக்க விதிக்கப்படும் பூவாதியின் பரிதாபநிலை
4. பெண்கல்வியின் முக்கியத்துவம்
5. தலித் பெண்களின் முன்னேற்றம்

போன்ற சிந்தனைகளை உப்பு வயல் நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. எனவே சமூகநீதிக்காகப் போராடும் பெண்களின் நிலையை ஆசிரியர் சுட்டுகிறார்.

உப்புவயல் நாவலில் மல்லிகாவும் தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தைப் பேசுகிறார். வடுவச்சியிடம் ஜமீந்தார்களுக்குப் பாடம் புகட்ட வேண்டும் இல்லையெனில் உப்பளங்களில் வேலை செய்யும் அப்பாவிப் பெண்கள் மீண்டும் இவ்வகையான தொந்தரவுகளை நேரிட வேண்டிவரும் என்பதை உணர்த்துகிறார். இவ்விரு நெய்தல் நாவல்களைத் தவிர ஏனைய நெய்தல் நாவல்கள் அனைத்தும் மிதவாதப் பெண்ணியத்தையும் பண்பாட்டுப் பெண்ணியத்தையும் மட்டுமே எடுத்துரைக்கின்றன. நெய்தல் நாவல்களில் ஓரினசேர்க்கைச் சம உரிமைக்காகப் பெண்கள் நடத்தும் போராட்டம், உரையாடல் போன்றவை அதிக அளவில் இடம் பெறவில்லை.

3.3.8 உளவியல் பெண்ணியம்

பெண்ணின் மனதில் தான் ஆணைவிட ஏதோ ஒரு விதத்தில் குறைந்தவள் என்ற சிந்தனை இளம் வயதுமுதலே பதிவாகிறது. ஆகையால் அவள் எல்லா நிலைகளிலும் அதனுடன் பொருத்தப்பட்டு வாழ்கையை நகர்த்துகிறாள். இந்நிலை தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமைவது ஆணின் உடலுறுப்பே என உளவியல் அறிஞர் சி.ஃக்மன்ட்பிராய்ட் கருதுகிறார். ∴ப்ராய்டின் இக்கருத்துப்படி பெண் தன்னைத்தானே ஆண்மையில்லாதவள் என்று உளவியல் ரீதியாகக் கற்பித்துக்கொள்கிறாள். ஆண்-பெண் என்ற குறியீடு உயிரியல் (Biological) அடிப்படையில் அமைந்ததல்ல. ஆகவே பெண் என்ற குறிப்பானுக்கும் அது குறிப்பிடும் எவ்விதமான தொடர்புமில்லை என லக்கான் குறிப்பிடுகிறார். ஆண்பிறப்புறுப்பே மைய்வத்தால் தான் பெண்ணின் ஆழ்மனதில் தாழ்வுமனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. எனவே பெண்விடுதலை என்பது ஆண்மொழியிலிருந்து விடுதலை என்று பிரெஞ்சு பெண்ணினவாதி ஹெலன்சிக்ஸ் வலியுறுத்துகிறார். (2016. 232)

“நீ உன்னையே எழுது: உன் உடம்பின் குரல்களுக்கு செவி சாய்ப்பாய், அப்பொழுதுதான் வரையறைக்குள் அடங்காத உனது நனவிலி மனதிலுள்ள சில வளங்களெல்லாம் பொங்கி வெளிவரும்” (பெ.மொ.பு.ப.:123)

ஆழிசூழ் உலகில் ஐன்ஸ்டீனின் வீரசாகசங்களை வசந்தா அணுஅணுவாக ரசிக்கிறாள். அவன் படகோட்டுவதைக்கண்டு தன் நிலையிலிருந்து மெய் மறந்துபோகிறாள். தனக்குள் ஆண்மையைக் கொண்டாடுகிறாள். எனவே, உளவியல் ரீதியாக ஐன்ஸ்டீனின் ஆண்மையால் அவள் பாதிக்கப்படுவது உணரமுடிகிறது. இதனை பயன்படுத்திக் கொண்ட ஐன்ஸ்டீன் உடல் ரீதியாக எல்லாச் சுகங்களையும் அனுபவித்துவிட்டு அவளை ஏமாற்றிவிடுகிறான். இதன்மூலம் உணர்வுகளால் அடிமைப்படுத்தப்படும் பெண்ணின் நிலையை அறிய முடிகிறது. (ஆ.கூ.உ.பக்)

கொற்கை நாவலில் ரஞ்சிதம் - பிலிப்புடன் தகாத உறவை வைத்துக் கொள்கிறாள். இந்நிகழ்விலும் ஆண் உறுப்பின் பெருமையை ஆசிரியர் எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம். கப்பல்களில் வேலைக்குச் செல்லும் தண்டால்களின் பாலியல் தேவைகளைப் பதிவுசெய்யும் போது ஆண் உறுப்பின் பெருமை பேசப்படுகிறது. மட்டுமின்றி சுந்தரி டீச்சர் - சூசை இருவருக்குமிடையே உறவு நிகழும்போதும் ஆண் உறுப்பின் பெருமை பேசப்படுகிறது. எனவே, ஆணாதிபத்தியச் சமூகத்தால் உளவியல் ரீதியாகவும் பெண் இரண்டாம் நிலை அடைவதை இந்நாவல்களில் இடம்பெறும் காட்சிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். ஏனைய நெய்தல் நாவல்கள் பாலின உறவுகளை மட்டுமே எடுத்துரைக்கின்றன. பால் உறுப்பின் பெருமையை எடுத்துரைக்கவில்லை.

3.3.9 பெண்நிலை நோக்கும் திறனாய்வு

அமெரிக்கப் பெண்ணிய ஆய்வாளர்கள் இலக்கியப் பனுவல் ஆக்கத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்துப் பெண்ணியத்தை வளர்க்க முயன்றனர். பெண் எழுத்துக்கு முதலிடம், பெண் மட்டுமே சார்ந்த வேலை திட்டத்தை உருவாக்குவது, பெண்களுக்காகப் புதிய இலக்கிய மாதிரிகளை வடிவமைப்பது. பெண்ணுக்கெனப் புதிய இலக்கியக் கொள்கைகளை வடிவமைத்து, பெண் ஆய்வுகளை ஊக்குவிப்பது பெண்ணுக்கென ஒரு அரசியல் ஆதாரம், பெண் எழுத்துக்களைப் பெண்கள் மட்டுமே ஆராய்வது போன்ற கருத்துக்களை முன்வைப்பதே பெண்நிலைநோக்கு திறனாய்வாகும். அமெரிக்கா பெண்ணியவாதியான எலென் ஷோல்வாட்டர் இந்நிலையை விளக்கியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். (இ.தி.கோ.ப:234)

நெய்தல் நாவலான மணல்ஜீவிகளில் மட்டுமே பெண்நிலை நோக்கு என்னும் கருத்தாக்கம் இடம்பெறுகிறது. இந்நாவலின் ஆசிரியர் ஆண் என்றபோதிலும் நீலீமா அக்னிவேஷின் “மன்னு நீதிகளுடே கதா”. என்னும் இயலையும் அமைத்துப் பெண்நிலை நோக்கில் மீனவன் பெண்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கிறார். நீலீமா என்பவர் பெண்ணிய ஆய்வாளர். இவர் மீனவப் பெண்களை ஆணாதிக்க சமூகத்திலிருந்து

மீட்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையைத் தமது தோழி கிருஷ்ணகுமாரியிடம் எடுத்துரைக்கிறார். இங்கு பெண்ணிலை நோக்கின் அடிப்படையில் இருவரின் உரையாடலும் அமைகிறது.

“பரஸ்பரம் பங்ங வச்ச துக்கம் பெட்டந்நு வற்றுந்நு கடல்பாதபோலே எங்கிலும் பெண்ணுங்களுக்கு ஸ்வாதந்திரிய போதம் அனுபவப்பட்டு அனுபவிக்கானும், அனுசரிப்பிக்கானும், அடியாக்கானும் முகளில் ஆண்தஷ்டியம் நிலநில்பில்லா” (ம.ஜீ.க.95)

இக்கூற்றின் முலம் காலம் காலமாகப் பெண்களை அடிமையாக்கி வழிநடத்திய ஆண்களின் அழிவு நிலை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இந்நாவலில் மட்டுமே பெண்நிலைநோக்கு திறனாய்வைக் காணமுடிகிறது.

3.3.10 தலித்பெண்ணியம்

இந்தியா சாதி கட்டமைப்புடைய நாடு. ஆகையால் பெண்ணிய எடுத்துரைப்பின் நிலை பொதுவான ஒன்றாக அமைவது கடினம். எனவே ஒதுக்கப்பட்ட பெண்களின் நிலையை ஆராய்வதே தலித் பெண்ணியமாகும்.

நகரத்து ஆலைகளில் தொழிலாளிகள் சுரண்டப்படுவதுபோலக் கிராமத்தில் தலித் சமூகத்தைச் சார்ந்த பண்ணைக்கூலி அதிகமாகச் சுரண்டுகிறான். தூத்துக்குடி உப்பளங்களில் பணிபுரியும் தலித் பெண்களின் அவலநிலையை உப்புவயல் நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள் உப்புச்சி என்னும் முக்குவப்பெண்ணின் துயரவாழ்வியலைப் பதிவு செய்கிறது. ஏனைய நெய்தல் நாவல்கள் பெரும்பாலும் ஆண் தொழிலாளர்களின் நிலையை மட்டுமே எடுத்துரைக்கின்றன.

எனவே மேற்கூறிய அனைத்து நிலைகளிலுள்ள பெண்ணியக் கருத்துகளையும் நெய்தல் நாவல்களில் காண முடிகிறது.

3.4 நெய்தல் நாவல்களின் காலனியம்

போர்த்துகீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள், பிரஞ்சுகாரர்கள், இங்கிலாந்துகாரர்கள் போன்ற ஐரோப்பிய ஏதேச்சிய சக்திகள் உலகநாடுகளைத் தங்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து ஆட்சி செய்தனர். இச்சூழலைக் காலனியம் என்றே இலக்கிய சிந்தனையாளர்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். காலனியம் மனிதனை அடிமையாக்கியது, ஒரு நாட்டிலிருந்து வேறு நாட்டிற்கு மக்களை அடிமைத்தொழிலாளிகளாகக் கடத்தியது. கறுப்பர்கள், வெள்ளையர்கள் என்ற பாகுபாட்டை ஏற்படுத்தியது. தமது நம்பிக்கை பிறரும் பின்பற்றவேண்டும் எனப் பிடிவாதம் பிடித்துச் சுருங்கக் கூறின் கலாச்சார ஆதிபத்தியத்தை நிர்பந்தமாகத் தமது ஆட்சிக்குக்கீழ் உள்ள நாடுகளில் திணித்தது.

இந்தியாவை முதலில் போர்த்துகீசியர்கள் ஆட்சி செய்தனர். பின்பு ஆங்கிலேயர்களும் ஆட்சி செய்தனர். இதன் விளைவாக இந்திய கலாச்சாரத்தில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1400 ஆம் ஆண்டு போர்த்துகீசியர்கள் இந்தியாவிற்குக் கடல்வழியாக வந்தனர். அன்றுமுதல் 1947 ஆகஸ்ட் 15 ம் நாள் வரை இந்தியாவை வெளிநாட்டினரே ஆட்சி செய்தனர். வெளிநாட்டார் ஆண்ட இந்த 550 வருடங்களில் இந்தியர்கள் கொத்தடிமைகளாக்கப்பட்டனர். நமது நாட்டு வாசனை திரவியங்கள் அனைத்தையும் வெளிநாட்டினர் கொள்ளையடித்தனர். நம்மவர்களைக் கொண்டே தந்திரமாக இந்நாட்டின் எல்லா செல்வங்களையும் கடல்வழியாகக் கடத்திச் சென்றனர். இந்தியர்களிடையே நிலவிய ஒற்றுமையின்மையே இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

காலனியத்தின் தாக்கத்தால் தான் இங்கு கிறிஸ்து மதம் குடியேறியது என வரலாற்று ஆசிரியராக ரொமிலாதாப்பர் தமது வஞ்சிக்கப்பட்ட வரலாறு என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

காலனியம் இந்திய இலக்கியத்தில் கூட பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. காலனியத்தின் தாக்கத்தால் தான் இந்தியாவில், சிறுகதை, நாவல், புதுக்கவிதை என்னும் அமைப்புகள் தோன்றின.

தமிழ் நாவல்களில் காலனிய எதிர்ப்பு சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் அதிகமாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது. இதற்கு இந்திரா பார்த்தசாரதியின் “குருதிப்புனலைச்” சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

காலனிய சக்திகளின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ள தமிழர்களின் இலக்கியம் பெரும் பங்கை வகித்தது. பாரதியின் சுதந்திரதாகம், கவிமணியின் கவிதைகள் போன்றவை தமிழகத்தில் பெரும் அதிர்வை ஏற்படுத்தின.

3.4.1 நெய்தல் நாவல்களில் காலனியம்

நெய்தல்திணை நாவல்களான, கொற்கை, ஆழிகுழ் உலகு, மரக்காப்பிலை, தெய்யங்குளம் என்னும் நாவல்கள் காலனிய காலத்தில் மீனவர்களின் வாழ்வியல் எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதை வரையறை செய்கின்றன.

தொன் மைக்கல் பரதவர்ம பாண்டியனின் மரணத்திற்குப் பிறகு தம்மை ஆளப்போவது யார் என்ற குழப்பத்தில் மீனவர்கள் புலம்பினர். அவர் மேசைக்காரராக இருந்தபோதிலும் தம் சாதி சனத்தின் மீது தீராத பாசம் வைத்திருந்தார் என்பதைக் கொற்கை நாவல் பதிவு செய்கிறது. (கொற் :21)

“வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் கண்டுகொள்ளாதது ஒருபுறம் என்றால் மறுபுறம் உதாசீனப்படுத்தும் மேசைக்காரர் தனவந்தர்களும் அவர்களைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் கத்தோலிக்க நிர்வாகமும் தான் பாண்டியாபதியின் இந்நிலைக்குக் காரணம். வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தின் மூலம் பாண்டியாபதியின் முட்டுச்சிலாப வருமானத்தில் கை வைத்து அகமகிழ்ந்த கத்தோலிக்கம் சமூகத்திற்குள் பிரிவினையை ஆதரித்து அதன் வெம்மையில் குளிர்காய நினைத்தது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் சாமியார் கட்சி, ஊர்கட்சி எனப் பிரிவினைகள்” (கொற் 24)

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள இக்கூற்றுக்கள் பாண்டியாபதி மன்னன் பரதவர்களின் தலைவனாக இருந்தான் எனவும், அவனுக்குப் பரதவர்களின் தொழிலின் மீதான எல்லா உரிமையும் இருந்தது எனவும்,

அவனது மரணத்திற்குப் பிறகு வெளிநாட்டுச் சாமியார்கள் மூலம் கத்தோலிக்கப் பரதவர்களை அடக்கி ஆளப்பட்டார்கள் எனவும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. முன்னொரு காலத்தில் “பரதவர்கள்” என்ற பொதுச்சமூகமாக ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்த மீனவர்களை வெளிநாட்டினர் சூழ்ச்சி செய்து பிரித்து விட்டனர் என்பது புலப்படுகிறது.

“பாண்டியாபதி வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த கத்தோலிக்கம் தான் பரதவர்களின் வாழ்க்கையைச் சீர்குலைத்தது” என்று கூறுவாராம். நம்மிடமில்லாத தெய்வமா சீமையிலிருந்து வந்தது எனக்கூறி பழைய பாரம்பரியப்படி வருசாவருசம் மகுடமேற்ற நாளில் கன்னியாகுமரி மதுரை மீனாட்சி, திரு உத்திரகோசமங்கை, கொற்கை சந்தனமாரி கோவில்களுக்கும் தவறாமல் சென்று தரிசிப்பாராம்.”

(கொற் 22)

இக்கூற்றின் மூலம் பாண்டியாபதி ஆங்கிலேயர்களுக்கு முழுவதுமாக வழங்கிக் கொடுக்கவில்லை என உணரலாம். மதத்திணிப்பை எதிர்ப்பவராகவும், சுயமரியாதையை ஆதரிப்பவராகவும் காரியத்தை ஆங்கிலேயர்களை எதிர்ப்பவராகவும் செயல்பட்டார் என்பதை உணரமுடிகிறது.

“வெள்ளைக்காரர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு புடிக்கில்?

கேட்டான் பவுல்”

“எல்லாம் பழைய பாண்டியாபதி தேர்மாறங்காலத்துலயிருந்தே வாரபகயிம்பாவ பாஞ்சால குறிச்சிக்காரவுகளுக்கு உதவி பண்ணுனாவளாம். அதுல வந்த பிரச்சனையா”

(கொற் 31)

பாண்டியாபதி தொன்மிக்கலுவை வெள்ளைக்காரர்களுக்குப் பிடிக்காமல் போய் இருக்கலாம் அவரை அவர்களே திட்டமிட்டுக் கொலை செய்திருக்கலாம் என்பது மொடுதகம்-பவுல் போன்ற கதாப்பாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலமாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

கடைசி பாண்டியாபதியின் மரணத்திற்குப்பிறகு பரதவர்கள் ஆங்கிலேய கொடுங்கோல் ஆட்சியின் கீழ் அகப்படப்போகிறார்கள் என்பதை இவ்வுரையாடல் உணர்த்துகிறது.

3.4.2 காலனியத்தின் கொடூரம்

கேரல் நூலாபீசுக்கு ஆறு டன் எடையுள்ள ஒரு ஸ்டீம் எஞ்சின் வந்தது. மிகவும் பாரமுள்ள இந்த எஞ்சினைத் துறைமுகத்திலிருந்து நூலாபீசுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமெனில் மிகவும் கடினம் தோணிக்கார பரதவர்களால் தான் அது முடியும் என்பதை அறிந்துகொண்ட சீற்றன் என்னும் ஆங்கில அதிகாரி தெல்மெய்த்தாவிடம் முறையிடுகிறான் தெல்மெய்தா கவலைப்படாதீர்கள் மூன்று நாட்களுக்குள் இவ்வேலையை செய்துவிடலாம் என்கிறார். மூன்று நாட்களாக உணவும் உறக்கமும் இல்லாத பரதவர்கள் இவ்வேலையை செய்து முடிக்கக் கட்டாயப்படுத்துகின்றனர். ‘கர்ணம் தப்பினால் மரணம்’ என்று கூறுவதை போல் அந்நாட்கள் நகர்கிறது. நீண்ட முயற்சிக்குப் பிறகு பெரும் உழைப்பைச் செலுத்தி அவ்வெஞ்சினை பரதவர்கள் கப்பலிலிருந்து கரைக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சி எவ்வளவு கொடுமையாக இருந்தது என்பதற்கு இந்நிகழ்வு ஒரு சான்றாக அமைகிறது.

“இப்படிச் சொல்லி சொல்லியே காரியங்கள் சாதிச்சிப்

போடுவாங்க, இங்க உசுற வுடுறது யாரு, நம்மதான....”.

(கொற் 62)

ஆண்டாமணி – கிலுக்கு போன்றோரை இவ்வுரையாடல் மூலம் காலநிலை ஆட்சியில் பரதவர்கள் எவ்வளவு கொடுமைகளை எதிர்த்தனர் என்பதை உணர்த்துகிறது.

ரெஜினா, பெராரி, மிரண்டா போன்ற சரக்கு கப்பலுக்குத் தம் உயிரைப் பணயம் வைத்துச் சரக்குகள் ஏற்றிவிடுகின்ற பரதவர்களின் பரிதாபநிலையையும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

கொற்கையில் ஏற்றுமதி வியாபாரம் பெருகித் தோணி தொழில் அமோகமாக நடந்தது ஒரு பக்கம் தோணிகளில் தங்கமும் வைரமும் கடத்துகிறார்கள் என்ற பேச்சும் இருந்தது. (கொற்கை 613)

மேற்குறிப்பிட்ட ஆங்கிலேயர்கள் வாசனைத் திரவியங்களை மட்டுமல்ல தங்கம், வைரம் போன்றவற்றையும் நம் நாட்டிலிருந்து கடத்திச் சென்றனர் என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது. ஆங்கிலேயர்கள் தம்மால் சுரண்ட முடிந்த எல்லாவற்றையும் கொற்கை துறை முகத்திலிருந்து கப்பலில் ஏற்றி வெளிநாட்டிற்குக் கொண்டு சென்றனர். இலங்கையில் தூத்துக்குடி சம்பகருவாட்டிற்கும் சுறா எண்ணைக்கும் நல்ல கிறாக்கி இருந்து. ஆகையால் சரக்குக் கப்பல்களில் பெருமளவு சம்பக்கருவாடும், எண்ணெய்யும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள் பருத்தி, நெய், எண்ணெய், நல்லமிளகு, இலவங்கம், ஏலம் போன்ற அனைத்துச் சரக்குகளையும் கொற்கை துறைமுகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்தனர். எனவே, கொற்கையைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து ஊர்களிலும் ஆங்கிலேயர்களின் கொடுங்கோலாட்சி நிலவியிருந்தது தெரியவருகிறது.

சுறா கடற்கரைப்பகுதியில் அமைந்துள்ள KMML கம்பனி முன்னொரு காலத்தில் “ராயல் எர்த் பிளான்ட்” என்ற பெயரில் செயல்பட்டுவந்தது. அங்கு கிடைக்கின்ற கரிமணலில் மோனோசைட் - இல்மனைட் என்னும் கனிமப் பொருட்கள் அடங்கியிருந்ததால் வெளிநாட்டார் அங்கிருந்து ஏராளமான மணல்களைக் கடத்திச் சென்றனர் என்ற செய்தியை மணல்ஜீவிகள் குறிப்பிடுகிறது. சில வெளிநாட்டினர் சொந்தமாகக் கடற்கரையில் கம்பெனி அமைத்து இந்தியாவின் கனிமவளத்தைக்கூட சுரண்டிச் சரக்குக் கப்பல்களில் ஏற்றிச் சென்றனர் என்பதையும் இந்நாவல் (ம.ஜ.ப) எடுத்துரைக்கிறது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி, மீனவர்களின் நிலை சுதந்திரப்போராட்ட சிந்தனை, காந்தியின் சுதந்திரப்போராட்டம், காந்தி- பெரியார் முரண்பாடு போன்றவை எடுத்துரைக்கின்றன.

நெய்தல் நாவல்களில் காலனியம் அட்டவணை

மணல்ஜீவிகள்	1. ஜெர்மனியர்களின் வரவும் - கரிமணல் கொள்ளையும் 2. சுதந்திரப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மீனவர்களின் நிலை 3. மீன்வளம் குன்றியமை
கொற்கை, ஆழிசூழ் உலகு	1. போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் டச்சுக்காரர்களின் வருகை 2. ஐரோப்பியர்களின் கொடுங்கோல் ஆட்சி 3. இந்திய வளங்கள் சுரண்டப்பட்டமை 4. மதமாற்றம் 5. தொழில் வளர்ச்சியும் பரதவர்களின் உழைப்பும் சுரண்டலும்
மரக்காப்பிலை தெய்யங்ஙள்	1. காந்தியின் வருகை 2. சுதந்திரப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட முக்குவ சமூகத்தைச் சார்ந்த மீனவர்களின் நிலை

3.5 நெய்தல் திணை நாவல்களில் பின்காலனியம்

காலனியத்தைத் தொடர்ந்து இலக்கியம்-சமூகம் அரசியல் போன்றவற்றை அலசி ஆராய செய்த புரட்சி சிந்தனையாக்கத்தைப் பின்காலனியம் எனலாம். காலனியாதிக்கம் இந்தியாவில் மேற்கொண்ட செயல்பாடுகளை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று ஆக்கப்பூர்வமான செயல்பாடுகள் மற்றொன்று அழிவுப்பூர்வமான செயல்பாடுகள் என வகைப்படுத்துகிறார் காரல்மார்க்ஸ்.

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வில் காலனியம் சில ஆக்கப் பூர்வமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

- * நிலவுடைமையும் - சாதியமைப்பும் கட்டமைத்திருந்த ஆதிக்க வெளிகளைக் கடந்து அதைப் புதிய வெளிகளாக மாற்றியது.
- * கல்வி, சட்டம், மருத்துவம், நிர்வாகம் என்னும் அமைப்புகளை அனைவருக்கும் பொதுவானதாக மாற்றியது.
- * சாதிய ஆதிக்கத்திலிருந்து ஒடுக்கப்பட்டோரை மீட்டது.
- * சேவைத் தொழில்களிலிருந்து ஒடுக்கப்பட்டோரை மீட்டது மட்டுமின்றி அனைவருக்கமான பொதுத்தொழில்களை நோக்கிச் சமூகத்தை நகர்த்தியது.
- * சட்டங்களை இயற்றி அதன் வழியாக ஜனநாயக உரிமைகளைப் பெறுவதுமான சூழலை இந்தியாவில் உருவாக்கியது.
- * நகரமயம், புதிய தொழிற்சாலைகள், நவீன தொழிற்கருவிகள் போன்ற செயல்பாடுகளால் சாதி, மதம், என்னும் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து தலித்துகள் வெளியேறுவதற்கு ஓரளவேனும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது.
- * ஒடுக்கப்பட்ட தலித் சமூகத்தைப் பொது வெளிகளின் பரப்பிற்குள் அவர்களின் உரிமைக்காகப் போராட செய்ததே காலனியம்தான். இதனைக் காலனிய ஆட்சியாளர்களின் ஆக்கங்களில் முதன்மையாகக் காணலாம்.

காலனியம் சில ஆக்கச் செயல்பாடுகளை உருவாக்கியது எனினும் எல்லா செயல்பாடுகளையும் தமது கட்டுபாட்டிலேயே வைத்திருந்தது. அங்கு தனிமனித சுதந்திரம் முழுமையாக மறுக்கப்பட்டது. அடிமை என்ற சிந்தனையாக்கம், சாதி, மத வேறுபாடுகளின்றிப் பொதுவானதாக அமைந்தது.

சமூக அசைவாக்கங்களில் காலனியம் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களும், அழிவுகளும் எண்ணில் அடங்காதவை. அவற்றை வரையறுப்பது எளிதான ஒன்றல்ல. இயற்கையைச் சூறையாடுவது, மொழிகளை அழித்தது, மரபுசார்ந்த அறிவுகளை முற்றிலுமாக மறுத்தது, மருத்துவக் குளறுபடிகளை ஏற்படுத்தியது. இனக்குழுக்களைச் சிதறடித்தது,

செல்வந்தன், ஏழை என்ற பாகுபாட்டை வளர்த்தது, உயர்ந்தவன்-தாழ்ந்தவன் என்ற சிந்தனைக்கு ஆக்கத்தைக் கூட்டி ஆதிக்கக் குணத்தை மேலோங்க செய்தது. மூன்றாம் உலக நாடுகளை முழுமையாகச் சுரண்டியது. ஆகையால்தான் இன்றளவும் மூன்றாம் உலக நாடுகள் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியிருந்தது என்கிறார் சமீர்அமின். அதைமட்டுமின்றி இங்குள்ள கலாச்சாரத்தை ஓரளவேனும் இல்லாமல் செய்தது “பண்பாட்டு மீதான மேலாதிக்கம்” காலனியத்தில் எதேச்சாதிகார செயல்பாடுகளில் தலையானதாகும் என்கிறார் எர்வட்செயத். கல்வி, மொழி, அரசியல் போன்றவற்றைக் காலனியம் அறிந்தது. தமது ஏகாதிபத்தியத்திற்குக் கீழிருந்த உலகின் பெரும்பகுதியைத் நகல்களாக மாற்றியது காலனியம். காலனிய தாக்கத்தால் இந்தியாவில் வாழ்ந்திருந்த பூர்வகுடிகள் தமது நிலம், மொழி, தெய்வம் போன்ற அனைத்து அடையாளங்களையும் இழந்தனர். அவர்கள் ஒரு கற்பனைச் சமூகமாக மாற்றப்பட்டனர்.

காலனியத்தை மறு பரிசீலனை செய்வதே பின்காலனியம். ஆசிய தாய்க்கும், ஐரோப்பிய தந்தைக்கும் பிறந்த எட்வர்ட் செயத் என்பவரே இச்சிந்தனையாக்கத்திற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். இவர் தமது நீண்டநாள் முயற்சிக்குப் பிறகு “ஓரியன்டலிஸம்” என்னும் நூலின் வாயிலாக மூன்றாம் உலகநாடுகளின் நிலைமையை எடுத்துரைத்தார். காலனியம் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் குறிப்பாக இந்தியா போன்ற நாடுகளில் செல்வத்தை மட்டும் கவர்ந்து செல்லவில்லை, அவர்களின் சிந்தனையைக்கூட கவர்ந்துக்கொண்டு விட்டது. காலனியம் நாம் எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கூட நம்மைக் கற்பித்தது எனலாம் என்கிறார் வரலாற்று ஆசிரியர் இராமசந்திரகா. செயதுக்குப் பின்னர் காயத்திரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பைவாக்கும், ஹோமிபாபவும் பின்காலனியத்தை இந்தியச் சூழலோடு ஒப்பிட்டு ஏராளமான உரைகளையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வழங்கியுள்ளனர்.

வரலாற்று ஆசிரியரான ரொமிலாதாப்பரின் கூற்று மிக நேர்த்தியானதாகும். சிந்து சமவெளியில் வந்து குடியேறிய ஆரியர்களின் வரலாறு எழுதினால் ஒருபோதும் தீராத ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

ஆனால் இந்தியாவின் கங்கை சமவெளிவரை சென்று போர் செய்து வெற்றிபெற்ற இராசராசச்சோழனின் வரலாறு இந்திய சரித்திரத்தில் ஒரு பக்கத்தில் கூட இடம்பெறவில்லை. இதுவே இனவேறுபாட்டை ஆதரித்த காலனியத்தின் அதிகார குணத்திற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஏனெனில் “திராவிடம்” என்று பழம்பெரும் நாகரீகத்தைக் காலனியத்தின் உதவியுடன் ஆரியர்கள் சிதறடித்தனர் என்கிறார் தாப்பர்.

3.4.2.1 பின்காலனியத்தின் நிலைகள் (Post colonial conditions)

1. அதிகாரத்திடம் உண்மையைப் பேசுதல்
2. அடையாளத்தின் அரசியல்
3. கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாட்டு மீட்டுருவாக்கம்
4. சுதந்திரத்தின் நிலையை ஆராய்தல்

3.4.2.2. அதிகாரத்திடம் உண்மையைப் பேசுதல்

காலனிய ஆட்சிக்குள்ளாக்கப்பட்டோர், புலம் பெயர்ந்தோர், அகதிகளாக்கப்பட்டவர்கள், போரினால் நிலை குழைந்தவர்கள், ஒடுக்கப் பட்டவர்கள், பூர்வீகக்குடிகள், கட்டாயமாகப் பெயர்க்கப்பட்டோர் என அனைத்து விளிம்புநிலையினர் மீதும் கவனத்தைச் செலுத்துகிறது பின்காலனியம். ஐரோப்பியர்கள் தமது அதிகாரத்தின் கீழ் உலகையே ஒரு காலனியாக மாற்றியுள்ளனர். அவர்கள் நம்மைவிட்டு சென்றபோதும், நமது அறியல் மீதும், கலாச்சாரத்தின் மீதும், அவர்கள் ஏற்படுத்திய கலப்பு இன்னும் நம்மிடையே காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து நம்மைத் தனித்தறிந்தால் மட்டுமே நம்மால் நமது சுயத்தையும், வரம்பு கலாச்சாரத்தையும், திரும்பப்பெற முடியும். இல்லையெனில், சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு கூட நாம் ஐரோப்பிய நகலாகவே வாழ வேண்டியிருக்கும் என்று எச்சரிக்கிறார் பாணன். நமது அடையாளத்தை நாம் திரும்பப்பெறவில்லையெனில் நமது உரிமைகளும் கலாச்சாரமும் ஐரோப்பிய மையவாதத்திற்குள் கரைந்து விடும் என்கிறார் பாணன். நம்மை ஆண்ட அல்லது ஆள்கின்ற எந்தச் அதிகாரமாயினும் நமக்கு உகந்ததல்ல என்று நம்மால் உணரமுடிந்தால் இவ்வதிகாரத்திடம் நாம்

உண்மையை எடுத்துரைக்கவேண்டும் என்கிறார் செயத். சான்றாக உங்களுக்கு விருப்பமில்லாத எந்த செயலையும் சார் சொன்னாலும் நீங்கள் செய்யக்கூடாது அதுதான் சுதந்திரம் என்கிறார். ஐரோப்பிய கலாச்சாரம், உணவுவழக்கம், உடை, சிந்தனைகள், செயல்பாடுகள் போன்றவை இன்றளவும் உங்களைக் கட்டுப்படுத்துமாயின் அதனை நீங்கள் உதாசீனப்படுத்தவேண்டும் என்கிறார்.

ஐரோப்பியர்களால் நிறுவப்பட்ட மதம், அரசியல் போன்றவை உங்களையும் உங்கள் சிந்தனையையும் கட்டுப்படுத்துமாயின் அந்த அதிகாரத்திடம் உண்மையை நீங்கள் உணர்த்தவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார் எட்வர்ட் செயது.

நெய்தல்திணை நாவல்களான, கொற்கை, ஆழிகுழ் உலகு, மணல்ஜீவிகள், மரக்காப்பிலே தெய்யங்கள் போன்ற நாவல்கள் தங்களை ஆளும் அதிகாரத்திடம் உண்மை நிலையை உணர்த்துகின்றன.

பரதவ மன்னன் பாண்டியாபதி குணதாயுசு தங்களை ஆட்சிசெய்த போது பரதவர்கள் ஓரளவேனும் மகிழ்சியாக இருந்தனர், பின்பு கத்தோலிக்க சாமியார்கள் வழியாக வெள்ளைக்காரர்கள் தங்களை ஆட்சி செய்தபோது தங்களின் மீன்பிடித்தல், முத்தெடுத்தல், போன்ற அனைத்து உரிமைகளையும் ஆங்கிலேயர்கள் கவர்ந்துகொண்டனர். இனி இங்கு கொடுங்கோல் ஆட்சிதான் நடக்கும் கத்தோலிக்க திருச்சபை சாமியார்கள் கூறுவதே இங்கு சட்டமாக மாறியது. மேசைக்காரர்கள் போன்ற பரதவர்கள் ஆங்கில ஆட்சியுடன் உடன்பட்டனர். ஆகையால் பரதவர்களின் ஒற்றுமைகள் சீர் குலைந்தது. மேசைக்காரர்கள் தான் பரதவர்கள் என்றும் கொத்தடிமைகளாக மாற்றப்பட்டனர் என்றும் கொற்கை நாவல் மூலமாக அறியமுடிகிறது

* மேசைக்காரர்கள் - வெள்ளைக்காரர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு கடைநிலை பரதவர்களை அதிகாரம் செய்தனர், கொடுமைப்படுத்தினர், பரதவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டினர். எனவே இவ்வாறான அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்பதையும் காந்தி, பெரியார், காமராசு போன்ற தலைவர்கள் தான் ஆட்சிக்கு

வரவேண்டும். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் மட்டுமே இந்நிலைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்பதையும் கொற்கை நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

(கொற்கை : 21,22,24)

1. “சூச ஒண்ணு புரிஞ்சியா, இவ்வை (சாமியார்கள்) எல்லாம் இப்புடி ஆடுறதுக்குக் காரணம் நமக்கிட்ட ஒத்தும இல்லவே” (ஆ.சு:263)
2. “சாளை தவிர மற்று பெரிய மீன்களை பங்குக்கோவிலுக்கு நேர் பணிய இருந்த கடற்கரைப் பகுதியில் ஏலம்போட்டு கொண்டிருந்தனர்.”(ஆ.சு.உ.-152)

இவ்வரிகளின் வாயிலாகப் பரதவர்களிடையே ஒற்றுமையின்மையால் அவர்களைக் கத்தோலிக்கம் ஆட்சி செய்கின்றது என்பது புலப்படுகின்றது. மேலும் சாளை தவிர அனைத்து மீன்களும் பங்கு போட வேண்டும். பங்குகோயிலின் முன்பாக அமைக்கப் போட்டிருக்கும் கூடத்தில் பங்குபோட்ட பிறகுதான் மீனவர்கள் தங்களது பங்குகளை வாங்கிக் கொண்டு வீட்டிற்குச் செல்லவேண்டும். மீனவர்களின் நலனை காப்பதாகக் கூறிச் சாமியார்கள் தங்களது உழைப்பைக் கொள்ளயடிக்கின்றனர். என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

“பெரிய யமகா எந்திரங்கள் கடலைக் குத்திச்செல்வதால் தான் இப்பகுதியில் அடிக்கடி மணலரிப்பு ஏற்படுகிறது ஆகையால் இங்குள்ளவர்கள் ஒருவகையான மனக்கலக்கத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். 3 வயது முதல் 80 வயது வரையுள்ள சிறுவர்களுக்கும், முதியவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் ஒரு வகையான பயம் போன்ற நோயும் கேன்சர் நோயும் வருகிறது. இதற்குக் காரணம் கடற்கரை ஓரங்களில் அமைந்துள்ள தாது கம்பெனிகள் தான். அரசாங்கம் முறையான ஆய்வை நடத்த தவறுகிறது. ஆகையால் இங்குள்ள நோய்களுக்குக் காரணமே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, என்ற கேள்விகளை இந்நாவல் எழுப்புகிறது. கனிம வளங்கள் சுரண்டப்படுவதால் இந்நாட்டிற்குப் பொருளாதார பின்னடைவு ஏற்படும் என்பதையும் உணர்த்துகிறது. கனிமங்களுக்காக

மணல்கடத்தப்படுவதால் பரம்பரை தொழிலான மீன்பிடி தொழில் நலிவடைந்ததையும் இந்நாவல் சுட்டுகிறது. கடலை நம்பி வாழ்வை நடத்திய பரம்பரை மீனவர்களின் கலாச்சாரம் அழிந்தமையையும் அதிகாரத்தின் அரசியலையும் மணல் ஜீவிகள் நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

கலாச்சாரத்தின் புதியதாக்கம் உடைந்து போனது, மற்று திசைகளுக்குக் காட்சியளிக்க, கடல் ஒரு போதும் கடலை அனுமதிப்பதில்லை. ஆர்வமுள்ளவர்களைக் கடல் தன்னிடமே அழைத்தது கடல் நரகத்தை மறைத்துச் சொர்க்கத்தை மட்டுமே நமக்குக்காட்டியது. ஆகையால் புதியவை ஒன்றும் நமக்கு நிரந்தரமல்ல கடலம்மாவின் கனிவே இத்துறை மக்களுக்கு நிரந்தரம் (ம.ஜு .127) என்கிறார்கள் இப்பகுதி மீனவர்கள்.

3.4.2.3 நெய்தல் நாவல்களில் அடையாளத்தின் அரசியல்

முன்னொரு காலத்தில் பரதவர்கள் என்ற தொல்குடி சமூகமாக இருந்த மீனவச்சமூகம் ஐரோப்பியர்களின் காலனியவாதத்தால் உருமாறிப் போனநிலையை இவ்விருநாவல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன.

போர்த்துக்கீசியர்களின் வருகைக்குப் பின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்திலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் வாழ்ந்திருந்த தொல்குடி மீனவர்கள் பரதவர்கள் கிறிஸ்து மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர். ஆகையால் இவர்களின் கலாச்சார அடையாளமே அழிக்கப்பட்டது. முன்னொரு காலத்தில் மீன்பிடித்தது, உப்புவிற்றுச் சுதந்திரமாக வாழ்க்கையை நடத்திவந்த இவர்கள் முழுமையாகக் கத்தோலிக்க மதத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டனர். பரதவர்கள் பொருளாதார அடிப்படையில் பல குழுக்களாகப் பிரிந்தனர். இதன் மூலமாகப் பரதவர்களின் அடையாளம் அழிந்தமையை உணரலாம். (கொற்.45)

3.4.2.4 கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாட்டு மீட்டுருவாக்கம்

காலனியத்தால் அழிக்கப்பட்ட பரதவர்களின் கலாச்சாரத்தையும்

மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் விதமாகக் கொற்கை மற்றும் ஆழி சூழ் உலகு போன்ற நாவல்கள் அமைந்துள்ளன.

பரதவர் யார்? ஏன் அவர்கள் தங்களது கலாச்சாரத்தை இழந்தனர்?. அவர்களின் பண்பாடு யாரால் சீர்குலைந்தது? என்ற அனைத்துத் தேடல்களுக்கும் விடையளிப்பதாக ஜோடிகுருசின் இவ்விரு நாவல்களும் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

“சாதாரண அம்மாவல்ல குமரி அம்மா அவள்தான்
காவல்தெய்வம்.” (ஆ.சு.உ.37).

மேற்குறிப்பிட்ட இவ்வரிகளின் வாயிலாக முன்னொரு காலத்தில் தங்களின் பாட்டனும், முப்பாட்டனும் குமரியம்மாவைத் தான் வணங்கினர். கிருத்துவத்தின் வருகைக்குப்பின் தான் அது மரியம்மாவாக மாற்றப்பட்டது. என்றும் கடலில் இறங்குவதற்கு முன் அவர்கள் கொற்கை சந்தன மாரியம்மாவையும் குமரியம்மனையும் வணங்கினர். காலப்போக்கில் “ஆவே மரியா” என்றே வணங்குகின்றனர். சிலர் குமரியம்மனும், மரியாவும் ஒன்றுதான் எனக் கருதுகின்றனர். எனவே, இங்கு ஒரு கலாச்சாரம் மீட்டெடுக்கப்படுகிறது. பரதவர்களின் முன்னோர் குமரியம்மன் என்ற கடல் அம்மனை வழிபட்டு வந்தனர். அக்கலாச்சாரம் ஐரோப்பியர்களால் மாற்றப்பட்டது என்பதை அறியமுடிகிறது. இவ்விரு நாவல்களிலும் மீனவக் கலாச்சார மீட்டுருவாக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

“என்ன தான் கிருஸ்துவ விசுவாசத்திற்குள் இருந்தாலும் இன்னும் பேய் விளையாட்டுகளிலும், செய்வினைகளிலும், நம்பிக்கையும் பயமும் அவர்களை ஆட்டிப் படைக்கத்தான் செய்கிறது.” (ஆ.சு.உ.43)

மடுத்தீன் மறைவிற்குச் செய்வினையே காரணம் என்பதை ஆழி சூழ் உலகு சுட்டுகிறது. கிறிஸ்தவம் செய்வினைகளை ஊக்குவிப்பதில்லை. இங்குள்ள தொல்குடியினரிடையே இன்றும் இவ்வழக்கம் தொடர்கிறது. எனவே, மீனவர்கள் மதம் மாறினாலும்

தங்களது பரம்பரை நம்பிக்கைகளைத் தொடர்கின்றனர் என்பதை இவ்வரிகள் உணர்த்துகிறது.

3.4.2.5 சுதந்திரத்தைப் பற்றிய சிந்தனை

முன்னொரு காலத்தில் ஐரோப்பியர்களாலும், தற்போது கத்தோலிக்க மதத்தாலும் மீனவர்கள் தற்போது கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனர். மதத்தின் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் அவர்களால் சுதந்திரமாகத் தொழில் செய்ய முடியவில்லை என்ற பதிவுகளை ஜோடிக்குசின் நாவல்களில் காணமுடிகிறது.

மரகாப்பு என்பது கேரளத் தொல்குடி மீனவர்களான முக்குவர்களின் குடியிருப்பாகும். முக்குவர்கள் தமக்கென ஒரு பண்பாட்டை உருவாக்கி வாழ்ந்து வந்தனர். “கடல்கோடி” என்ற ஒரு அமைப்பினால் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது. கடல் கோடி கூடிகின்ற தினம் மீனவர்கள் யாரும் மீன்பிடிக்கச் செல்லக்கூடாது, அது மரக்காப்பின் எழுதப்படாத தீர்ப்பாகும். மரகாப்பிற்கு வெளிநாட்டினரோ, வெளியூராரோ வரலாம். ஆனால் அவர்கள், அவ்வூரில் தங்கக் கூடாது. ஏனெனில் முக்குவர்களின் இரகசியங்களை யாரும் அறியக்கூடாது என்பதே அவர்களின் நம்பிக்கை. காலபோக்கில் அரசாங்கம் தொல்குடி மீனவர்களின் கலாச்சாரத்தைச் சீரழித்தது. அவர்களை அவ்வூரிலிருந்து வெளியூர்களுக்குச் செல்ல உத்தரவிடுகிறது. மீனவர்களோ தங்களின் இக்குடியிருப்புகளிலிருந்து வெளியேற மறுக்கின்றனர். வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படுகின்றனர். அவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்ட மீனவர்கள் மீண்டும் தங்களது கலாச்சாரத்தை அடைய வேண்டும் என்று எண்ணித் தெய்யங்களாக அவ்விடத்திலேயே தொடர்கின்றனர். உல்லாச விடுதிகளிலும் அவர்கள் தங்களின் பண்பாட்டு அடையாளமான தெய்வக்கலையை நிகழ்த்தித் தங்கள் கலாச்சாரத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முயல்கின்றனர் என்பதை இந்நாவல் பதிவு செய்கிறது.

சான்றாக :

- i. “மரகாப்புகாரர் குடியோழியுந்ந முந்நாமத்தேயும்
அவஸானத்தேயும் திவசமாணு இந்நு” (ம.க.தெ.146)
- ii. “ஆனக்கலில் பூமி வேண்டவர்க் ஆதியத்தெ கியூவிலும்,
கொன்னக்காட்டில் பூமிவேண்டவர்க் ரெண்டாமத்த
கியூவில்நில்காம்” (ம.கா.தெ.146)
- iii. “இது என்றே மண்ணு என்றே முத்தசியுடே மண்ணு என்றே
தெய்யங்ஙள் குடியிருக்குந்ந மண்ணு (ம.கா.தெ.146)”
இவ்வரிகள் வாயிலாக ஒலித்தது என்பதை எடுத்துரைக்கிறது.

“இது எனது மண், எனது பாட்டியும், எனது தெய்யங்களும்
குடியிருக்கின்ற மண், இது எனது இரத்தம். இங்கிருந்து நான் வெளியேற
மாட்டேன் என அதிகாரிகளிடம் உம்பிச்சி பிடிவாதம் பிடிக்கிறாள்
அரசாங்க அதிகாரி சொல்கிறார் ‘அது அரசாங்கத்தின் உத்தரவு
அனைவரும் இவ்விடத்தை விட்டுச்செல்ல வேண்டும்’. அதற்கு
உம்பிச்சியின் பதில் அதிகாரத்திடம் உண்மையைப் பேசுகின்ற
வீரபெண்ணின் உரிமை குரலாக ஒலித்தது.

எந்த அரசாங்கத்தின் உத்தரவு? யாருடைய அரசாங்கத்தின்
உத்தரவு? எனக்குச் செலவுக்குப் பணம் தருவது சர்க்காரா? எனக்கு
உத்தரவு போட யார் இந்த அரசாங்கம்? போன்ற வினாக்களின் மூலம்
மரக்காப்பில் அழிந்து போகும் நிலையில் உள்ள மீனவகலாச்சார
அடையாளங்களைத் திரும்பப்பெற வேண்டும் என்று போராடும்
மீனவர்களின் உரிமைக்குரலை எடுத்துரைக்கிறது.

சான்று:

மதிப்பிற்குரிய அதிகாரிகளுக்கு,

“பரம்பரை மீனவர்களின் தொழிலைப் பாதிக்கின்ற
உலகமயமாக்கல் உடன்படிக்கையை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும்.”
(ப.க:91)

“கடலுக்குச் சொந்தம் என்று கூற என்ன உள்ளது? உப்பு தண்ணீர், எங்களின் கண்ணீரிலிருந்து கிடைக்கின்ற உப்பு தான்.”

(பு.க:80)

“நியாயத்தை கேட்கும் நாங்கள் தீவிரவாதிகளா? ” என்றும் இந்நாவல் அதிகாரத்திடம் வினவுவதைக் காணலாம்.

பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வரலாறும், ஏமாற்றப்படுபவர்களின் வரலாறும் இன்னும் எழுதப்படவில்லை, ஆகையால் தான் நாங்கள் நூற்றாண்டுகளாகக் கடலை கணிகண்டு, கடலின் ஓரத்தில் வாழ்கின்றோம், வரலாற்றில் ஒரு இடத்திலும் இடம் பெறாமல் போனவர்கள் தோற்று போனவர்கள், காயமடைந்தவர்,

‘பாருங்கள் நாங்கள் எத்தனை எத்தனை உள்கடலை குடித்து வற்றவைத்துள்ளோம்.’ (பு.க ப:105)

பரம்பரை மீனவர்களின் அடையாளத்தின் அரசியலை மேற்குறிப்பிட்ட வரிகளின் மூலம் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

முன்னொரு காலத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் உப்புக்கு வரி செலுத்த வேண்டுமென்றதால் தான் உப்பு சத்தியகிரகம் நடந்தது. வெள்ளையர்களை எதிர்த்து காந்திஜி நாடுமுழுவதும் உப்பு சத்தியா கிரகத்தை நடத்தினார். அன்று ஆங்கிலேயர்களின் கொடுங்கோல் ஆட்சி என்றால் இன்று தூத்துக்குடி மாவட்ட உப்பளங்களில் ஜமீன்தாரர்களின் கொடுங்கோல் ஆட்சி நடைபெறுகின்றது. உப்பளத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குக் கூலி குறைவும் வேலைமிக கடுமையானதுமாக உள்ளது. இந்நிலையை மாற்ற தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து போராட்டம் நடத்தத் திட்டமிடுகின்றனர். அப்போராட்டம் அதிகாரவர்க்கத்தால் அடித்து ஒதுக்கப்படுகிறது. (உ.வ.ப:76)

மேற்குறிப்பிட்ட நெய்தல்நாவல்களும் அனைத்தும் சுதந்திரமடைந்த பின்னரும் மீனவர்கள் நேரிடும் அதிகாரத்தின் ஆதிபத்தியம், அடையாள சீர் குலைவு பண்பாடு மற்றும் கலாச்சார குழப்பங்கள், மீனவச் சுதந்திரம்

போன்றவற்றை எடுத்துரைப்பதால் இந்நாவல்கள் பின்காலனிய சிந்தனையாக்கம் பயின்று வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

நெய்தல் நாவல்களின் பின்காலனியம் அட்டவணை

நாவல்கள்	சிந்தனைகள்
1. கொற்கை மற்றும் ஆழிகுழ் உலகு	1. பரதர்களின் தொல் அடையாளம் அழிந்தமை 2. மதமாற்றத்தால் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றம் 3. மீனவ கலாச்சாரத்தின் மீது கிறிஸ்தவ மதத்தின் கட்டுபாடு 4. பரதவர்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களை மீட்டுருவாக்கும் சிந்தனை 5. பரதவர்களின் முழுசுதந்திரம் பெறாத நிலை
2. புறங்கடல்	1. கிறிஸ்தவ மதத்தின் கட்டுபாடு 2. முக்குவர் முழுசுதந்திரம் அடையாத நிலை 3. விளிம்புநிலை மக்களின் மீது அரசாங்கம் காட்டும் அலட்சியம்
3. மரகாப்பிலே தெய்யங்ஙள்	1. முக்குவரின் அடையாளத்தை அழிக்க முற்படும் அதிகாரத்தின் தந்திரம் 2. கலாச்சார மீட்டுருவாக்கச் சிந்தனை
4. மணல் ஜீவிகள்	1. அரையர்களின் தொல் பண்பாட்டு மீட்டுருவாக்க சிந்தனை 2. அதிகாரத்தின் அரசியல்
5. உப்புவயல்	1. உப்பள ஜமீந்தார்களின் அதிகாரத்தின் அரசியல் 2. தலித் சமூகத்தின் அடையாள அரசியல் மற்றும் சுதந்திரச் சிந்தனை

* ஆய்வேட்டின் மூன்றாவது இயலாகிய இவ்வியல் ஏனைய இயல்களை விட சற்று வித்தியாசமாக மீனவர்களின் வாழ்வியலை நவீன இலக்கியக்கோட்பாடுகளுடன் பொருத்தி விளக்கமுடிகிறது.

நிலம், காலம், சூழல் போன்றவை மனிதனின் வாழ்வியலை எவ்வாறு வரையறை செய்கிறது என்பதைக் கோட்பாட்டியல் நோக்கில் நெய்தல்திணை நாவல்கள் எடுத்தியம்புகிறது.

- * சமூகத்தில் ஏற்படும் சில மாற்றங்கள், மக்களின் வாழ்வியலில் அரசியல் ரீதியாக எவ்வாறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. அதன் மூலம் கோட்பாடுகள் (வரையறை) எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை இலக்கியத் தத்துவங்களுடன் பொருத்திக் காட்டி நெய்தல் வாழ்வியலை வரையறை செய்ய இவ்வியல் முயல்கிறது.
- * ஐந்நிலங்களான குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை போன்ற நிலங்கள் தற்போது எவ்வாறு மாற்றங்களை அடைந்துள்ளன என இவ்வியல் விளக்குவதுடன் குறிஞ்சியும், நெய்தலும் எவ்வாறு தனித்தன்மை பெற்றுள்ளன என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது.
- * திணைக்கோட்பாட்டை, சூழலியல் அடிப்படையிலும் மானுடவியல் அடிப்படையிலும் மற்றும் இருத்தலியல், தொல்திராவிடம் போன்ற கொள்கைகளுடன் பொருத்திக் காட்டி இவ்வியல் விளக்கமளிக்கிறது.
- * நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகளான மார்க்சியம், பெண்ணியம், காலனியம், பின்காலனியம் போன்ற கோட்பாடுகளின் கூறுகள் நெய்தல் நாவல்களில் எவ்வாறு பயின்று வந்துள்ளன என்பதைச் சான்றுகளுடன் இவ்வியல் எடுத்துரைக்கிறது.
- * மீனவச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் உழைப்பை மட்டுமே நம்பி வாழ்ந்துவருவதால் உழைப்பும்- சுரண்டலும் என்னும் மார்க்சியக்கோட்பாட்டை விளக்குவதற்காகப் பழங்கால இனக்குழு சமூகம், அடிமைச்சமூகம்,, நிலவுடைமைச் சமூகம், முதலாளித்துவச் சமூகம், அடித்தள, மேற்பட்டம், பிரதிபலிப்புக் கொள்கை, முரண்பாடும்-ஒத்திசைவும் என்னும் மார்க்சியக் கூறுகளைப் பொருத்திக்காட்டி இவ்வியல் விளக்கியுள்ளது.

- * நெய்தல் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையைப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் கூறுகளான, மார்க்சியப் பெண்ணியம், மிதவாதப் பெண்ணியம், தீவிரவாதப் பெண்ணியம், உளவியல் பெண்ணியம், பெண்நிலைநோக்கு, பெண்ணின் வாழ்வியல் போராட்டங்களை இவ்வியல் எடுத்துரைக்கிறது.
- * காலனியம் தொல்பாட்டின் அடையாளங்களை அழித்தமையால் உருமாறிய மீனவச் சமூகத்தின் தற்கால நிலையைக் காலனியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும், அதிகாரத்தின் அரசியலால் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல் துயரங்களைப் பின்காலனிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும் இவ்வியல் சான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளது.

இயல் - 4

4 ஒப்பீட்டு நோக்கில் நெய்தல் திணை நாவல்கள்

ஒரு மொழியின் இலக்கியத்தை அவ்விலக்கியத்தோடு ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் தொடர்புடைய பிறமொழி இலக்கியத்தோடு அல்லது பிறமொழி இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்வதே ஒப்பிலக்கியம் எனப்படும். இத்துறை தனக்கென ஒரு கோட்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டு செயல்படுகிறது. உயிரியல் துறையில் டார்வினின் பரிணாமக் கோட்பாட்டின் விளைவாக ஒப்பாய்வு வளர்ந்தது என்பர். சமூகவியல் அறிஞரான லெவிஸ்ட்ராஸ் வெவ்வேறு குழுக்களுக்கிடையே நடைபெறும் திருமணமுறையை ஆய்வு செய்து “திருமணம்” என்ற நிகழ்வு எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என நிறுவுகிறார். ஒரு சமூகத்தில் வெவ்வேறு சூழலில் உருவான இலக்கியங்களும் ஒப்பிடப்படுகின்றன. இந்திய சூழலில் எழுந்த இலக்கியங்கள் பண்டைய காலத்திலிருந்தே ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

வடமொழி இலக்கியத்தைத் தமிழ் இலக்கியத்தோடு தொடர்புபடுத்தி ஆராய்வதைக் காணமுடிகிறது. தொல்காப்பியமும், உரையாசியர்களும், அதற்குப் பின்வந்த இலக்கியவாதிகளும் இம்முறையை மேற்கொண்டனர். தொல்காப்பியர் களவொழுக்கத்தை வடமொழி இலக்கியத்துடன் ஒப்பிடுகிறார்.

எ.கா

“இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு
அன்போடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்
காமக்கூட்டம் காணுங்காலை மறையோர்
தே எத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே”

(தொல் கள:1)

உரையாசிரியர்கள் ஒரு பாடல் வரியை விளக்குவதற்கு அதனோடு தொடர்புடைய எல்லா இலக்கியங்களிலும் அமைந்துள்ள வரிகளையும் மேற்கோள் காட்டுகின்றனர். எனவே, ஒப்புமை என்பது பழங்காலம் முதலே இலக்கிய விமர்சனத்தில் பிரிக்க முடியாத ஒரு துறையாகக் கலந்து செயல்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

ஒப்பியல் நோக்கு தொன்று தொட்டே நம்மிடையே பயின்று வந்தது. ஆனால், ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின்னரே இத்துறை வளர்ச்சியடைந்தது. வா.வே.சு ஐயர் கம்பராமாயணம் ஓர் ஒப்பாய்வு (Kamparamayana A comparative study) என்ற தம் ஆங்கில நூலில் கம்பரை, வால்மீகி, ஹோமர், வெர்ஜில், மில்டன் ஆகிய பெரும் கவிஞர்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்றனர். கம்பராமாயணம் மற்ற கவிஞர் எழுதிய ராமசரிதைகளையும் தமிழில் எழுதப்பட்ட இதர காவியங்களையும் கூட “வெயிலிடைத் தந்த விளக்கொளி போல் ஆக்கிவிட்டது. அது மட்டுமல்ல ஹோமர் எழுதிய இலியட்டையும் விர்க்கிலியன் எழுதிய ஏனயிதையும், மில்டனுடைய சுவர்கநஷ்டம் என்ற காவியத்தையும், வியாச பாரதத்தையும், தனக்கே முதல் நூலான ராமாயணத்தையும் கூட பெருங்காப்பிய லச்சணத்தின் அம்சங்களுள் அனேகமான எல்லாவற்றையும் வென்றுவிட்டது என்றார் வா.வே.சு.(ஒ.கி.46)

கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் எனும் மும்மொழிகளிலுமுள்ள இலக்கியவாதிகள் வடமொழியைச் செவ்வனே கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்து வடமொழி இலக்கியங்களைத் தம்மொழி இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்றனர். ஆனால், தமிழ்மொழி அறிஞர்கள் அவ்வாறு ஆராய்கின்றனர் என்பதைத் திட்டவட்டமாக வரையறுக்கமுடியாது எனக் கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார். எனவே, ஒப்பிலக்கியத்துறை வளர வேண்டுமெனில் பிறமொழிகளைக் கற்க வேண்டும் என்பதையும் அவர் வலியுறுத்துகிறார். ஏனெனில், ஒன்றுக்கு அதிகமாக மொழிகளை அறிந்திருந்தால் மட்டுமே அம்மொழியில் வெளிவருகின்ற இலக்கியச் சூழலைத் தம் மொழியோடு ஆராய்ந்து விளக்கமளிக்க முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, கம்பராமாயணம் வால்மீகி இராமாயணத்தை விட அமைப்பில் மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. வடமொழி அறிந்திருந்தால்

மட்டுமே இவ்விரு இராமயணங்களையும் ஒத்து நோக்க முடியும். மலையாள மொழியில் கண்ணச இராமாயணம், இராமசரிதம் போன்ற நூற்களில் இராமாயண அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. கம்பராமாயணத்தை கண்ணிச இராமாயணத்துடன் ஒப்பாய வேண்டுமெனில் மலையாள மொழியைச் செம்மையாகக் கற்க வேண்டும் மட்டுமன்றி மலையாள இலக்கியத்தைப் பற்றிய புலமையையும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவ்வாறு வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலமே ஒரு திறனாய்வினால் ஒப்பாய்வைச் சிறப்பாக நிகழ்த்த முடியும் என்பதையும் பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார்.

இலக்கிய அறிவு ஊர், வட்டாரம், நகரம், தேசியம் என்ற குறுகிய எல்லையைத் தாண்டித் தமது பயணத்தைச் சர்வதேச மானிடம் என்னும் பெரும் பாதையில் தொடர்வதால், ஒப்பாய்வின் மூலம் சர்வதேசிய மானிடமுழுக்கத்தைக் காணமுடிகிறது.

4.1 இடைக்காலத்தில் ஒப்பாய்வு

கிறிஸ்துவத்தின் வருகைக்குப் பின் ஒப்பாய்வு தமிழிலும் ஓரளவு வளர்ச்சியடைந்த நிலையை அடைந்தது. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் தழுவல் இலக்கியங்கள் என்று ஒப்பாய்வு தனது எல்லையை விரிவடையச் செய்தது. கவிமணி எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய “லைட் ஆப் ஏசியா” என்ற நூலைத்தழுவித் தமிழில் “ஆசிய ஜோதி” என்னும் நூலைப் படைத்தார். சுந்தரம்பிள்ளை “Secret way” என்ற ஆங்கில நூலைத் தழுவி “மனோன்மணியம்” என்னும் நாடகத்தைப்படைத்தார். H.A கிருஷ்ணப்பிள்ளை “Pilgrim progress” என்ற நூலைத் தழுவி “இரட்சணியயாத்திரிகம்” என்னும் நூலைப் படைத்தார். இவ்வாறு பிற நாட்டு இலக்கியங்கள் தமிழகத்திற்கு வந்து சேர்ந்தன. தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறந்த அறநூல்களான திருவாசகம், திருக்குறள், நாலடியார், சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் போன்றவை ஜீயு.போப், வீரமாமுனிவர், தத்துவபோதகர் போன்ற வெளிநாட்டுப் பண்டிதர்களின் மூலம் உலகில் பிறபகுதி மக்களும் படித்துணரும் விதத்தில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இதன் மூலம் இலக்கிய உறவு உலகளாவிய ஒரு அனுபவமாக மாறியது.

தற்காலத்தில் “ஒப்பிலக்கியம்” (comparaline literature) இருதுறை உலகளாவிய சிந்தனையாக்கத்தின் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. உலகில் வெகுசனங்களால் கவனிக்கப்படும் அல்லது வாசிக்கப்படும் அனைத்து இலக்கியங்களும் அனைத்து மொழிகளும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, பின்பு விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டு உலகளாவிய தன்மையைப் பெறுகிறது. தற்காலத்தில் ஹரிபாட்டர் என்னும் கதைத்தொகுப்பு இவ்வாறு பிரபலமடைந்ததைக் குறிப்பிடலாம். இங்கிலாந்தைச் சார்ந்த இளம் நாவலாசிரியரான ரோலிங் என்பவரால் ஏழுநாவல் தொகுதிகளாக இக்கதை எழுதப்பட்டது. பின்பு இந்நாவல் தொகுதி ஏழு திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டது இந்நாவலின் தாக்கம் அனைத்து இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் நிலைகுலையச் செய்தது. அடுத்து என்ன நிகழும் என்ற எதிர்பார்ப்புகளை உலக வாசகர்களிடையே ஏற்படுத்தியது. ஆகையால், இந்நாவல் தொகுப்பு ‘Magic Novel Series’(விந்தை நாவல் தொகுதி) என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

பிற்காலத்தில் வாசகர்களைக் கவருகின்ற எல்லாப் படைப்புகளும், ஒளிவடிவில் மாற்றப்பட்டன. “visual world” ஒளி உலகம் என்ற சிந்தனையாக்கமே இதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. வாசிப்புத்திறன் இப்போது மக்களிடையே குறைந்து வருகிறது. ஆகையால், பெரும்பாலான படைப்புகள் அனைத்தும் திரைப்பட வடிவமோ, குறும்படவடிவமோ பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. தமிழ்மொழியிலும் இவ்வழக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. ஏழாம் உலகு, எரியும் பனிக்காடு, சோளகர்தொட்டி, பொன்னியின் செல்வன், தலைகீழ்விதிங்கள் போன்ற நாவல்கள் திரைப்படமாகியுள்ளன. இதன் மூலம் ஒரு படைப்பு வெகுசனத்தின் கவனத்தை ஈர்ப்பதாக மாறிவிடுகிறது.

நவீனத்திரைப்படக்கலையின் வளர்ச்சியின் காரணமாக உலகில் உள்ள பெரும்பாலான இலக்கிய வடிவங்கள் வெகுசனத்தின் காட்சியின் முன் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறு காட்சிப்படுத்தும் போது

படைப்பிலக்கியத்தின் சுவையை அனைத்து த்தரப்பினரும் உணர்கின்றனர். இதன் மூலம் ஒப்பிலக்கியத் துறையின் வளர்ச்சிக்குத் திரைப்படத்துறை (Visual communication) உறுதுணையாக நிற்பதை அறிய முடிகிறது.

4.2 இலக்கியமும் பிறதுறைகளும்

‘இலக்கியம் ஒரு கலையாகும்’. ‘கலை கலைக்காகவே’ என்னும் கருத்து இலக்கியவாதிகளிடையே காணப்பட்டது. காலம் செல்லச் செல்ல இக்கருத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இலக்கியம் என்பது சமூகம் சார்ந்த வெளிப்பாடாகையால் சமூகத்தில் நிலைபெறுகின்றன. எல்லா மதிப்பீடுகளும் இலக்கியத்தில் பிரதிபலிக்கும் என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். இதனடிப்படையில் இலக்கியம், கலை, தத்துவம், உளவியல், அறிவியல், சமூகவியல், சூழலியல் போன்ற அனைத்துத் துறைகளுடனும் இணைந்து செயல்படுகிறது. ஒரு படைப்பிலக்கியத்தைச் சமூகத்தில் நிலவுகின்ற அனைத்துக் காரணிகளுடனும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யலாம் என்பதை நவீனத் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

4.3 ஒப்பியலும் நாவல் இலக்கியமும்

நவீன இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுவது கவிதைகளாகும். கவிதைகளுக்குப் பிறகு வெகுசனங்களைக் கவர்ந்த இலக்கியம் நாவல் இலக்கியமாகும். “நாவல்” இலக்கியம் பெரும் காவியத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு படைக்கப்படுகிறது. எனவே, இவ்விலக்கியத்தில் ஒரு சமுதாயத்துடன் தொடர்புடைய அனைத்துக் காரணிகளும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஒருநாவலில், மனிதன் அவனது உறவுமுறைகள், அவனோடு தொடர்புடைய தொழில், பயணம், அனுதின வாழ்க்கை, அவை அமைகின்ற சூழல், பண்பாடு, காலகட்டம் போன்றவை வெளிப்படையாக விளக்கப்படுவதால், ஒப்பீட்டு ஆய்வதற்கான ஒரு “களம்” அங்கே படைக்கப்படுகிறது. எனவே ஒரு நாவலை, வேறொரு சூழலில் எழுந்த நாவலுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது அதன் பின்னணி அந்நாவல் சுட்டுகின்ற சமூக காரணிகளின் மூலம் தெளிவாக

அடையாளப் படுத்தப்படும், ஆகையால் இருவேறு கலாச்சாரங்களையும்-பழக்க வழக்கங்களையும் அறிய முடியும். இவ்வாறு ஆராயும்போது சில நேரங்களில் ஒத்தபண்புகளும் வேறுபாடுகளும் கண்டறியப்படுவதுண்டு. நாவல் இலக்கியத்தின் மூலம் இருமொழிகளில் நிலவுகின்ற அல்லது இரு சமூகத்தில் நிலவுகின்ற “வாழ்வியலை” ஒத்துநோக்க முடிகிறது.

தமிழ்மொழியிலும் மலையாளமொழியிலும் வெளி வந்துள்ள தற்கால நாவல்களை ஒப்பிட்டு நோக்குவதன் மூலம் இரு சமூகத்தினிடையே உள்ள தொடர்பினையும், கலாச்சார உறவுகளையும், பண்பாட்டு மற்றும் கலாச்சார வேற்றுமை-ஒற்றுமைகளையும் ஒப்பிட்டு ஆராயமுடியும்.

4.4 நெய்தல் நாவல்கள் ஒப்பீடு

இருமொழிகளிலும் வெளிவந்துள்ள நெய்தல்திணை நாவல்களில் காணப்படுகின்ற தெய்வ நம்பிக்கை, கல்விச் சிந்தனை, தொழில், பண்பாடு, கலாச்சாரம் தொன்மை, கலாச்சார மாற்றம், வாழ்க்கை வரலாறு, கிருஸ்துவமும் மீனவரும், தற்காலத்தில் மீனவரின் வாழ்க்கை, நெய்தல் நாவல்கள் முன்மொழியும் விமர்சனங்கள், மீன்பிடித்தொழிலின் தற்காலநிலை, மீனவர்களின் தேவை, போன்ற காரணிகளை அடிப்படையாக்கி மீனவர்களின் வாழ்வியலை இவ்வியல் ஆராய்கிறது.

4.5 நெய்தல் நாவல்களில் நாட்டார் வழக்காறு ஒப்பீடு

பண்டைய காலத்தில் இனக்குழுக்களிடையே ஏராளமான வழக்காறுகள் காணப்பட்டிருந்தது. இவ்வழக்காறுகளை ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தினர் கடைபிடித்து வந்தனர். இவர்களிடம் மட்டுமே காலங்காலமாக இவ்வழக்குகள் நிலவி வந்தன. நாட்டுப்புறவியல் ஒருவரின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை எல்லாச் செயல்களையும் சடங்குகளாகவே கருதுகிறது. இவ்வழக்கம் இன்றுவரை தொடர்கிறது. பிறப்புச்சடங்கு, பூப்புச்சடங்கு, இறப்புச்சடங்கு, என்றே நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர்கள் வகைமை செய்வதனைத் தொடர்ந்து தென்னிந்திய பழங்குடியினரில் ஒரு இனக்குழுவின் மீனவர்களிடமும் சில பழக்கவழக்கங்கள் தொன்று

தொட்டு இன்றுவரை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இதனை, ஆழிசூழ்உலகு, கொற்கை, மரக்காப்பிலை, தெய்யங்கள், மணல்ஜீவிகள், புறங்கடல் போன்ற நெய்தல் நாவல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

நாட்டார் வழக்காற்றியலில் தெய்வவழிபாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. மீனவர்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அனைத்தையும் தெய்வச் செயலாகவும் கடலம்மாவின் அருளாகவும் கண்டு வருகின்றனர். கிராமப்புற மக்கள் ஊர்காவல் தெய்வத்திடம் தம்வாழ்க்கையை ஒப்புக்கொடுப்பதுபோல, மீனவர்கள் கடலிடம் தம் வாழ்க்கையை ஒப்புக்கொடுக்கின்றனர். தங்களின் வாழ்க்கையை வழி நடத்துவது கடலம்மா தான் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடையே காணப்படுகிறது. கடலம்மாவின் கருணையால் தங்களின் வாழ்க்கை நகர்ந்து செல்கிறது எனவும் அவள் கோபம் கொண்டால் தம் வாழ்க்கை சீர்குலைந்து விடும் எனவும் நம்பிவருகின்றனர். எனவே மீனவ வாழ்வியல் கடலை மையமாகக் கொண்டதாகும்.

4.5.1 கடல் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

கடலை மீனவர்கள் தங்களது தாயாகவே கருதுகிறார்கள். இருமாநில மீனவர்களிடையேயும் இந்நம்பிக்கை காணப்படுகிறது. “கடலம்மா” கனிந்தால் தான் உணவு கிடைக்கும். இல்லையெனில் பட்டினி தான் என்றும் நம்பிவருகின்றனர். கடலைத் தெய்வமாகவும் வழிபடுகின்றனர்

4.5.2 தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கை

மீனவர்கள் இரவு நேரங்களில் தான், மீன்பிடிக்கச் செல்வார்கள். மாலை நேரத்தில் தான் கடல் சாந்தமாகக் காணப்படும். ஆகையால், மாலைநேரத்தில் தங்களது படகுகளை ஆயத்தப்படுத்தி, வலைகளைச் சரிசெய்து, இரவு உணவை எடுத்துக் கொண்டு பொழுது சாயும் நேரம் கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்வர். தனியாகவும் சில சமயத்தில் குழுக்களாகவும் செல்வர். கட்டுமரங்களில் மீன்பிடிக்க செல்பவர் காலை

ஆறுமணியளவில் கரை திரும்புவார். இயந்திர கப்பல்களில் மீன்பிடிக்கச் செல்பவர்கள் 10 நாள்வரை கடலில் தங்கி மீன்பிடிப்பார்கள். இவர்களின் வாழ்வு சவால் நிறைந்ததாகும். ஏனெனில் 10 நாட்களில் என்ன நிகழும் என்ற அச்சம், கடலுக்குச் செல்லும் மீனவர்களிடமும், கரையிலுள்ள குடும்பத்தினரிடமும் காணப்படும். அவர்கள் திரும்பவரும்போது குடும்பத்தினர் நிம்மதி அடையும் நாளாக அமையும். கரையில் நிலவுகின்ற காலநிலையும், கடலில் நிலவும் கால நிலையும் வெவ்வேறு ஆகையால் கடலைப்பற்றிய நுண்ணிய அறிவும், தொழில் நுணுக்கமும் மீனவர்களிடையே காணப்படும். எனவே, கடல் என்பது இவர்களது அனுபவமாகும். இந்த அனுபவம் தங்களை எச்சுமூலிலிருந்தும் காப்பாற்றும் என்பதே மீனவர்களின் நம்பிக்கை.

4.5.3 கடல் கொந்தளிப்பு

ஆனி, ஆடி மாதங்களில் தான் கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்பது இரு மாநில மக்களிடையேயும் நிலவுகின்ற நம்பிக்கை. இம்மாதங்களில் மீன்பிடிக்கச் செல்வதில்லை, இவ்வாறு சென்றாலும் கடல் விபத்து ஏற்படும், பஞ்சத்திற்குப் பயந்து சிலர் மீன்பிடிக்கச் சென்று இம்மாதங்களில் தான் என்ற குறிப்புகள் நெய்தல் நாவல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

“ஆடி, மாசம் ஆரம்பிச்சாலே கடலடி அதிகமாத்தாம் இருக்குமே”

மீன்பிடிக்கச் செல்லும் போது

“கடலில உயிர்வ போறதே இந்த இந்த மாசங்களில்தான் சாமி! உயிர வெறுத்துப் போனாலும் செல நேரங்கள்ல அரைநீவாடு பொறுத்து நிக்கிம், நாலத் தவிர ஒரு மச்சம் ஒட்டாது. நால யாரும் சீண்ட கூட மாட்டான்வ”

(ஆ.கு.உ.67)

ஆடி மாதத்தில் மீன்பிடிக்க சென்றாலும் இறால் மீனைத் தவிர வேறு ஒரு மீனும் வலையில் அகப்படாது. இறால் மீனைப் பெரும்பாலான மீனவர்கள் விரும்புவதில்லை.

“ஆனி, ஆடி மாதங்களில் ஆப்பாடு கடலோரப் பகுதியிலும் மழை கொட்டித் தீர்த்தது. மழையில் அங்குள்ள படகுகளெல்லாம் ஊறிப்போனது, கரையிலுள்ள வீடுகளெல்லாம் குளிரால் புதைந்தது. மீனவ மக்கள் அனைவரும் தங்கள் வாழ்வையும், உடைமைகளையும் இழக்கும் அபாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டனர். ஏழு நாள் இந்தக் கொடூரமழை தொடர்ந்தது” என்னும் செய்தியை மணல் ஜீவிகள் நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது.

“தீரா பட்டினியாயி, கட்டுமரங்ஙனும், வள்ளங்ஙனும் ஓலமறயும் குதிர்ந்நு”

“கர்க்கிடகத்திலெ கடல் கோபம் ஒந்நுகடி காணணம் எந்நு ஆசா தோண்ணி”

(ம.ஜீ: 87)

ஆனி ஆடி மாதங்களில் அலைகள் கொந்தளிக்கும், ஆகாயத்தை முட்டுவதுபோல உயரும், இக்காலத்தில் கடலோரகிராமங்களில் துயர் தொடங்கும். கடல் கொந்தளிப்பதால் யாரும் மீன்பிடிக்க செல்லமாட்டார்கள், சிலர் வறுமை தாங்கமுடியாமல் கடலுக்கு மீன் பிடிக்க செல்வார்கள் அவர்களைக் கடல் அடித்துச் செல்லும் இந்தக்காலம் மீனவர்களுக்கு எப்போதும் கொடும்பஞ்சகாலமாக இருக்கும். உயிர்களை இழக்கின்ற காலம் என்பதைப் புறங்கடல் நாவல் உணர்த்துகிறது.

“ஆனியாடிகளில் கடல் கொண்டுபோய ஜீவிதங்ஙளுடெ கதகள் பூந்தோப்புக்கார்க்கு ஒருபாடு பறயானுண்டாவும்”

(பு.க.56)

எனவே ஆனி, ஆடி காலங்கள் எப்போதுமே மீனவர்களுக்குத் துன்பங்களையும், துயரங்களையும் விதைக்கின்ற காலமாகவே உள்ளது. இம்மாதங்களில் மீனவர் பஞ்சத்தில் அடிபடுவர், உயிர்களையும், உடைமைகளையும் இழந்து தவிப்பர் என்பதை நெய்தல் நாவல்கள் மூலம் அறியப்படுகிறது.

4.5.4 கடல் விபத்துகள்

கடலில் காலநிலை மாறும்போது மீனவர்களின் படகுகளும், கப்பல்களும், திசைமாறி வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவிடும், இல்லையெனில் கடலில் மூழ்கிவிடும். இவ்விபத்துக்கள், மீனவர்களின் வாழ்வில் தொடர்கதையாகும். சுறாமீனை வேட்டையாடும் போதும் மீனவர்களின் படகுகள் விபத்துக்குத் தள்ளிவிடப்படுகிறது. ஏனெனில் “சுறாமீன்” தமது இணையைப் பிரிந்து விட்டால் மிகவும் கோபம் கொண்டு அப்பகுதிக்குச் செல்லும் எந்தப் படகுகளையும் சும்மா விடுவதில்லை, ஆகையால் “சுறா” வேட்டை என்பது மிகவும் ஆபத்தான செயல் என்ற கருத்து மீனவர்களிடையே நிலவுகிறது. எனினும் சுறா வேட்டையை மீனவர்கள் தங்களின் வீர சாகசமாகக் கண்டுவருகின்றனர். கடலுக்குச் செல்லும் தம் கணவன் கரைக்குத் திரும்பும் வரை கரையில் உள்ள மீனவப் பெண்கள் தம் குடிசையில் விளக்குகளை ஏற்றிவைத்துக் காத்திருக்கும் வழக்கம் சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரை மீனவ மக்களின் நம்பிக்கையாக உள்ளது. இவ்விளக்கு அணைந்துவிடுமாயின் தம் கணவனுக்கு ஏதோ விபத்து நிகழ்ந்து விட்டது என்றே மீனவப் பெண்கள் கருதுவர். கடல் விலங்குகளும் தின்றது போக மீதியுள்ள அவ்வுடலை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்துவது? என்ற கேள்விகளுக்கு இன்றுவரை விடை கிடைக்காமலேயே போய் விடுகிறது. மீனவச் சமூகத்தினருக்கு நிகழும் இந்த “அவலநிலை” மிகக் கொடுமையானது என்றும் சமஸ் தமது ஆய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். எனவே மற்று் சமூகத்தினரை விட மீனவச் சமூகம் வாழ்வை நகர்த்த பெரும் சவால்களை நேரிட வேண்டியுள்ளது என்பது புலப்படுகிறது.

கரையில் இருக்கும் பெண் கற்புநெறிதவறிவிட்டால் கடலுக்குச் செல்லும் கணவன் கரைக்குத் திரும்பமாட்டான் என்னும் வழக்கம் கேரள மீனவர்களிடையே காணப்பட்டது. தற்போது இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது எனலாம்.

சுறா வேட்டையின் போது நிகழும் விபத்துக்களைப் பற்றி ஆழிசூழ் உலகு பின்வரும் கதையின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறது.

“கோத்திரா, இரும கவனமா 13 இருக்கணும், கேட்டியா காரணம் வரியம் எப்பவும் ஜோடியாத்தாம் அலையும் இப்ப மாட்டிக் கெடக்குறது ஆணாசொண்ண தெரியிலா”
(ஆ.சு.2.44)

ஆமந்துறையிலிந்து மீன்பிடிக்கச் சென்ற மூன்று மீனவர்களைக்காணவில்லை என்ற செய்தி காட்டுத் தீ போல பரவியது
(ஆ.சு.2.538)

“பெரிய துறையில இருந்து ஏதாவது சேதி உண்டா?”

“இந்தப் பக்கம் கன்னியாகுமரி”

“தூத்துக்குடியில் கப்பகாரங்களகூட தேட சொல்லலாம் ”

“ஒரு காலுக்கு உசிரோட இருக்க வாய்ப்பு இருக்குல”

“பெரியவரு கோத்திரபுள்ள தான் ”

(ஆ.சு.உ.54)

மேற்குறிப்பிட்ட தொடர்களின் மூலம் கடலுக்குச் சென்ற மீனவர்கள் கரை திரும்பவில்லை ஆகையால், அவர்களைத் தேடுவதற்கு ஊர் கூட்டம் கூடி ஆலோசனை செய்கிறது. சிலர் தூத்துக்குடிக்குச் செய்தியைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சிலர் கன்னியாகுமரிக்குச் செய்தியைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றனர். சிலர் பெரியமீன்கள் அவர்களைத் தின்றிருக்க கூடும் என்கின்றனர் சிலர் வேறு ஏதாவது தீவுக்குக் வழி மாறிப் போயிருக்கலாம் என்கின்றனர். சிலர் கோத்ரா பிள்ளை முதியவர் அவர் இதுவரை உயிரோடு இருப்பதா? என ஐயப்படுகின்றனர். கடல்விபத்து மீனவர்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் பரபரப்பை ஆழிசூழ் உலகு நாவல் உணர்த்துகிறது. சிலுவையைத் தவிர மற்று இருவரும் இறந்து விடுகின்றனர். இவ்வாறு விபத்தில் சிக்கியவர்கள் மூன்று நாள் கழிந்தோ, மூன்றுமாதம் கழிந்தோ சிலர் திரும்ப வருவதும் உண்டு, சிலர் மறைந்து போவதுமுண்டு என்று கடல் ஆய்வாளர் ‘சமங்’ குறிப்பிடுகிறார். மீனவர்களின் இறந்த உடலைக் கண்டுபிடித்தால் மட்டுமே அரசாங்கத்தினரால் நிவாரண உதவி வழங்கப்படும். இல்லையெனில் நஷ்டஈடாக எதுவுமே வழங்கப்பட மாட்டாது. கடலில் மறைந்து போகும் உடலைக் கண்டடைவதும்,

அவ்வுடலின் எச்சங்களைக் கண்டுபிடிப்பினும் மீனும், கடல் விலங்குகளும் தின்றது போக மீதியுள்ள அவ்வுடலை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்துவது? என்ற கேள்விகளுக்கு இன்றுவரை விடை கிடைக்காமலே போய் விடுகிறது. மீனவச் சமூகத்தினருக்கு நிகழும் இந்த “அவல நிலை” மிகக் கொடுமையானது என்றும் சமஸ் தமது ஆய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். எனவே, மற்று சமூகத்தினரை விட மீனவச்சமூகம் வாழ்வைத் நகர்த்துவதற்காகப் பெரும் சாவல்களை நேரிட வேண்டியுள்ளது என்பது புலப்படுகிறது.

கேரள மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கின்ற மலையாள நெய்தல் நாவலான “மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள்” என்னும் நாவலிலும் கடல் விபத்துகளைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. நான்கு நாட்களாய் கடலில் அகப்பட்ட பங்கஜன், பொன்னப்பன், சந்திரன் போன்றவர்கள் கரை திரும்புகின்றனர், அவர்களைக் கடலரசனாகிய திமிங்கலம் காப்பாற்றியதான குறிப்பு காணப்படுகிறது. நான்கு நாட்கள் கடலில் அகப்பட்டவர்கள் கரை திரும்புவது கடினமான ஒன்றாகும். இதற்குக் காரணம் “தெய்வக்குற்றம்” என்பதை இந்நாவல் குறிப்பிடுகிறது. கடலோர மக்கள் தெய்வத்தை வணங்காததால் தான் இவ்விபத்து நிகழ்ந்தது என்றும் ஊரார் ஊர்ப் பஞ்சாயத்தில் தீர்மானிக்கின்றனர்

சான்றாக

“கடலில் காணாதவர் ஒரு போறலும் மேள்காதே நாலாம்
திவஸம் கரகயறிய வார்த்தயெ அல்புத்தோடெயாணு

மரக்காப்பு வரவேற்றது” (ம.கா. தொ.69)

என்ற வரிகள் வாயிலாக உணரமுடிகிறது.

4.5.5 ஓங்கல் மீன் பற்றிய நம்பிக்கை

கடல் விபத்துகளிலிருந்து மீனவர்களைத் தெய்யங்கள் தான் காப்பாற்றியது. ஆகையால் மரக்காப்பு மீனவர்கள் கடற்கரையில்

வீற்றிருக்கும் குலதெய்வங்களை வழிபட டால்.பின் என்று அழைக்கப்படும் ஓங்கல் மீனை மீனவர்கள் தமது மூதாதையராகக் காண்கின்றனர். கடலில் ஏற்படும் விபத்துகளிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றுவதும் இம்மீன் தான் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடையே இன்றளவும் காணப்படுகிறது. கேரள மீனவர்கள் திமிங்கலத்தைக் காவல் தெய்வமாகக் காண்கின்றனர். அதுமட்டுமின்றிக் கடல்குதிரை, கடல்யானை, கடல்கன்னியகா போன்ற நம்பிக்கைகளையும் கேரளமீனவர்களிடையே காணமுடிகிறது. இரு மாநில மீனவர்களும் “சுறா வேட்டையாடுதலை” வீரசாகசமாகக் கருதுகின்றனர். தமிழகத்தில் “சுறாப்பாறு” மீனவர்களின் வீரவிளையாட்டாகவே கொண்டாடப்படுகிறது.

சுறாவேட்டையில் ஈடுபடும் மீனவர்களுக்கு உறுதுணையாக நிற்பது ஓங்கல் மீன் என்பதும், சீலாமீனை வெட்டி அந்த இரத்தத்தைக் கடலில் கரைத்தால் அந்த வாசனைக்குச் சுறா மீன்கள் கட்டுப்படும் என்பதும் பரதவர்களின் நம்பிக்கையாக இருந்தது என்பதை ஆழிசூழ் நாவல் குறிப்பிடுகிறது.

சான்றாக

“போஸ்கோ பயப்படாத ஓங்கல்வ ரொம்ப நல்லதுவ. காந்தி மாதிரி சாதுவானதுவ. தோணியறல்ல போற நம்ம ஆள்க தவறிக் கீழே விழுந்திற்றான்வ ன்னா இந்த ஓங்கல்வதாம் சுத்தி நின்று சுறாப் பயல்வ கிட்ட வராம காப்பாத்துமாம்”(ஆ.சூ.உ.27) என்ற வரிகள் இதனை உணர்த்துகின்றன.

பேய்க்கதைகள்

தமிழக நாட்டுப்புறங்களிலும், கேரளநாட்டுப்புறங்களிலும் தெய்வ நம்பிக்கை எவ்வாறு பரவலாகக் காணப்படுகிறதோ அதனைப் போன்றே பேய்களைப் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் காணப்படுகிறது. கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் சென்று கடல் விபத்தில் சிக்கி மரணமடைந்தவர்கள் பேய்களாக அப்பகுதிகளில் நடமாடுவார்கள் என்னும் நம்பிக்கை இரு மாநில மீனவர்களிடையேயும் காணப்படுகிறது.

வெகுநாளாகப் படுத்த படுக்கையாக இருந்த மடுத்தீன் புரோக்கர் திடீரென மரணமடைந்து விடுகிறார். அவர் மஞ்சள்காமாலை நோயால் தான் மரணமடைந்திருக்கக்கூடும் என முதலில் நம்பப்படுகிறது. ஆனால் அவரின் அடக்கத்தின் போது மந்திரவாதியான இருட்டியார் அங்கே வருகிறார். அவர் ஏதோ செய்வினை கோளாறால் தான் மடுத்தீனுக்கு இந்நிலை ஏற்பட்டது என்கிறார். ஊராரும் அப்படியே நம்புகின்றனர். ஏனெனில் மடுத்தீனின் மனைவி அமலோர்பருவம் ஆமந்துறையில் பெரும் செல்வந்தரான சோனபீனா குடும்பத்தைச் சார்ந்தவள். கொழும்பில் அவர்களுக்குப் பெரும் வியாபார கூடமிருந்தது. அமலோர்பருவத்தின் அண்ணன், தம்பிகள் அனைவரும் கொழும்பில் குடியிருந்தனர். எனவே மடுத்தீனின் மீது பொறாமை கொண்ட யாரோ பேய் பிசாசை ஏவி அவரைக் கொலை செய்து விட்டனர் எனவும் ஊரார் நம்பினர்.

என்னதான் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்துக்குள் இருந்தாலும் இன்னும் பேய் விளையாட்டுகளிலும், செய்வினைகளிலும் நம்பிக்கையும், பயமும் அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கத் தான் செய்தது.(ஆ.சு.உ.43)

சோனா பீனா கொழும்புல செத்தான், இப்ப மடுத்தீன்...மஞ்சள் காமலைங்கிறது வெறும் பேச்சு தான். ஏதோ பேய் பிசாசு கோளாறு... தாம்வ என்றார் வியாகுலம்.(ஆ.சு.உ.43)18

தேவஅழைத்தலுக்காகத் தூத்துக்குடி செல்லும் கில்பட் பேயைப் பார்த்து, பயம் கொள்ளுதல், மேரிக்குப் பேய்பிடித்தநிலை, பேய் பிடித்தவர்களை அந்தோணியர் கோவில் புளிய மரத்தில் கட்டி வைத்துக் குணப்படுத்துவது. பேயைப் பற்றிய மர்ம கதைகள் அனைத்தும் ஆழிகுழ் நாவலில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

மரக்காப்பிலே தெய்யங்களில் உம்பிச்சியை எப்போதும் பின் தொடர்கின்ற லாரன்சின் அசீரிரி தெய்யங்ஙளை மீனவர்கள் தங்கள் மூதாதையர்களின் ஆவிகளாகவே காணும்நிலை போன்றவை. கேரளத்தில் “ஆவி” தெய்வமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் தமது சமூக கட்டுபாட்டை மீறினால் அவ்வாவிகள் பேய் உருவத்தில் வந்து தொந்தரவு செய்கின்றது. உம்பிச்சி தனது கற்பு நெறியைத் தவறிவிட்டதால்

“லாரன்ஸ்” பாரீக்குட்டி என்னும் கதாபாத்திரமாகக் கனவில் வந்து அவளைத் தொந்தரவு செய்கிறான் என்னும் நிகழ்ச்சியின் வாயிலாக இந்நாவல் பேய் கதையை எடுத்துரைக்கிறது.(கு.மீ.வ.ப.186,187)

தமிழ் நாவலான ஆழிசூழ் உலகு, ஆமந்துரை கிராமத்தில் பேய்கள் பற்றிக் காணப்படும் கதைகளை எடுத்துரைக்கிறது. மலையாள நெய்தல் நாவலான “மரக்காப்பிலெ தெய்யங்ஙள்” பிரம்ம ராகசு, மற்றும் குட்டி சாத்தான் ஆகிய ஆவிகளை முக்குவர்களின் மூதாதையர்களாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதன் மூலம் தமிழ் மீனவர்கள் பேயைக் கெட்ட குணமுடைய ஆவிகளாக நம்பிவருவதையும், மலையாள மீனவர்கள் குறிப்பாக மரக்காப்பில் வாழ்கின்ற முக்குவர்கள் தங்களைப் பாதுகாக்கும் மூதாதையர்களின் ஆவிகளாகக் கருதிவருகின்றனர் என்பதையும் ஆவி வழிபாட்டை ஆதரிக்கும் பொருட்டே மரக்காப்பிலெ தெய்யங்ஙள் என்னும் நாவல் அமைகிறது என்பதையும் உணரமுடிகிறது.

அட்டவணை

பேய்க்கதைகள்

வ.எண்	நாவல் பெயர்	பேய் நம்பிக்கை
	ஆழி சூழ் உலகு	i. மடுத்தீனின் மரணம் பேய் பிடித்ததால் என்று கூறுகிறது ii. மேரியின் மரணத்திற்குக் காரணம் பேயின் மிரட்டல் எனக் குறிப்பிடுகிறது. iii. இருட்டியார் பிள்ளி - சூனியக்காரன், மந்திரவாதி எனக் குறிப்பிடுகிறது.
	மரக்காப்பிலெ தெய்யங்ஙள்	i. பிரமராக்கசு மற்றும் குட்டிச்சாத்தான் போன்றவை மரக்காப்பு காவல் தெய்வங்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

நெய்தல் நாவல்களில் நாட்டுப்புறக் கலைகள்

கடலோர மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் அனுதினம் பல சாகசங்களை நிகழ்த்துகின்றனர். மீன்பிடிக்கச் செல்லும் போது கடல் காலநிலைகளைச் சமாளித்து ராச்சச அலைகளில் கப்பலைச் செலுத்தி மீன்களை வேட்டையாடி, கரை திரும்புவர். மீன் பிடித்தலை மீனவர்கள் ஒரு கலையாகவே காண்கின்றனர். ஏனெனில், இத்தொழில் மிகவும் சவால் நிறைந்த தொழிலாகும். மீன்கள் எவ்வாறு எதிர்வினை செய்யும் என்பதை பற்றிய புரிதல் அவர்களிடையே காணப்படுகிறது. ஆழம் அளந்து மீன்பிடிப்பதும் ஒரு கலைதான். மேற்கடல், நடுக்கடல், ஆழ்கடல் என்ற மூன்று பகுதிகளிலும் பலவகையான மீன்கள் காணப்படும். மத்தி, அயிலை, செம்மீன் (இறால்), நெத்திலி போன்ற மீன்கள் கடலுக்கும், கரைக்கும் இடையிலான கடல் மேற்பரப்பில் தான் காணப்படும். இதைப் பிடிப்பதற்கு அவர்கள் பெரும் சவாலை எதிர் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் ஆழ்கடலில் காணப்படும் ‘சுறா’ போன்ற மீன்களை வேட்டையாடுதல் மிகச் சவாலான ஒரு நிகழ்வு. ஐந்து முதல் ஏழு படகுகள் வரை ஒன்றாகச் சேர்ந்து நின்று வட்டமிட்டு கயிறு தூண்டிலை ஆழத்தில் இறக்கி பெரிய உளிகளை பயன்படுத்தி நேர்த்தியாக அதன் தலையில் அடித்து வலையில் சிக்க வைத்துப் பின்பு உளிகளால் குத்தி மீனைக் கரை சேர்கின்றனர். மிகவும் கை தேர்ந்த திறமை வாய்ந்த, அனுபவ மிக்க மீனவர்களுக்கே “சுறா” மீனைப் பிடிக்க முடியும்.

படகுப்போட்டி

மீனவ கிராமங்களில் நிகழ்த்தப்படும் வீரக்கலங்களில் படகு போட்டியும் ஒன்று திருவிழாவின் போதும் கடல் கரையில் படகுப் போட்டி நிகழ்வது உண்டு. கேரளத்திலும், தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி, நாகர்கோவில், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களிலும் கடற்கரை கிராமங்களில் படகுப்போட்டி நடைபெற்று வருகிறது. கேரளத்தில் “வள்ளங்களி” என்ற பெயரில், நிகழ்த்தப்படும் இந்நிகழ்வு

எல்லா வருடமும் அரசாங்கத்தின் சார்பாகவே நடத்தப்படுகிறது. கொல்லம்-ஆலப்புழா கடல்கரை பகுதியில் நடைபெறும் இப்போட்டியில் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள மீனவர்கள் குழுவாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பிப்பர். ஆழிகுழ் உலகு நாவலில் ஆமந்துறையில் படகுப்போட்டி நிகழ்ந்தமையை ஜோடிகுருஸ் எடுத்துரைக்கிறார்.

சாகரா

“சாகரா” என்றால் மீன்பிடித் திருவிழா என்று பொருள். மீன்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கும் காலங்களில் கேரளக் கடற்கரைப் பகுதியில் இவ்விழா நடத்தப்படும் இவ்விழாவிற்கு அனைத்துப் பகுதியைச் சார்ந்த மீனவர்களும் வந்து தங்களது படகுகளை இறக்கி மீன்பிடித்துச் செல்வர். அதிகபடியான மீன்கள் காணப்படும் ஆகையால் இத்திருவிழாவை மீனவர்களின் அறுவடைத் திருவிழா எனலாம். கட்டுப்பாடுகளின்றி வெளியூர் மீனவர்களும் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வர். காசர்கோடு, கொல்லம், ஆலப்புழா போன்ற மாவட்டங்களில் கடலோர கிராமங்களில் இவ்விழா வருடம் தோறும் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. தற்காலத்தில் மீன்வளம் குறைந்து வருவதால் ஒரு சில இடங்களில் மட்டுமே இந்நிகழ்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. கேரளமீனவர்களின் பரம்பரைக் கலையாகச் “சாகரா” எனும் திருவிழாவைக் காண்கின்றனர். அயல மீன் பெயித், செம்மீன் பெய்த், சாள மீன், பெயித் என்று இந்நிகழ்வைத் திருவனந்தபுரம் கடற்கரை பகுதியைச் சார்ந்த மீனவர்கள் அழைத்து வருகின்றனர். கேரளத்தின் வடபகுதியில் இந்நிகழ்வு மீன் கொய்த் என்னும் பெயரில் அறியப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழக மீனவர்களிடையே இந்நிகழ்வினைக் காணமுடியவில்லை.

சான்றாக.

“முக்குவர் ஒரிக்கலும் மறக்காத்த சாகரயாணத் அத்ரயும் செம்மீன் கொய்த் அஞ்நோலோமோ, அதினு சேஷமோ ஒரு சாகரக்குமுண்டாயிட்டில்லா அத்ர” (மக.தெ.58)

என்ற வரிகளின் வாயிலாக வெகு சிறப்பாக நடந்து வந்த “செம்மீன் அறுவடையை முக்குவ மக்கள் ஒரு போதும் மறக்க முடியாது, இதுவரை அப்படி ஒரு சாகர(மீன் அறுவடை) இங்கே நடைபெறவில்லை என்று கூறுமளவிற்கு “மீன் அறுவடை” காசர்கோடு மாவட்டம் மரக்காப்பில் நிகழ்ந்தது என்பதை மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள் என்னும் நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

நெய்தல் நாவல்களில் தெய்வ வழிபாடுகள்

கடலை நம்பி வாழ்கின்ற மீனவ மக்களின் வாழ்வில் தெய்வ நம்பிக்கை பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாகும். தெய்வம் தான் தங்களை வழிநடத்திச் செல்கிறது என்று அவர்கள் உறுதியாக நம்பி வருகின்றனர். முன்னொரு காலத்தில் நெய்தல் நிலமக்கள் வருணனை தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர். தற்போது அவ்வழக்கம் சிலரிடம் மட்டுமே காணப்படுகிறது. “கடலம்மா” மட்டுமே தங்களது தெய்வம் எனக் கேரளத்திலும் தமிழகத்திலும் மீனவர்கள் நம்பி வருகின்றனர்.

பல பெயர்களில் அறியப்படுகின்ற அனைத்து மீனவ குழுக்களிடையேயும் இந்நம்பிக்கை இன்றளவும் காணப்படுகிறது. கடலைக் கருணை தெய்வமாக மீனவர்கள் கண்டுவருகின்றனர். “கடலம்மா” கனிந்தால் தான் தங்களுக்கு மீன் கிடைக்கும், அதன் மூலம் தான் தங்களுக்கு வருமானம் கிடைக்கும், ஆகையால் கடல் தங்களின் உணவளிக்கும் தெய்வம் என்பதே மீனவரின் நீண்டகால நம்பிக்கையாக உள்ளது.

கடலைக் கருணை தெய்வமாகக் காண்பதும் கரையிலுள்ள பிற தெய்வங்களைக் காவல் தெய்வங்களாகக் காண்பதும் மீனவரின் வழக்கம். கடலூர் பகுதியிலுள்ள மீனவர்கள் “அரையர்கள்” என்று அறியப்படுகின்றனர். இவர்கள் சிவனையும் - பார்வதியையும் வழிபட்டு வருகின்றனர். கேரளமாநிலம் ஆலப்புழா மாவட்டத்தைச் சார்ந்த அரையர்களிடமும் இவ்வழிபாட்டுமுறை காணப்படுகிறது. செங்ஙனூர் சிவன் கோவிலுக்குச் சென்று அவர்கள் வழிபடுகின்றனர். கேரளத்தில்

சங்குமுகம் கடற்கரையில் “மல்சிய கன்யகா”(மீன் கன்னி) சிலை காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காசர்கோடு கடலோரப் பகுதி மக்கள் தெய்யம், பிரமராக்கசு, ஸீகுறும்பா பகவதி போன்ற தெய்வங்களை வழிபட்டு வருகின்றனர்.

கேரளத்திலும், தமிழகத்திலும் ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின் மீனவர்கள் அனைவரும் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். பெரும்பாலானோர் “கத்தோலிக்க” மதத்தைத் தழுவினர். கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவின பிறரும் அவர்களிடையே தொன்மையான தெய்வ நம்பிக்கைகள் இன்றளவும் காணப்படுகிறது. கடலைப் பற்றிய நம்பிக்கை மீனவ மக்களின் பரம்பரை நம்பிக்கையாகவுள்ளது. மீனவர்கள் தாய் தெய்வ வழிபாட்டிற்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். ஏனெனில், கடல் அவர்களின் “தாய்” இவளது கருணையால் தான் அவர்கள் வாழ்கின்றனர். இந்நம்பிக்கையை அவர்களின் வழிபாட்டு முறையிலும் காணமுடிகிறது. மீனவர்கள் தொழில் தெய்வமாகவும், காவல் தெய்வமாகவும், துணை தெய்வமாகவும், பெண் தெய்வங்களை வழிபட்டு வருகின்றனர்.

பரதவர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் ஆழிகுழ் உலகு மற்றும் கொற்கை ஆகிய நாவல்களிலும், தெய்வ வழிப்பாட்டைப் பற்றிய ஏராளமான செய்திகள் காணப்படுகிறது. குமரியம்மன், கொற்கை சந்தனமாரி, தேவானை, மதுரை மீனாட்சி, திரு உத்திரகோசங்கை, மரியம்மாள், சூசையப்பர், அந்தோணியார், கொற்கைமாதா, பனிமயமாதா, சித்தாந்திரைமாதா, தெரசா, லூர்துமாதா போன்ற தெய்வங்களைப் “பரதவர்கள் வழிபாட்டு தெய்வமாக கருதி வழிபட்டு வருகின்றனர். பரதவர்கள் மாதாவிடே முன்னுரிமை அளிக்கின்றனர். தாய் தெய்வ வழிபாடு இன்றளவு இவர்களிடையே காணப்படுகின்றது என்பதற்கு இந்நிகழ்வு சான்றாக அமைகிறது. மட்டுமன்றி கிறிஸ்துவிற்கு மாறியபிறகும் கொற்கை சந்தன மாரியின் கோவில் தேரை இழுக்கப் பரதவ கிறிஸ்தவ குடும்பத்திலிருந்து ஒருவர் செல்ல வேண்டும் இல்லையெனில் அத்தோர் வலம் வராது தெய்வகுற்றமாகி விடும் என்பது

ஜதீகம். தற்காலத்திலும் தென் தமிழக பரதவர்களிடம் இந்நம்பிக்கை காணப்படுகிறது.

4.5.6 கடல் தொடர்பு

கேரளமாநிலம், மேற்கே அரபிகடல்ஓரம் அமைந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி காலத்தில் தமிழகத்தின் தெற்குக் கடல் கரைபகுதிகளுக்கும் கொல்லம், கோழிக்கோடு போன்ற பகுதிகளுக்குமிடையே வியாபாரத் தொடர்பு இருந்ததாகக் கொற்கை நாவல் குறிப்பிடுகிறது. கொல்லம் சவறா கடற்கரை பகுதியில் காணப்படும் கரிமணலில் மோனோசைட், இல்மனைட் போன்ற தாதுக்களை ஆங்கிலேயர்கள் வெளிநாட்டிற்குச் சரக்குக் கப்பல்கள் மூலம் கொண்டு சென்றனர். கோழிக்கோட்டில் தாயாரிக்கப்பட்ட ஓடு கப்பல்கள் வழியாகத் தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அக்காலத்தில் கோழிக்கோட்டு ஓடு என்றால் மிகப் பிரபலமானது. ஆகையால் இவ்வோடு உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

சான்றாக

கடற்கரை மணலில் இல்மனைட் செறிந்து கிடந்ததால் கடற்புறமே கரிமணலாய் இருந்தது நூற்றாண்டு காலங்களுக்கு முன்பிருந்தே “தொடர்ச்சியாய் ஏற்பட்ட மண்ணரிப்பிலிருந்தும், நிலச்சரிவிலிருந்தும் தனிமங்கள் கடற்கரையில் நோக்கி மணலோடு கலந்து இன்று வியாபாரப் பொருளாய் மாறி இருக்கிறது”(கொற்கை 426)

இப்பகுதியிலுள்ள “கரிமணல்” வரலாற்றுச் சிறப்புடையதாகும். ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிகாலத்தில் இங்கு தனிமங்களைப் பிரித்தெடுக்க பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டது. பின்பு கேரள அரசு அத்தொழிற்சாலையைப் பொதுவுடமையாக்கியது. இதனைப்பற்றியுள்ள குறிப்புகள் கேரள நெய்தல் நாவலான மணல் ஜீவிகளிலும் காணப்படுகின்றது.

இந்நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாகப் பரதவர்களுக்குத் தூத்துக்குடி முதல் கேரளக்கடற்கரைப் பகுதியான சவற வரையுள்ள கடல் தொடர்பினை அறியமுடிகிறது.

சான்று :

எல்லா மலையாள நடையைப் பொறுத்தவரை எங்களுக்குக் கொற்கையில் உப்பு ஏத்தி மும்பேயிலயோ, காலிகட்டுலயோ ஏறக்கிற்று அங்கிருந்து மண்ணெடுத்துப் பாம்பாயில ஏறக்குவோம். ஓடு எடுத்தா ஜாம் நகரு, பாவ் நகரு, வேராவல் போவம் பாம்பாயில இருந்து குஜராத்துக்குச் சில்லறச் சாமங்கதான் அம்புடும் சுண்ணாம்புக்கல் கெடக்கும் மஸ்கட் போயிரலாம்னு வந்தோம்” கொற்(136)

இவ்வரிகளின் வாயிலாகப் பரதவர் மிகுந்த கடல்அறிவையும், கடற்பயிற்சினையும் பெற்றிருந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது. கேரளக்கடற்கரைப் பகுதியான திருவனந்தபுரம், கொல்லம், மலப்புறம், கோழிக்கோடு போன்ற பகுதிகளுடன் வியாபாரத் தொடர்பில் ஏற்பட்டிருந்த ரிபரோக்களுக்கு வேலையாட்களாகச் சென்றதால் அக்கடற்கரை ஊர்களோடு அவர்களுக்கு இருந்த தொடர்பு தெரியவருகிறது. மட்டுமன்றி அங்கிருந்து ஓடு, மணல் போன்றவற்றை ஏற்றி கொண்டு அரபிக்கடலிலிருந்து வங்காள விரிகுடாவின் முனைப்பகுதியான பாம்பைக்கும், ஜாம் செட் நகருக்கும், பாவ் நகருக்கும், ஏற்றுமதி செய்துள்ளனர். குஜராத்துடனும் பண்டைய காலத்தில் கடல்தொடர்பு இருந்தது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

தமிழக இலங்கை கடல் தொடர்பு

இலங்கை கொழும்பு நடையுடன் மிகுந்த வியாபாரத் தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட்டுவருவது தான் கொற்கைத் துறைமுகம். இவ்வழக்கம், இன்னும் தொடர்கிறது. தூத்துக்குடி பரதவர்களுக்கும் கொழும்பு வியாபாரிகளுக்குமிடையே நெருக்கமான தொடர்பு இருந்தது. இங்குள்ள கருவாடு, மீன் எண்ணெய், சம்பா போன்ற பொருட்களுக்கு இலங்கை வியாபாரக் கூடங்களில் நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. கடல்வழியாக அனைத்துப் பொருட்களும் கொழும்பிற்குக்

கொண்டு செல்லப்பட்டன. ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி காலத்தில் பரதவர்கள் கொழும்பு நடைக்குக் குடியேறத் தொடங்கினர். பின்பு இலங்கை பரதவர்கள் என்று தங்களது பெயரை மாற்றி கொண்டனர் பிற்காலத்தில் அவர்கள் அங்கு பெரிய வியாபாரிகளாக மாறினர் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தால் அங்கிருந்து மீண்டும் சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பினர். சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பிய அவர்களைப் “பர்னாந்துகள்” என்று உள்நூர் பரதவர்கள் அழைத்தனர்.

சான்றாக

“மேசைக்காரப் பர்னாந்துமார் சிங்களவர்களோடு கலப்பது சர்வ சாதாரணமாக நடந்தது. இதனை, கலப்புக் கலாச்சார மாற்றம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும், மேசைக்கார பர்னாந்துமார் தங்கள்மொழி, இன அடையாளங்களை விட்டுக்கொடுத்துப் பாரம்பரிய மகிமையை இழந்து போயிருந்தனர்”(கொற்கை 645) என்ற நாவல் வரிகள் பரதவ மீனவர்களைப் பர்னாந்துகள் என்று அழைத்ததை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நெய்தல்திணை நாவல்களும் அரசியலும்

மனித வாழ்க்கையின் சில சமூகக் காரணிகளைத் தீர்மானிப்பதில் அரசியலுக்கு மிக முக்கியமான பங்கு உண்டு. வாழ்க்கையில் பெரும்பாலான நிகழ்வுகளைத் தீர்மானிப்பதும் அரசியல்தான். எடுத்துக்காட்டாக வளர்ச்சி, சமூகநீதி, மக்களின் அடிப்படை வசதிகள், பொதுவான தேவைகள் இவையனைத்தும் அரசியலால் தீர்மானிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகிறது. இருமொழி நெய்தல் நாவல்களிலும் இவ்வாறான அனேக சமூகப்பிரச்சினைகள் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. அடிப்படைத் தேவைகளைப் பற்றிய செய்திகள் அதிகமாக இடம் பெறுகின்றன. நில உரிமை, குடிநீர், மருத்துவமனை, தொழில் வளர்ச்சி, வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்கள், உள்நாட்டு குடிமக்களுக்குத் தொழிலில் முன்னுரிமை, மதத்தின் கட்டுப்பாடு, அரசியல்வாதிகளின் அலட்சியப்போக்கு, அரசாங்கத்தின் அலட்சியம், போன்றவற்றை நெய்தல் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

கொற்கை மற்றும் ஆழிசூழ் உலகு ஆகிய இரு நாவல்களும் மன்னராட்சிகால அரசியல், ஆங்கிலேய ஆட்சி அரசியல், தற்கால அரசியல் போன்றவற்றை எடுத்துரைக்கின்றன. ஏனைய நெய்தல் திணை நாவல்கள் தற்கால அரசியல் மட்டுமே விலக்கிச்செல்கின்றன. ஆகையால், ஜோடி குருஸின் இவ்விரு நாவல்களும் ஏனைய நெய்தல் நாவல்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன. மேலும் நெய்தல் நாவல்கள் அனைத்தும் சமூக நீதியை வலியுறுத்துகின்றன.

நெய்தல் நாவல்களில் சுதந்திரச் சிந்தனைகள்

சுதந்திரம் என்பது ஒரு தனிமனிதனின் பிறப்புரிமை, அவ்வுரிமை அனைத்து மனிதர்களுக்கும் பொதுவானது. சாதி, மதம், இனம், மொழி, பண்பாடு, நாகரீகம், கல்வி, வேலை போன்ற அனைத்திலும் அனைவருக்கும் சம உரிமையும் சுதந்திரமும் என்பதை இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வலியுறுத்துகிறது. ஆனால் காலப்போக்கில், சாதி, இனம், மொழி, பண்பாடு போன்ற அனைத்திலும் ஏராளமான வேற்றுமைகள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. செய்யும் தொழிலின் அடிப்படையில் சமூகத்தில் மனிதர்களிடையே பெரும்பிரிவினைகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு மீன்பிடித் தொழில் செய்யும் மீனவர்களும் பொது சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகத்தினராகவே காணப்படுகின்றனர். தற்காலத்தில் அவர்களுக்கு நேரிடும் மிக முக்கியமான பிரச்சினை தொழில் முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகும். இம்மாற்றங்கள் பரம்பரை மீனவர்களை விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளியது. நெய்தல் நாவல்கள் அனைத்தும் மீனவர்களின் சமூக நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன. மன்னராட்சி காலத்தில் மீனவர்களின் நிலை, ஆங்கிலேய ஆட்சிகாலத்தில் மீனவரின் நிலை, சுதந்திரப்போராட்ட காலத்தில் மீனவரின்நிலை, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மீனவரின் நிலை போன்றவற்றை கொற்கை மற்றும் ஆழிசூழ் உலகு ஆகிய இரு நாவல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன.

ஜோடி குருஸின் இரு நாவல்களும் சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கின்றன. காந்தியின் வருகை, அவரது வீரம், தியாகம், சுதந்திர தாகம் போன்றவை பரதவர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தமையைக்

செய்தியைக் காணமுடிகிறது. உப்புசத்தியாகிரகம், காந்தியின் தமிழக வருகை, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் காமராசர் மற்றும் நாடார் சமுதாயத்தின் பங்களிப்பு போன்ற செய்திகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

ஆங்கிலேயர்களின் கொடும்பிடியில் சிக்கியிருந்த பரதவர்கள் காந்தியின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஆதரித்தனர். காந்திஜியைத் தங்களது ஆதர்சா நாயகனாகக் கருதினர். அவரால் தான் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து தங்களை மீட்கமுடியும் எனவும் நம்பினர். மட்டுமன்றிக் காந்தியை வீரநாயகனாகவும் கருதியிருந்தனர். பாமரர்களும் காங்கிரசு கட்சியின் உறுப்பினராகலாம் என்ற கொள்கையைக் கொண்டுவந்தவர் காந்தியாகையால் தங்களுக்குச் சுதந்திரத்தையும் வாங்கித்தருவார் என அவர்கள் உறுதியாக நம்பியிருந்தனர்.

“காந்தி முன் யோசனைக்காரர் முட்டுமேல் பசியுள்ளவன் எங்கே கூட்டங்களுக்கு வருவான், போராட்டங்களில் பங்குகொள்வான்? வயிற்றில் பசியுள்ளவன் சேர்ந்தால்தான் போரட்டங்களுக்கு வருவான் அடி, மிதி வாங்கி உயிரே போனாலும் முன் வைத்த காலைப் பின்வைக்க மாட்டான் என்பதைத் தெரிந்து வைத்திருந்தார்” (கொற்: 78)

மேற்குறிப்பிட்ட வரிகளின் வாயிலாகக் காந்தியை வெளிப்படையாக ஆதரிக்க முடியாத நிலை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. மீனவர்கள் பசியோடும், பட்டினியோடும் வாழ்க்கை நடத்துகின்ற ஒரு நிரந்தரமான தொழிலை உடையவர். ஆகையால், அவர்கள் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளமாட்டார் என்பது இங்குக் குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகிறது. அரேபியர்களும் கிரேக்கர்களும் இங்கு வியாபாரத்திற்காக வந்தனர். ஆனால் நம்மை அடக்கி ஆளவில்லை. ஆனால் ஐரோப்பியர்கள் நம்மை அடிமையாக்கி அவர்களது கொடியை நாட்டி, இங்கு ஆட்சி செய்து வருகின்றனர். அவர்களது இந்தக் கொடுங்கோல் ஆட்சிக்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட வேண்டுமெனில் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அனைவரும் பங்குபெறவேண்டும் என்னும் செய்தியையும் காணமுடிகிறது.

காந்தியின் வருகைக்குப் பின்னர் இந்தியாவில் சுதந்திரப்போரட்டம் உச்சகட்ட தீவிரத்தை அடைந்த போதிலும் சாதிப்பிரிவினைகள் இவ்வொற்றுமையை அவ்வப்போது சீர்குலைத்தது. உயர் சாதியினர் காங்கிரசு கட்சியினைத் தங்களது உரிமைப் பொருளாகவே கருத ஆரம்பித்தனர். ஆரம்பத்தில் பாமர்களின் கட்சியாகவும் சோசியலிஷக் கட்சியாகவும் காங்கிரசு கட்சி மக்களிடையே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பின்பு, காங்கிரசு கட்சியினர் அதனைச் சாதிக்கூடமாக மாற்றினர் என்ற செய்தியினையும் அறியமுடிகிறது. அடித்தள மக்கள் காங்கிரசு ஆதரவாளர்கள் ஆகலாம். ஆனால், கட்சித் தலைவராக முடியாது ஏனெனில் அவர்கள் உயர்ந்த சாதியினரால் ஒதுக்கப்படுவர் என்பதை ஜோடிசுருளின் நாவல்கள் உணர்த்துகின்றன.

“காங்கிரசுல மேல வருணமுண்ணா ஒண்ணு பார்ப்பனனா இருக்கணும் இல்லிய பிள்ளையாயிருக்கணும்” (கொ 205)

பார்ப்பனர் மற்றும் பிள்ளைமார் அல்லாத ஒரு மக்கள் தலைவர் காமராசர் மீது பரதவர்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். நேரு மீது மிகவும் மரியாதை வைத்திருந்த தலைவர் காமராசர் இந்திரா காந்தியின் பட்டம் சூட்டும் விழாவிற்குக் காமராசர் டெல்லி சென்றார் என்பதையும் பெருமிதமாகப் பரதவர் கருதியிருந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது.

மன்னராட்சிக் காலம்:

முன்னொரு காலத்தில் பாண்டியாபதியின் ஆட்சியின் கீழ் பரதவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட்டனர். பின்பு ஆங்கிலேயர்கள் மீனவ கிராமங்களைப் படையெடுத்தபோது கூட பாண்டியாபதி மன்னனைப் பரதவர்கள் தங்கள் குலத் தலைவனாகக் கருதியிருந்தனர். கொற்கைக் கடலோரத்தில் காணப்படும் பாண்டியாபதியின் அரண்மனைக்குச் சென்று பரதவர்கள் தங்களது குற்றம் குறைகளை முறையிட்டனர். பண்டியாபதி மன்னனும் மக்களிடம் மிகவும் பாசமும், பரிவும் காட்டி வந்தான். நாளடைவில் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களின் ஆட்சியின் கீழ் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டு வர முயற்சித்தனர். கடைசி பண்டியாபதி

மன்னன் குணதாயுசு அவர்களால் திட்டமிட்டுக் கொலை செய்யப்படுகிறான். முத்துக்குளிக்கும் உரிமையைத் தங்களிடமிருந்து பறிப்பதற்காகவே திட்டமிட்டு ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது அரசனைக் கொலை செய்துவிட்டனர் என்று பரதவர்கள் நம்பினர். கடைசி பண்டியாபதியின் மரணத்திற்குப் பிறகு பரதவர்களிடம் முழு உரிமையையும் செலுத்த தொடங்கினர். பரதவர்களின் உரிமைகள் பறித்துக்கொண்டு அவர்களை அடிமைகளாக மட்டுமே கருதினர்.

ஆங்கிலேய அரசியல்

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி கொடுங்கோலாட்சியாக இருந்தது பரதவர்களின் முழு உரிமையையும் அவர்கள் பறித்துக் கொண்டனர். கொற்கை மற்றும் ஆழிசூழ் உலகு ஆகிய இரு நாவல்கள் மன்னராட்சிக் காலத்தில் அரசியலையும், ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தில் அரசியலையும் தற்கால அரசியல் சூழலையும் எடுத்துரைக்கின்றன. ஏனைய நெய்தல் நாவல்கள் தற்கால அரசியலை மட்டுமே விளக்கிச் செல்கின்றன. ஆகையால் ஜோடிகுருஸின் இரு நாவல்களும் ஏனைய நெய்தல் நாவல்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன. பரதவர்களிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமை சீர்குலைக்கப்பட்டது. என்பதை ஜோடிகுருஸின் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பெரியாரியம்

நீதிக்கட்சியைத் தொடங்கிய பெரியார் சுதந்திரப்போராட்டத்தை ஊக்குவித்தது மட்டுமில்லாமல் சாதிஎதிர்ப்புச் சிந்தனைகளையும் பரப்பினார். அக்காலத்தில் உள்ள இளைஞர்களிடம் அவருக்குப் பெரும் செல்வாக்கு இருந்தது. நீதிக்கட்சி காங்கிரசிடம் தோல்வியடைந்தபோதும் கூட தமிழகத்தின் எல்லா பகுதிகளிலும் பெரியாரின் கொள்கைகள் காட்டுத் தீ போல பரவியிருந்தது. பெரியார் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட தத்துவமேதை அவர் நாடெங்கும் குருகுல எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை நடத்தினார். சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். மக்களிடம் காணப்படும் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சமன் செய்ய முயன்றார். ஆகவே காந்தியை விட தமிழகத்தில்

பெரியாரின் அலை மிக அதிர்வை ஏற்படுத்தியது. பார்ப்பனப் பிள்ளைகளும் மற்ற பிள்ளைகளும் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவருந்த முடியாதென்றால் அப்படிப்பட்ட அமைப்பைத் தான் ஆதரிக்க முடியாதென்று திட்டவட்டமாக அறிவித்த பின்னர் அவர் காங்கிரசு அமைப்பை விட்டு வெளியேறினார்.

குருகுலத்தில் சாதிப் பிரிவினைக்கு இடமில்லை, சமபந்தி உணவுதான் அளிக்க வேண்டும் என்று காந்தி பலமுறை வேண்டியும் கூட பார்ப்பனர் கேட்கவில்லை. ஆகவே, காங்கிரசிடமிருந்து விலகிய பெரியார் சமபந்தி உணவை ஆதரித்துப் போராட்டம் நடத்தினர்.

சான்று

அவரு அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர் வருணாசிரமத்த எதுக்கிறார். (கொற்:205)

பெரியார் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தினார் என்பதை இவ்வரிகளின் வாயிலாக அறியலாம்.

“சங்குனி, மீன்பிடி, வள்ளத்துக்குள்ளே, தோணி நட செய்யி, எல்லாஞ்சரி, ஆனா புள்ளயள மட்டும் படிக்க வைச்சிறுங்கய்யா” (கொற்கை-66) என்று சிலுவைபர்னாந்து கூறுகிறார். மேற்குறிப்பிட்ட வரிகள் மூலம் குலத்தொழிலை ஒழிக்கும் பெரியார் கொள்கை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. சிங்கராயர் பிரபல கப்பல் முதலாளி ஆனால் அவரின் மகன் பாசந்தி பெரியார் கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டார். அவர் பிற மேசக்காரர்களைப் போல் பணத்திமிரைக் காண்பிப்பதில்லை. இவ்வாறு முதலாளிகளிடம் கூட பெரியாரின் கொள்கைகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதைக் கொற்கை நாவல் உணர்த்துகிறது. எனவே காந்தியமும், பெரியாரியமும் தமிழகத்தில் அடித்தட்டு மக்களைக் கூட சுதந்திர சிந்தனையை நோக்கி வழிநடத்தியது என்பதையும் சமத்துவ வேட்கையை ஏற்படுத்திச் சமூகத்தில் முழு சுதந்திர உணர்வை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன என்பதையும் கொற்கை நாவல் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்

காந்தியம்

கேரளத்தில் காசர்கோடு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த முக்குவக்குடியான மரக்காபினரிடமும் காந்தியத்தின் தாக்கம் இன்றுவரை காணப்பட்டு வருகிறது. காந்தியின் வருகையால் தான் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது என்ற நம்பிக்கையை அவர்களிடம் காணப்படுகிறது. முக்குவர்களின் கல்வி, தொழில், ஊரகவளர்ச்சி போன்ற அடிப்படைத் தேவைக்காகப் போராடியவர் காந்தியவாதியான பொக்கிளியன் ஆவார். ஆனால், அவருக்குப் பின் வந்த காங்கிரசுகாரர்கள் மீனவர்களின் வளர்ச்சிக்காக உண்மையாக உழைக்கவில்லை, கிண்டிதோட்டம் போன்ற அரசியல்வாதிகள் நவீன முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளாகச் செயல்படுகின்றனர். அவர்கள் முக்குவர்களை முதலாளிக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் பரம்பரை பரம்பரையாக முக்குவர்கள் வாழ்ந்து வந்த இந்த மண்ணும், அவர்கள் செய்து வந்த மீன்பிடித் தொழிலும் அவர்களுக்குச் சொந்தமில்லாமல் மாறியமையை இந்நாவல் மூலம் உணரமுடிகிறது.

அரசியலின் இரண்டு வழிகளை நாம், பொக்கிளியனின் மூலமும், கிண்டி தோட்டத்தின் மூலமும் அறியலாம். ஒருவர் ஜனங்களுக்காக, போராடிய மக்கள் தலைவர், மற்றொருவர் முதலாளிகளுக்காகத் தமது சமூகத்தைத் தாரை வார்த்தவர் (ம.கா.தெ.90)

சான்றாக

1. Khadi is not a cloth but a thought(ம.கா.தெ.யு 4)
2. அக்ரங்களுடெ நேர்க் மிழிச்சு காந்திஜியுடெ சந்நேசம்
அய்யாள் வியாக்யானிச்சு
3. ஒரு தெய்வத்தை மாற்றமே பொக்கிளியன் ஆரதிச்சுள்ளு
காந்திஜியெ

மேற்குறிப்பிட்ட சான்றுகள் அனைத்தும் நெய்தல் நாவல்களில் காந்திய சிந்தனையிலான எடுத்துரைக்கிறது.

இலங்கை அரசியல்

பரதவர்கள் இலங்கையுடன் வியாபாரத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். மட்டுமன்றி அவர்களிடம் கலாச்சார கலப்பும் ஏற்பட்டது. இலங்கையில் பெரும் வியாபாரக் கூடங்களை நிறுவிய பர்னாந்துக்கள், அங்கு தங்கித் தங்களின் தொழிலை நடத்திவந்தனர். இலங்கையில் அவ்வப்போது இனக்கலவரம் ஏற்பட்ட போது தமிழர்களுக்கும்-சிங்களர்களுக்குமிடையே அனுதினமும் சண்டை சச்சரவுகள் நடைபெற்று வந்தன. சிங்களர்களால் அப்பாவித் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். தூத்துக்குடிப் பகுதியிலிருந்து இலங்கைக்குக் குடியேறிய பரதவமேசைக்காரர்கள் இனக்கலவரம் ஏற்பட்ட பின்பு தம் சொந்தஊர்களுக்குத் திரும்பினர், சிலுவை பர்னாந்து என்பவர் அவ்வினக் கலவரத்தில் கொல்லப்பட்ட செய்தியையும் இந்நாவல் எடுத்துரைப்பதுடன். தலைமுறை, தலைமுறையாகச் சுரண்டப்பட்ட தேயிலை தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலையினையும் ஆசிரியர் பதிவு செய்கிறார். தொழில் தேடி, புலம்பெயர்ந்த மலையகத் தமிழர்களின் நிலைமை மிக மோசமாக இருந்தது எனவும் இந்தியநாடு சுதந்திரமடைந்ததற்குப் பின்பு கூட அவர்களைக் கண்டுகொள்ளவில்லை என்ற விமர்சனத்தையும் இந்நாவலின் மூலம் ஜோடி குருஸ் முன்மொழிகிறார்.

விழிப்படைந்த மலையகத்தொழிலாளர்கள் (தமிழ்) குடியுரிமை பெற்று அவர்களின் பிரதிநிதிகள் சுதேசிப் பாராளுமன்றத்தில் வந்து அமர்வதைச் சிங்கள அரசியல்வாதிகள் விரும்பவில்லை என்று பரவலாகப் பேசிக் கொண்டனர் (கொற்:475) இவ்வரிகள் இலங்கைத்தமிழர்களின் அரசியல் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன. தற்போதும் கூட குடியேறிய இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்வில் பெருமளவு மாற்றம் ஏற்படவில்லை, இனப்போராட்டத்திற்கும் ஒரு முடிவு ஏற்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சம் காரணமாகக் கூட்டம் கூட்டமாகக் கப்பல்களில் ஆட்களை ஏற்றிப் பல நாடுகளுக்கு

வேலைக்குக் கொண்டு சென்றனர். வெள்ளையர்கள் தமிழர்களைக் கொத்தடிமையாகப் பாவித்து 63 நாடுகளுக்குக் கடல் வழியாகக் கொண்டு சென்றனர். அங்கு கடினமான வேலைகளை அவர்கள் மீது சுமத்தினர். அவ்வாறு இலங்கையின் மலையோரப்பகுதிகளுக்குக் கடத்தப்பட்ட தமிழர்களை வைத்து மலைகளில் தேயிலைத் தோட்டங்களை அமைத்தனர். அங்கு மிகக் கொடுமையான சம்பவங்கள் நிறைவேறியது. குறைந்த கூலிக்கு அதிக நேர வேலை, செய்யவைத்தும் பட்டினியால் அடிபட்டவர்களுக்கு அரைவயிறு நிறைந்ததால் அங்கே நிரந்தரமாகத் தங்க வைத்தும் கொடுமைப்படுத்தினர். ஆரம்பத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே இங்கு வேலைக்குச் சென்றனர். பிற்காலத்தில் பிரிட்டிஸ் கங்காணி சூழ்ச்சியின் காரணமாகப் பெண்களும், சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களும், சொந்த-பந்தங்களை இழந்தவர்களும் மனநிலை குன்றியவர்களும் வலுக்கட்டாயமாக இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அவர்களை அத்தேயிலைக் காட்டிலேயே நிரந்திரமாகத் தங்கச் செய்தனர். பின்பு அவர்கள் தலைமுறை - தலைமுறையாக அடிமைகளாக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குப் பிறகு சிங்களர் - தமிழர் என்னும் பிரிவினை ஏற்பட்டது. பிற்காலத்தில் இது பெரும் இனக்கலவரமாக உருமாறியது. இலங்கையில் தமிழர்கள் கொத்தடிமைகளாகக் கருதப்பட்டனர். பெரும் போராட்டத்திற்குப் பின் அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. நாளடைவில் அவர்கள் சார்பாகப் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு பிரதிநிதி அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆனால் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் வெறும் கண்துடைப்பாகவே உள்ளது. இலங்கைத் தமிழருக்கு இதுவரை முழுமையான சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் இன்றுவரை இரண்டாம் தர மக்களாகவே கருதப்படுகின்றனர் போன்ற செய்திகளைக் கொற்கை நாவல் பதிவு செய்கிறது. இதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றை அறியமுடிகிறது.

மேலும் மலேசியாவில் சியாம், இரயில் தண்டவாளம் போடுவதற்காகத் தமிழகத்திலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டுபோன செய்தியையும் இந்நாவல் பதிவு செய்கிறது.

தொழிலின் நிலை

சான்று

1. இந்தத் தூவிகளுக்கு, கீழைத் நாடுகளில் நல்ல கிராக்கி மீனைச்சம்பையாக்கிய பின் கிடைக்கும் விலையை விட இந்தத் தூவிகள் தான் அதிகவிலை போகும் (ஆ.ச.உ.44)
2. சுறா மீனின் தூவிகளும் சம்பா மீன்கருவாடுகளும் நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது என்பதை இவ்வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.
3. கொழும்புல வரிப்புலியஞ் சரக்குன்னாலே பறக்கு நான் வளாம் இரண்டு ரூபா சொன்னாலும் கெடச்சா போதும்னு அலைவான் வளாம் (ஆ.ச.உ. 49)

கொழும்பில் சுறாமீனுக்கு நல்ல விலை கிடைத்தது என்பதை இவ்வரிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட வரிகள் தொழிலின் நிலையை விளக்குவதாக அமைகிறது. இதன் மூலம் ஒரு காலத்தில் செல்வச்செழிப்பாக இருந்த மீனவகிராமங்கள் தற்போது தொழில்குன்றிக் காணப்படும் நிலையையும், உலகமயமாக்கலால், தொழில் பறிபோன நிலையையும் நெய்தல் நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றது. கொல்லம், சவற கடற்கரைப் பகுதியில் மீன்பிடித் தொழில் அழிந்த நிலை மணல் ஜீவிகள் நாவலின் மூலம் அறியமுடிகிறது. உள்ளூர் மீனவர்கள் நேரிடும் பிரச்சினைகளைப் புறங்கடல் நாவல் குறிப்பிடுகிறது. மணல் கடத்தலின் காரணமாக இயற்கைப் பேரழிவு ஏற்படும் அபாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்ட ஆப்பாடு (ஆலப்பாடு) கடற்கரை பகுதியில், மீன்பிடித்தொழில் ஒரு பழங்கதையாக மாறியது. மீன்பிடித்த படகுகள் அப்போது மணல்களை அள்ளுகின்றன. இந்நிலை தொடருமாயின் கடல்அரிப்பால் ஒருகூட்ட மக்கள் காணாமல் போய்விடுவர் என்பதையும், வெளிநாட்டு கப்பல்கள் உள்நாட்டு கடல் பகுதியில் மீன்பிடிப்பதால் படகு வைத்து மீன்பிடிக்கும் பரம்பரை மீனவர்களின் நிலை பரிதாபமாகும் என்பதையும் இவ்விரு நாவல்களும் சுட்டுகின்றன. மரக்காப்பு என்னும் முக்குவக்குடி முற்றிலுமாக அழியவில்லை எனினும் நவீன முதலாளித்துவத்தால் தங்களின்

தொழில் முற்றிலுமாக அழிந்துவிடும் என்ற அச்சமும் அப்பகுதி மீனவர்களிடம் காணப்படுகிறது. எனவே கேரளமீனவர்களிடம் தம் தொழில் அழியும் அபாயத்தை எட்டியுள்ளது என்னும் பீதி காணப்படுவதையும் அறியமுடிகிறது.

இம்முன்று நாவல்களிலும், மீனவர்களின் தற்கால அவல நிலையினைக் காணமுடிகின்றன. ஆனால், தமிழ் நெய்தல் நாவல்களில், மீன்பிடித்தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை மட்டுமே மிகுதியாகக் காணமுடிகிறது. மீன்பிடித்தல் தொழிலின் தற்கால நிலையை விரிவாகக் குறிப்பிடவில்லை. மீனவர்களின் வாழ்வியலை அவ்வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றன. எனவே, தமிழகத்தில் மீன்பிடித் தொழில் பல மாற்றங்களை அடைந்துள்ள போதிலும் அழியும் நிலைக்குத் தள்ளப்படவில்லை, என்பதை அறியமுடிகிறது. மீன்பிடித்தல், மீன் எண்ணெய் உருவாக்குவது, சங்குகளை அலங்காரப் பொருட்களாக மாற்றுவது, முத்தெடுத்தல், கருவாடு உணக்குவது உணக்கிய கருவாட்டைப் பிற்பகுதிகளுக்கு விற்பனை செய்வது, சுறாமீன் எண்ணெயை ஏற்றுமதி செய்வது. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் அவைக்குத் தொழில் முறையில் ஏற்படும் போட்டி போன்ற தொழிலின் பரிணாம வளர்ச்சியைத் தமிழ் நெய்தல் நாவல்களான ஆழிகுழ் உலகு, கொற்கை போன்ற இரு நாவல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன.

உப்பு விளைவித்தல் தமிழகக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் முக்கிய தொழிலாகக் கருதப்படுகிறது. “தூத்துக்குடி” தமிழகத்தின் உப்பு உற்பத்திச் சாலையாக விளங்கி வருகிறது. உப்பு ஏற்றுமதி செய்வதிலும் பண்டையகாலம் முதல் இன்றுவரை சிறப்பு பெற்று விளங்குகிறது. தூத்துக்குடியிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இத்தொழில் இன்றுவரை சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் உப்பளங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் பெரும் மாற்றங்கள் ஒன்றும் நிகழவில்லை என்பதை உப்பு வயல் என்னும் நாவல் மூலம் உணரமுடிகிறது. கடல்தொழிலின் வளர்ச்சியும் அதன் குன்றிய நிலையையும் ஜோடி குரூஸ் எடுத்துரைக்கின்றார்.

சான்றாக

- “கொற்கை உப்புக்கு வடக்கே நல்ல மதிப்பு இருந்தது. மற்ற இடங்களைப் போலல்லாமல் கொற்கையில் கடல் நீரில் தான் உப்பு காய்க்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. சில இடங்களில் கிணற்று நீருமே கடல் நீருக்கிணையாகக் கரியுப்புத் தன்மையோடிருந்தது” (கொற் : 127)
- விடாதே, விடாதே என்று வேனா வெயில்லே ஓடி, ஓடி உப்பும் பெட்டி சுமந்தால், பிட்டி எலும்பு உடைஞ்சு போனமாதிரி இருக்கும். சோர்ந்து போய் வீடு திரும்பும்போது 10 ரூபாய் கிடைக்கும் (உ.வ.7).

இவ்வரிகளின் வாயிலாக உப்பு தயாரித்தல் முக்கிய தொழிலாகக் கடற்கரையில் நிகழ்த்தப்படுவதை அறியமுடிகிறது. மட்டுமன்றி மீனவப் பெண்கள் கைவினைப் பொருட்களைச் செய்தனர். சங்குவளையல், பாசி, அலங்காரப் பொருட்கள் போன்றவற்றைச் செய்து விற்பனை செய்வர். மீன் மற்றும் கருவாட்டைத் தலையில் சுமந்து ஊர் ஊராகச் சென்று விற்பனர். கணவனுக்கு உதவியாக வலைகளைப் பின்னும் தொழிலையும் செய்து வருகின்றனர். உப்பளங்களில் உப்பு சுமக்கும் தொழிலையும் இவர்கள் செய்கின்றனர். கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்லாவிடிலும் கடல் சார்ந்த பிற தொழில்களை மீனவப்பெண்கள் செய்து வருகின்றனர். கருவாடு உணக்குதல், உப்பு விளைவித்தல் போன்ற தொழில்களில் தமிழக மீனவப் பெண்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

தமிழக மீனவர்களிடம் வேறு தொழிலைக் காணமுடிகிறது. பரம்பரைத் தொழிலான மீன்பிடித்தல் தொழிலிலிருந்து கல்வியறிவால் முன்னேறிக் கப்பல்களில் மாலுமி மற்றும் எஞ்சினியர் போன்ற தொழில்களுக்கும் செல்கின்றனர். சிலர் வேறு தொழில்களுக்குச் சென்றாலும் கூட பரம்பரைத்தொழிலான மீன்பிடித்தொழிலையும் அவ்வப்போது கவனித்து வருகின்றனர். இரு மாநில மீனவர்களிடமும் இவ்வாறான வழக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. மீன்பிடித்தல் மிக ஆபத்தான தொழிலாகும். ஆகவே இத்தொழிலில் எப்போது வேண்டுமானாலும்

விபத்தோ மரணமோ நிகழலாம். இவ்வாறு மரணம் நிகழும்போது குடும்பத்தின் “ஆண்வாரிசு” வேறு எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பினும் அல்லது கல்வி கற்றுக்கொண்டிருப்பினும் அதனைப் பாதிவழியில் விட்டுவிட்டுக் குடும்பம் நடத்துவதற்காகத் தமது குலத்தொழிலை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்னும் நிலை மீனவச் சமூகத்தில் காணமுடிகிறது. நெய்தல் நாவல்களில் வாழ்க்கை நிலையாமை கருத்துக்களும் இடம் பெறுகின்றன.

சான்றாக.

“தரைமேல் பிறக்கவைத்தான்

எங்களைத் தண்ணீரில் மிதக்க வைத்தான்

கரைமேல் இருக்கவைத்தான்

பெண்களைக் கண்ணீரில் குளிக்க வைத்தான்” (ஆ.ஆ.உ.272)

எனும் அடிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

மீனவ வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்களையும், துயரங்களையும், இப்பாடல்வரிகளின் மூலம் ஆசிரியர் உணர்த்துகின்றார். புறங்கடல் நாவலிலும் இப்பாடல் குறியீடாக உணர்த்தப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. திருவனந்தபுரம் பூந்துறை மீனவக்கிராமத்தில் ஆனி-ஆடி மாதக் கடல் கொந்தளிப்பால் ஏற்படும் உயிரிழப்புகளையும், தொழிலுக்குச் செல்ல முடியாததால் கிராமங்களில் ஏற்படும் வறுமை நிலையினையும், இப்பாடல் வரிகள் மூலம் அதன் ஆசிரியர் பெர்க்மான்ஸ் தோமஸ் எடுத்துரைப்பதைக் காணமுடிகிறது.

நெய்தல் நாவல்களில் திருமணச் சடங்கு

இருமொழி நெய்தல் நாவல்களிலும் திருமண நிகழ்ச்சி எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. கொற்கை நாவலில் பரதவ திருமணமுறையும், புறங்கடல், மணல் ஜீவிகள் போன்ற நாவல்களில் அரையர்கள், மற்றும் முக்குவர் போன்ற மீனவச்சமூகத்தின் திருமணமுறையும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

பரதவத்திருமணம்

ஆண்-பெண் இருவரின் சம்மதத்துடனும், பெரியோர்களின் ஒப்புதலுடனும் திருமணம் நடைபெறும். பரதவர்கள் மதம் மாறிய பிறகும் கூட தங்களின் மரபுச் சடங்குகளை இன்றளவும் கடைபிடித்துவருகின்றனர். உள்நூர் மாப்பிள்ளை எனில் ஒன்பது குடை, 9 ஆலவட்டம், வெளியூர் மாப்பிள்ளை எனில் 3 குடையும் மூன்று ஆலவட்டமும் என்ற முறையில் திருமணத்தை நிகழ்த்துகின்றனர். திருமணத்தின்போது மணமகன் தரையில் நடக்கக்கூடாது, மாத்து விரித்து அதன் மீது நடந்து செல்லவேண்டும். குடைபிடிப்பதை வைத்து மணமகன் உள்நூரா? வெளியூரா? என்று அறியமுடியும். திருமணச்சடங்கின்போது பரம்பரைப்பாடல் பாடப்படும்.

“அயோத்திய பரவன்

அலைகடலுக்கரசன்

சிற்பமாய் மண்படகு

செய்து ஓட்டினோம்

யாகி, யோகி

தீர்க்காமிசேகன்

பாண்டியன் மகளை

பவுளசுர வளர்த்தோம்

பார்வதி சிவனுக்கு

பகற் மணம் கூட்டினோம்

பல்லக்குப் பெற்றோம்

உத்திரகோச மங்கையின்

கல்தேர் ஓட்டினோம் (கொற் :209)

பல்லக்கில் ஏற்றிவரப்படும் மணமகன் ஊர்வலமாக மண்டபத்தை வந்தடையும் போது பார்புகழும் அயோத்தியா நாட்டை விட்டுப் பாண்டிய நாட்டுக்கதிபதியாய் வந்த பங்கமில்லாத் தங்கமே என ஒருவர் கட்டாயம் கூறுவார். மொத்த கூட்டமும் “பரக்” என்று கூறும். பின்பு எட்டுத்திசையும்

பதினாறு கோணமும் ஏழு கடலும் வெட்டிச்சாய்ந்து செயல் கொண்ட
“தீரா” என்று சொல்ல கூட்டம் “பரக் “ என்று கூறும்.

“மண்ணால் படகு செய்து கதிரோனை மறைத்து நின்ற பனையைத்
தறித்த யோகா.....”

“பரேக்” எனக் கூட்டம் ஓசையிடும் வங்காளம் சிங்கப்பூர்,
மதுராபுரி யாழ்ப்பாணம் சங்கமிருந்த துறையே.....”.....

“பரேக்”

இவ்வாறு ராஜமரியாதையுடன் வலம் வரும் மணமகன்
அன்றையதினம், ராஜாவாக மதிக்கப்படுவார். ஊர்வலத்தில், கையடி,
காலடி, சிலம்பாட்டம், ஒற்றை வீச்சு, படவீச்சுயென அவரவர்
திறமைகளைக் காட்டுவர். இவ்வாறு ஊர்வலம் வரும்போது பரதவ
ஊர்களில் பெண்களும், குழந்தைகளும், பெரியவர்களும்
மணமக்களைக் கண்டு மகிழ்வார். மாப்பிள்ளையின் வீட்டிற்குப்
பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள், பந்தலில் ஆரத்தி எடுக்கப்படும்.
அப்போது ஊர்த் தலைவர் மணமகனின் தலையில் தொப்பியை
அணிவார். பின்பு அவரை ஆசனத்தில் அமரச்செய்து மணமகளை
வீட்டிற்குள் அழைத்துச் செல்வர். பின்பு அனைவருக்கும் ஆட்டிறைச்சி
குழம்பும், சோறும் வழங்கப்படும். மதம் மாறிய பிறகும் பரதவர்களில்
சிலர் இச்சடங்கினைப் பின்பற்றி வருவதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.
திருமணம் முடிந்த அன்று மணமக்கள் வடக்குச் செல்லும்
வழக்கமும், பால்சோறு உண்ணும் வழக்கமும், இருந்தது தற்போது
இச்சடங்குகள் மறைந்துவிட்டது.

“வடக்குச் செல்லுதல்” என்றால் வேறு ஊர்களுக்குச் செல்லும்
வழக்கம் மறுவீட்டிற்குச் செல்லும் வழக்கத்தை ஒத்ததேயாகும்.
நாளடைவில் இப்பழக்க-வழக்கமும் மாறியுள்ளது. தமிழகத்தில் பிற
சமூகத்தினர் தொடரும் பொதுவான பழக்கவழக்கங்களைப் பரதவரும்
கடைபிடிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ முறைப்படியும் திருமணம் நிகழ்கின்றது.

கொற்கை நாவலில் அல்வரிசு – கிரேசி திருமணம் பரதவ முறைப்படி நடைபெறுவதை அறியமுடிகிறது.

“அந்தக் காலத்திலிருந்தே பரதவர்கள் கல்யாணத்தின் போது குடை பிடித்து, கட்டியம் கூறி நடை விரித்து ராஜமரியாதையுடன் ஊர்வலம் வருவது வழக்கம்” (கொற் : 447) இவ்வரிகள் பரதவர்களின் பரம்பரை திருமணமுறையைச் சுட்டுகிறது.

மலையாளத் திருமண சடங்கு

மணல்ஜீவிகள் நாவல் அரையர்களிடம் காணப்படுகின்ற திருமண முறையை எடுத்துரைக்கின்றது. செங்ஙனார் சிவன்கோவிலில் முக்குவர்கள் தாலி கட்டித் திருமணம் செய்துவருவதை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

கிறிஸ்துவ முறை திருமணம்:

திருவனந்தபுரம் பூந்துறைப் பகுதியைச் சார்ந்த முக்குவர்களிடம், கிறிஸ்துவ திருமணமுறையைக் காணப்படுகிறது. மதம் மாறிய பரதவர்களைப் போல இவர்களும் தேவாலயப் பங்குத் தந்தைக்கு முன் ஒப்புசாட்சியளித்து, பைபிளில் சத்தியம் செய்து திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர்.

இறப்புச் சடங்கு

பரதவச் சமூகத்தில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவரை அடக்கம் செய்துவிட்டுக் கடலில் காலைக் கழுவி வீடு திரும்புவதை வழக்கமாகத் தொடர்கின்றனர். இறப்புச்சடங்கின்போது சுருட்டு பிடிப்பதையும் வழக்கமாகச் சிலர் கருதுகின்றனர். காசர்கோடு மரக்காப்பு முக்குவச் சமூகத்தில் ஆண் இறந்துவிட்டால் அப்பெண்ணிற்கு நான்கு முழம் வேட்டியை அணிந்து, “ஊர்க்குளியல்” நிகழ்த்தும் வழக்கம் காணப்படுகிறது.

நெய்தல் நாவல்களில் பிற இலக்கியங்கள்

இருமொழி நெய்தல் நாவல்களிலும், பழமொழி, நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் கிறிஸ்தவத் தோத்திரப்பாடல்கள், புராணச்செய்திகள், சங்கஇலக்கியப் பாடல்கள், கவிதைகள், சினிமாப் பாடல்கள், தத்துவம், உவமைகள், விளம்பரப் பாடல்கள், சிறார்பாடல்கள் போன்றவற்றைக் காணமுடிகிறது.

நெய்தல் நாவலில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

ஆழிசூழ் உலகு, கொற்கை, மரக்காப்பிலெ தெய்யங்ஙள் ஆகிய நாவல்களில் தாலாட்டுப் பாடல், இறைவணக்கப்பாடல், தொழிற்பாடல் போன்றவை காணப்படுகின்றன

தாலாட்டுப்பாடல்

பரத்திமொவ தெய்வான. :..

ஏ ராசா

குலக்குடியாள் இங்கிருக்க

குறத்திமேல ஆசப்பட்டு

வேலவரு குறவேசம் ஆனோரோ

ஆ.. . . ரா. . . ரோ. . . என் ஆரிரரோ . . . (கொற் 330)

கொற்கை நாவலில் முன்குடிசையில் தொட்டிலில் உறங்குகின்ற குழந்தையைத் தாலாட்டுவதற்காக இப்பாடலைப் பாடுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பரதவர்களின் நாட்டுபுறத் தாலாட்டுப்பாடலாக இப்பாடலை கருதலாம். முருகனைத் தமது மைத்துனனாகப் பரதவர் கருதிவருகின்றனர். தமது குலப்பெண்ணான தெய்வானையைத் தவிக்கவிட்டுவிட்டு வள்ளியைத் தேடி அவன் போய்விட்டான் என்ற செய்தியை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

தொழிற்பாடல் 1

“ ஆத்த கடல

விடியட்டும் மொவள

ஆத்த கடல

விடியட்டும் மொவள

அரகர முருகா

அய்யா முருகா”

(கொற் : 421)

புதிதாய்ச் செய்த வள்ளத்தை நீரோட்டம் பார்ப்பதற்காகக்
கடலில் தள்ளியபடியிருந்தவர்களுக்கு வேலைப்பளு
தெரியாமலிருப்பதற்காக “அம்பா” என்னும் இக்கோஷப்பாடல்
பாடப்படுகிறது.

தொழிற்பாடல் 2

“ஆழிகடந்து வந்தோம்

ரங்குன் அரிசி சோத்த நம்பி

வாழலாமின்னுருந்தோம் அய்யா

வவுறு தாங்கத் தாங்கலயே

எங்கிருந்தோ ஒரு

இங்கிலீசு ராசா

இந்தியா முடிபுடிக்க

வேடி மயக்கத்தால

நாவம்பு நாடி புடிச்சிக்

கொண்டோம்

சாலங் குருசயும் சாலக்

கச்சயும் சப்பாங்

கொண்டுருச்சாம் சிங்கப்பூரு

பாலம் உடைஞ்சிருச்சாம்

சேதமொக்க சேதமடைஞ்சிருச்சாம்”

(கொற் : 575)

ஆழ்கடல் அலைகளைக் கப்பல் ஓட்டி ரங்குன் அரிசிகளை ஏற்றி
வந்தும். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவைப் படையெடுத்ததால் தான்
ரங்குன் அரிசிச்சோறு கிடைக்காமல் போனது என்றும் பாலத்தின்சேதம்
சிங்கப்பூர் தங்கள் வாழ்க்கையில் என்றுமே சேதம் என்றும் இப்பாடல்

விளக்குகிறது. மட்டுமன்றி அலைகடலுக்கு அப்பாற் கப்பல் கட்டிய பரதவரின் பெருமையையும் இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

தொழிற்பாடல் 3

அட வாங்கடா தோழா
வளந்தாத் தருவேன். . . .
வளந்தாத் தருவேன்
தேங்காயும் மிளகும். . . .
தேங்காயும் மிளகும்
திருவெட்டப் பாக்கு
மஞ்சேள் இஞ்சி
மஞ்சேள் இஞ்சி
மணமுள்ள செம்பு. . . ,
செம்புக்கு வடிவே
திரு முடிக்கழகு
தேரோட்டம் பாராய்”

சின்னப் பொண்டாட்டி (ஆ.ஆ.உ.292)

தெம்மாந்திரையும், மணியாசிரியும், படகு செய்து கொண்டிருக்கும் போது அலுப்பு தெரியாமல் இருப்பதற்காக இப்பாடலைப் பாடுகின்றனர் என்பதை ஆழிசூழ் உலகு எடுத்துரைக்கிறது.

மலையாள நெய்தல் திணை நாவலான புறங்கடல் நாவல் மீனவர்களின் தொழில், தொழில்பளு, தொழில் முறையில் அவர்களின் ஈடுபாடு, படகுகளில் மீன் போன்ற பண்டங்களை ஏற்றும்போதும் இறக்கும்போதும் வேலை பளுவும், களைப்பும், மாறுவதற்காக, ஏலேலம்பாடல்கள் பாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

தொழிற்பாடல் 4

எ.கா. ஏலேலம் பாட்டு

“ஏல.. . . . ஏலே. . . ஏலவலே. . . ஏலே

ஏழயம்மா ஏலவலே.....ஏலே

நம்முடெ யானம் ஐலேசா
 நம்முடெ கரமடி ஏலேசசா.....
 வலியட கம்பா. . . . ஐலெஸ்ஸா
 ஆஞ்ஞி வலியடா. . . . ஐலெஸ்ஸா
 ஏறடா . . . கம்பா. . . ஐலெஸ்ஸா
 ஒத்து பிடிச்சா. . . மலயும் போரும்
 முறுக்கட. . கம்பா. . ஐலெஸ்ஸா
 கூட்டா கம்பா. . . ஐலெஸ்ஸா
 கண்டா. . கண்டா . . . ஐலெஸ்ஸா
 பட்டா மீன். . . கேரட்டங்ஙனெ
 நோக்கட மீன் . . . பூமீனா (பு.க.21)

கரையிலிருந்து பெரியவலையைக் கடலில் இட்டு மீன்பிடிக்கும் முறை கரைமடி முறை எனப்படும். இது இருமாநில மீனவர்களிடமும் காணப்படுகிறது. மீன் மிக அதிகமாகக் கிடைக்கும் காலங்களில் கடலுக்குப் போகாமல் கரையிலிருந்து வலையிட்டு மீனவர்கள் மீன்பிடிப்பார்கள். ஒரு வலையில் இருபது பேர் வரை பணிசெய்வர். நெத்திலி, சாளை, பூ, மீன் போன்றவை இவ்வலைகளில் அகப்படும். மீனவர்கள் வலையில் அகப்படும் மீன்களைப் பங்கு போட்டுக்கொள்வர். பூந்துறையில் நடைபெற்ற கரைவலை மீன்பிடித்தல் செய்தியினை இப்பாடலின் வாயிலாக இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

தொழிற்பாடல் -5

சாகரா சாகரா
 கடப்புறத்தினி உல்சவமாய் ஹோ
 சாகரா
 திரப்புறத்தினி மல்சரமாய் ஹோ
 சாகரா
 மீன் இன்று மத்தியோ,
 செம்மீனோ ? (ம.கா.தெ. 141)

இப்பாடல் மீன்பிடித் திருவிழாவான சவற நடைபெற இருப்பதால் இனி கடற்கரையெல்லாம் திருவிழாகோலம் பூண்டும் அலைகளுக்குள் பெரும் போட்டி நிலவும் இன்று கிடைக்கப் போகும் மீன் சாளையோ? இல்லை செம்மீனோ? எதுகிடைத்தாலும் மகிழ்ச்சிதான் என்னும் பொருளை விளக்குகிறது. இதன் மூலம் கேரளத்தில் நடைபெறும் “சாகரா” என்னும் மீன்பிடித் திருவிழாவின் பழம் சிறப்பை அறியமுடிகிறது.

பிற நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

மலேசியாவில் ரயில் தண்டவாளம் போடுவதற்காகச் சென்ற கணவனை வேகமாக வரசொல்லிப் பாடும் பாடலும் இலங்கையில் தேயிலைத் தோட்டத்திற்கு வேலைக்குச் சென்ற தமிழர்களின் அவலநிலையை எடுத்துரைக்கும் பாடலும் கொற்கை நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

சான்று

“கண்டிக்கு போற கருத்த மச்சாம்

சுருக்க வருவீகளா சொல்லுவீர்களா மச்சாம்

அய்யா கடலும் வயலாவி.....

கம்பும் கதிராவி

நெடுக ரயில் விட்டா . . .

நிச்சயமாக வருவாங்கண்ணு” (கொற் : 644)

இப்பாடல் வரிகள் மலேசியாவில் ரயில் தண்டவாளம் போடுவதற்காகச் சென்ற கணவனைத் திரும்ப வரச்சொல்லிப் புலம்புகின்ற மனைவியின் மனநிலையைச் சுட்டுகிறது.

இலங்கைத்தமிழ் தோட்ட தொழிலாளர்களின் நிலையைக் கூறும்பாடல்

“ரத்தம் உறிஞ்சிம் அட்டையுடன்

குடியிருந்தோமே

கொடிய விலங்குபாம்புகளோடு

குடியிருந்தோமே.

வயிற்றுக்கடுப்பு , வாந்திபேதி
கொடிய நோய்க்கு ஆளாய் மாறி
செத்தும் கூட அடியுரமாய்
ஆகிப்போனோமே..... (கொற் : 644)

இலங்கையில் வெள்ளைக்காரர்கள் தேயிலைத்தோட்டம்
அமைப்பதற்காகத் தமிழகத் தொழிலாளிகளின் உழைப்பையும்,
உயிரையும் சூறையாடிக் கொடுமைப்படுத்தியதனைக் குறிப்பதாக
அமைகிறது.

சிறுவர் பாடல்கள் -1

“அரி அரிசி பொறி அரிசி
ஆகா மணியரிசி
கிண்ணிக்குள்ள சோத்த போட்டா
கிக்கிலிக்கா உருண்டை
உருண்ட உருண்ட
யார்ட்டுக்கு உருண்ட
யார்ட்டுக்கு உருண்ட (கொற் 705)

ரீத்தம்மாள் தனது சிறு வயதை நினைவு கூரும் போது

இப்பாடல் வரிகள் நினைவலைகளாக ஒலித்ததாகக் கொற்கை நாவல்
குறிப்பிடுகிறது. இதன் மூலம் கொற்கை கிராமங்களில் சிறுவர்களிடம்
நிலவியிருந்த கேளிக்கைப் பாடல்களைக் காணலாம்.

சிறுவர் பாடல்கள் -1

“அத்தள புத்தள தவளச்சோறு
எட்டுமாடு எருமப்பாலு
கள்ளம் வாராம் கதவட
வெள்ளச்சிவாரா வெளக்கத் தூண்டு
குண்டுமணி டோசிக்க
குறத்தியம்மா கால் நீட்டு

மாண்டேன் மாண்டேன்

மாண்டேன் மாண்டேன் ஏங்காதே

மலையின் மீது ஏறாதே

பூத்து, பூத்து வாழைக்கா

பம்பரம் போல வாழைக்கா

பூமாரி கால் நீட்டு”

(கொற் : 582)

தமிழக கிராமப்பகுதிகளில் சிறார் விளையாட்டான “தத்தக்கா” விளையாட்டின்போது இப்பாடலைப் பாடுவர். மேலும், வெவ்வேறு வட்டாரங்களில் இப்பாடலின் வரிகள் மாறுபடும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறார் பாடல் - 2

“பூ பறிக்கான் போருந்நோ

போருந்நோ அதிராவ்லே. . . .

ஆரா நிங்கள்காவசியம்

அதிராவ்லே”

(ம.கா.தெ.29)

பூ பறிக்க வருகின்றார்களா? பூ பறிக்க வருகிறீர்களா? அதிகாலை வருவீர்களா? அதிகாலை வருகிறீர்களா? எந்தப் புஷ்பம் வேண்டும்? எந்தப் புஷ்பம் வேண்டும்? என்பதே இப்பாடலின் விளக்கமாக அமைகிறது. தமிழகக் கிராமப்புறங்களிலும் சிறுவர்களிடையே இப்பாடல் பாடும் வழக்கம் காணப்படுவதால் திராவிட நிலப்பரப்பில் சிறுவர்களுக்கிடையே இப்பாடல் வரிகளுக்கு மிகுந்த செல்வாக்குப் இருந்தமையை அறியமுடிகிறது. “உம்பிச்சி” என்னும் பெண் மிகுந்த மனஉளச்சலால் அவதிப்பட்ட நேரத்தில் தமது இளமைக்கால நினைவுகளால் உள்ளம் மகிழ்ந்தமையை இவ்வரிகளினூடாக ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

சான்றாக

“ஓர்க்காபுறத்து ஆ வரிகள் கேட்டப்போள் உம்பிச்சியுடெ
உடலாகெ தெரிச்சு, தானும் குட்டிக்காலம் ஆகோசிச்ச
வரிகளாணு”- (ம.கா.தெ.:29)

“ஞாபகங்களின் அலைகளில் இந்தவரிகளைக் கேட்டபோது,
உம்பிச்சியின் உடல் நடுங்கியது, அவளையும் அவளது இளமைக்
காலத்தையும் மகிழ்வித்த வரிகள் தான் இது”

இளமையின் மகிழ்ச்சியான கால நினைவுகளால் ஏற்படும்
மனமகிழ்ச்சி இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

விளம்பரப்ள பாடல் -1

“பொன்வண்டு, பொன்வண்டு
போட்டுப் பாருங்க
பொங்கும் நுரையுடன் புதுமை
பளிச்சிடும் போட்டுப் பாருங்க
வெள்ளைத் துணிகளை
வெளு வெளுப்பாக்கும்
பொன்வண்டு, பொன்வண்டு
பட்டுத்துணிகளை சோப்பை போட்டு
பார்த்தால் பூச்செண்டு
பத்திரமாகத் துணிகளை வெளுக்கும்
அதுதான் பொன்வண்டு”. (கொற் :223)

தொலைகாட்சியின் வருகையால் பரதவச் சிறுவர்களிடம் ஏற்பட்ட
மாற்றங்களை,ரோகனின் பாடல்வரிகளின் மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது.
ராசாத்தி டிச்சரைப் போன்ற ஆசிரியர்களும் அதனைப் பாராட்டி
வரவேற்றதன் மூலம் சிறார்களின் பழக்கவழக்கங்களில் ஏற்பட்ட
மாற்றங்களையும் அறியமுடிகிறது.

பெண்ணின் உடலழகை வர்ணிக்கும் சினிமாப்பாடல்

“பெண்ணாளே பெண்ணாளே கரிமீன்

கண்ணாளே, கண்ணாளே

கடலு தந்நொரு முத்தல்லே

மண்ணில் கிளிர்ந்ததும் முத்தல்லே

குளிர் கோருந்ந முத்தல்லே

மானத்து கண்டதும் முத்தல்லே

ஒந்நாம் கடலில் ஒந்நாம் திரயில்

ஓமன முத்தே வா முத்தே வா (ம.கா.தெ: 139)

கடற்புறத்தில் உள்ள மீனவப் பெண்ணே உனது கண் கருமீன் போன்றது. நீ கடல் தந்த பவளம், ஆகாயத்தில் காணப்படும் முத்து போன்ற ஒளி, பூமியில் பூத்த ரத்தினம், முதல் கடலில், முதல் அலையில், அன்பு ரத்தினமே ஓடிவா, அன்பு பவளமே ஓடிவா என்னும் பொருளை இப்பாடல் விளக்குகிறது. இதன் மூலம் மீனவப் பெண்ணின் கண்ணழகம், உடலழகம் வர்ணிக்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது. மரக்காப்பிலே முக்குவ பெண்களின் அழகை உணர்த்துவதற்காக இப்பாடல்கள் நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளது

தெய்யப்பாடல்கள்

கேரளநாட்டுறக்கலைகளில் முக்கியமான கலையாகக் கருதப்படுவது “தெய்யம்” ஆகும். இக்கலையை நிகழ்த்தும்போது நாட்டுப்புறப் பாடல்களை பாடுவது வழக்கம். இவ்வாறு மரக்காப்பிலே தெய்யங்ஙள் என்னும் நாவலில் தெய்யப்பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றது.

சான்று

“ஸ்ரீ பொலிக பொலிக பொலிக

ஆதியில் வச்சொரு தீபர் பொலிக

ஊர் பொலிக, உலகம் பொலிக

நாள் பொலிக, நகரம் பொலிக

வரிக, வரிக, குட்டிச்சாத்தா

வரிக வரிகென் தெய்வே! (ம.கா.தெ. 13)

எழுந்நள்ளி வரிக என்றெ குட்டிச்சாத்தா

தான் வருவான் நல்ல சமயானிப்போல்
 தானெழுந்தநுள்ளு திருநிழலிலோ
 எந்தெல்லாமேதெல்லாமொருக்கங்ஙள் வேணம்
 பந்தலில் தூக்கியொரு விதானம் வேணம்
 ஆலில, மாவிலயோ, செம்பழுக்கயும்
 ஒந்நிட்டவிட்டிதா பூவும் தூக்குந்நு
 நிறச்சுவெச்சதா நிறபறயாண்
 தூக்கிவெச்சதா துடர்விளகானே
 இவயெல்லாம் வேச்ச ருங்ஙள் ஸ்துதிக்கும் நேரம்
 எழுந்தள்ளி வரிக என்றெ பூக்குட்டிச்சாத்தா
 வந்நொருவட்டம் விருதுறயன்டெ குட்டிச்சாத்தா
 வரிக, வரிக, வரிகென் தைவே (ம.கா.தெ. 40)

தங்களுக்குத் துன்பமும், துயரமும், ஏற்படும்போது தங்களது, மூதாதையர்களான குட்டிச்சாத்தான்களை வணங்குவதை மரக்காப்பில் வாழ்கின்ற வழக்கமாகச் கொண்டுள்ளனர். தெய்யங்ஙளையே அவர்கள் தமது காவல் தெய்வமாக வணங்குகின்றனர். எனவே, இப்பகுதிக்கு வருகைதருமாறு அழைக்கின்றனர்.

வருக! வருக! எமது குட்டிச்சாத்தானே! நீ வரும் நேரமாகி விட்டது, நீ உதிக்க வேண்டும், எங்கள் நிலையைக் காணவேண்டும். நீ வருகின்ற அந்தத் திருநிழலைக் காணவேண்டும், உனக்கு என்னென்ன நாங்கள் படைக்க வேண்டும்? நீ வரவேண்டுமெனில் நாலுகால் கொண்ட ஒரு பந்தல் வேண்டும், அந்தப் பந்தலில் விதானத்தைக் கட்டித்தூக்க வேண்டும், ஆலமரத்திலையும், மாவின் இலையும், செம்பழுக்க இலையும் அதன் நாவில் பூக்களையும் அலங்கரித்துத் தோரணம் செய்துள்ளோம், காப்பிடியில் நெல்லை நிறைத்து வைத்துள்ளோம். இவையெல்லாம் வைத்து நாங்கள் வழிபடும்போது, எழுந்து அருள்க. எமது பூப் போன்ற குட்டிச்சாத்தனே, ஒரு முறை இந்தத் துறையினருக்குக் காட்சி தர வேண்டும் எமது குட்டிச்சாத்தனே, வருக, வருக வருக எங்கள் தெய்வமே என்னும் பொருளை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

நெய்தல் நாவல்களில் கடல் கவிதைகள்

உள்ளத்துணர்ச்சி மிகும்போது கற்பனை சிறகடித்துக் கவிதைகளாக மாறுகின்றன. கடலைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட கடல் தொழிலைக் கருவாகக் கொண்ட, கடல் வாழ்க்கையைக் கருவாகக் கொண்ட ஏராளமான கவிதைகள் மலையாள நெய்தல்திணை நாவல்களில் காணப்படுகின்றன.

கவிதை - 1

“கடலொழுகி சமிக்குந்ந புழையுடெ ஜன்மம்

புழ காத்திரிக்குந்ந கடல்

ஒருக்கலும் பசி தீர்த்த வயறுள்ள கடல்

ஈ கடல் மரிச்சவருடெ கடலாணு”

எல்லா கடல்களும் மரிச்சவருடெ கடலாணு” (ம.கா.தெ.28)

கடல் ஒழுகுவதால் தான் ஆறு பிறக்கின்றது, ஆகையால் ஆறுகள் எப்பொழுதும் கடலைக் காத்திருக்கின்றது. ஒருபோதும் பசி அடங்காத வயிறுகளை உடைய கடல், இறந்தவர்களின் கடல் தான் என்பதே இப்பாடலில் பொருளாக அமைகிறது. கடல் என்பது இறந்தவர்களின் உறைவிடமாகத் திகழ்கிறது. ஆகையால் தான் ஆடிப்பெருக்கின் போது கடல்கரையை நோக்கிப் பொங்கி வருகிறது என்பதையும் இக்கவிதை உணர்த்துகிறது.

கவிதை: 2

அவன் லாசர் : ஒரு வாழ்க்கை

அவன் லாசர் : வாழ்க்கையால் காயல்அடைந்தான் (பு.க. 16)

லாசரின் வாழ்க்கைத் துயரத்தை இக்கவிதை எடுத்துரைக்கிறது. கடல்கரை வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் மீனவர்களுக்காகப் போராடி உயிரிழந்தவன். அவனது வாழ்க்கை மிக வேதனையானது என்பதை இவ்வரிகள் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. முக்குவர்களுக்காகத் தமது உயிரைத் தியாகம் செய்ததால் அவனது வாழ்க்கை ஒரு வரலாறாக மாறியுள்ளது. இம்முக்குவச்சேரி உள்ள காலம்வரை அவனது

கொள்கைகள் நிலைத்திருக்கும் என்னும் பொருளை இக்கவிதை உணர்த்துகிறது.

கவிதை 3

“இவிடெ ஜீவிதங்ஙளுக்கு அத்வானமுண்டு ஆசாத்தியதஉண்டு
இவிடெ ஜீவிதங்ஙளுக்குத் துடிப்புண்டு: தாளம் உண்டு
இவிடெ ஜீவிதங்ஙளுக்கு நிறமுண்டு நைரந்தர்யமுண்டு
இவிடெ ஜீவிதங்ஙளுக்கு உன்மேஷமுண்டு உர்வரதயுண்டு”

இங்கு வாழ்கைக்கு உழைப்பு உண்டு, அதிசயங்கள் உண்டு, துடிப்பு உண்டு, தாளம் உண்டு, முழுமையான வடிவம் உண்டு, அனுபவம்முண்டு, விவேகம்முண்டு, இன்பம்உண்டு, செழிப்பு உண்டு, கடல்கரை மக்களின் வாழ்வியலை இக்கவிதை குறிப்பிடுகிறது.

கவிதை : 4

“மஞ்சும், மழையும், வெயிலும் கொள்ளுந்ந குரிசுகள்
ஏகாந்தங்ஙளாய செமித்தேரியிலே குரிசுகள்
சகனம் திங்ஙிய கடப்புறம்
கடப்புறத்தே அடிச்சு கயறுந்நதி திரமாலகள் (பு.க.
65)

பனியிலும், வெயிலிலும், மழையிலும் நனைந்து கொண்டிருக்கின்ற சிலுவைகள், தனிமைகளாகிய கல்லறைகளில் சிலுவைகள், சமுதாயத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டுக் கடலோரத்தில் பல இன்னல்களுக்கும் மத்தியில் வாழும் வாழ்கையைச் சுட்டி மீனவர்களின் நிலையைச் சிலுவைகளுக்கு ஒப்பாக ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கின்றார்

ஆர்ப்பரிக்கின்ற கடற்கரையில் வேகமாக அடித்து உயருகின்ற அலைகள் இவ்வலைகளைப் போலவே கனகாவின் மனசும் அலையடித்தாகப் புறங்கடல் நாவல் குறிப்பிடுகிறது. இவ்விரண்டு கவிதைகளும் மீனவர்களின் நிலையையும், மீனவப்பெண்ணின் மனநிலையையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

உவமைகள்

உவமைக்கும், உவமிக்கப்படும் பொருளுக்கும் சில பொதுத் தன்மைகள் இருப்பதால் தான், ஒன்றை மற்றொன்றினோடு உவமிக்க முடிகிறது. அப்பொதுத்தன்மைகளை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம், வினை, பயன், மெய், உரு என்றும் இப் பொதுமைகளால் எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

வினை, பயன், மெய் உரு என்ற நான்கே

வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம் (தொ. 1222)

அன்ன, ஏய்ப்ப, உறழ், ஒப்ப போன்ற 36 உவமை உருபுகளைத் தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கிறது. இருமொழி நெய்தல் நாவல்களிலும், வினை, பயன், மெய், உரு, போன்ற பொதுத்தன்மைகளால் அமைந்த உவமைகளும் இடம்பெறுகின்றன.

நெய்தல் நாவல்களில் உவமைகள்

ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட இருமொழி நாவல்களிலும் ஏராளமான உவமைகள் காணப்படுகின்றன. “ போல்” “போல” ஆகிய இரு உவமை உருபுகளே மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளன. மலையாள நாவல்களில் “போல்” என்ற உவமை உருபும் மிகுதியாகப் பயின்று வருகின்றது. தமிழ் நாவல்களில் போல போல் என்னும் உருபுகள் வருகின்றன. மெய் உவமை உருபுகள், உரு உவமை வினை உவமை, போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளன. மட்டுமன்றி மீனவர்களின் வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளையும் செயல்பாடுகளையும், குணநலன்களையும் இருமொழி நாவல்களும் கடலோடும் மீனோடும் உவமித்துக் காட்டுகின்றன.

நெய்தல் நாவல்களில் உரு உவமை

ஒரு உருவத்தை அதனோடு ஒப்புமையுடைய வேறோரு உருவத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது உருஉவமை எனப்படும்.

- i. கடலில் சில இடங்களில் தண்ணீர் முத்துபோல் தெளிவாகக் காணப்பட்டது. ஆழ்கடலில் தெளிந்து காணப்படும் நீரை முத்தின் பளபளப்பான தன்மையுடன் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.
- ii. திரிகள் யதார்த்தத்தில் முகமுடிகளாணு பதுங்கி நிற்கும் முகமுடிகள் என்ற வரிகளில் அலைகளின் தன்மை முகமுடியைப் போலவும். அதன் குணம் மறைமுகமானது என்பதும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலில் அலைகளின் குணத்தை முகமுடியின் தன்மையுடன் ஒப்பிட்டுள்ளதால் உரு உவமையும், பின்பு அதன் குணத்தை எடுத்துரைப்பதால் வினை உவமையும் பயின்று வந்துள்ளன.
- iii. “கடலுபோல் பெண்ணுங்ஙள் துள்ளி” பெண்கள் குதிப்பது கடல் அலைகள் குதித்து வருவதைப் போல் இருந்தது என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார். இங்கு, கடல் அலைகளின் துள்ளலைப் போன்று பெண்களின் துள்ளல் அமைந்தது உருவ ஒப்புமை என்று கூறுவதால் இது உருவ உவமையாகும்.
- iv. “பொன்னின்றெ நிறமுள்ள வெயிலிலும், மணலிலும்” தங்கத்தின் நிறத்தைப்போல வெயிலின் நிறமும், மணலின் நிறமும் அமைந்தது என்று பொருள் தருகிறது.
- v. “சரீரத்திலே ஒரு அபயம்போலே கறுத்த பேக் தோளிலுண்டு” என்று உடலில் ஒரு உறுப்பைப் போல கருப்புப் பை அவளது தோளில் தொங்கியது என்று கூறுகிறார்.

நெய்தல் நாவல்களில் வினை உவமை

ஒரு நிலத்தில் நிகழ்கின்ற நிகழ்வுகளையோ, செயல்களையோ குறிப்பிடுவது வினை உவமையாகும்

I. “உல்சாஹம் கெட்ட கண்ணுகள், செத்த மீன்போல அனக்கமற்று”

II. “கரிமீன் கண்ணாளே”

கரிமீனைப் போன்ற கண்களை உடையவள் என்பது இவ்வரியின் ‘நெய்தல் நிலப் பெண்ணின் கண்கள் கரிமீனின் கண்களைப் போன்று அழகாகக் காட்சியளித்தது என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

III. “கடாப்புறத்துக்கார் கடும்பிடித்தம் பிடிச்சால் சிறாவ் கடிக்குந்நது போலேயாணு”

கடற்கரை மக்களின் பிடிவாதம் சுறாமீனைப் போன்றதாகும் எனப்பொருள்படும். இங்கு, நெய்தல் மக்களின் பிடிவாத குணம் அந்நிலத்தின் கருபொருளான சுறாமீனின் குணத்தோடு ஒப்புமை செய்யப்பட்டுள்ளது. வினை உவமை பயின்று வருவதைக் காண முடிகிறது.

“வன்மல்சியத்தின்றெ வயற்றில் அகப்பெட்டு வழிகாணாதே
நிலவிளிகுந்ந சொப்பனம்”

பெரிய மீனின் வயிற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டு அலறுவதைப்போல அவள் கனவு கண்டு அலறினாள். இங்குக் கெட்டகனவு காண்பது பெரிய மீனின் வயிற்றில் அகப்படுவதுபோன்றது என எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இங்கும் நெய்தலின் கருப்பொருளான மீனின் குணநலம் ஒப்பிட்டுக்காட்டப்படுகிறது.

“நனஞ்ஞ சூண்டயிலே உப்புரசம்

இவ்வடிகளில் கடல் நீரில்பட்டு நனைந்த தூண்டிலில் உப்புச் சுவை காணப்படுவதைப்போல கவலையில் பட்டுக் கண்களை நனைக்கும் மனிதனின் நிலை எனக் குறியீடாக உணர்த்தப்படுகிறது. இதில் நெய்தல் நிலமக்களின் துயரத்தின் நிலையைக் கருப்பொருளான உப்பின் மீது ஏற்றி உரைப்பதைக் காணமுடிகிறது.

“சொர்ண மல்சியத்தைப்போல குடுங்ப்போய தெய்யம்”

தெய்யங்ஙள் தங்கமீன்களைப்போன்று அகப்பட்டது என பொருள்படும். இங்குத் தெய்யங்கள் அகப்பட்ட நிலை தூண்டிலில் சிக்கிய தங்கமீன்களுக்கு இணையாக ஒப்பிடப்படுகிறது.

“வோதந்தமென்னும் லயிக்காத்த வெறும் உப்பு வெள்ளமான்
இந்நத்தே ஜீவிதம்”

இன்றைய வாழ்க்கை வேதாந்தம் என்பது உப்புநீர் போன்றது. ஒருபோதும் ஒன்றொடு ஒன்று சேராத நிலையில் காணப்படுகிறது எனப்பொருள்படும்.

உப்புநீர் எவ்வாறு ஒரு கரைப்பானாகச் செயல்படாதோ அதனைப்போன்றது தான் வாழ்க்கை. இங்கு “உப்பு” என்னும் நெய்தலின் கருப்பொருள் உவமையாக வந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

“அந்த ரீக்சம் நிறயே உணக்க மீன் மணம்”

“சுற்றுப்புறமெங்கும் கருவாடு மணம்”

என்பது பொருள். மீனவப்பெண்ணான உம்பிச்சி வில்லேஜ் ஆபிசுக்கு வந்த போது அங்குள்ள சுற்றுப்புறமெங்கும் கருவாட்டின் மணம் பரவியதைப்போன்று உணர்ந்தனர். மீனவப் பெண்ணின் உடல் மணத்தை அந்நில கருப்பொருளான கருவாட்டின் மணத்துடன் ஒப்புமை செய்து கூறியதால் இங்கு உள்ளுறை உவமை எடுத்துரைக்கப்பட்டதை அறியமுடிகிறது. எனவே, நெய்தல் நாவல்களில் மீன், உப்பு, கருவாடு போன்ற கருப்பொருட்கள் உவமைப் பொருட்களாகப் பயின்று வந்துள்ளமையை இதன் மூலம் அறியலாம்.

“ஓரோருத்தருடையும் உள்--- சிலப்போள் ஓரோ கடலாணு புறமே சாந்தமாய் ஒழுக்குந்நால் அந்தராத்மாவ் இளகி மறியுந்து.”

ஒவ்வொருவரின் மனதும் ஒரு கடல் போன்றதாகும் வெளியே அமைதியாக ஒழுகினாலும் உள்ளே ஆர்ப்பணித்து ஆரவாரம் செய்கிறது. இங்குக் கடலின் வினை மனிதனின் மனதின் வினையுடன் ஒப்பிட்டு உரைக்கப்படுகிறது.

“கடல் காற்றாயி வந்து அங்கிச்சியின் ஆகு சுருதிக் குருந்நினெ புணர்ந்து”

கடல் காற்றைப்போன்று அங்கிச்சியின் ஆவிவந்து தனது மகளை அணைத்துக் கொண்டாள் எனப்பொருள்படும்.

“அப்போழ் துறைமூப்பன்றெ வயறு வலிய சமீபத்தில் கடலுபோலெ இரச்சு”

துறைத்தலைவரின் வயிறு இரைந்தது கடல் ஓலமிட்டதைப்போல இருந்தது எனப்பொருள்படும்.

“மனிஷன்றெ காலொச்ச கேள்க்கும்போள், பூமிதெட்டிலெ செறிய மாளத்திலேக் மின்னாயம் போல மறயுந்ந குண்டுகள்”

மனிதனின் கால் சத்தம் கேட்ட நண்டுகள் மின்னல் போல
மறைந்தது எனப்பொருள்படும்.

வராலு போல அது ஒந்நில் நிந்நு மற்றொந்நிலேக்கு
பிடிக்கொடுக்கதெ தெந்நி மறிஞ்நு (ம.ஜீ.128)

கடற்கரையில் கைபிடித்து விளையாடிய சிறுவர்களின் நிலை
வரால் மீன் நழுவிச் செல்வது போன்று தோன்றியது எனப்பொருள்படும்.
இங்கு “நழுவுதல்” என்னும் வினை சுட்டப்படுவதால் வினை உவமை
எனலாம்.

பின்னயும் துடிப்பு பாக்கியாக்கிய ஒரு கூற்றன் மல்சியத்தெ என்னப்
போல் (பு.க. 96)

வலையில் அகப்பட்டப்பிறகும் துடித்துக் கொண்டிருக்கும்
மீனைப்போல அவன் துடித்துக் கொண்டிருந்தான் என்பது பொருள்.
“துடிப்பு ” என்னும் வினை உணர்த்தப்படுவதால் வினை உவமை
பயின்று வருவதை உணர முடிகிறது.

ஒங்கலுவ ரொம்ப நல்லதுவ, காந்தி மாதிரி சாதுவானதுவ
(ஆ.சூ.உ.27)

ஒங்கல் மீன்களின் குணம் காந்தியின் சாதுவான குணநலத்திற்கு
ஒப்பாகக் கூறப்பட்டதால் வினை உவமை பயின்று வந்துள்ளமையை
அறிய முடிகிறது.

“இந்தக் கடலு ஆத்தாளுக்கு சமம்”(ஆ.சூ.உ.37)

கடலின் குணம் தாயின் குணம் போன்றது என்பதால் வினை உவமை
எனலாம்.

“மழைக்கெந்ந வேழாம்பலினெ போலே அவர் எனிக்கு வேண்டி
காத்திரிக்குந்து.”

மழைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் வேழாம்பல் பறவையைப்
போன்று அவர்கள் எனக்கெனக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர் என்று

பொருள்படும். இங்கு ‘காத்திருத்தல்’ என்னும் வினையைக் குறிப்பிடுவதால் இது வினை உவமை ஆயிற்று.

நெய்தல் நாவல்களில் உரு உவமை, மெய் உவமை, வினை உவமை உள்ளுறை உவமை போன்றவை பயின்று வந்துள்ளன. தமிழ் நெய்தல் நால்களை விட மலையாள நெய்தல் நாவல்களில் ஏராளமான உவமைகளைக் காணமுடிகிறது. அதன் மூலம் திராவிட மொழிகளின் உறவுமுறை புலப்படுகிறது. இரு மொழிகளிலும் “போல” என்னும் உவமை உருபு மிகுதியான இடங்களில் பயின்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நெய்தல் நாவல்களில் கிறிஸ்துவப் பாடல்கள்

மீனவர்கள் கடல் தொழிலில் ஈடுபடும்போது இயேசு கிறிஸ்து, மாதா போன்ற தெய்வங்களின் துதியைப் பாடிவருவது வழக்கமாக உள்ளது. இருமாநில மீனவர்களிடையே இவ்வழக்கத்தைக் காணலாம். மீனவர்கள் தாய் தெய்வத்தின்மீது அதிகமான பற்றுதலையும் நம்பிக்கையையும் வைத்திருப்பதை அறிந்த புனித சேவியர், மீனவகிராமங்களுக்கு மாதாவை வரவழைத்தார். அதன்மூலம் அவர்களைத் தம்பால் ஈர்க்க முயற்சி செய்தார். ஆகையால், அனைத்துக் கடற்கரைப்பகுதிகளிலும் “மாதா” வழிபாடு இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகிறது.

“ஆவே மேரி ஸ்டெல்லா”

தெயி மாக்தர் ஆல்மா

ஆக்வே சேம்பர் வீர்கோ

பெலிக்ஸ் சேலி போர்தா—“(கொற்:85)

தோணிகளில் ஜெபமாலை படிப்பது முற்காலத்திருந்தே மீனவர்களின் வழக்கமாகயிருந்தது. கடலில் நீண்டநாள் தங்கித் தொழில் செய்பவர்கள் இவ்விரு கணமும், மரியம்மாவை ஸ்துதித்து வந்தனர். காலை முதல் -இரவு வரை அனைத்துச் செயல்களிலும் அவள் தம்மை வழிநடத்திச் செல்கின்றாள் என்ற நம்பிக்கையும் அவர்களிடம் காணப்பட்டு வருகிறது. கடினமான பணிகளில் ஈடுபடும்போதும், கடல் காலநிலை

மாறுபடும்போது மரியைத் தொழுவது வழக்கமாகும். அவ்வாறு கொற்கை நாவலில் ரெஜினா சரக்கு கப்பலில் வேலை செய்து வந்த சூசைமுத்து கடலில் நல்ல காற்று அடித்தபோது இக்கொடூர காற்றிலிருந்து தங்களுக்கு எந்த விபத்தும் ஏற்படக்கூடாது என எண்ணி லத்தீன் மொழியில் மாதா தோத்திரத்தைப் பாடுவது இங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

“தோத்திரம் செய்வோமே

கர்த்தரை தோத்திரம் செய்வோமே”(கொற் :94)

ஆங்கில அதிகாரி கிளார்க் தலைமையில் சரக்குக் கப்பலில் வேலை செய்தார்கள். இரவு நேரத்தில் தங்களுக்கு எந்த ஆபத்தும் நிகழக்கூடாது என்று கர்த்தரிடம் வேண்டுவதை அறியமுடிகிறது.

“யார் வார தெருவுல

எங்கமாதா வாரா தெருவுல

எய்யா யார் வாரா தெருவுல

நம்ம ஆத்த வார தெருவுல

யாரு வாரா தெருவுல

நம்ம தெய்வமே வருது தேருல”(கொ. 469)

கொற்கையில் மாதாதேர் திருவிழா நடைபெறும்போது ஊர் ஒன்று சேர்ந்து தெருவில் நின்று மாதாவின் தேரை வணங்கி மாதா புகழைப் பாடி மாதாவை வரவேற்பது வழக்கம். கொற்கை நாவலில் ஆரோக்கியசாமி நாடார் இப்பாடலைப் பாடுகிறார். ஜாதிமத பேதமின்றி அனைவரும் மகிழ்ச்சியாக மாதாவை வரவேற்கின்றனர் என்பது இங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

“மரியே-----மாதாவே

மரியே---மாதாவே

செயின் பிளாக்க போடுங்க

மூலாக்கை மாட்டியாச்ச”

வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் மிகப்பெரிய மிஷின்களைக் கடலோடிகள் தங்களது முழு சக்தியையும் செலுத்திக் கரைக்குக் கொண்டுவருவர்.

அவ்வாறு தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் முற்பகுதியில் அமைந்த நூலாபிசீற்கு பல டன் எடையுள்ள ஒரு மிஷின் கொண்டுவரப்பட்டமை இங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. நாவல் நிறைந்த இந்தப்பணியிலிருந்து தமக்கு எந்த சேதமும் ஏற்படாமல் மாதவே நீ எங்களைக் காக்க வேண்டும் என லாஞ்சின் பாடுவதாக இந்நாவலில் எடுத்துரைக்கப் படுவதைக் காணமுடிகிறது.

பரிசுத்த ஆத்துமாவை நாங்கள் நம்புகிறோம், எங்கள் வாழ்விலும் எங்களின் அனுதினத் தேவைகளிலும் எங்களுடன், சேர்ந்து நின்று இயேசு எங்களை வழி நடத்துவார் என்னும் விளக்கத்தை இப்பாடல் தருகிறது. பூந்துறை மீனவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்லும்போது, தம் வாழ்க்கையில் எல்லாச் செயல்களையும் இறைவடி ஒப்புக் கொடுக்கின்றனர். இந்த ஆபத்தான தொழிலிலிருந்து எம்மைக் காக்க வேண்டுமென இறைவனிடம் மன்றாடுகிறார்கள் என்பதை இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

“கடல் அச்சனே ஸ்தானம் செய்து

கடலே ஸ்துதி, அச்சன் பதியே உருவிட்டு

ஈசோ மிஸ்யக்கு ஸ்துதியாய் இருக்கட்டெ”

கரைமடி மீன்பிடித்தல் தொழிலுக்குச் செல்லும்போது பாதிரியார் நல்ல மீன்கிடைக்க வேண்டுமென்று இயேசுவைத் துதி செய்கிறார் என்னும் பொருளை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

இருமாநில கிருஸ்துவ மீனவர்களிடமும், தம் தொழிலின் போது இறைவனின் துணையும், ஆசீர்வாதமும் வேண்டும் என்று வழிபடும் வழக்கம் இத்துதிப்பாடல்களின் மூலம் அறியலாம்.

நெய்தல் நாவல்களில் தொன்மைக் கதைகள்

கொற்கை நாவல் முருகனுக்கும் - பரதவர்களுக்குமிடையே உள்ள உறவினைத் தொன்மைக்கதையின் மூலமாக விளக்குகிறது. ஆழிகுழ் உலகு போங்கே - கோத்திரப்பிள்ளை ஆகியோரின் உரையாடல் மூலம் கடலின் தொன்மை சார்ந்த நம்பிக்கை பரதவர்களிடம் எவ்வாறு வழங்கி

வருகிறது என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், கொற்கை நாவல் ஆப்பாட்டு மறவர்களுக்கும் - பரதவர்களுமிடையே உள்ள உறவினைக் கதை மூலம் விளக்குகிறது. மணல்ஜீவிகள் என்னும் மலையாள நாவல், கடலின் தொன்மையையும் செங்ஙனூர் சிவபெருமானுக்கும்- அரையர்களுக்குமிடையே காணப்படும் உறவினைத் தொன்மைக்கதையின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறது. பைபிள் தொன்மைக் கதைகள் நெய்தல் நாவல்களில் இடம் பெறவில்லை. ஆழிகுழ் உலகு நாவல் புனித சேவியரின் வருகையால் பரதவர்களிடம் கத்தோலிக்க மதம் பரவியதை எடுத்துரைக்கிறது.

முருகனைப் பற்றிய தொன்மைக்கதை

பரதவர்கள் முருகனைத் தங்களின் மைத்துனனாகக் கருதிவருகின்றனர். தெய்வானையைப் பரத்தி எனவும் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பரத்தியாகிய தெய்வானையை வேலவன் தவிக்கவிட்டுக் குறத்தி மகளான வள்ளியைத்தேடி வனத்திற்குச் சென்று விட்டதாகவும் நம்புகின்றனர்.

முன்னொரு காலத்தில் சூரசம்காரத்தின் போது திருச்செந்தூர் பிராமணர்கள் பரதவர்களைக் கோவிலுக்குள் வரக்கூடாது என உத்தரவிட்டனர். அப்போது அவ்வழியே வந்து கொண்டிருந்த பரதவர்களின் அரசன் பாண்டியாபதியிடம் இச்செய்தி எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அதனை அறிந்த பாண்டியபதி உடனே கோவில் குருக்களை வரவழைத்துப் பரதவர்களின் பாரம்பரியத்தைப் பற்றியும், கோவிலின் வரலாற்றுடனான அவர்களின் தொடர்பு பற்றியும் விளக்கினார். “பரதர் ரத வடமுன் தொட்டே அளிக்காது செந்தூரானெழும்பார்” என்று பழைய பாடல் வரியைக் சுட்டிக்காண்பித்துச் செந்தூரான் கோவிலில் பரதவர்களுக்கிருந்த உரிமையை விளக்கினார். வலைவீச புராணம் முதல் கந்தபுராணம் வரை இவ்வாக்குவாதங்கள் நீடிப்பதைக் காணமுடிகிறது. தெய்வானை பரத்தி என்றும் முருகன் தங்களின் மச்சான் என்றும் எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும், பிராமணர்கள் நம்பவில்லை. உடனே அவர் ஏதோ ஒரு

வித்தை செய்து கையில் பூ நூலை வரவைத்தாராம், அவ்வாறு நிகழ்ந்ததைக் கண்டவுடன் அந்தணர்கள் பயந்து ஓடினாராம். (கொற்: 28)

மேற்குறிப்பிட்டபடி முருகனைப் போற்றியுள்ள தொன்மைகள் பரதவர்களிடம் இப்போதும் நிலவிவருகிறது என்பதைப் பரதவ எழுத்தாளர் ஜஸ்டின் திவாகரன் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆப்பநாட்டு மறவர்களைப் பற்றிய தொல்கதை

முன்னொரு காலத்தில் மதுரையை ஆண்ட நாயக்கமன்னனின் தம்பி மறவப் பெண்ணின் அழகில் மயங்கி அவளை அடைய வேண்டுமென்ற ஆவல் கொண்டு அவளைத் துரத்தி வந்தான். மிரண்டு போய் ஓடிவந்த அவள் பாண்டியபதியின் அரண்மனைக்குள் நுழைந்தாள். பாண்டியாபதி அவளை அவனிடமிருந்து காப்பாற்றினார். அவளைப் பெற்ற குழந்தைபோல பேணிக்காத்துப் பெற்றோரிடம் சேர்த்தார். அன்று முதல் ஆப்பநாட்டு மறவர்கள் பரதவ மன்னன் பாண்டியாபதியை தம் பங்காளியாக ஏற்றுக் கொண்டனர். கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்லும்போது பரதவர்கள் தம் ஊர்க்காவலை மறவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் செல்வர். அவர்களும் நம்பிக்கையை நிறைவேற்றுவர். எனவே பரவர் - மறவர் உறவு பிரிக்க முடியாத உறவாக மாறியது. தற்போது கூட மறவர்களை - பரதவர்கள் போத்தி என்ற உறவுப் பெயரிலேயே அழைக்கின்றனர். போத்தி என்பதற்குப் பங்காளி என்றும் பொருள் படும்.

பாண்டியாபதியின் தொன்மைக்கதை

தொன்று தொட்டே முத்துக்குளித்துறையை ஆண்டு வந்த பாண்டியாபதியை பரதவர்கள் தங்கள் தலைவனாகக் கருதிவந்தனர். ஆண்வாரிசுக்கு அரசுரிமை அளிக்கப்பட்டது. ஆண்வாரிசு இல்லாதபோது பெண்வயிற்றில் பிறந்தார்களும் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றனர். கத்தோலிக்கத்திற்கு மாறியபோதும், பரம்பரைபரம்பரையாகத் தாய்வழி தெய்வங்களை அரண்மனைக்குள்ளேயே வழிபட்டுவந்தனர். பாண்டியாபதியின் மகுடாபிசேகம் பெறுபவர்கள் முதலில் குமரியாத்தனை

வணங்கி, பின்பு மதுரை மீனாட்சியம்மனுக்கு வழிபாடுநடத்தி, உத்திரகோச மங்கையின் மங்களேசுவரியைத் தரிசித்தும் பின்தான் பொறுப்பை ஏற்று முடிசூடிக் கொள்வர். காலகாலமாக நடந்துவந்த இந்நம்பிக்கை நாளடைவில் காணாமல் போனது என்பதைக் கொற்கை நாவல் குறிப்பிடுகிறது. (கொற் 510)

புராணப்படி தெற்கு இலங்கைப்பகுதி முழுவதும் சுட்டபூமி சீதையைத் தேடிவந்த அனுமானின் வாலில் இலங்கேசுவரனின் ஆட்கள் தீ வைத்ததால் இப்பகுதியிலிருந்த காடுகள் எரிந்து சாம்பலாகின. இது போன்ற இராமாயணத்தில் வரும் தொன்மைக்கதையும் கொற்கையில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது (கொற்:641).

செங்ஙனுர் சிவனைப்பற்றிய தொல்கதை

கேரளமாநிலம் ஆலப்புழை மாவட்டத்தில் காணப்படுகின்ற செங்ஙனுர் பரமசிவன் அரையர்களின் மன்னன் கடல்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த அரையர்கள் சிவனையே வணங்கிவந்தனர். தங்களது வாழ்வில் இக்கட்டான சூழல்களில் சிவனின் முடிவே இறுதியானது. என்பதை அரையர்களின் தொன்று தொட்டுள்ள நம்பிக்கையாக உள்ளது. பரமசிவன் தங்களது சொந்தக்காரன் என்பது அரையரின் பூர்விக நம்பிக்கை. முன்னொரு காலத்தில் அரையரின் நாடு மிகப்பெரிய நாடாகயிருந்தது. கொல்லம் சவற முதல் காயங்குளம் வரை பரந்து விரிந்து கிடந்த இந்நிலப்பரப்பில் கடலும், ஏரியும் சேர்ந்துள்ள கடற்கரைப் பகுதியில் மிகப்பெரிய விளைநிலம் காணப்பட்டது. நெற்கதிர்கள் பெருமளவு விளைந்தது அரையர்களின் இந்நாடு செல்வ செழிப்புடன் காணப்பட்டது. பட்டினியோ, பஞ்சமோ இங்கு நிலவவில்லை. கரையில் நெல் விளையும், கடலில் மீன் வளமும் எப்போதும் செழிப்பாகக் காணப்பட்டது. கடலின் அருகில் ஒரு தாமரைப் பொய்கை காணப்பட்டது. கடல்நத்தை அந்தக் கோவிலில் சிவபெருமான் குடியிருந்தார். காலையில் தாமரை மலரால் சிவனுக்குப் பூசை நிகழ்த்தப்படும். திடீரென ஒரு நாள் பெரிய ஒரு மீன், கடல் போன்று நீளமுள்ள மீன் கரையில் வந்து தனது வேலைகளைக் காட்டத்

தொடங்கியது. கட்டுமரங்களும், படகுகளும், கரையிலேயே நின்றன. கடலுக்குச் செல்லவோ யாரும் முன்வரவில்லை. அனைவரிடமும் பயம் நிலவியது. முத்தரையனின் தலைமையில் பரிகார பூசை நிகழ்ந்தது. எனினும் அம்மீனின் சீற்றம் தணியவில்லை. அப்போது அந்நாட்டிலுள்ள கொல்லர்கள் அனைவரும் முத்தரையனைக் காணவந்தனர். அவர்கள் அம்மீனைத் தாக்குவதற்கான ஆயுதங்களை உருவாக்கித் தருவதாகவும் அம்மீனைப் பதுங்கி நின்று கொண்டு தாக்கலாம் என்றும் ஆலோசனை கூறினர். முத்தரையன் அவர்களின் யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

ஆலோசனை கூறியவர்களை முத்தரையன் வெறுத்தார். அவர்கள் மீது பெரும் கோபம் கொண்டார். இவர் தாமே முன்வந்து கடலில் படகு செலுத்தி இறங்குவதாக முடிவுசெய்தார். அவ்வாறு சிவனை மனதில் வேண்டிய படி ஒரு அறிவிப்பை விடுத்தார். யாராவது கடல் சட்டங்களை அனுசரித்துக்கொண்டு அம்மீனைக் கடலுக்குள் போகச் செய்தீர்கள் எனில் எனது மகளை அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்கத் தயாராக உள்ளேன் எனக் கூறினான். இளைஞர்கள் துடிப்போடு வந்தனர். கட்டுமரங்களையும், தோணிகளையும், ஆயத்தப் படுத்திக் கடலில் செலுத்தினர். அம்மீனின் அருகில் சென்றனர். சென்ற வேகத்திலேயே அனைவரையும் அம்மீன் சிதறடித்தது. அனைவரும் சிதறி ஓடினர். சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு தாடிக்காரர் அங்கு வந்தார். தான் அந்த மீனைப் பிடித்துக் கடலில் விடுவதாகக் கூறினார். அப்பகுதியிலுள்ள அடும்பி செடியின் கொடிகளைப் பறித்தெடுத்தார்.

அக்கொடியால் ஒரு வலையை நெய்தார். அவ்வலையுடன் கடலருகில் சென்று கரையில் ஆடிக்கொண்டிருந்த அந்த மீனைப் பிடித்துச் சென்று நடுக்கடலில் விட்டார். நாட்கள் சென்றன. அந்தத் தாடிக்காரர் திரும்பவேயில்லை. கடல் நடைமுறையை அனுசரித்து அச்செயலை நிறைவேற்றிய அத்தாடிக்காரனுக்குத் தான் தம்மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க வேண்டும், ஆனால், அவர் இன்னும் கரை திரும்பவில்லை, வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியே ஆகவேண்டும். இல்லையெனில் அப்பெண் மரணம்வரை கன்னிகழியாமல் தன் தந்தையின் வீட்டிலே தங்கநேரிடும். முத்தரையன் சில நாட்களுக்குப்

பின் அத்தாடிக்காரனைக் காண்கிறார். தம் மகளை வந்து அழைத்துச் செல்லுமாறு முறையிடுகிறார். அப்போது அத்தாடிக்காரர் அது மட்டும் முடியாது மாமனா: 'ரே என்கிறார் ஏன் என மீண்டும் மீண்டும் முத்தரையன் வினவுகிறார். அப்போது தாடிக்காரர் 'நீங்கள் எனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரதட்சிணையை மட்டும் கொடுங்கள், உங்கள் மகளை எனக்கு இப்போது திருமணம் செய்ய முடியாது' என்கிறார். முத்தரையன் ஏன் என்று கூறவேண்டும் என அடம்பிடித்தனர். துக்கத்தால் கண்ணடைத்துச் சிலநேரத்திற்குப்பின் கண்திறந்தபோது அவ்விடத்தில் சிவபெருமான் சிலையாக நிற்பதைக் காண்கிறார். உடனே, அவர் சம்போ மகாதேவ என்று கூறிச் சிவனை வழிபடுகிறார். அன்று முதல் அரையர்கள் சிவபெருமானையே தங்கள் குலதெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சியின் மூலம் சிவபெருமானைப் பற்றிய தொன்மைக் கதை எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

நெய்தல் நாவல்களின் சங்க இலக்கியத்தின் தாக்கம்

தொல்குடி மீனவர்களான பரதவர்களின் வாழ்வியலைப் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியத்தில் ஏராளமாகக் காணப்படுகிறது. பரதவர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் ஆழிகுழ் உலகு நாவலில் மீனவர்களின் வாழ்வியலை விளக்க ஆசிரியர் சங்கப்பாடல்களைச் சான்றாகக் கொடுத்து விளக்க முயல்கிறார்.

1. கானலம் பெருந்துறைக் கவுனி மாநீர்

சேர்ந்து கிடக்கும் இந்நீர் துறையானது மாபெரும் நீர்பரப்பைக் கொண்டது. பரதவர்கள் பெரும் துறைகளைக் கொண்டிருந்தன என்பதை இப்பாடல் வரி மூலம் விளக்குவதைக் காணமுடிகிறது. கொற்கை, ஆமந்துறை, பெரியதுறை, அடைப்பாடு, பெருமணல் போன்ற அனைத்து ஊர்களும் பெரிய கடல் பரப்பைப் பெற்றிருந்தது. தூத்துக்குடி முதல் கன்னியாகுமரி வரையுள்ள இக்கடல்ப்பகுதிகளில் தான் பரதவர்கள் மீன்பிடித்தொழில் நிகழ்ச்சியில் காலங்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதையும் இப்பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன.

2. இலங்கு இரும்பரப்பின் எறிசுறா நீக்கி, எறி சுறாக்கலித்த இலங்கு நீர்பரப்பு

பெரிய உளிகளை அறிந்து பரதவர்கள் சுறாமீனை வேட்டையாடி வந்தனர் என்று பொருள். சுறா வேட்டையில் சங்க காலம் முதல் இன்றுவரை பரதவர்கள் கைதேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஆழி சூழ் உலகில் போஸ்கோ தெம்மாந்திரை போன்றோர் சென்று பெரும் சவாலுக்குப் பிறகு சுறாவைப் பிடித்துக் கரை திரும்புவது சுறாபாடு பரதவரின் வீரத்தை எடுத்துரைக்கும் கடல் சாகசமாகும். சுறாவைப் பிடித்துக் கடற்கரைக்குத் திரும்பவேண்டும் இல்லையெனில் உயிரை நீக்கவேண்டும் என்ற சபதத்துடனே பரதவர் சுறாவேட்டைக்குச் செல்கின்றனர். இங்கு இவர்களின் பரம்பரை வீரகுணத்திற்குச் சான்றாக இவ்வரி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

3. வலம்புரி மூழ்கிய வான்திமிற் பரதவர்

ஆழ்கடலில் மூழ்கி வலம்புரிச்சங்கை எடுக்கும் வித்தையை நிகழ்த்தும் மிகுந்த வீரமுடைய பரதவர்கள் என்ற பொருளை உடைய இவ்வரிகள் பரதவர்களின் வீரத்தைக் குறிப்பிடுவதற்காக எடுத்தாளப்பட்டது.

4. வரிவலை பரதவர் கருவினைச்சிறாஅர்

இப்பாடல் வரி பரதவர்கள் பண்டையகாலமுதல் இன்று வரை விதவிதமான தூண்டில்களையும் வலைகளையும் வைத்து மீன்பிடித்தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை விளக்குவதற்காக ஆசிரியர் எடுத்துரைத்துள்ளார். எனவே மேற்குறிப்பிட்ட சங்க இலக்கியத் தொடர்களின் மூலமாகப் பரதவர்களின் தொழிலையும் சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரை மீன்பிடித்தல் தொழிலில் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வரும் நிலையையும் ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

தொகுப்புரை

- * ஆய்வேட்டின் இறுதி இயலான இவ்வியல் நெய்தல் நாவல்களை ஒப்பீட்டு முறையில் விளக்க முயல்கிறது. ஒப்பாய்வு என்றால் என்ன என்பதை விளக்கி அதன் முன்னோடிகளைக் சுட்டிக்காட்டி இடைக்காலத்தில் ஒப்பாய்வின வளர்ச்சிநிலையைக் குறிப்பிட்டுத் தமிழ் மலையாள இலக்கிய ஒப்பீட்டை விளக்குகிறது.
- * தமிழ்-மலையாளப் பண்பாட்டுக்காரணிகளின் ஒற்றுமை – வேற்றுமைகள் ஆய்வுநாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நாட்டார் வழக்காறுகள் அடிப்படையிலும், தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கை மற்றும் கடல் சார்ந்த நம்பிக்கை, இறப்பு, பிறப்பு மற்றும் திருமணச்சடங்கு முறையிலும் இவ்வியல் ஒப்பீடு செய்கிறது
- * தமிழகத்திற்கும் கேரளத்திற்குமிடையே உள்ள கடல்தொடர்பு ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிகாலத்தில் காணப்பட்ட வியாபாரத்தொடர்பு இலங்கை மற்றும் கொற்கை துறைமுகத்திற்குமிடையே நெடுங்காலமாக உள்ள கடல்தொடர்பு ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் காணப்பட்ட வியாபாரத்தொடர்பு இலங்கை மற்றும் கொற்கை துறைமுகத்திற்குமிடையே நெடுங்காலமாக உள்ள கடல்தொடர்பு, தமிழக-இலங்கை அரசியல் தொடர்பு போன்றவை இவ்வியலில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.
- * காந்தியம், பெரியாரியம், ஆங்கில அரசியல் போன்றவையும் இருமொழி மீனவர்களின் வாழ்வியலில் எவ்வாறு தாக்கத்தையும் பண்பாட்டுக் கலப்பையும் ஏற்படுத்தின என்பதையும் இவ்வியல் எடுத்தியம்புகிறது.
- * நெய்தல் நாவல்களில் பிற இலக்கியங்கள் எவ்வாறு பயின்று வருகின்றன என்பதை இவ்வியல் விளக்குகின்றன. குறிப்பாக, தொல்பழங்கதைகள், கவிதைகள், தொழிற் பாடல்கள், சிறார் பாடல்கள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், சங்க இலக்கியப்பாடல் வரிகள், உவமைகள், கிறிஸ்துவப்பாடல்கள், தெய்வம் சார்ந்த பாடல்கள்

எவ்வாறு பயின்று வந்துள்ளன என்பதை இவ்வியல் எடுத்துரைக்கின்றது.

- * தமிழ் நெய்தல் நாவல்களில் மலையாள நாவல்களைவிட ஏராளமான கிறிஸ்துவ துதிப்பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அப்பாடல்கள் பிற்காலத்தில்மீனவத் தொழிற்பாடல்களாக மாறியுள்ளன என்பதையும் சான்று காட்டி இவ்வியல் விளக்குகிறது.
- * ஆய்வேட்டின் இறுதி இயலான இவ்வியல் மீனவர்களின் மதம்சார்ந்த நம்பிக்கை, மதமாற்றத்திற்குப் பிறகு தொடரும் தொல்பண்பாட்டு எச்சங்கள், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பழக்க வழக்கங்கள், மலையாள மொழி-தமிழ்மொழியுடன் காணப்படும் நெருங்கிய தொடர்பு இரு மாநில மீனவர்களின் வாழ்வில் காணப்படும் வேற்றுமை-ஒற்றுமைகளை நாவல்களின் வழிநின்று கள ஆய்வின் போது கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையிலும் இலக்கிய நடையின் அடிப்படையிலும் ஒப்பாய்வு செய்து விளக்குகிறது.

முடிவுரை

இலக்கியம் என்பது மனிதனின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகும். தனிமனிதனின் வாழ்வில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்போ, அல்லது ஒரு சமூகத்தில் நிகழ்ந்துவரும் நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்போ அல்லது மனிதனின் உள்ளுணர்வை வெளிக்கொணரும் தருணங்களில் உள்ளார்ந்த கதைகளோ சிறுகதைகளாகவும் நாவல்களாகவும் படைக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் “நாவல்” என்பது பெரும் கதைக்களத்தைப் படைக்கிறது. ஒரு நாவலில் ஒரு வட்டாரம் கதைக்களமாக அமைவதால் அவ்வட்டாரம் தொடர்புடைய, மொழி, பண்பாடு, பழக்க-வழக்கங்கள், வட்டார மக்களின் சடங்கு பழக்கவழக்கம் நம்பிக்கை சார்ந்த நிகழ்வுகள், இனவரைவியல், வரலாறு, அரசியல் சமூகம், பொருளாதாரம் போன்ற காரணிகள் நாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு, இருமொழிப் பின்புலத்தைச் சார்ந்த ஒரே தொழிலைப்புரிந்து வருகின்ற மீனவச் சமூகத்தின் வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதாக நெய்தல் நாவல்கள் அமைகின்றன. தென்திராவிட மொழிகளான தமிழ் மற்றும் மலையாள மொழிகளில் இலக்கண முறையிலும் இலக்கிய அமைப்பிலும் மிகுந்த தொடர்புகளைக் காணலாம். தமிழ்மொழி அக இலக்கிய மரபு மலையாள மொழியிலும் பயின்று வருகிறது. ஆகவே, தமிழ்மொழியில் வழங்கப்பெறும் நெய்தல்நில இலக்கியங்கள் மலையாள மொழியில் காணப்படும் தீரதேச இலக்கியங்களுடன் ஒத்ததாகவே அமைகின்றன.

இவ்வாறு இலக்கிய அமைப்புகளும் கடலோரங்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவர்களின் வாழ்வியலையே எடுத்துரைக்கின்றன. இதன் மூலம் கடலோரத்தில் வாழ்ந்து வரும் மீனவர்களுக்கு ஒரு சிறப்புத்தன்மையுள்ளது புலனாகிறது.

* அரையர், நுளையர், முக்குவர் போன்ற மீனவ இனக்குழுவின் இரு மாநிலங்களிலும் காணப்படுகின்றனர். பரதவர்கள் திருவனந்தபுரக் கடற்கரைப் பகுதியில் எண்ணிக்கையில் மிகக்குறைவாகவே

வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது இவ்வாய்வு வாயிலாகப் புலனாகிறது.

- * சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்ற பரதவர்கள், ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது “பரவர்” எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதத்தைக் கள ஆய்வின் மூலம் அறியப்பட்டதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது. இவர்கள் தற்போது திருநெல்வேலி மாவட்டம் உவரி கடற்கரைப்பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி போன்ற மாநிலங்களில் மட்டுமே இவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்து வருகின்றனர் என்பதையும் இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.
- * புனித சேவியரின் வருகைக்குப் பிறகு இருமாநில மீனவர்களும் கிறிஸ்துவத்தைத் தழுவினர். ஆனால், மீனவர்களின் பண்பாட்டிலும் பழக்க-வழக்கங்களிலும் தொல் திராவிடப்பண்பாட்டின் மரபு தொடர்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. கேரள மீனவர்களில் செங்ஙனூர் பகுதியில் வாழும் அரையர்களும் வட கேரளத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற முக்குவர்களும் மட்டுமே தொல் அடையாளத்தை நம்பி வருகின்றனர். ஏனைய மீனவர்கள் முழுவதுமாகக் கிறிஸ்துவப் பண்பாட்டைத் தங்களது பண்பாடாகக் கருதி வருகின்றனர் என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.
- * நுளையர்கள் தமிழகத்தில் குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி போன்ற மாவட்டங்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றனர். சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் பழமை வாய்ந்த மீனவர்களான இவர்கள் இன்று மீன்பிடித்தல் தொழிலில் மிகுதியாக ஈடுபடுவதில்லை.
- * ஆய்வு நாவல்கள் பரதவர், முக்குவர், அரையர் போன்ற மீனவ இனக்குழுக்களின் பண்பாட்டை மட்டுமே எடுத்துரைக்கின்றன. கொற்கை, ஆழிகுழ் உலகு போன்ற தமிழ்நாவல்கள் பரதவ மீனவர்களின் முக்கால வாழ்வியலையும் எடுத்துரைக்கின்றன. இதன் மூலமாகப் பரதவர்களின் தொல் பண்பாட்டு அடையாள

மீட்டுருவாக்கத்தைப் பின்காலனிய கோட்பாட்டின் உதவியுடன் இவ்வாய்வு விளக்குகிறது.

- * மீனவர்களின் மொழி தனிச்சிறப்புடையது. உவரியைச் சார்ந்த பரதவர்கள் ஏசுநாதரைப் “சேசு” என்று அழைத்து வருகின்றனர். கேரள மீனவர்கள் சுறாவேட்டையைச் “சிறாவ் பாற்” என்றும் பரதவ மீனவர்கள் “சுறாப்பாறு” என்றும் அழைத்து வருவதைக் களஆய்வு மூலம் கண்டடையப்பெற்றது.
- * ஆனி - ஆடி மாதக் கடல் கொந்தளிப்பு என்ற சொல் அவ்வாறே திருவனந்தபுரம் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள மீனவர்களிடம் வழக்கத்தில் உள்ளது.
- * துறை என்ற செந்தமிழ்ச் சொல் “துறா”, தொற என்று மருவி மலையாள மொழியில் வழக்கத்தில் உள்ளதை ஆய்வு நாவல்களின் குறிப்புகள் மூலம் உணரமுடிகிறது. எனவே, தமிழ்-மலையாள மொழிகளுக்கிடையே உள்ள சகோதர உறவு இன்றும் தொடர்வதை இவ்வாய்வு சுட்டுகிறது.
- * சாளா, அயலா, வெறால் என்னும் மலையாளச் சொற்கள் சாளா, அயிலை, வெறால் என்னும் தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபுதான் என்பதை இருமொழி நாவல்களின் மொழிகளிலிருந்தும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.
- * “வள்ளம்” என்னும் மலையாளச் சொல்லைக் கன்னியாகுமரி மாவட்ட முக்குவர்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தமிழ் மீனவர்கள் “படகு” என்றே அழைத்து வருவது கள ஆய்வின் போது தெரியவந்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களிடையே இரு பண்பாட்டின் தாக்கம் காணப்படுவதே இதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.
- * மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்களை விட தமிழ், நெய்தல் நாவல்களே நேர்த்தியாக மீனவர்களின் வாழ்வையும் செயல்பாடுகளையும் எடுத்துரைத்துள்ளது.
- * மலையாள நெய்தல் நாவல்களில் தொன்மைச்சிறப்புகள் மிகுதியாக எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. இந்நாவல்கள் அனைத்தும்

மீனவர்களின் தற்கால வாழ்வின் சிக்கல்களை முன்வைக்கிறது என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

- * மதமாற்றத்திற்குப் பிறகும் பரதவர்களிடையே தொன்மை அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. திருமணச்சடங்கின் போது மணமகனை அரசனாகக் காணுதல், “அயோத்திய பரதவன் அலைகடலுக்கு அரசன் போன்ற இனக்குழுப்பாடல் பாடுவது, பாற்சோறு உண்பது, திருமணத்தின்பின் தம்பதிகள் வடக்குச் செல்லுதல் போன்ற வழக்கங்கள் இன்றளவும் பரதவர்களிடையே காணப்படுவதைக் களஆய்வு தகவல்கள் விளக்குகின்றன.
- * பரதவர்களிடையே மேசைக்காரர்கள், மெனக்கடவர்கள், கம்மரர்கள் என்னும் பிரிவுகள் காணப்பட்டனும் மீனவர்கள் என்னும் ஒற்றுமை நிலவுகிறது.
- * தாய் தெய்வ வழிபாட்டின் மரபு கேரள மீனவர்களை விட தமிழ் மீனவர்களிடமே மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. தென்தமிழக மீனவர்கள் மாத வழிபாட்டை முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதி வருவதை இவ்வாய்வு உணர்த்துகிறது.
- * கேரள மீனவர்கள் ஏசுகிறிஸ்துவையே தங்களது முழுமுதற் கடவுளாகக் கருதி வருகின்றனர். வடமலபார் பகுதியைச் சார்ந்த காசர்கோடு மாவட்ட முக்குவ மீனவர்கள் மட்டுமே ஆவி வழிபாட்டைப் பின்பற்றி வருகின்றனர் என்பதை இவ்வாய்வின் மூலம் அறியலாம்.
- * ஒங்கல் மீனைத் தமது மூதாதையர்களாகவும் சுறாமீன் வழிபாட்டை முக்கிய வழிபாடாகவும் தமிழக மீனவர்கள் கருதிவருகின்றனர். கேரள மீனவர்கள் மல்சிய கன்யகா (மீன்கன்னி) என்னும் உருவத்தை வணங்கி வருகின்றனர் . இதன் மூலம் நம்பிக்கை சார்ந்த வழிபாடுகளில் கேரள மீனவர்களுக்கும் தமிழக மீனவர்களுக்குமிடையே வேற்றுமை நிலவுகிறது என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.
- * சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் சுறா வேட்டை, முத்துக் குளித்தல் போன்றவற்றை இன்றளவும் பரதவர்கள் தங்களது

வீரசாகசங்களாகக் கருதி வருகின்றனர். கேரள, மீனவர்களிடையே இப்பழக்கவழக்கம் மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, இருமாநிலங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவ இனக்குழுக்களில் பரதவர்கள் தான் மூத்த குடியினர் என்பது இவ்வாய்வில் உணரலாம்.

- * மீனவர்களின் தொழில் உலகமயமாக்குதலின் சீற்றத்தின் காரணமாகவே அழிக்கப்பட்டு வருகிறது. பரம்பரை மீனவர்களின் தொழில், குடியிருப்பு, பண்பாடு போன்றவை சீர்குலைந்ததற்குக் காரணம் பண்பாட்டு மீதான ஆதிபத்தியமே என்பதை இருமொழி நாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட செய்திகளின் மூலமாகவும் கள ஆய்வின் போது கிடைத்த தகவல்கள் மூலமாகவும் இவ்வாய்வால் அறியலாம்.
- * கேரள மாநில மீனவர்களிடையே தமிழக மீனவர்களை விட தொழிலின் போது ஒற்றுமை காணப்படுகிறது.
- * தென் தமிழக மீனவர்கள் தனியார் மயமாக்கப்படுதலின் காரணமாகத் தனியார் கம்பெனிகளுக்குக் கூலிகளாக வேலை செய்து வருகின்றனர். ஆனால் கேரள மீனவர் சுயதொழில் புரிவதையே பெருமிதமாகக் கருதுகின்றனர். கேரள அரசு மீனவர்களின் தொழிலை ஊக்குவிக்கும் விதமாக “மல்சிலபெட்” என்னும் அமைப்பை ஏற்படுத்தி மீன்பிடித்தல் தொழிலைப் பொதுத்தொழிலாக மாற்ற முயற்சித்துள்ளது.
- * தமிழக மீனவர்களைத் தனியார் நிறுவனங்களும் திருச்சபையும் கட்டுப்படுத்தி வருவதால் தொழில் முறையில் வளர்ச்சி நிலை ஏற்படினும் வாழ்நிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை.
- * தமிழக மீனவர்களை விட கேரள மீனவர்களே வாழ்நிலையில் முன்னேறியுள்ளனர்.
- * இருமாநில மீனவர்களின் பரம்பரைத் தொழில் முதலாளிகளால் பறிபோகும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் நாவல்கள் குறிப்பிடும் சமூகச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு கண்டால் மட்டுமே

மீனவர்களின் தொழில் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

- * நவீனக் கருவிகளின் கண்டுபிடிப்பு தொழிலைக் குறைந்த கால அளவில் விரைவாகச் செய்ய உதவும் எனினும் இயந்திரக் கப்பல்கள் ஆழத்தில் பயணிப்பதால் மீன்வளம் அழிக்கப்படுகிறது. இதனால், காலப்போக்கில் மீனவர்களின் பரம்பரைத் தொழில் அழியும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும். ஆகவே, அரசாங்கம் ஆழ்கடல் மீன்பிடித்தலை தடைசெய்து பரம்பரை மீனவரின் உத்தியைப் பயன்படுத்தி மீன்பிடிக்க அனுமதித்ததால் மட்டுமே மீன் பிடித்தொழில் வளர்ச்சி நிலையை அடையும் என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது.

தமிழ் நூற்கள்

வ.எண்	ஆசிரியர்	ஆண்டு	பதிப்பகம்
1)	அதியமான்.ந மற்றும் துளசந்திரன்.ஆ	2010	நாவாய் கடல்சார் வரலாற்றாய்வுகள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 613010
2)	அண்ணாதுரை.பெ	2021	தமிழ்ப் புதினங்களில் சோசலிச கருத்துக்கள், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை -89
3)	அரங்க.சுப்பையா	2016	இலக்கியத் திறனாய்வு இசங்கள், கொள்கைகள் பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ் சென்னை-17
4)	இரத்தினக்குமார்.ந (தொ-ஆ)	2017	பின்காலனியம் - சமூகம் - இலக்கியம் - அரசியல் பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், 16(142), ஜானி ஜானகான் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை- 600 014.
5)	இராசமாணிக்கனார்.மா	2008	தமிழ்நாட்டு வரலாறு, காவ்யா வெளியீடு, 16, இரண்டாம் வீதி, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 29
6)	இராமசாமி.அ	2013	தொன்மைத் தமிழர் நாகரிக வரலாறு NCBH, 41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
7)	இறையரசன் பா. முனைவர்	2006	தமிழ்நாட்டு வரலாறு, பூம்புகார் பதிப்பகம், 127, (ப.எண்..63), பிரகாசம் சாலை, (பிராட்வே) சென்னை - 600 108.
8)	ஃபனான், ஃபிரான்ஸ்,	2002	ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் :

	(வி.நடராஜன், மொ.பெ)		விடுதலையின் வடிவங்கள், விடியல் பதிப்பகம், கோயம்பத்தூர் - 641 015.
9)	கணியன்பாலன்	2016	பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும், எதிர்வெளியீடு, நியூ ஸ்கீம் ரோடு, பொள்ளாச்சி - 642 002.
10)	காசிநாதன், நடன.	2011	தமிழக வரலாற்றுத் தடயங்கள், அருள் பதிப்பகம், 66, பெரியார் தெரு, எம்.ஜி.ஆர்.நகர், சென்னை - 600 078
11)	காளிமுத்து ஏ.கே	2012	தமிழகத்தின் காலனியமும் வேளாண் குடிகளும், ஒரு சமூகப்பொருளியல் பார்வை(1801-1947) பாரதி புத்தகாலயம், தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018
12)	கிறிஸ்தோ.பர் பட்லர்	2008	பின்நவீனத்துவம் - மிகச்சுருக்கமான அறிமுகம், அடையாளம், 1205/1 கருப்பூர்சாலை, புத்தாநந்தம் திருச்சி. 621 310,
13)	குமரேசன். அ	2014	மார்க்சியமும், இலக்கியத் திறனாய்வும், பாரதி புத்தகநிலையம், சென்னை -18
14)	கூகிவா தியாங்கோ, (அ.மங்கை மொ.பெ)	2021	அடையாள மீட்பு காலனிய ஓர்மை அகற்றல். எதிர் வெளியீடு எண்: 96 நியூ ஸ்ட்ரிட் பொள்ளாச்சி - 642002
15)	கேதரின் பெல்ஸி	2008	பின் அமைப்பியல் மிகச் சுருக்கமான அறிமுகம், அடையாளம், 1205/1 கருப்பூர் சாலை, புத்தாநந்தம் திருச்சி. - 621 310,

16)	கோபிசந்த் நாரங்க் (எச். பாலசுப்பிரமணியம் (மொ.பெ)	2005	அமைப்புமையவாதமும் பின் அமைப்பியல் மற்றும் கீழைக் காவிய இயல், சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி - 110 001.
17)	கோவிந்தன், கா	19999	தமிழர் தோற்றமும் பரவலும் திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை - 600 008.
18)	சக்திவேல்.சு டாக்டர்	2003	நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108
19)	சக்திவேல் சு டாக்டர்	2010	நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை-18
20)	சமஸ்	2015	நீர், நிலம், வானம், கடல், தமிழ் இந்து பதிப்பகம் சென்னை -2
21)	சாமி சிதம்பரனார்	2008	எட்டுத் தொகையும், தமிழர் பண்பாடும், அறிவுப்பதிப்பகம் சென்னை-14
22)	சிவசுப்பிரமணியன். ஆ	2016	அடித்தள மக்கள் வரலாறு, NCBH, 41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
23)	சிவசுப்பிரமணியன். ஆ	2016	மந்திரமும், சடங்குகளும், காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ்(பி)லிட், 669 கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் - 629 001.
24)	. சிவசுப்பிரமணியன்	2019	இனவரையியலும் தமிழ் நாவலும், நியூ செஞ்சுரிஹவுஸ்(பிரைலிட்) சென்னை - 600050
25)	சிவனடி. ப	1987	இந்திய சரித்திரக் களஞ்சியம்,

			கலைஞர் பதிப்பகம், தியாகராயர் நகர், சென்னை - 600 017
26)	சிவசு	2017	திணையும், திறனாய்வும், மேலும் வெளியீட்டகம், பாளையங்கோட்டை - 627002
27)	சுப்ரமணியன். நு	1987	இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாறு, எண்ணெய் பப்ளிகேஷன்ஸ், 96, என்.ஜி.ஓ. காலனி, மதுரை - 625 019
28)	சுரேஷ் எம். ஜி	2009	பின்நவீனத்துவம் என்றால் என்ன?, அடையாளம், 1205/1, கருப்பூர் சாலை, புத்தாநந்தம் திருச்சி. - 621 310,
29)	செல்லம் வே.தி	2019	தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், பணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர்தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.
30)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2017	நற்றிணை நானூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல்பதிப்பு கழகம், சென்னை-18
31)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2017	குறுந்தொகை திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல்பதிப்பு கழகம், சென்னை-18
32)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2017	புறநானூறு திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல்பதிப்பு கழகம், சென்னை-18
33)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2017	பத்துப்பாட்டு திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல்பதிப்பு கழகம், சென்னை-18

34)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2017	அகநானூறு திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-18
35)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2017	கலித்தொகை திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-18
36)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2017	பதிற்றுப்பத்து திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல்பதிப்பு கழகம், சென்னை-18
37)	சோமசுந்தரனார் பொ.வே.	2010	எட்டுத்தொகையும் தமிழர் பண்பாடும், அறிவு பதிப்பகம், சென்னை-14
38)	டாய்பாய்ஸ் வீலர் ஜெ தமிழில்	2018	பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் ஆரம்பகால ஆவணங்கள், சந்தியா பதிப்பகம், புதிய எண்.77, 53-வது தெரு, 9 வது அவென்யூ, அசோக்நகர், சென்னை - 600 083.
39)	தமிழண்ணல்	2014	தொல்காப்பியம் மூலமும் கருத்துரையும் மீனாட்சிபுத்தக நிலையம், மதுரை - 625001
40)	தமிழவன்	2008	அமைப்பியலும் அதன் பிறகும் அடையாளம், 1205/1 கருப்பூர்சாலை, புத்தாநந்தம் -, திருச்சி- 621 310..
41)	தனஞ்செயன் .ஆ	2012	குலக்குறியியலும் மீனவர் வழக்காறுகளும், NCBH, 41-B, சிட்கோ இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

42)	தாமோதிரன் அ	2013	இறையனார் களவியல், செம்மொழி தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை-600 113.
43)	தாரிக் அலி, (கி.ரமேஷ், மொ.பெ)	2013	அடிப்படை வாதங்களின் மோதல் பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை
44)	துபுவா அபே.ஜெ.எ. (வி.என். ராகவன்.மொ. பெ.)	2008	இந்திய மக்கள் பழக்கவழக்கங்கள் சடங்குகள் - நிறுவனங்கள், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை - 600 024
45)	நடராசன், தி.சு	2008	தமிழின் பண்பாட்டு வெளிகள், NCBH, 41-B, சிட்கோ இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
46)	நடராசன், தி.சு	2012	திறனாய்வுக்கலை, NCBH, 41-B, சிட்கோ இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
47)	நிக் ராபின்ஸ் (ராமன் ராஜா. மொ.பெ)	2012	கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஒரு வரலாறு கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை- 600 014
48)	நிலா பா.	2010	களவியல் என்ற இறையனார் அகப்பொருள், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்., சென்னை-18
49)	நீலகண்ட சாஸ்திரி . கே (தொகுப்பும் பதிப்பும்)	2016	தென்னிந்தியாவைப் பற்றி வெளிநாட்டினர் குறிப்புகள் மெகஸ்தனிஸ் முதல் மாஹீவான் வரை அடையாளம், 1205/1, கருப்பூர்சாலை, புத்தாந்தம் -

			திருச்சி- 621 310.
50)	நோயல் ஜோசப் (இருதயராஜ் (மொ.பெ)	2012	காலனிய ஆண்டைகளும் காலனிய அடிமைகளும் இருபுறமும் அழிக்கும் உறவுகள், அடையாளம், 1205/1 கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம் திருச்சி- 621 310.
51)	நோயல் ஜோசப் (இருதயராஜ் (மொ.பெ)	2013	கோட்பாட்டு விமர்சனயுகம் விமர்சனக் கோட்பாட்டு யுகம் கலை, தத்துவம் பற்றிய பின் நவீனத்துவச் சொல்லாடல்கள், அடையாளம், புத்தாந்தம், திருச்சி - 621 310.
52)	பஞ்சாங்கம். க	2014	பின்காலனித்துவச் சூழலில் ஒரு நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியம், காவ்யா வெளியீடு, சென்னை - 600 024.
53)	பரமசிவன் . தொ	2017	பண்பாட்டு அசைவுகள், காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ்(பி) லிட், 669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் - 629 001
54)	பரமசிவானந்தம். அ.மு	1990	வரலாற்றுக்கு முன் வடக்கும் தெற்கும், வள்ளியம்மாள் கல்வி அறம், முதல் பெருந்தெரு, அண்ணாநகர், சென்னை - 102.
55)	பிபின் சந்திரா	2010	நவீனகால இந்தியா, NCBH, 41-B, சிட்கோ இன்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
56)	பிபின் சந்திரா	2012	காலனியம், பாரதி புத்தகாலயம், 421, அண்ணாசாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018.

57)	பிள்ளை, கே.கே.டாக்டர்	2015	தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம், தரமணி, சென்னை - 600 113.
58)	பீர் முஹம்மது. எச்	2009	கீழைச் சிந்தனையாளர்கள் ஓர் அறிமுகம், அடையாளம், 1205/1, கருப்பூர்சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி- 621 310,
59)	பீர் முஹம்மது. எச்	2017	எட்வர்ட் செய்ததும் கீழைத்தேய இயலும் பாரதி புத்தகாலயம், தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018.
60)	பூரணசந்திரன். க	2009	அமைப்பியமும் பின் அமைப்பியமும், அடையாளம், 1205/1, கருப்பூர்சாலை, புத்தாந்தம் திருச்சி- 621310,
61)	மங்கை அ. (மொ.பெ.பதி)	2010	அரங்கம்: அரசியல்- அழகியல் அரங்கக் கோட்பாடுகள், மாற்று வெளியீட்டகம், சென்னை - 600 005.
62)	மாதையன்	2010	அகத்திணை மரபும், சங்கக் கவிதை மரபும் பாவை பப்ளிகேஷன் சென்னை -17
63)	மார்க்ஸ் .அ	2004	அதிகாரத்தை நோக்கி உண்மைகளைப் பேசுவோம், கருப்பு பிரதிகள், சென்னை - 600 005.
64)	மார்க்ஸ் .அ வேல்சாமி பொ. (தொகுப்பு)	2010	விளிம்புநிலை ஆய்வுகளும் தமிழகக் கதையாடல்களும் புலம், 331/216, திருவல்லிக்கேணி, நெடுஞ்சாலை,

			திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.
65)	முத்து மோகன் .ந	2011	தமிழ் அடையாள அரசியலின் இயங்கியல், 41-B, சிட்கோ இன்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
66)	வந்தையா கான்ஸ்தத்தின்	2010	முக்குவர் வரலாறு, வாழ்வியல், எதிர்காலம், நெய்தல் வெளி பதிப்பகம் நாகர்கோவில் - 629002
67)	வையாபுரி, மு. (தொகு)	2011	காலனியகால மதப்பிரச்சாரத்தில் கிருத்துவர்கள் இந்துக்கள், அலைகள் வெளியீட்டகம் சென்னை - 600024
68)	ரஜினி பாமிதத்	2008	இன்றைய இந்தியா, NCBH, 41-B, சிட்கோ இன்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.
69)	ராபர்ட். ஜே.சி. யங்	2007	பின்காலனியம் - மிகச்சுருக்கமான அறிமுகம் அடையாளம், 1205/1, கருப்பூர்சாலை, திருச்சி - 621310,
70)	ராஜதுரை எஸ் வி	2014	இந்தி இந்தியா அடையாளம், 1205/1, கருப்பூர்சாலை, திருச்சி - 621310,
71)	ராஜய்யன். கே த.	2015	தமிழ்நாடு வரலாறு எதிர்வெளியீடு, 96, நியூ ஸ்கீம் ரோடு, பொள்ளாச்சி - 642 002
72)	லார்து	2013	நாட்டார் வழக்காற்றியல் சில அடிப்படைகள் , விஜயா பதிப்பகம், கோவை-01
73)	லார்து	2010	நாட்டார் வழக்காற்றியல் கோட்பாடுகள்,

			நாட்டார் வழக்காற்றியல் மையம் புனித சேவியர் கல்லரி திருநெல்வேலி - 627002
74)	ஐமாலன்	2010	நவீனத்தொன்மங்களும் நாடோடிகள் குறிப்புகளும் புலம் வெளியீடு சென்னை - 600 024.
75)	ஐவஹர்	2010	திணைக்கோட்பாடும் தமிழ்க் கவிதையியலும் காவ்ய பதிப்பகம், சென்னை- 60024
76)	ஜாண் தே. முனைவர்	2016	தென்தமிழகத்தில் கத்தோலிக்கம், செல்வி பதிப்பகம், மகாராச நகர் திருநெல்வேலி - 11
77)	ஜேம்ஸ்.பி.ஜெ பாரதி, மொ.பெ	2016	புதிய காலனியம், புதுமை பதிப்பகம் சென்னை - 600 014
78)	ஸ்ரீகுமார். முனைவர்	2012	தமிழில் திணைக்கோட்பாடு, நியூ செஞ்சுரி ஹவுஸ் (பிரலிட்) சென்னை - 600098

மலையாள நூற்கள்

வ.எண்	ஆசிரியர்	ஆண்டு	பதிப்பகம்
79)	அச்சுதன் M.	2011	“நோவல் ப்ரஸ்னங்ஙளும் படனவும்” D.C புகஸ் கோட்டயம்- 686012
80)	அச்சுதவாரியர் S.	2014	கேரள சம்ஸ்காரம், கேரளபாஷ இன்ஸ்டிடியூட் திருவனந்தபுரம் - 695003
81)	அச்சுதவாரியர் S.	2010	கேரள சம்ஸ்காரம் கேரளபாஷ இன்ஸ்டிடியூட் திருவனந்தபுரம் - 695003
82)	அய்யப்பணிக்கர் k	1999	இந்தியன் சாகித்ய சித்தாந்தம் -ப்றசக்தியும் சாத்யதயும், கேரளபாஷ இன்ஸ்டிடியூட், திருவனந்தபுரம் -695003.
83)	அனில்குமார் D.	2019	கடப்பெற பாஸா, பிரதவ் புகஸ், திருவனந்தபுரம் 685565
84)	சாம் .N Dr	2005	இளம்குளம் குஞ்ஞன் பிள்ளயுடெ திரஞ்ஞெடுத்த கிருதிகள் ICKS கேரள சர்வகலா சாலா - 695001
85)	தரகன் K.N DR.	2005	“மலையாள நோவல் சாகித்ய சரித்றம்” கேரள சாகித்ய அக்காடெமி

			திருச்சூர் -680 020
86)	பாலகிருஷ்ணன் P.K	2017	ஜாதி விவஸ்திதியும், கேரள சரித்திரவும் D.C புகஸ் கோட்டயம் - 686001
87)	பாஸ்கர உண்ணி	2012	19-ம் நூற்றாண்டிலே கேரளம் கேரள சாகித்ய அகடாமி த்ருசூர்-680020
88)	பெஞ்சமின் D. Dr.	2010	நோவல் சாகித்ய படனங்ஙள் மாளுபன் பப்ளிகேஷன்ஸ் திருவனந்தபுரம் -695122
89)	ராஜன் K.v	2012	கேரளம் துறமுக சரித்திரங்ஙளிலுடெ பியானோ பப்ளிகேஷன்ஸ் கோழிக்கோடு – 673004.
90)	ரோபர்ட் பனிபிள்ள	2015	கடலறிவுகளும் நேரதுபவங்ஙளும் கறன்ட் புகஸ் கோட்டயம். 686001
91)	வில்லியம் லோகன்	2010	மலபார் மானுவல், மாத்ரு பூமி புகஸ் கோழிக்கோடு 673001
92)	ஜெர்ஸன் செபாஸ்டின்	2019	நீங்நோ நாங்நோ ஸ்திதி பப்ளிகேஷன்ஸ் கொல்லம் - 691601
93)	ஸ்ரீகுமார் T.T	2014	நாட்டறிவுகள் “கடலறிவுகள்” D.C. புகஸ் கோட்டயம் 686001
94)	ஸ்ரீதரமேனோன் .V	2018	இந்திய சரித்திரம் D.C. புகஸ் கோட்டயம் - 686001
95)	ஸ்ரீதரமேனோன். V	2014	கேரள சரித்திரம் D.C. புகஸ் கோட்டயம் - 686001

ஆங்கில நூற்கள்

S.No	Name	Year	
96)	Pramod.K.Nayar	2017	From text to theory (A hand book of Literary and cultural theory Viva books Pvt Limited Delhi -110002
97)	Karlmarx And Friedrich Engels	2002	Communist Manifesto Penguin Classics New Delhi – 110017
98)	Daverenton	2014	Marx on Globalization Aakar Books Delhi - 110091
99)	Krishna Iyer L.A	1937	The Travancore tribes and castes Publication for the government of Travancore
100)	Anantha Krishna Iyer, L.Krishna Diwan Bahadur	1981	The Tribes And 1981 Caste Of Cochin Madras Publication. For The Government Of Cochin Bu Higginbotham & Co London Luzac & co 1909 - 12
101)	Thurston Edgor	2013 E Book 42991	Caste and tribes of south india Public main of the USA
102)	P.K. Nambiar	1964 E book	Censur of India Madras Scheduled castes and tribes

இதழ்கள்

வ. எண்	பெயர்	ஆண்டு	
103)	ஆரோக்கியசாமி சி	2018	சிற்றேடு காலாண்டு ஆய்விதழ் தாய்தெய்வ வழிபாட்டின் வழி தமிழர் வரலாறு 2 வது பிளாக் கற்றிகுப்பே வாட்டர் டாக்ங் பெங்களுர் -560085
104)	இராமசாமி ஜி கே	2019	சிற்றேடு காலாண்டு ஆய்விதழ் வரலாறு – அரசியல் - ஆதிக்கம் 253 2 வது பிளாக் கற்றிகுப்பே வாட்டர் டாக்ங் பெங்களுர் -560085
105)	கார்த்திகேயன் ஜி கே	2018	பெயல் அரையாண்டு ஆய்விதழ் காலனிய அதிகாரங்களைச் கட்டவிழ்த்து விடுதலைபேசும் பாமாவின் தன்வரலாற்றுப் புதினங்கள் 12.ஸ்ரீராகவேந்திராகார்டன் சுப்பிரமணியம் பாளையம், ஞானப்பிகை மின்அஞ்சல், கோயம்புத்தூர் - 641029
106)	விமலா ப	2018	பெயல் அரையாண்டு ஆய்விதழ், மலையாள மொழிபெயர்ப்பு 12, ஸ்ரீராகவேந்திரா கார்டன், சுப்பிரமணியபாளையம், ஞானப்பிகை மின் அஞ்சல் கோயம்புத்தூர் -641029
இணையதள முகவரிகள்			
107)	http://www.tamilvv.org		
108)	http://www.tamildigital.bravv.in		
109)	http://www.projectmadurai.org/pmworks.html		
110)	http://shodhganga.inflibnet.ac.in/handle/10603/307565		

பின்னிணைப்பு
தமிழ் மலையாள கலைச்சொற்கள்
அகராதி

வ.எண்	தமிழ்	மலையாளம்
1	மீன்	மீன், மல்சியம்
2	வலை	வல, கம்பா
3	தூண்டில்	சூண்டா
4	மீன்பிடித்தல்	மீன்பிடித்தம், மல்சிய பெந்நனம்
5	கடல்	கடல்
6	சமுத்திரம்	சமுத்ரம்
7	தண்ணீர்	நீர், வெள்ளம்
8	ஆழ்கடல்	ஆழ்கடல்
9	வலை	வல
10	படகு	வள்ளம்
11	கரை	கரா, தீரம்
12	கடலோரம்	தீரதேசம்
13	சுறா	சிறாவ்
14	சாளை	சாளா
15	அயிலை	அயலா
16	சூரை	சூரா
17	நெத்திலி	நொத்தோலி
18	துறை	துற
19	மீனவர்கள்	மீன்பிடித்தக்கார்
20	மீனவன்	மல்சிய தொழிலாளி
21	கடலோர மக்கள்	தீரதேச ஜனதகள்
22	தோணி	தோணி
23	சம்பருதாயம்	சம்பர்தாயம்

24	வழிபாடு	பூஜா
25	எழுந்தருள்க	எழுந்தருள்க
26	குட்டிச்சாத்தான்	குட்டிச்சாத்தா
27	வருக	வரிக
28	வருவதற்கு	வருவான்
29	சுறாப்பாறு, சுறாவேட்டை	சிறாவ் பாற்
30	நீலவானம்	நீலாகாசம்
31	அலை	திரா
32	மணல்	மணல், மண்
33	வரலாற்று உண்மைகள்	சரித்ரவஸ்துக்கள்
34	நிலம்	நிலம்
35	சொத்து	சுவத், வஸ்து, சம்பத்
36	கடற்காக்கை	கடல்காக்கா
37	கடற்கரை	கடல்க்கரா
38	மீன் அறுவடை	மல்சிய கொய்த்து, மல்சிய பெய்த்
39	கரிமணல் அள்ளுவது	கரிமணல் கனனம்
40	நங்கூரம்	நாங்கூரம்
41	கடற்புறம்	கடப்புறம், கடாப்புறம்
42	கடற்மணல்	கடாமண்
43	கடல்கொந்தளிப்பு	கடல்சோபம்
44	நண்டு	ஞண்டு
45	துறைத்தலைவன்	துற மூப்பன்
46	இறால்	செம்மீன், கொஞ்சு
47	கருவாடு	உணக்கமீன்
48	திருச்சபை	பள்ளி
49	குடிசை	குடில், செற்றா
50	நீவாடு	நீவாடு
51	கரைக்கடல்	தீரகடல்
52	ஆழ்கடல்	ஆழ்கடல், ஆழ்க்கடல்

53	நடுக்கடல்	நடுக்கடல்
54	ஊர்க்கூட்டம்	கடக்கோடி, துறக்கூட்டம், நாட்டுக்கோடி
55	கரைமடி	கரமடி, கம்பவல

ஜோடிசூருஸ் உடனான நேர்காணல் 2018

1. எதனடிப்படையில் சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பரதவர்களே தற்காலத்தில் “பரவர்கள்” என்று அறியப்படுகின்றனர் எனக் கூறுகிறீர்கள்?

தமிழ் இலக்கியத்தரவுகளின் அடிப்படையில்தான் அவ்வாறான கருத்தாக்கத்தை முன்வைக்க முடிகிறது. நம்பிஅகப்பொருள் கூறும் மீனவஇனக்குழுக்களான பரதவர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களை அதன்பின் எழுந்த 140க்கு மேற்பட்ட சங்கப்பாடல்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன. மட்டுமன்றி இடைக்கால இலக்கியமான சிலப்பதிகாரத்திலும் பரதவர்களைப்பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. புராணங்களில் கூட பரதவர்கள் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குப்பின்னரே தொல்குடி இனக்குழு அடையாளங்கள் அழிக்கப்பட்டன என்பதை நாம் அறிவோம். அதுபோன்றே பரதவர் என்ற பெயர் பரவர் என மாற்றப்பட்டுள்ளது.

2. “பரதவர் மலிந்த பயங்கெழுமாநகர்” என்னும் சிலப்பதிகார வரியை ஏன் கொற்கை நாவலின் முதல்பக்கத்தில் பதிவு செய்தீர்கள்?

கொற்கை என்று பெயர்வைத்ததற்குப் பல வரலாற்றுக் காரணங்கள் இருக்கிறது. பாண்டிய மன்னனின் பரபரப்பான துறைமுகமாகக் “கொற்கை” செயல்பட்டிருந்ததை இலக்கியங்களும் வரலாற்று ஆசிரியர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தற்காலத்தில் தூத்துக்குடி துறைமுகம் என்று அறியப்படும் இத்துறைமுகம் அதன் செழுமையை இழந்து பழைய பொலிவை இழந்து காணப்படுவதுபோல் நான் உணர்கிறேன். மலிந்த என்றசொல் ‘செழிப்பான’ என்ற பொருளைத் தருவதால்தான் கொற்கைநாவலுக்கு முன்னுரையாக இவ்வரிகளைப் பதிவு செய்தேன்.

3. தென்தமிழகக் கடற்கரைப்பகுதியில் தான் பரதவர் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதை எதன் அடிப்படையில் நிறுவுகிறீர்கள்?

சங்கப்பாடல்வரிகளும் இங்குள்ள கடற்கரை ஊர்ப்பெயர்களும் அதற்குச் சான்றாக அமைகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, வன்தமிழில் தென்பரதவர் என்ற வரியைக் குறிப்பிடலாம். புன்னைக்காயல், உவரி,

பெரியதாழை, பெருமணல், கூட்டப்புளி போன்ற ஊர்ப்பெயர்கள் இதனை மெய்ப்பிக்கின்றன. “உவரி” உவர்ப்புநீர் காணப்படும் பகுதி அதாவது நம்பி அகப்பொருளில் குறிப்பிடும் உவர் நீர்க்கேணிக்கு ஒப்பானது “பெருமணல்” பெரிய மணல்பகுதி புன்னைக்காயல் புன்னை மரங்கள் நிறைந்த காயல்பகுதி இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

4. உங்கள் படைப்பின் பின்புலம் என்ன?

என் இனத்தின் வேதனையும், வலியும், போராட்டமும் தான் முதற்காரணமாக அமைந்தது. நான் முன்முனைவர் பட்ட மாணவனாக இருந்தபோது தான் இப்படி ஒரு எண்ணம் வந்தது. மீனவர்களின் வேதனைநிறைந்த வாழ்க்கையை எப்படியாவது பதிவுசெய்ய வேண்டுமென நினைத்தேன். 150 வருடங்களாகச் செவிவழியாக எங்கள் ஊர்களில் கூறப்பட்டுவந்த கதைகளைக் கோர்த்து களனாக அமைத்துக் கொண்டேன் அதன்மூலம் பரதவஇனத்தின் வாய்மொழி வரலாற்றைப்பதிவு செய்துள்ளேன். ஆழிசூழ் உலகு வலிநிறைந்த அனுபவமாக இருந்தது. கொற்கை பரதவர்களின் முக்கால வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துரைத்து எனது இனம் அடிமைத்தனத்திலிருந்து தலைநிமிரும் வரை எழுதுவேன். நான் யாருக்காக எழுதுகிறேனோ அம்மக்களுக்கு அது புரியும் வரை எழுதுவேன்.

5. பாண்டிய மன்னர்களுக்கும் - பரதவர்களுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு உங்கள் நாவலில் பதிவாகியுள்ளது பற்றிய தங்கள் கருத்து யாது?

பரதவர்கள் பாண்டிய மன்னனின் கடற்படையினராகச் செயல்பட்டனர் என்பதை நம்பிவருகின்றனர். பாண்டியருடான தொடர்பின் காரணமாகவே கடற்கரையில் காணப்படுகின்ற ஊர்களுக்குக் குலசேகரப்பட்டினம், வீரபாண்டிய பட்டினம் எனப்பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். எல்லாம் வாய்மொழி வரலாறாகவே உள்ளது. பரதவர்களின் வரலாறு சங்க இலக்கியங்களில் மட்டுமே தேங்கிக் கிடக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் தான் அதனை வெளிக்கொணர வேண்டும். பரதவர்கள் மிகத் துணிச்சலுடையவர்கள். ஆகையால்தான் அவர்கள்

பாண்டியகுல சத்திரியர்கள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்வதில் பெருமிதம் கொள்கின்றனர் “பாண்டிநாடு முத்துடைத்து” என்னும் பழமொழியிலிருந்துபுரியவில்லையா? பாண்டியனுக்காகப் பரதவர்கள் கடலில் நிகழ்த்தியசாகசங்கள் இன்றும் நாட்டின் வருமானத்திற்காகப் பரதவர்கள் கடலில் கிடந்துபாடுபடுகின்றனர்.

6. உங்களது இரு நாவல்களும் பரதவர்களின் மீதுள்ள கத்தோலிக்க ஆதிக்கத்தை முன்வைக்கிறதே அதற்குக் காரணம் என்னவாக இருந்தது?

மீனவர்கள் தொழில்ரீதியாகச் சுரண்டுவது கத்தோலிக்கத்திருச் சபைதானே அது கேரளக் கடற்கரையிலும் அவ்வாறே நிகழ்கிறது என்பதை கோவளத்திலுள்ள எனது நண்பர்கள் மூலமாக அறிந்தேன். கள ஆய்வு மேற் கொண்டால் உங்களுக்கும் அது தெரியவரும் . கத்தோலிக்கமும்- அரசாங்கமும் மீனவர்கள் மீது ஏராளமான கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துவதால் மீனவர்களுக்கு மூச்சுத்திணறல் ஏற்படுகிறது.ஆகையால் இன்றுவரை அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படமுடியவில்லை. இது தான் உண்மை இதனையே எனது நாவல்கள் மூலம் எடுத்துரைக்க முயன்றுள்ளேன்.

7. இந்தியசாதி ஆதிக்கத்தால் அடையாளமின்றி நசுக்கப்பட்டவர்களுக்கு உருவம் கொடுத்தது கத்தோலிக்கம் தானே?

ஆம், இல்லை எனக்கூறவில்லை. மீனவர்களின் தொல்மரபுகளை அழித்ததும் கத்தோலிக்கம் தானே? பெற்றதன் பெருமையை மட்டும் கூறிக்கொள்கிறீர்கள். இழந்தவற்றை யார்கூறுவது அதைத்தான் கூறியுள்ளேன். பல இன்னல்களைத் தாண்டி அம்மா நம்மைப்பெறுகிறாள். அதற்காக வாழ்நாள் முழுவதும் அம்மா சொல்வதை மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டு அடிமையாக இருக்க வேண்டுமென்றால் அதன் பெயர் அன்பு அல்ல அடிமைத்துவம் அதைத்தான் எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன்.

8. பரதவர்கள் கல்வியில் முன்னேறியுள்ளனரா?

ஓரளவு முன்னேறி உள்ளனர். மீன்பிடித்தல் எங்களின் குலத்தொழில் என்பதால் கல்விகற்ற இளைஞர்களும் கூட கடல்சார்ந்த தொழில்களில் ஆர்வம் செலுத்தி வருகின்றனர்.

9. பரதவர்களிடம் காணப்படுகின்ற தொல் அடையாளங்கள் மதம் மாறியப் பிறகும் காணப்படுகிறதா?

நிச்சயமாக, திருமணத்தின் போதும், வழிபாடுகள் நடத்தும் போதும் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அடையாளங்களைக் காணமுடிகிறது. கொற்கை நாவலில் எடுத்துரைத்துள்ளேன்

10. பரம்பரை மீனவர்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வு ஏற்படும் என நினக்கிறீர்கள்?

அண்மைக்கடலில் பெரிய கப்பல்கள் மீன் பிடிப்பதை அரசுதடை செய்யவேண்டும். தனியார் உடைமைகளாகச் செயல்படும் மீன் பிடித்தல் தொழில் பொது உடைமையாக மாற்றப்படவேண்டும். கத்தோலிக்கத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மீனவர்களை வெளிக்கொணர வேண்டும் அதன்மூலமே நிரந்தர தீர்வு ஏற்படும்.

பெர்க்மான் தோமஸ் உடனான நேர்காணல் 2021

1. “புறங்கடல் நாவல்” படைத்ததற்கான காரணம் என்னவாக இருந்தது?

20 வருடங்களாக என் உள் மனதைத் தூண்டிக்கொண்டிருந்த மீனவர்களின் வாழ்வியல் துயரங்கள் தான் நாவலாக மாறியது! திருவனந்தபுரம் அஞ்சு தெங்ங கடற்கரைப் பகுதியில் மீனவர்களின் வாழ்க்கைத் துயரத்தைத் தான் இந்நாவலில் பதிவு செய்துள்ளேன்.

2. நெய்தல் கருத்தாக்கத்தைப் பற்றிய உங்களது கருத்து என்ன?

நெய்தல் என்னும் திணைக்கோட்பாடு மீனவர்களின் தொல் வரலாற்றை நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்துள்ளது. அய்யப்பப்பணிக்கரின் கருத்துகளை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவரின்மதிப்பீடு மிகவும் சரியானது. ஐந்திலக்கோட்பாடுகள் இல்லையெனில் தென்னிந்தியாவிற்கு ஏதுவரலாறு. மீனவர்களின் வரலாறு கிறிஸ்தவமதத்தின் அடிப்படையிலானது என்பதைத் தவிர்த்துக் கேரளமீனவர்களினத் தொல்வரலாற்றைத் திணைக்கோட்பாட்டின் உதவியுடன் மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்பதே எனது நோக்கம்.

3. முக்குவர்களின் வரலாறு முழுமையடைந்துள்ளதா?

இல்லை ஏனெனில் முக்குவர்களின் வரலாற்றைப் பற்றிய செய்திகளெல்லாம் கட்டுக்கதைகளாக உள்ளன. பரதவர், நுளையர் போன்றப் பெயர்களில் அறியப்பட்டிருந்தவர்கள் வருகைக் காரணமாகவே முக்குவர் என பெயர்மாற்றம் பெற்றிருக்கக் கூடும். போதுமான ஆதாரங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆகையால் என்னால் உறுதியாகக் கூறமுடியவில்லை ஆனால் இப்பகுதியில் வாழும் மீனவர்களின் மொழி மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் தமிழ் பண்பாட்டின் தாக்கம் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. எனது அம்மாவிற்கு இருமொழியும் நன்றாகத் தெரியும். எனக்கும் தமிழ் மொழி மீது பற்றுதல் உள்ளது. இரையுமன்துறை முதல் அஞ்சுதெங்

வரையுள்ள முக்குவர்களிடையே தொழில்முறையிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் ஒரே மாதிரியான அமைப்பைக் காணமுடிகிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் முயற்சி செய்தால் முக்குவரின் முழுமையான வரலாற்றை எழுதலாம்.

4. கத்தோலிக்கத் திருச்சபை மீனவர்களின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறதா?

ஆதிக்கமும் செலுத்துகிறது. சிலசமயங்களில் நல்ல சில காரியங்களையும் செய்கிறது. கேரள மீனவர்களின் பண்பாடு முற்றிலும் கத்தோலிக்கத்தைச் சார்ந்துள்ளது. ஆகையால் கத்தோலிக்கத்தையும் - மீனவர்களின் வாழ்வில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்ட 15 வருடங்களுக்கு முன்பு எழுதிய 'பஞ்சம்' என்னும் நாடகம் கூடஇக்கதையை எடுத்துரைக்கிறது. அரசாங்கம் மீனவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கண்டு கொள்ள வேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கை.

புகைப்படங்கள்

எழுத்தாளர் ஜோடி குருஸ் உடனான நேர்காணலின் போது எடுத்த புகைப்படம்

பெர்க்மான் தோமஸ் உடனான நேர்காணல்

உவரி கடற்கரைப்பகுதி

அஞ்சு தெங்ஙு கடற்கரைப்பகுதி

அஞ்சு தெங்ஙு கோட்டை

பத்ரோஸ் சிலிக்கா திருச்சபை

மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் வலைகள்

மரகாப்பு கடற்கரை பகுதி

தூத்துக்குடி கடற்கரைப்பகுதி

ஆலப்பாடு கடற்கரைப்பகுதி

ஆலப்பாடு கடற்கரைப்பகுதி

மீன் பங்கு வைத்தல்

பாய்மரக்கப்பல்கள்

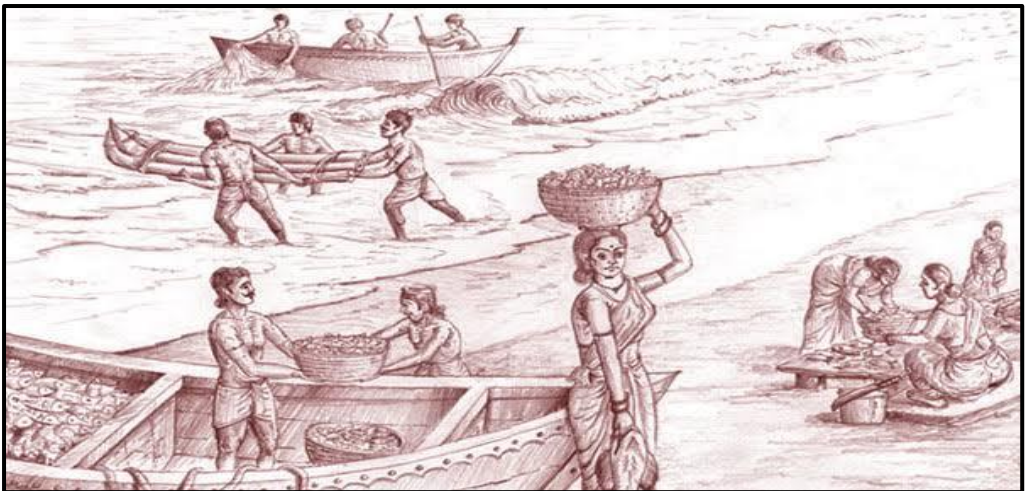

கொற்கைத் துறைமுகம்

கொற்கை மாதாஆலயம்

கொற்கை ஓவியப்படம்

படகுகள்

நீண்டகரைக் கடலோரபகுதி

நவீன வலைகள்

மீனவர்களுடன் எழுத்தாளர் ஜோடி குருஸ்

உவரியில் மீனவக் குடியிருப்பு

**NOVELS OF NEITHAL THINAI IN TAMIL AND
MALAYALAM - A COMPARATIVE STUDY**

*Thesis Submitted to the University of Kerala for the award of the
Degree of Doctor of Philosophy in Tamil.*

PRABAHARAN .K

DEPARTMENT OF TAMIL

(RESEARCH CENTRE)

UNIVERSITY OF KERALA, KARIAVATTOM CAMPUS

THIRUVANANTHAPURAM- 695 581

MARCH- 2022

முடிவுரை

இலக்கியம் என்பது மனிதனின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகும். தனிமனிதனின் வாழ்வில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்போ, அல்லது ஒரு சமூகத்தில் நிகழ்ந்துவரும் நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்போ அல்லது மனிதனின் உள்ளுணர்வை வெளிக்கொணரும் தருணங்களில் உள்ளார்ந்த கதைகளோ சிறுகதைகளாகவும் நாவல்களாகவும் படைக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் “நாவல்” என்பது பெரும் கதைக்களத்தைப் படைக்கிறது. ஒரு நாவலில் ஒரு வட்டாரம் கதைக்களமாக அமைவதால் அவ்வட்டாரம் தொடர்புடைய, மொழி, பண்பாடு, பழக்க-வழக்கங்கள், வட்டார மக்களின் சடங்கு பழக்கவழக்கம் நம்பிக்கை சார்ந்த நிகழ்வுகள், இனவரைவியல், வரலாறு, அரசியல் சமூகம், பொருளாதாரம் போன்ற காரணிகள் நாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு, இருமொழிப் பின்புலத்தைச் சார்ந்த ஒரே தொழிலைப்புரிந்து வருகின்ற மீனவச் சமூகத்தின் வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதாக நெய்தல் நாவல்கள் அமைகின்றன. தென்திராவிட மொழிகளான தமிழ் மற்றும் மலையாள மொழிகளில் இலக்கண முறையிலும் இலக்கிய அமைப்பிலும் மிகுந்த தொடர்புகளைக் காணலாம். தமிழ்மொழி அக இலக்கிய மரபு மலையாள மொழியிலும் பயின்று வருகிறது. ஆகவே, தமிழ்மொழியில் வழங்கப்பெறும் நெய்தல்நில இலக்கியங்கள் மலையாள மொழியில் காணப்படும் தீரதேச இலக்கியங்களுடன் ஒத்ததாகவே அமைகின்றன.

இவ்வாறு இலக்கிய அமைப்புகளும் கடலோரங்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவர்களின் வாழ்வியலையே எடுத்துரைக்கின்றன. இதன் மூலம் கடலோரத்தில் வாழ்ந்து வரும் மீனவர்களுக்கு ஒரு சிறப்புத்தன்மையுள்ளது புலனாகிறது.

* அரையர், நுளையர், முக்குவர் போன்ற மீனவ இனக்குழுவின் இரு மாநிலங்களிலும் காணப்படுகின்றனர். பரதவர்கள் திருவனந்தபுரக் கடற்கரைப் பகுதியில் எண்ணிக்கையில் மிகக்குறைவாகவே

வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது இவ்வாய்வு வாயிலாகப் புலனாகிறது.

- * சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்ற பரதவர்கள், ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது “பரவர்” எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதத்தைக் கள ஆய்வின் மூலம் அறியப்பட்டதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது. இவர்கள் தற்போது திருநெல்வேலி மாவட்டம் உவரி கடற்கரைப்பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி போன்ற மாநிலங்களில் மட்டுமே இவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்து வருகின்றனர் என்பதையும் இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.
- * புனித சேவியரின் வருகைக்குப் பிறகு இருமாநில மீனவர்களும் கிறிஸ்துவத்தைத் தழுவினர். ஆனால், மீனவர்களின் பண்பாட்டிலும் பழக்க-வழக்கங்களிலும் தொல் திராவிடப்பண்பாட்டின் மரபு தொடர்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. கேரள மீனவர்களில் செங்ஙனூர் பகுதியில் வாழும் அரையர்களும் வட கேரளத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற முக்குவர்களும் மட்டுமே தொல் அடையாளத்தை நம்பி வருகின்றனர். ஏனைய மீனவர்கள் முழுவதுமாகக் கிறிஸ்துவப் பண்பாட்டைத் தங்களது பண்பாடாகக் கருதி வருகின்றனர் என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.
- * நுளையர்கள் தமிழகத்தில் குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி போன்ற மாவட்டங்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றனர். சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் பழமை வாய்ந்த மீனவர்களான இவர்கள் இன்று மீன்பிடித்தல் தொழிலில் மிகுதியாக ஈடுபடுவதில்லை.
- * ஆய்வு நாவல்கள் பரதவர், முக்குவர், அரையர் போன்ற மீனவ இனக்குழுக்களின் பண்பாட்டை மட்டுமே எடுத்துரைக்கின்றன. கொற்கை, ஆழிகுழ் உலகு போன்ற தமிழ்நாவல்கள் பரதவ மீனவர்களின் முக்கால வாழ்வியலையும் எடுத்துரைக்கின்றன. இதன் மூலமாகப் பரதவர்களின் தொல் பண்பாட்டு அடையாள

மீட்டுருவாக்கத்தைப் பின்காலனிய கோட்பாட்டின் உதவியுடன் இவ்வாய்வு விளக்குகிறது.

- * மீனவர்களின் மொழி தனிச்சிறப்புடையது. உவரியைச் சார்ந்த பரதவர்கள் ஏசுநாதரைப் “சேசு” என்று அழைத்து வருகின்றனர். கேரள மீனவர்கள் சுறாவேட்டையைச் “சிறாவ் பாற்” என்றும் பரதவ மீனவர்கள் “சுறாப்பாறு” என்றும் அழைத்து வருவதைக் களஆய்வு மூலம் கண்டடையப்பெற்றது.
- * ஆனி - ஆடி மாதக் கடல் கொந்தளிப்பு என்ற சொல் அவ்வாறே திருவனந்தபுரம் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள மீனவர்களிடம் வழக்கத்தில் உள்ளது.
- * துறை என்ற செந்தமிழ்ச் சொல் “துறா”, தொற என்று மருவி மலையாள மொழியில் வழக்கத்தில் உள்ளதை ஆய்வு நாவல்களின் குறிப்புகள் மூலம் உணரமுடிகிறது. எனவே, தமிழ்-மலையாள மொழிகளுக்கிடையே உள்ள சகோதர உறவு இன்றும் தொடர்வதை இவ்வாய்வு சுட்டுகிறது.
- * சாளா, அயலா, வெறால் என்னும் மலையாளச் சொற்கள் சாளா, அயிலை, வெறால் என்னும் தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபுதான் என்பதை இருமொழி நாவல்களின் மொழிகளிலிருந்தும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.
- * “வள்ளம்” என்னும் மலையாளச் சொல்லைக் கன்னியாகுமரி மாவட்ட முக்குவர்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தமிழ் மீனவர்கள் “படகு” என்றே அழைத்து வருவது கள ஆய்வின் போது தெரியவந்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களிடையே இரு பண்பாட்டின் தாக்கம் காணப்படுவதே இதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.
- * மலையாள நெய்தல் திணை நாவல்களை விட தமிழ், நெய்தல் நாவல்களே நேர்த்தியாக மீனவர்களின் வாழ்வையும் செயல்பாடுகளையும் எடுத்துரைத்துள்ளது.
- * மலையாள நெய்தல் நாவல்களில் தொன்மைச்சிறப்புகள் மிகுதியாக எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. இந்நாவல்கள் அனைத்தும்

மீனவர்களின் தற்கால வாழ்வின் சிக்கல்களை முன்வைக்கிறது என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

- * மதமாற்றத்திற்குப் பிறகும் பரதவர்களிடையே தொன்மை அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. திருமணச்சடங்கின் போது மணமகனை அரசனாகக் காணுதல், “அயோத்திய பரதவன் அலைகடலுக்கு அரசன் போன்ற இனக்குழுப்பாடல் பாடுவது, பாற்சோறு உண்பது, திருமணத்தின்பின் தம்பதிகள் வடக்குச் செல்லுதல் போன்ற வழக்கங்கள் இன்றளவும் பரதவர்களிடையே காணப்படுவதைக் களஆய்வு தகவல்கள் விளக்குகின்றன.
- * பரதவர்களிடையே மேசைக்காரர்கள், மெனக்கடவர்கள், கம்மரர்கள் என்னும் பிரிவுகள் காணப்பட்டனும் மீனவர்கள் என்னும் ஒற்றுமை நிலவுகிறது.
- * தாய் தெய்வ வழிபாட்டின் மரபு கேரள மீனவர்களை விட தமிழ் மீனவர்களிடமே மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. தென்தமிழக மீனவர்கள் மாத வழிபாட்டை முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதி வருவதை இவ்வாய்வு உணர்த்துகிறது.
- * கேரள மீனவர்கள் ஏசுகிறிஸ்துவையே தங்களது முழுமுதற் கடவுளாகக் கருதி வருகின்றனர். வடமலபார் பகுதியைச் சார்ந்த காசர்கோடு மாவட்ட முக்குவ மீனவர்கள் மட்டுமே ஆவி வழிபாட்டைப் பின்பற்றி வருகின்றனர் என்பதை இவ்வாய்வின் மூலம் அறியலாம்.
- * ஒங்கல் மீனைத் தமது மூதாதையர்களாகவும் சுறாமீன் வழிபாட்டை முக்கிய வழிபாடாகவும் தமிழக மீனவர்கள் கருதிவருகின்றனர். கேரள மீனவர்கள் மல்சிய கன்யகா (மீன்கன்னி) என்னும் உருவத்தை வணங்கி வருகின்றனர் . இதன் மூலம் நம்பிக்கை சார்ந்த வழிபாடுகளில் கேரள மீனவர்களுக்கும் தமிழக மீனவர்களுக்குமிடையே வேற்றுமை நிலவுகிறது என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.
- * சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் சுறா வேட்டை, முத்துக் குளித்தல் போன்றவற்றை இன்றளவும் பரதவர்கள் தங்களது

வீரசாகசங்களாகக் கருதி வருகின்றனர். கேரள, மீனவர்களிடையே இப்பழக்கவழக்கம் மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, இருமாநிலங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்ற மீனவ இனக்குழுக்களில் பரதவர்கள் தான் மூத்த குடியினர் என்பது இவ்வாய்வில் உணரலாம்.

- * மீனவர்களின் தொழில் உலகமயமாக்குதலின் சீற்றத்தின் காரணமாகவே அழிக்கப்பட்டு வருகிறது. பரம்பரை மீனவர்களின் தொழில், குடியிருப்பு, பண்பாடு போன்றவை சீர்குலைந்ததற்குக் காரணம் பண்பாட்டு மீதான ஆதிபத்தியமே என்பதை இருமொழி நாவல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட செய்திகளின் மூலமாகவும் கள ஆய்வின் போது கிடைத்த தகவல்கள் மூலமாகவும் இவ்வாய்வால் அறியலாம்.
- * கேரள மாநில மீனவர்களிடையே தமிழக மீனவர்களை விட தொழிலின் போது ஒற்றுமை காணப்படுகிறது.
- * தென் தமிழக மீனவர்கள் தனியார் மயமாக்கப்படுதலின் காரணமாகத் தனியார் கம்பெனிகளுக்குக் கூலிகளாக வேலை செய்து வருகின்றனர். ஆனால் கேரள மீனவர் சுயதொழில் புரிவதையே பெருமிதமாகக் கருதுகின்றனர். கேரள அரசு மீனவர்களின் தொழிலை ஊக்குவிக்கும் விதமாக “மல்சிலபெட்” என்னும் அமைப்பை ஏற்படுத்தி மீன்பிடித்தல் தொழிலைப் பொதுத்தொழிலாக மாற்ற முயற்சித்துள்ளது.
- * தமிழக மீனவர்களைத் தனியார் நிறுவனங்களும் திருச்சபையும் கட்டுப்படுத்தி வருவதால் தொழில் முறையில் வளர்ச்சி நிலை ஏற்படினும் வாழ்நிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை.
- * தமிழக மீனவர்களை விட கேரள மீனவர்களே வாழ்நிலையில் முன்னேறியுள்ளனர்.
- * இருமாநில மீனவர்களின் பரம்பரைத் தொழில் முதலாளிகளால் பறிபோகும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் நாவல்கள் குறிப்பிடும் சமூகச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு கண்டால் மட்டுமே

மீனவர்களின் தொழில் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

- * நவீனக் கருவிகளின் கண்டுபிடிப்பு தொழிலைக் குறைந்த கால அளவில் விரைவாகச் செய்ய உதவும் எனினும் இயந்திரக் கப்பல்கள் ஆழத்தில் பயணிப்பதால் மீன்வளம் அழிக்கப்படுகிறது. இதனால், காலப்போக்கில் மீனவர்களின் பரம்பரைத் தொழில் அழியும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும். ஆகவே, அரசாங்கம் ஆழ்கடல் மீன்பிடித்தலை தடைசெய்து பரம்பரை மீனவரின் உத்தியைப் பயன்படுத்தி மீன்பிடிக்க அனுமதித்ததால் மட்டுமே மீன் பிடித்தொழில் வளர்ச்சி நிலையை அடையும் என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது.